

Hahota

SZKENNELÉS ÉS UTÓMUNKÁK:
HURAM IMRE
2013

A rakoncátlan varázspálca

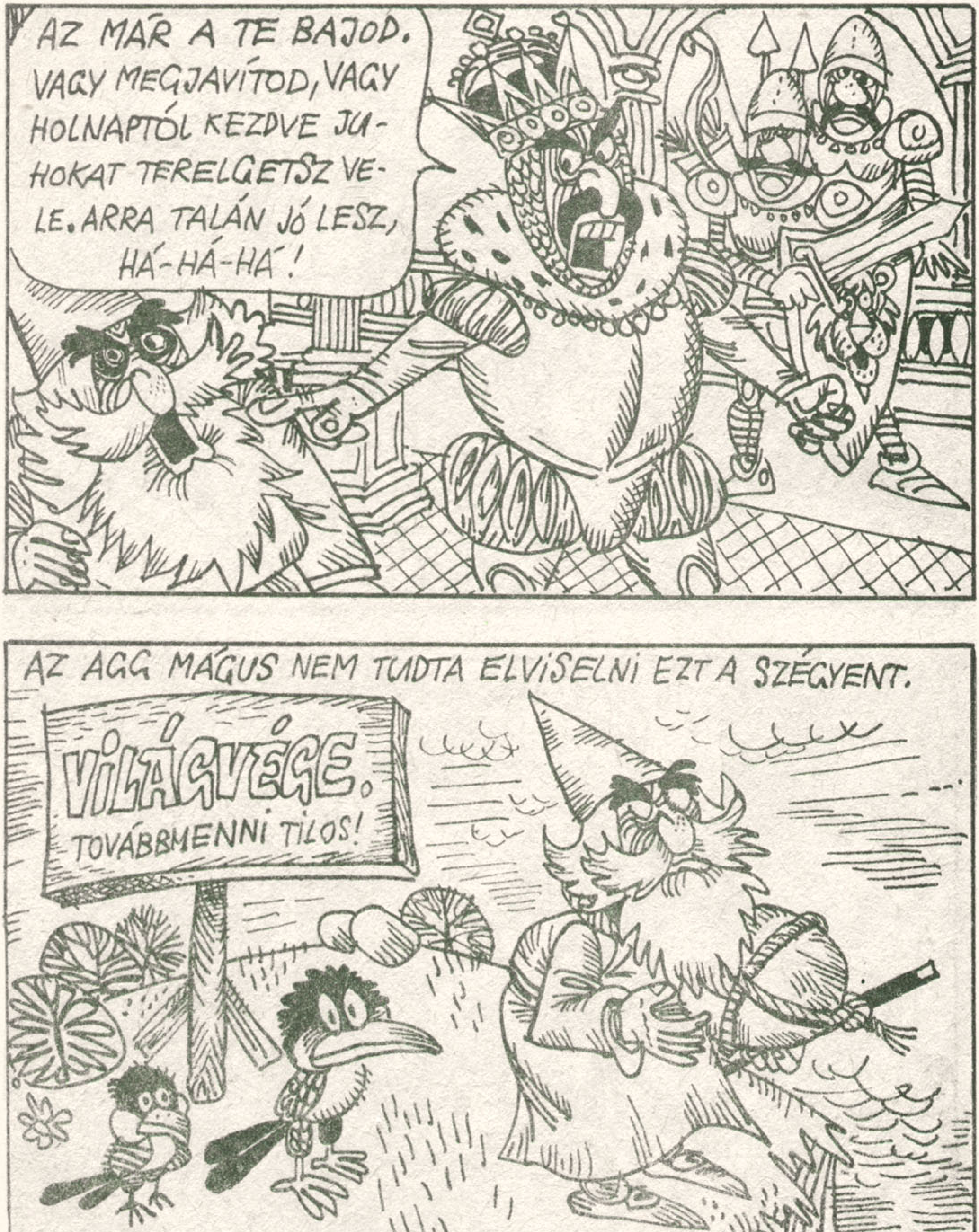

EGY SZÉP NAPON KELLEMETLEN MEGLEPETÉS ÉRTE AZ ÖREG VARÁZSLÓT...

SEHOGY SE TUDOM VISSZAVARÁZSOLNI KIRÁLYLÁNNYÁ, ÚGY LÁTSZIK, BEDÖGLÖTT A VARÁZSPÁLCÁM. SE ELEMMEL, SE HÁLÓZATRÓL NEM MŰKÖDIK.

A BAJ PERSZE SOHASEM JÁR EGYEDÜL...
HOLNAP REGGEL A VIRÁGOK ZÜMMÖGŐ-KÓRUSÁRA AKAROK ÉBREDNI. MEGÉRTETTED?

FELSÉG, A VARÁZSPÁLCÁM REGGEL ÓTA NEM MŰKÖDIK...

AZ MÁR A TE BAJOD. VAGY MEGJAVÍTOD, VAGY HOLNAPTÓL KEZDVE JUHOKAT TERELGETSZ VELE. ARRA TALÁN JÓ LESZ, HÁ-HÁ-HÁ!
AZ AGG MÁGUS NEM TUDTA ELVISELNI EZT A SZÉGYENT.
VILÁGVÉGE.
TOVÁBBMENNI TILOS!

AZÉRT ENNYIRE NEM KELL ELKESEREDNI. VOLNA EGY KIÚT A SZÁMODRA.
ÉN RONTOTTAM EL A VARÁZSPÁLCÁT. ELEGEM VOLT A GONOSZ VARÁZSLATAIDBÓL. DE HA EZENTÚL CSAK JÓRA HASZNÁLOD, ISMÉT MŰKODNI FOG!
AKKOR, MOST VARÁZSOLOK A KŐBŐL EGY TORTÁT!

HURRÁ! ÚJRA MŰKÖDIK!

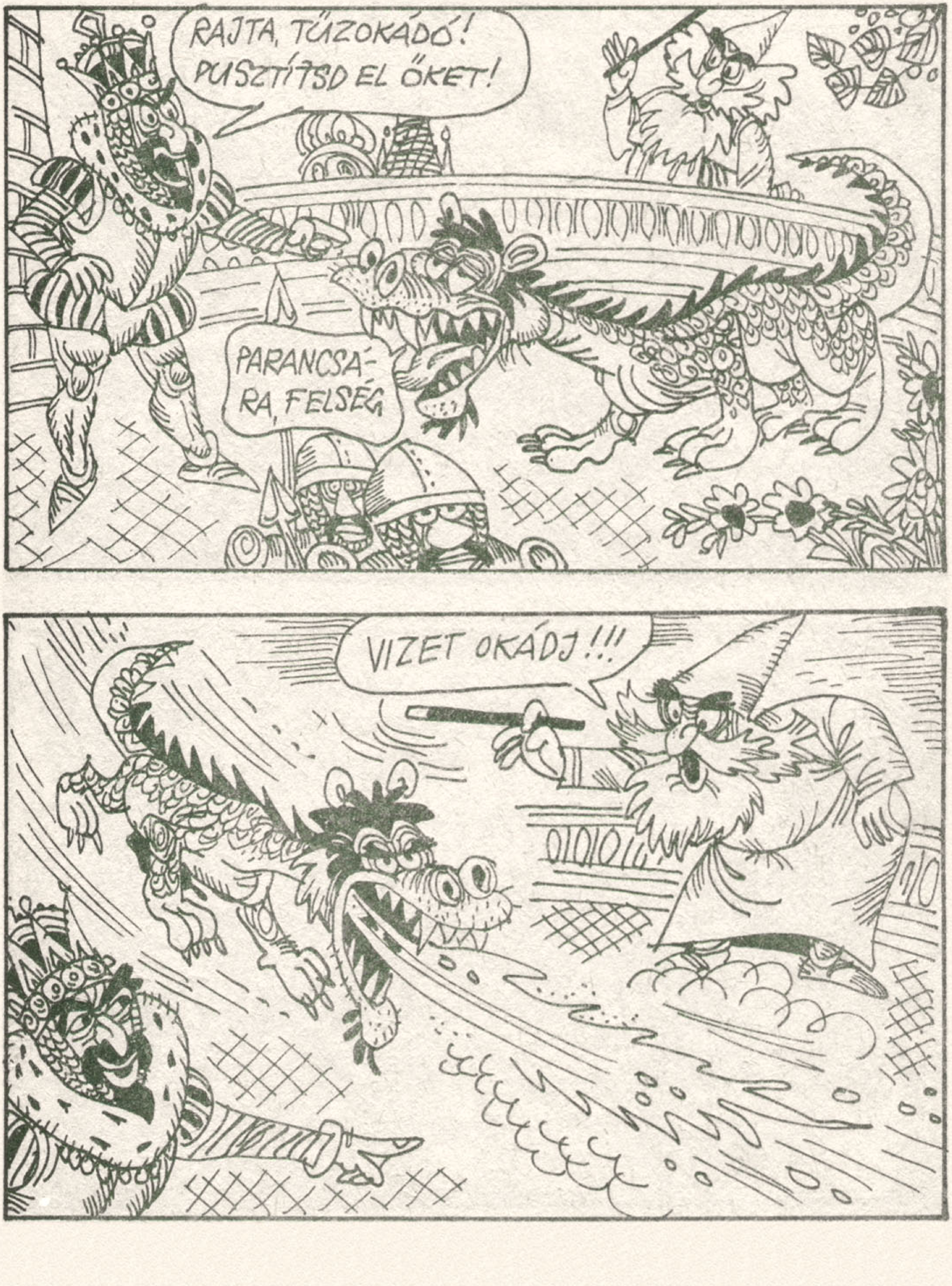

NA MEGÁLLJ, TE SÁTÁNFAJZAT! TÖBBÉ NEM FOGOD ELRONTANI! CSIRI-BI, CSIRI-BÁ, JÖJJ ELŐ HÁZISÁRKÁNYOM!...

AZONNAL FOGD EL, EZT A VÁSOTT KÖLYKÖT!
EZ MÁR DÖFI!
LALA, TIED A TORTA, HA NEM FOGADSZ SZÓT.

KÖSZ PETI, MÁR TELJESEN TÖNKRETETTE A GYOMROMAT AZ A SOK PÁNCÉLOS LOVAG!
SZIA, LALA! EZENTÚL MINDIG CSAK A JÓBAN SEGÍTS AZ ÖREGNEK, AHOGY MEGÍGÉRTED!

MÁSNAP REGGEL...
ÉBRESZTŐ! KÖSZÖNTSÉTEK VIDÁM DALLAL A FELSÉGES KIRÁLYT!

MÉG MIT NEM!!
CSAK ARRA KELLÜNK, HOGY SZIRMAINKAT A LÁBA ELÉ SZÓRJÁK!
LE A GONOSZ KIRÁLLYAL!
HISZEN EZ FORRADALOM! RIADÓ! IDE A TŰZOKÁDÓ SÁRKÁNYOMAT!

RAJTA, TŰZOKÁDÓ! PUSZTÍTSD EL ŐKET!
PARANCSA-RA, FELSÉG
VIZET OKÁDJ!!!

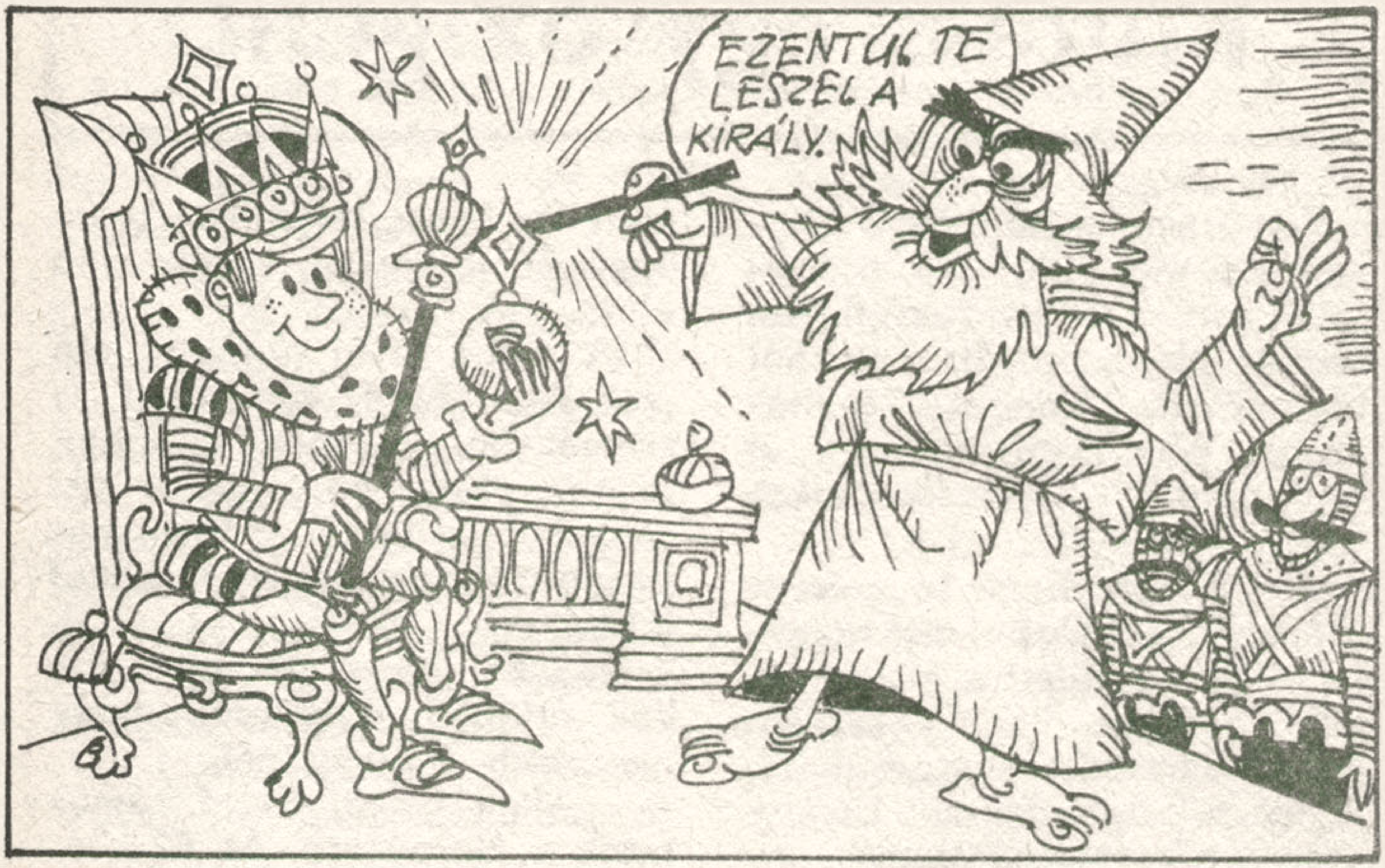

ÉS A VARÁZSPÁLCA ISMÉT MŰKÖDÖTT!
TÜZET! EBADTA

PERSZE NEM AKÁRKI KEZÉBEN...
SAJNÁLOM, FELSÉG, DE A JÖVŐBEN CSAK VIZET TUDOK OKÁDNI.

EZÉRT, MERT LEÜTÖTTED AZ ÖREG VARÁZSLÓT ÉS ELLOPTAD A VARÁZSPÁLCÁT, SÁRGA LAP JÁR. LEGKÖZELEBB KIÁLLÍTALAK A MESÉBŐL!
TÖMLÖCBE A GAZ ÁRULÓKKAL ÉS EZT A VACAKOT A TÓ FENEKÉRE!

HALLÓ, LALA! KERESD MEG A VARÁZSPÁLCÁT ÉS HOZD IDE.

HUSS! KI A BÖRTÖNBŐL. ÉS MOST MEGTANÍTJUK A GONOSZ KIRÁLYT KESZTYŰBE DUDÁLNI!

EZENTÚL TE LESZEL A KIRÁLY.

A VOLT KIRÁLY PEDIG A VIRÁGOKAT FOGJA LOCSOLNI.
VÉGE

Mutass egy oxigént!

Tanterem, a tanítás megkezdése előtt. Egy fiú a táblánál áll, és feszülten figyeli társát, aki a hátsó padból hadonászik, integet, grimaszokat vág, egyáltalán a legfurcsább mozdulatokat végzi.

— Mit csinálsz, te szerencsétlen?... Úgy hadonászol, mint egy révületbe esett sámán, ahelyett, hogy egyszerűen, értelmesen mutogatnál valamit az oxigénről.

— Arról mutogattam, te szellemóriás.

— Hát ez így nem megy. Egységes jelrendszert kell kidolgoznunk. Meg kell zaboláznod a mozdulataidat!

— Nekem még jobb ötletem van. Ha ennyi eszed van. miért nem tanulod meg az oxigént? Akkor egyáltalán nem kellene mutogatnom.

— Most az egyszer megbocsátok, de ilyesmit meg ne halljak többé. Szóval, elő a könyvet, nézzük a fontosabb dolgokat.

(Könyvet vesznek elő, és elmélyednek.)

— Vegyjel... periódusos rendszer oxigéncsoportja... ez nem érdekes, ez már a véremben van. Most azt mutogasd, hogy színtelen, szagtalan, a levegőnél valamivel nehezebb elem.

(A másik rövid tűnődés után mutogatni kezd: kimereszti a szemét, hatalmasakat szippant, aztán vállat von, mint aki semmit sem észlelt. Minél mulatságosabban csinálja, annál jobb.)

— Oké! Most már csak azt kell valahogy jelezned, hogy nehezebb a levegőnél.

— Nem gond. Majd rámutatok a Horpácsra. Az 82 kiló. Ebből érteni fogsz.

— Remek!... Most az jön, hogy kétatomos molekulákat alkotó, negatív jellemű elem. Na...?

— Hm. A negatív jellem ott ül mellettem. A Lompos Tibi. Majd a vállára teszem a kezem. Mármost, ami a kétatomos molekulát illeti...

— Nézd, kettőig valahogy majd csak elszámolok, azt nyugodtan mutathatod. A molekula meg annyira hülye szó, hogy azt úgysem lehet elfelejteni.

— Most jön az, hogy két vegyértékű. Tulajdonképpen ez is egyszerű. A karjaim lesznek a vegyértékek. Ha az egyiket emelem fel, akkor egy

vegyérték, ha a másikat is...

— Akkor repülni fogsz. Legalábbis az óráról. Meg aztán a karok száma erősen korlátozott. A kénnél például már bajban leszel, mert az hat vegyértékű is lehet.

— Akkor maradjunk az ujjaknál. Fel fogom tartani a két ujjamat...

— Mire a tanerő felszólít, mert azt hiszi, jelentkezel.

– Megvan! Feltűnés nélküi úszómozdulatokat fogok tenni. Mi jut eszedbe az úszó mozdulatokról? Na, mi?...

— Hogy jó lenne megúszni az egész felelést.

— Gondolhattam volna. Szóval, az úszómozdulatokról a víz jusson az eszedbe. Láttál már vizet?...

— Egyszer. Csodával határos módon. Azonban most az oxigénről van szó.

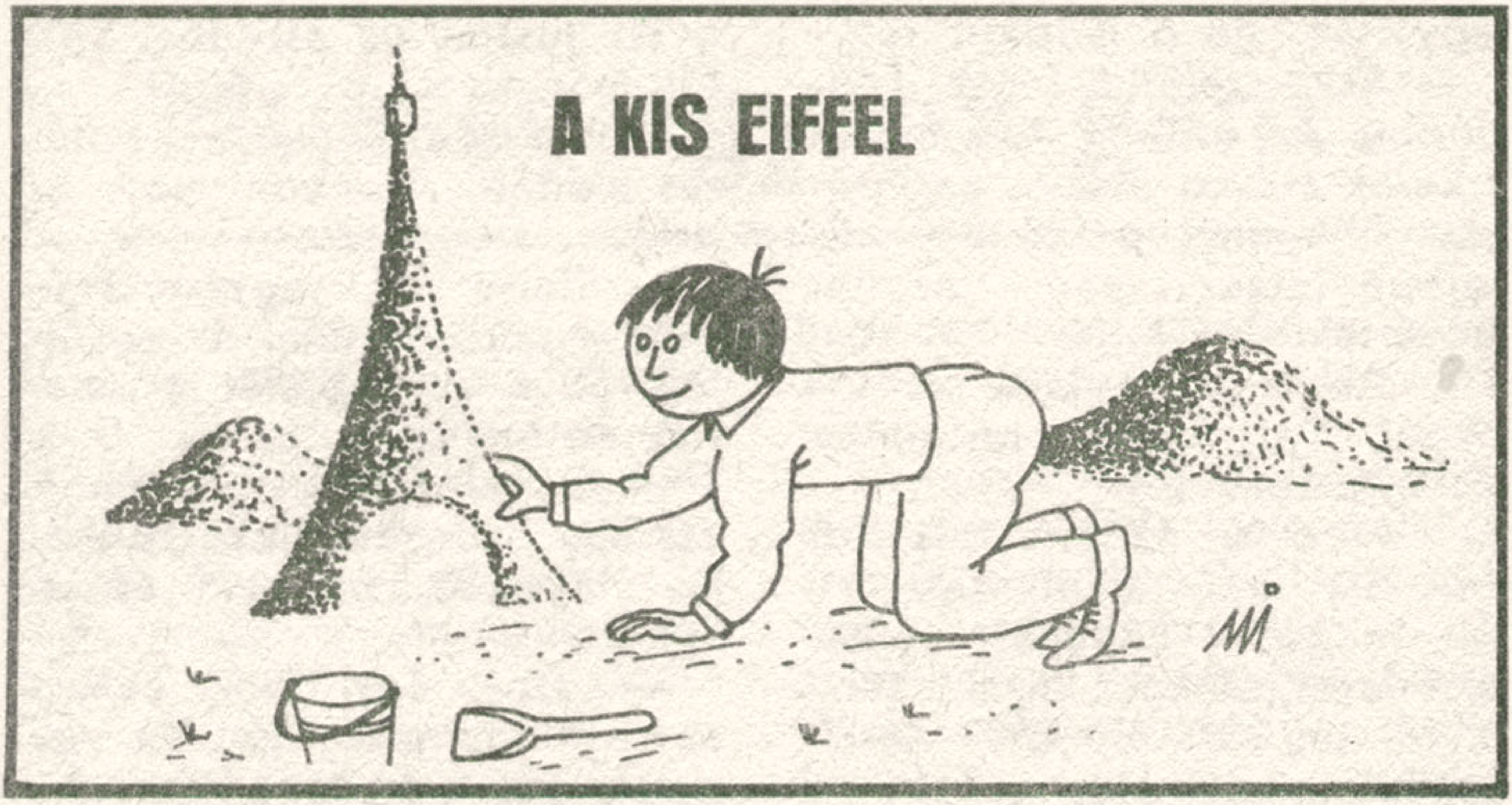
— Illetve a vegyértékéről, sima agyú barátom, a vegyértékéről. A víz képletét is ismered netán?...

— Ezt kikérem magamnak. Ezt egy okosabb kutya is tudja. Hákettőő, ha nem csalódom.

— Úgy, úgy. Ezért kell a vízre gondolnod. Mert ha egy oxigén két hidrogént képes lekötni, akkor egészen nyilvánvaló, hogy...

— ...az oxigén két vegyértékű! Sőt, ebben mindjárt az

is benne van, hogy mit nevezünk vegyértéknek. Hadd szorítsam meg a kezedet, te táltos!

— Majd a végén. Van itt még néhány dolog.

(Lázasan tanulnak tovább, és mutogatják egymásnak mindazokra a területekre vonatkozó jeleket, amelyek az oxigénnel összefüggnek. Közben újra és újra belemerülnek a könyvbe. A jelenetnek a csöngetés vet véget, mire gyorsan a helyükre sietnek. Belép a tanár.)

— Na, sétáljon ki, kedves Pince Vince, és beszéljen nekünk valamit az oxigénről!

(A fiú kimegy, és kerek előadást tart mindarról, amiket az előbb a jelek nyelvére fordítottak. Mindezt anélkül, hogy őrülten mutogató társára akár egyetlen pillantást is vetne. A felelet végén a tanár kezet szorít Vincével sőt egészen a helyéig kíséri. Csöngetnek, a tanár kimegy.)

— Na, mit szólsz? Teljesen elhitte, hogy tudom az anyagot...!

— Nekem is úgy tűnt...

— Ugyan már. Te tudod a legjobban, hogy micsoda pokoli ravaszság rejlik emögött. Mire kidolgoztuk a jeleket, annyira tele lettem oxigénnel, hogy ezután álmomból is felkelthetnek ebből a tárgyból.

— Na igen, de mi lesz a többivel?

— Mi lenne? Pokoli ravaszságunkat általános módszerré fejlesztjük, és ezentúl minden anyagrésznek kidolgozzuk a jelrendszerét. Mindent tudni fogunk anélkül, hogy egy fikarcnyit is tanulnánk!

Ambíció

Nevetéstan

Előadó: Előadásom címe: „Az előremutató, érzelemgazdag mosoly, mint a léha, felületes röhögés ellentéte: „Kérem, hogy mindenekelőtt tekintsék meg a következő kis jelenetet.

(Kétoldalról óvatosan hátrálva bejön két fiú, lepedőben. Szellemnek álcázva. Mozgásukon látszik, hogy szeretnének észrevétlenek maradni. Mintha keresnének valakit, vagy bujkálnának valaki elől. Egyre közelebb érnek egymáshoz anélkül, hogy megfordulnának. Végül középen összeütköznek. Erre megfordulnak, megpillantják egymást, mire fejvesztetten kirohannak.)

Előadó: (Egy ideig önfeledten hahotázik, aztán észbekap.) Hát kérem, ez rettenetes, Hogy korunkban is léteznek még olyan sekélyes gondolkozású egyedek, akik nevetni tudnak ezen a jeleneten. Mert mit is láttunk voltaképpen? Mondjuk ki kereken, hogy az elidegenedett ember szánalmas rúgkapáját láttuk. (Kuncog.) Ahogyan besettenkednek abban az idétlen lepedőben... Mint két rettegő mumus... hu-huéha-ha!... Pardon. Tehát ez a nevetés tulajdonképpen a személytelen technikai csodák pergőtüzével abroncsok közé szorított lélek kétségbeesett sikolya volt. Arcizmainkat nem a jelenet humora rántotta szét... istenem, ahogy összeütköztek... és ahogy kirohantak...! Mint két hajó nélküli vitorla... há-há-há! Pardon. Ha jól emlékszem, a rántottánál tartottunk. Szóval arcizmainkat nem a jelenet humora rántotta szét, hanem a kíméletlenül száguldó napok által kopaszra borotvált szellem meghökkentő igénytelensége. Ebben a nevetésben, kérem, csak a test vett részt, aminthogy a gorilla is vicsorít, ha faekével vakarják a hátát. Ez, kérem, vegetatív nevetés volt, amelyhez a természet csodájának, az ember központi idegrendszerének semmi köze. Ezt a felszínes, vásári komédiát már csak az tehette volna még silányabbá, ha menekülés közben egymásba gabalyodik a két rém... he-he-hi-hi... és a földön hemperegve próbálnak szabadulni egymástól, velőt szaggató sikolyok közepette.. jaj, az oldalam...! Izé... tehát ha a felháborodástól elfú-

ló hangon felteszem a kérdést: ilyen humor kell nektek, emberek?!... Akkor a gondolkodó és alkotó emberek száz és százmilliói zúgják majd pörölycsapásként: nem, nem ilyen! (Diadalmasan körbeint, mintha a zúgó tapsvihart próbálná csendesíteni.)

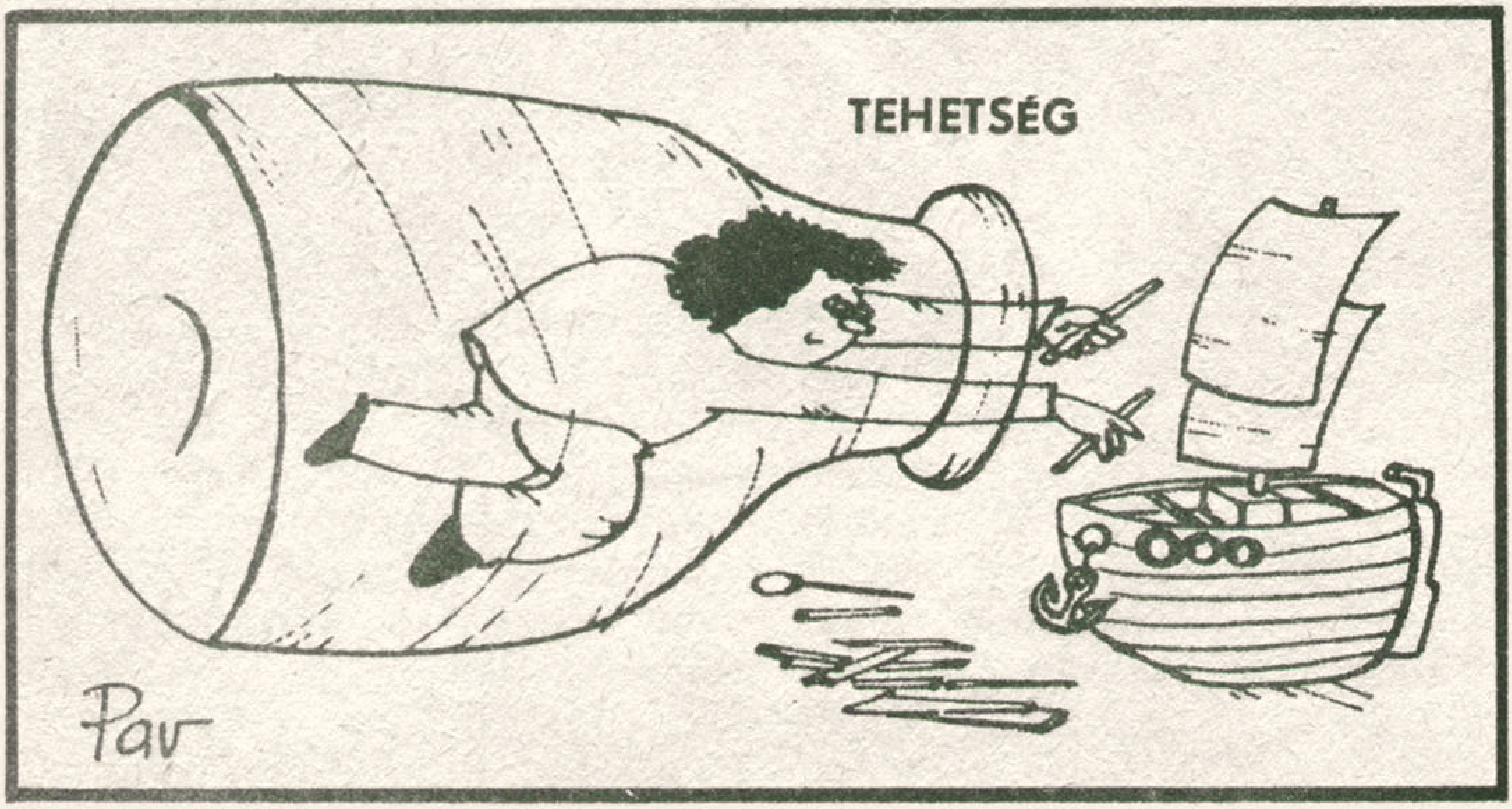
Előadó: — Na ja — bökhetne oldalba valaki a másik száz meg százmillió közül. — De hát akkor milyenre? Nos, önök talán már tudják is a választ. Ne bökögess! — ezt válaszolnám neki. — Mert megeshet, hogy képen taszítalak! Aztán természetesen kézenfognám az illetőt, és kivezetném a tudatlanság nyúlós

mocsarából a pallérozott szellem tükörsima betonútjára. De mielőtt folytatnám, kérem, tekintsék meg a következő jelenetet!

(Bejön ugyanaz a két fiú, és hajszálpontosan eljátssza ugyanazt a jelenetet, mint az előbb.)

Előadó: (Átszellemülten). Látták ezt?... Látták...?! Nos kérem, ez az, amit méltán nevezhet humornak a XX. század embere. Ez az a jelenet, amely nemesít, amely felemel és amely mélyenszánt. Az ilyen élmények hatása alatt nevetünk ökölbeszorított arccal, miközben építő kritikával szemléljük a jelent, és elszántan tekintünk a jövőbe. Kell-e mondanom, hogy a lepedők finom iróniája voltaképpen kürtszó, amely a henye heverészés elleni harcra mozgósít? Ha kell, ha nem, mondom. Az összeütköző ülőgumók másodszándékú szimbolikájában pedig csak a vak nem látja az ádáz utakon botladozó szellem kényszerű megfeneklését. A jelenet hatása talán akkor vájkálhatna katartikus mélységekben, ha a két túlvilági fickó összeütközne menekülés közben, és rémülten henteregnének a földön, velőt szaggató sikolyok közepette. Ebben az esetben a küzdelemben születő új távlatok élményével is megajándékozna bennünket a rongyokká szakadó ágyneműk látványa, és harcos mosoly telepedhetne képünkre. Micsoda? Hogy mindkétszer ugyanazt a jelenetet láttuk? Nem, nem, felületes barátaim. A szereplők közben lepedőt cseréltek!...

na, mi leszel, ha megnősz?

A baljós csukafogás

Az évnyitót délután celebrálták, gondoltuk, reggel még lenézünk Pardon Edével a partra, hátha adódik valami jó kis búcsúzűr. De nem adódott. Csak a nap sütött, és állati szomorú volt az egész Pláne, hogy új osztályfőnököt ígért az előrejelzés, bizonyos Zsitvatoroki Dánielt, akinek távozását hálaadó körmenetek sorozatával ünnepelték a bercsényisták, na, most kombináljatok!

– Odanézz! – mondta egyszerre csak Pardon, zutty, bele a melankóliám közepibe.

Odanéztem. Nyuszifejű kis tag ült egy ladikban, piros nyakkal és oltári ősz bajusszal. Pecázott. Az ingujját fel-

gyűrte, a cipőjét lerúgta, a feje oldalt kókadt, mint a liliomé és időnként akkorát horkantott, hogy Solymárról jött a visszhang.

— Figyelj! — mondta ez az átok Pardon, aztán odaslattyogott a ladikhoz, kicsórta az egyik csukát, majd beúszott, és a víz alatt ráakasztotta a horogra. A dugó táncolni kezdett és a nyuszifejű kis tag felriadt. Őrült izgalommal kezdte tekerni a spulnit, epikus küzdelem volt. Hosszan fárasztotta a prédát, akár öreg halász a tengert, s mi vonyítva röhögtünk Pardonnal a parton. Fogyott a madzag és a nyuszifejű kis tag egy utolsó „durrbele" kurjantással kirántotta a zsákmányt. Aztán elfacsarodott a nyuszifeje, s a bajuszával szemaforozni kezdett.

— Kutyaúristenit! — kiáltotta korszerűen, aztán fogta a csukát és hosszú, szépen kivezetett svunggal, zutty, bevágta a Duna közepébe. Egymás hasát fogtuk a röhögéstől Pardon Edével. A nyuszifejű kis tag körülnézett, aztán hirtelen értékelt, és ránk emelte a bajszát.

— Megálljatok, himpellérek, kótyonfittyek, anyaszomorítók — kurjongatta felénk. — Találkozunk még!

Na, délután ültünk az osztályban és irtó frászok közepette vártuk az új górét. Kivágódott az ajtó, és mi elsápadtunk Pardon Edével.

Egy nyuszifejű kis tag rugtatott be, piros nyakkal és oltári ősz bajusszal.

— Zsitvatoroki Dániel vagyok, az új osztályfőnökötök — recsegte, aztán kiszúrt bennünket Pardonnal, és a szemében kék neon kezdett vibrálni.

— Á-á! — mondta. — Hohó! A csodálatos csukafogás csodálatos csirkefogói. Mókás gyerekek... nos, majd eltréfálkozunk...

Úgy buktunk a pad alá Pardonnal, akár a hód. Onnét legalább nem láthattuk a kék neon pislantását. Csak a lábát. De az sem szolgálta lelkünk nyugalmát.

Az egyiken nem volt cipő!

OBJEKTÍV AKADÁLY

— Sanyika, miért nem mégy ki az udvarra játszani a barátaiddal?

— Mert nekem csak egy barátom van, és azt is utálom.

TALPONÁLLÓBAN

— Kérek egy üveg bort.

— Milyen márkájút?

— Mindegy, verekedéshez lesz.

Fantázia kérdése

Tulajdonképpen Bodicsek Dénes volt a főprofesszor. Mert mindent tudott. Sőt. Mindent jobban tudott. Bodicsek Déneshez csak kétféleképpen viszonyulhatott az ember. Vagy leborult előtte, vagy felpofozta. Harmadik figura nem létezett.

Slattyogott például haza a suliból, zsebrevágott kézzel, mintha maga is csak amolyan hétköznapi, emberi fogyasztásra alkalmas szivar lenne és közben ilyeneket szólt:

– Padlizsán docensnek, a neves dán pozitivista fenomenológusnak nincs igaza abban, hogy a kiropraktika modern erővonalai a tomista nekromancia felé konvergálnak Hosszú levélben mutattam rá jurisprudenciájának némely tévedéseire, de Padlizsán docens makacsul ragaszkodik a lapsusaihoz.

— Padlizsán docens egy állat — mondtam, nehogy Bodicsek Dénes azt higgye, csak ugatom a tudományt.

Bodicsek persze tekintély volt, a leghevesebb vitákat is pillanatok alatt eldöntötte a marha eszével.

A csajok persze csípték Bodicsek Dénest, mert a csajok általában csípik, ha valaki masszív agyilag. Reggelenként Bodicsek mindig kinn ücsörgött a hátsó peronon, rákönyökölt arra a kis rézkasznira és három megállón át osztotta az eszét a csodálattól tárnyadozó csajoknak, akik övezték.

— Az éjszaka Ficere professzornak, a neves ichtyológusnak antitéziseit tanulmányoztam — mondta és igyekezett úgy tenni, mintha karikás lenne a szeme. — Egy premissza különösképpen megragadta dinamikus sztereotípiáimat. Azt mondja: „Minden totalitás szubsztancia, de nem minden szubsztancia totalitás. A behaviorizmus olyan hullám, amelyiknek csak völgye van, és amit egyik kezével elvesz, a másikkal pofon csapja."

A csajok mesterséges légzéssel siettek egymás elsősegélyére, de így is többen elájultak az áhítattól. Ekkor szólalt meg egy kellemetlen kis hang a sarokból.

— Percek óta hallgatom az

ostobaságait, fiatalember. Honnét veszi ezeket a sületlenségeket?

Vézna kis aggastyán ült egy hátizsákon, és mindennek a tetejébe még svájcisapkát is viselt.

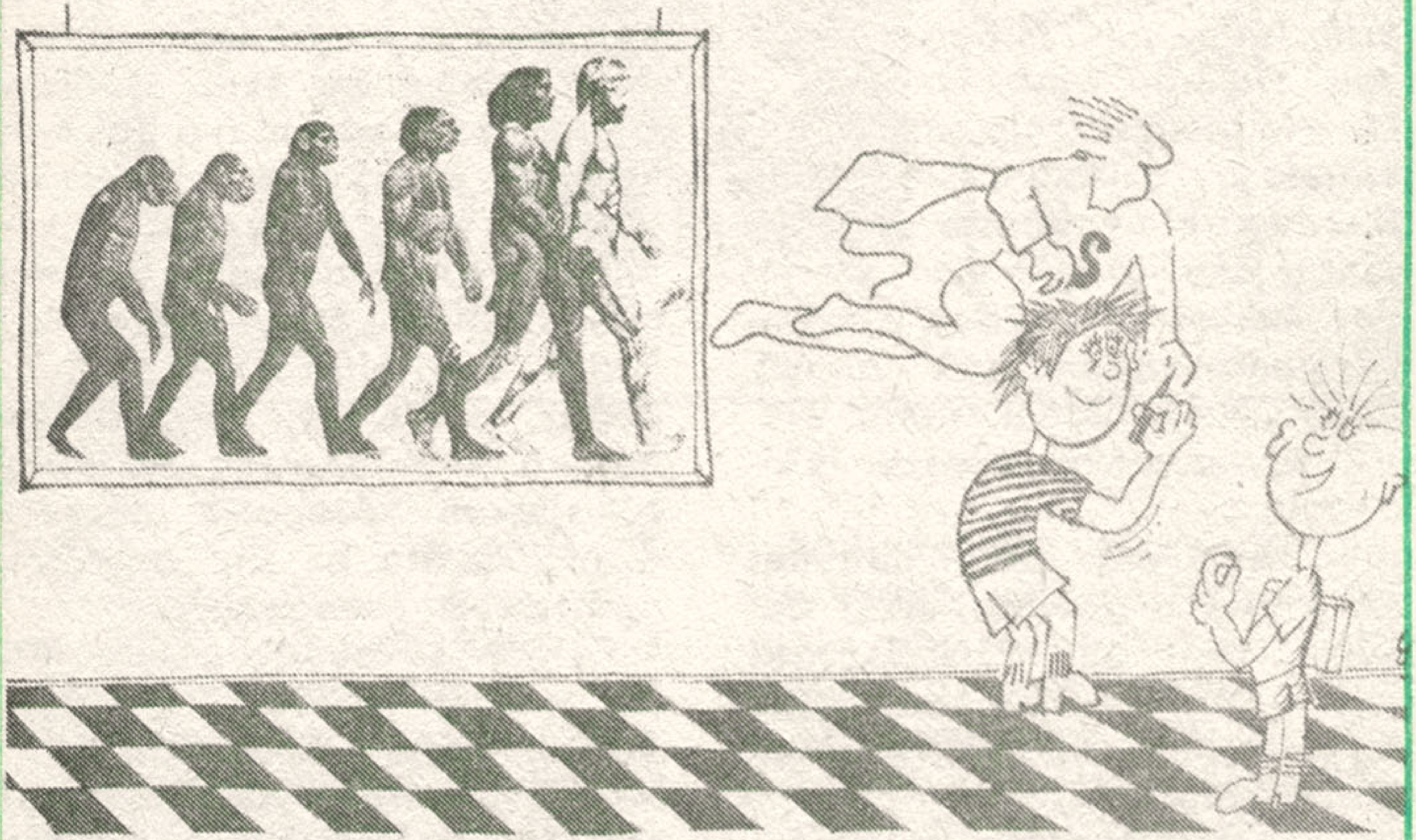
— Minek szól bele a nagyok dolgába, fater? — hápogott Bodicsek Dénes. — Kicsoda maga egyáltalán?

— Ficere professzor vagyok, a neves ichtyológus.

A csajok harsányan vihogni kezdtek és Bodicsek Dénes a következő megállónál leájult a villamosról. Mire azonban a suliba ért, már összekotorta a lelki egyensúlyát.

— Tudom, mit kell tennem — mondta. — Mától fogva a szerzőket is magam találom ki!

A FEJLŐDÉS ÚTJA

Mitől döglik a légy?

Az osztályban már napok óta pánik uralkodott.

Hétfőn reggel kezdődött, az első órán, ami éppen kémia volt. Hákettő tanár úr — aki H. H. monogramja miatt neveztek így suliszerte — éppen Bendegúzt nyaggatta a táblánál, aki jó szokása szerint egy kukkot sem tudott kinyögni, pontosabban csak annyit, hogy „Nem tudom, tanár úr!" —, de ezt aztán többször is kinyögte...

Hákettő egy ideig türelmes volt, csak a golyóstollával dobolt, mint egy tisztességes jégeső az ablakon, de aztán begorombult, s így förmedt Bendegúzra:

— Nem tudom, nem tudom... És azt legalább tudod, hogy mitől döglik a légy?!

Bendegúz ezt sem tudta, s a helyére somfordált.

Ezzel kezdődött a pánik!

A jó tanulók összenéztek riadtan, mert a légy kimúlásának kémiai és biológai folyamatait még ők sem tudták, pedig ezek szerint tudniuk kellene. A pad alatt mindenki lázasan lapozni kezdett a kémiakönyvben, de senki semmit nem talált... Szerencsére Hákettőt úgy kifárasztotta Bendegúz remeklése, hogy abbahagyta a feleltetést, és nagy sóhajtások közepette magyarázni kezdte az új anyagot. Egészen a csengetésig.

Otthon sokaknak eszébe jutott a nagy kérdés: a légy! Az eminensek könyvtárba rohantak. Néhány lány a mamáját faggatta, de a mamák dühödten elhárították a kérdést, mondván, hogy csemetéjük már megint csúnyán beszél, ahelyett, hogy elmoso-

gatna, mert a mosatlanok megmászhatatlan hegyei éppen nem a legyek kimúlását segítik elő, ellenkezőleg... A játszótéren is előkerült a kérdés, de egy unokáját vigyázó nagypapa szövegét túl szadistának tartották. Ő ugyanis — abszolút tudománytalanul — vagy a légycsapót, vagy a ragacsos légyfogót ajánlotta!

Ettől kezdve minden kémiaóra maga volt a hideglelés: mikor jön elő újra a nagy kérdéssel Hákettő tanár úr?

Az osztályban csak Bendegúz volt hihetetlenül nyugodt, s ha a többiek faggatták, a vállát vonogatta. Neki már úgyis mindegy, őt úgyis megbuktatja kémiából Hákettő..

A következő hétfőn reggel

a kémiatanár megint az osztálykönyvet bújta, miközben az osztály a pad alá bujdokolt. Csak Bendegúz ült rendíthetetlen nyugalommal, és a körmét rágta. Hákettőnek megakadt rajta a szeme:

— Nicsak, Bendegúz! Az orrod hegyén látom, hogy mára készültél... Na gyere ki, s próbálj valamit javítani!

Bendegúz kimasírozott a táblához, s még mielőtt bármit is kérdeztek volna tőle, belekotort a nadrágzsebébe, kihúzott onnan egy gyufaskatulyát, s megdicsőült arccal a katedrára tette, éppen Hákettő golyóstolla és szemüvege közé. Majd kimért nyugalommal így szólt:

– Hát ettől döglik, tanár úr!

Hákettő felfortyant, nem értette a dolgot, sértést gyanított, s céklára vált a feje. Felkapta a gyufásdobozt, s automatikusan kicsit kinyitotta... Bár ne tette volna! A pici skatulyából felháborodott legyek egész hadserege rajzott ki, mintha sáskajárás tört volna az osztályra. Mindent célba vettek, mindenki csapkodott-kapkodott utánuk, de a légyhad mérgében most támadott, zuhanórepülésben ütődött az asztalhoz, Hákettő kopasz koponyájához és így tovább!

És Bendegúz — életében először — felelni kezdett a táblánál, holott senki sem kérdezte:

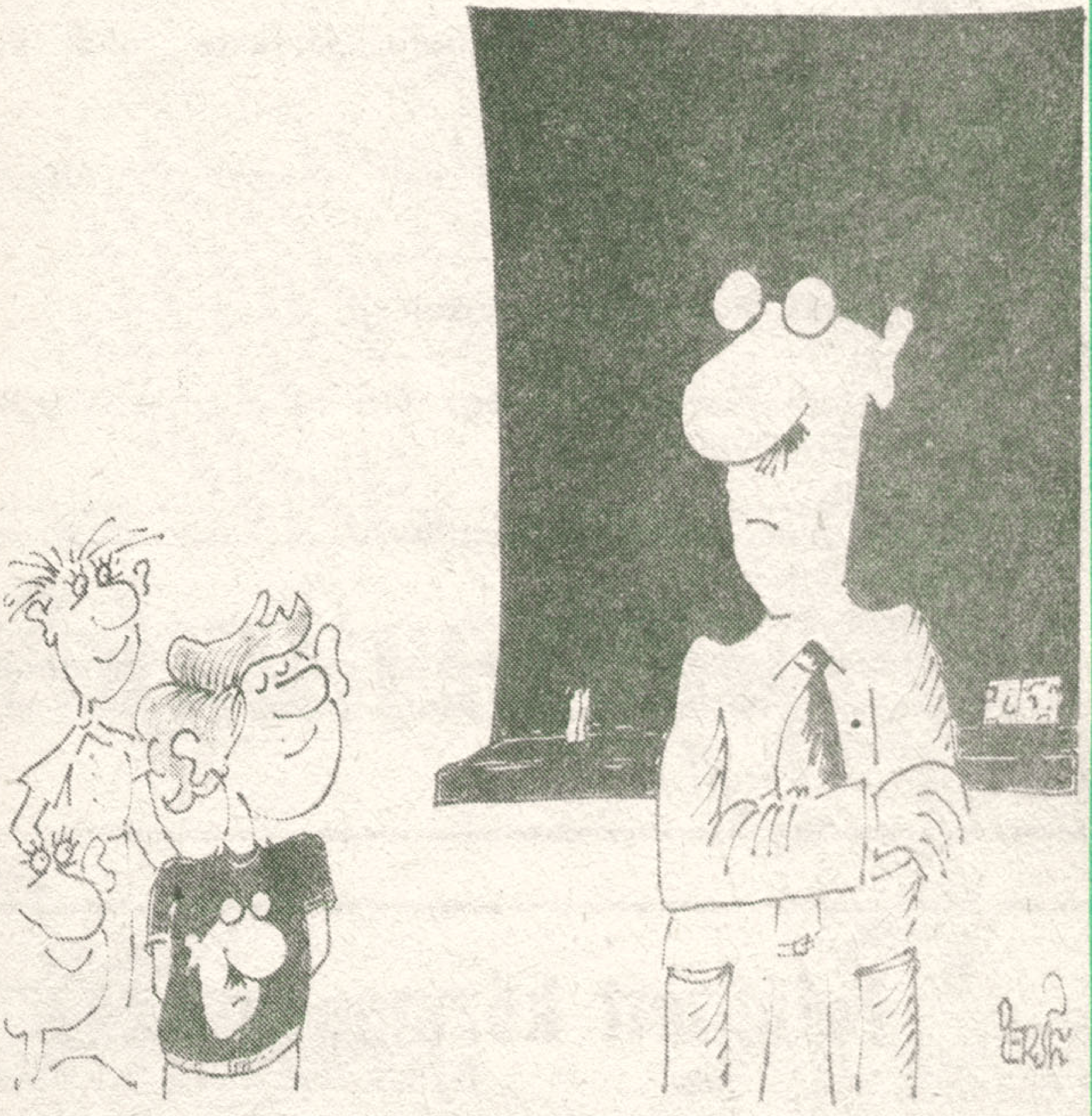
— A légy leginkább attól döglik, tanár úr, ha belegyömöszöljük egy ilyen kis dobozba, mert akkor nem kap se kaját, se levegőt és bánatában kimúlik! Mert szüksége van a levegő oxigénjére, és persze a vízre is, ami nem más, mint hákettő...

— Óóóó! — fejezte be a mondatot a tanár úr, s a kobakján agyoncsapott egy igazán szemtelen legyet. — Akárhogyan is történt, nem haragszom, mert végre megoldódott a te nyelved is! Csak azt magyarázd meg, Bendegúz fiam, hogy mitől?

Bendegúz összeomlott. Erre nem készült! Itt megint valami kémiai turpisság van, valamilyen oldószerről kéne tudnia, de hát... A fejét ingatta, s így mormogott: nem tudom! Aztán — szokása szerint — a helyére somfordált.

S az osztályon újabb pánik lett úrrá: vajon milyen kémiai oldószerre célzott ez a ravaszdi Hákettő?...

A STRÉBER

Kicsi naplóm...

Hétfő:

Suli délelőtt, utána bevásárlás, délután anyunak segítés, este randi Edével.

Kedd:

Suli, leckeírás, Öcsém felpofozása, este randi Pistivel.

Szerda:

Suli, zongoraóra, szokásos heti veszekedés Apuval, randevú Endrével.

Csütörtök:

Suli, edzés, kapualjban csókolózás Péterrel.

Péntek:

Suli, randi Ferivel, este egy óra neveléstan a szülői kettős előadásában.

Szombat:

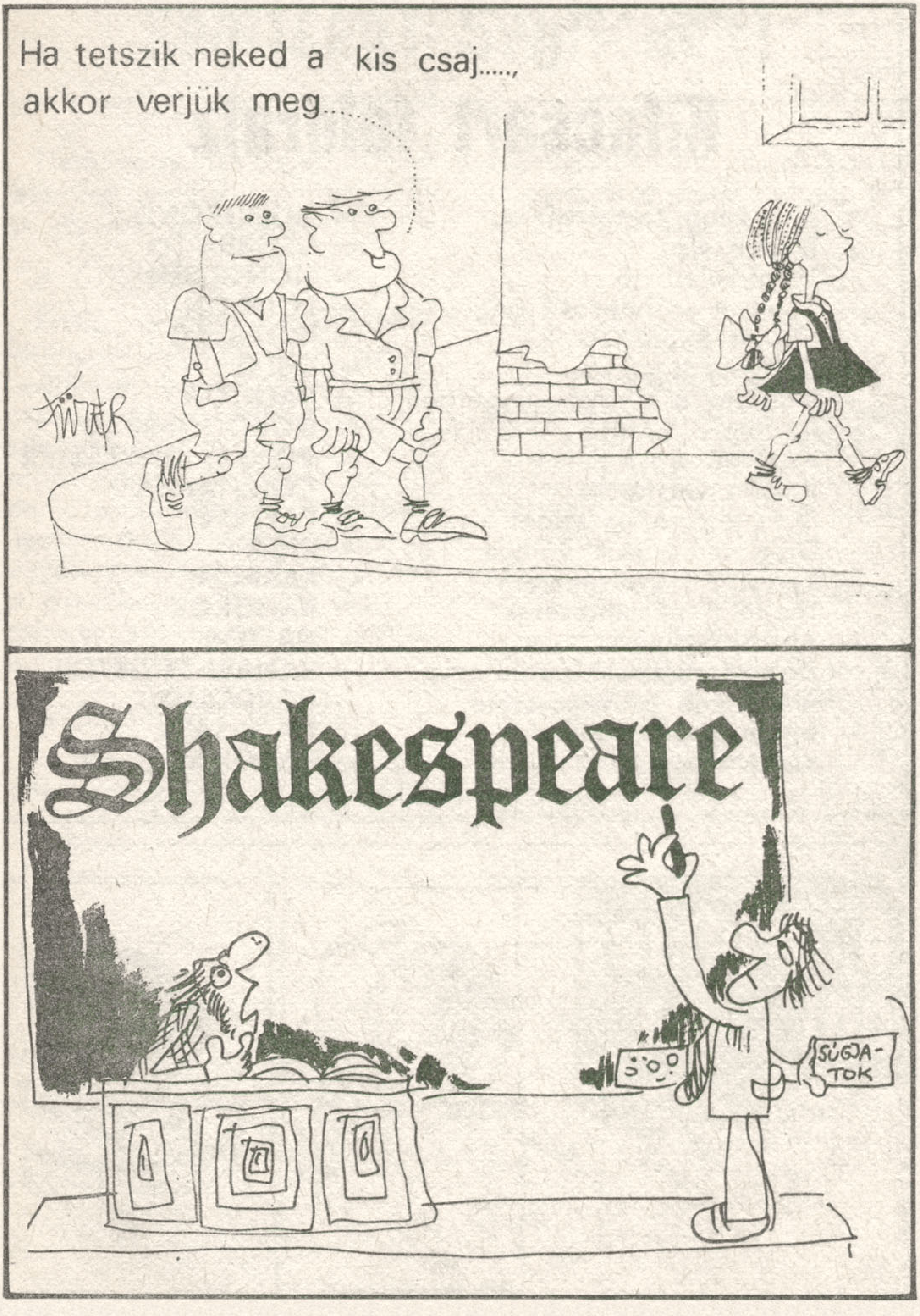
Reggel piac, főzésnél lábatlankodás, este dizsi, ott randi Gáborral.

Vasárnap:

Általános lustálkodás délelőtt, délután pingpong a téren, este enyhe mélabú. Attila a Zsófival ment moziba. Érdemes így élni?...

Felújított közmondások

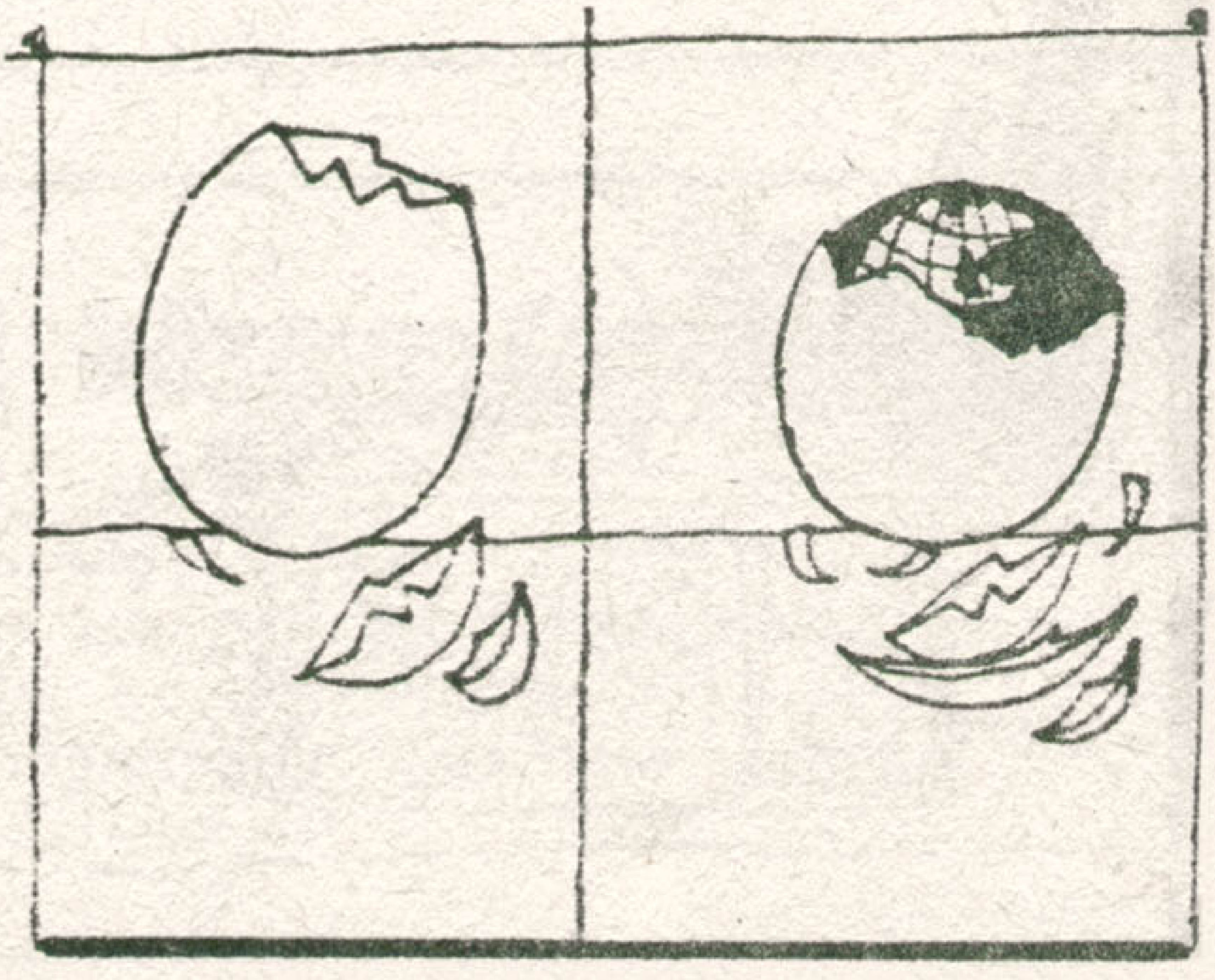
Kétszer ad, aki először irigy volt.
Ki mint veti ágyát, úgy szenved álmatlanságban.
Ki a kicsit nem becsüli, az már felnőtt.
Amit ma megtehetsz, tegnapelőtt még nem tudtad.
Járt utat a járatlanért fel ne áss.

Ha tetszik neked a kis csaj.....,
akkor verjük meg......
Shakespeare
SÚGJA-TOK

Kifacsart földrajz

— King-kong testvérvárosa	= HONGKONG
— Életlen víz	= CSORBA-TÓ
— Távol-keleti nő	= HONOLULU
— Spanyol származású angol úr	= LONDON
— Művelt állam	= ÍRORSZÁG
— Szétszéledt ménes	= OSLO
— Halfajta a magyar tengerben	= BALATON
— A dinnye hazája	= GÖRÖGORSZÁG
— Nőnemű orosz folyók	= VOLGA, DNYESZTER
— Román versforma	= CONSTANZA
— Nylonjáról híres sziget	= CEYLON
— Öreg motorosok városa	= RIGA
— Karcsi a Távol-Keleten	= KARACHI
— Thaiföldi pénzintézetek	= BANGKOK
— Afrikai férfinév	= NAIROBI
— A madarászok paradicsoma	= KANÁRI-SZIGETEK
— A franciák kedvenc színe	= BORDEAUX
— Japán gyári munkás	= NAGASAKI
— Kínai frizura	= SANGHAJ

A születés pillanata

Segítség! Segítenek!

Nem vagyunk egyedül. A felnőttek velünk vannak, és ez jó. Kivéve, amikor . . .

A STRANDON:

Kisfiú — úgy harmadikos forma — bukkan fel a vízből beöltözve báránybőrrel bélelt úszónadrágba (a hideg víz ellen). S valami furcsa is van rajta. Igen-igen szépen vasalt, de csuromvizes kisdobos-nyakkendő a nyakában. S ez ugyan miért? Azért, mert sok a gyerek a strandon, és a táborozókat csak így ismeri meg a tanár.

A RAJÖSSZEJÖVETELEN:

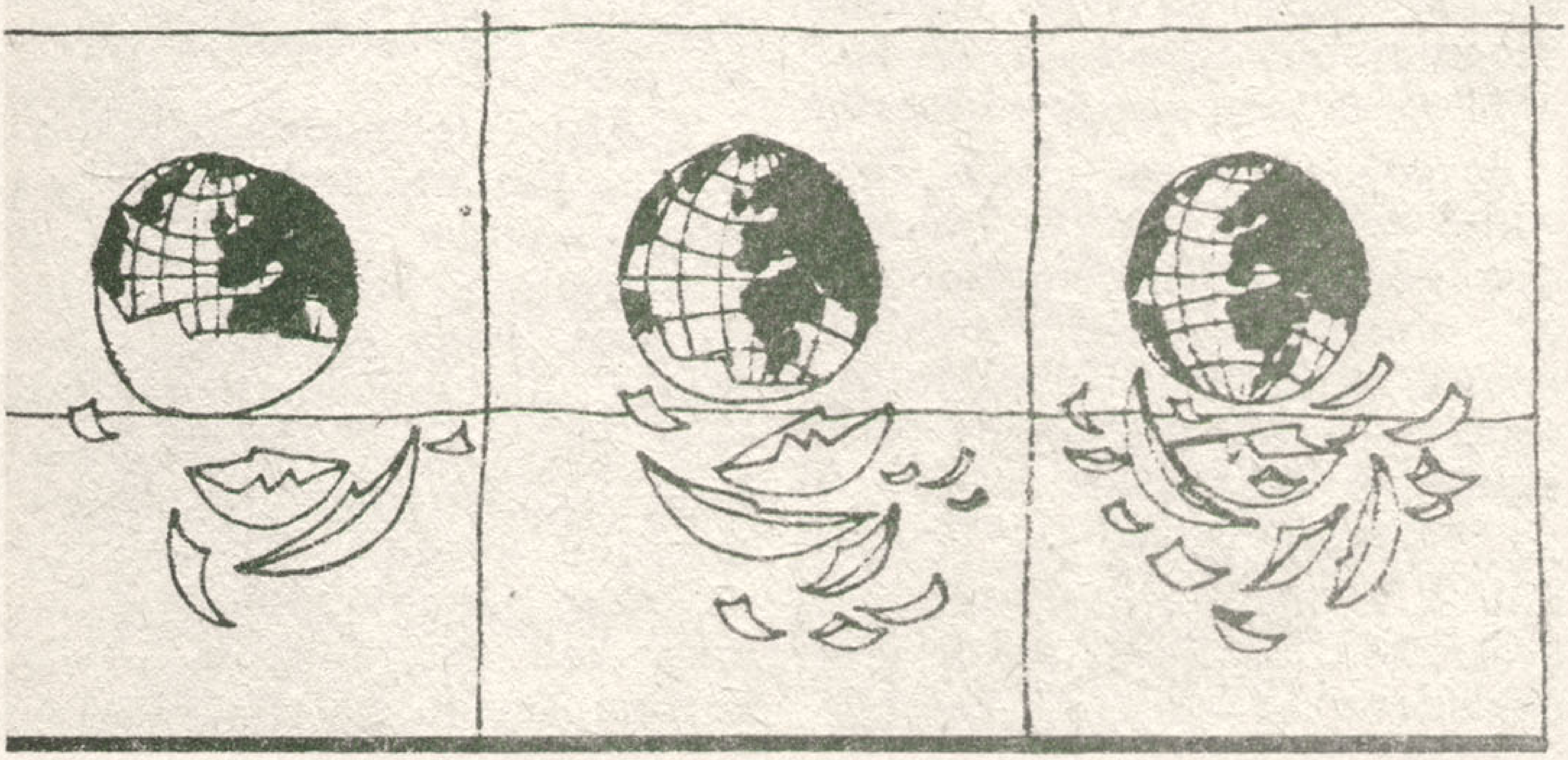
— Gyerekek, mindenki beadja az úttörő-igazolványát, a szépen kimosott, kivasalt úttörőingét és a nyakkendőjét. Bezárom a szekrénybe, s ünnepélyekre tisztán megkapjátok . . .

AZ UDVARON:

— Kisdobosok! Jóska lesz a Galamb őrs vezetője, Ági meg a Szorgalomé. Most bekötjük a szemüket és fogót játszunk. Aki akit elkap, az az ő őrsébe fog tartozni. Jó? . . .

AZ OSZTÁLYFŐNÖKI ÓRÁN

— Úgy is gyengék vagytok matekból, tehát feláldozom értetek ezt az órát. Inkább számoljunk. Ugye, érzitek, hogy ezzel nektek segítek . . . (De mennyire!)

Balázs, a csirke

Kövér esőcseppek mosták az ablakot, a tébolyult szél pedig különböző színű falevelekkel rohant valahová. Szóval, remek idő volt, hasonló körülmények között kezdődnek a valamirevaló bűnügyek. Ezért aztán arcizmom se rándult, amikor hosszasan és türelmetlenül felberregett a csengő. Feldúlt apa toppant a szobába, mintegy tíz liter esővíz kíséretében.

— Bocsánat! — prüszkölt a nedves vendég. — Cziki Bálint vagyok... konfettikészítő. Pamut Samut keresem, a mesterdetektívet.

— Én vagyok — közöltem kimérten, mert nem láttam értelmét a tagadásnak. — Netán történt valami?

— Netán?! — hörgött az átázott szülő, és egy iskolai üzenőfüzetet dugott az orrom alá. — Itt van, olvassa kérem!

Egykönnyen nem jövök zavarba. Koporsóban is aludtam már, ártatlan mosollyal az arcomon. Most mégis, mintha jeges kéz simogatta volna a hátamat, ahogy olvastam a bejegyzést:

„Értesítem, hogy fia, Cziki Balázs váratlanul kotkodácsolni kezdett az órán, majd érdeklődésemre kitérő választ adott. Felkérem a kedves szülőt, hogy... stb., stb."

– Hm – mondtam bíztatóan. – Rendkívül sajátságos eset. Mondja, kedves Cziki úr, volt már példa hasonló megnyilvánulásokra?

– Öö... nem emlékszem. Egy ízben a leguángyíkok re[illegible]kető sikoltozását hallatta a fiú, de ez nem lepett meg, mert váratlanul jéghideg víz ömlött a zuhanyból, amikor fürdött. Egyszóval... önben van minden reményem!

...Másnap szúrós tekintetű pszichológus kereste fel Lakmusz Ernő kémikust, akitől a bejegyzés származott. Természetesen, én voltam a szúrós tekintetű...

– Kedves tanár úr, hallom, hogy egyik növendéke váratlanul kárálni kezdett. Nem beszélne erről egy kissé részletesebben?

– Áh! – lelkendezett a tanerő. – Ön az, kedves Pamut! Alig ismertem meg ebben a maskarában. Nos, úgy történt az eset, hogy éppen a széndioxid tulajdonságait ecseteltem, amior Cziki Balázs meglepő előadókészséggel kotkodácsolni kezdett. Kérdésemre zavartan mentegetőzött, és meg kell mondanom, hogy közben semmi tyúkszerűt nem

láttam rajta. Ennek ellenére értesítenem kellet a szülőket.

Nyugtalan lélekkel távoztam. Bonyolódik, bonyolódik...

... Másnapra mindenesetre készen állt a pokoli csapda. Közúti Jenő – Cziki Balázs osztálytársa – mellé roskadtam a moziban, Cziki Balázsnak öltözve.

– Na! – mondtam, és könnyedén gyomron vágtam az ürgét. – Milyen voltam tegnap? Azt hiszem, én kotkodácsolok a legjobban a Kárpát-medencében!

– Tiszteletem, kedves Mester! – hüledezett Közúti. – Nem is tudtam, hogy ennyire tetszik hasonlítani arra a mafla Cziki Balázsra. És miért kell kotkodácsolnia egy mesterdetektívnek...?

Szerencsére lepisszegtek, mert néhány indulatos mondat tolult a számra. Az előadás végén már teljesen higgadtan tettem fel az elterelő kérdést:

– Szóval, miért kotkodácsolt Cziki Balázs a kémiaórán?

– Sokat nem mondhatok – fontoskodott Közúti Jenő. – Három dolgot azért megemlítek, hogy ne hátráltassam a nyomozást: 1. Cziki Balázs érzékeny lélek. Egész éjjel hánykolódik, ha véletlenül eltapos egy hangyát. 2. Be akartam csempészni a fiókjába egy zacskó vasreszeléket, mert én már csak ilyen jópofa srác vagyok, és 3. Nem is Cziki Balázs kotkodácsolt!...

Ezzel faképnél hagyott. Kusza ügy, kusza ügy...

Beláttam, hogy többé semmilyen eszköztől sem riadhatok vissza. Ezért gigászi tyúknak öltözve Cziki Balázshoz léptem.

– Szervusz, Balázs! – köszöntöttem nyájasan, és vigyorogtam, ahogy csak a csőröm engedte. – Mondd csak, fiú, mire emlékeztetlek én téged?

– Pamut Samura, a mesterdetektívre! – vágta rá habozás nélkül a kis Cziki, és udvariasan várta a következő kérdést.

– Úgy! – mondtam bosszúsan, és megkopasztottam magam. – Akkor áruld el, az ég szerelmére, hogy ki kotkodácsolt azon az átkozott kémiaórán?

– Micsoda kérdés... természetesen, egy tyúk kotkodácsolt.

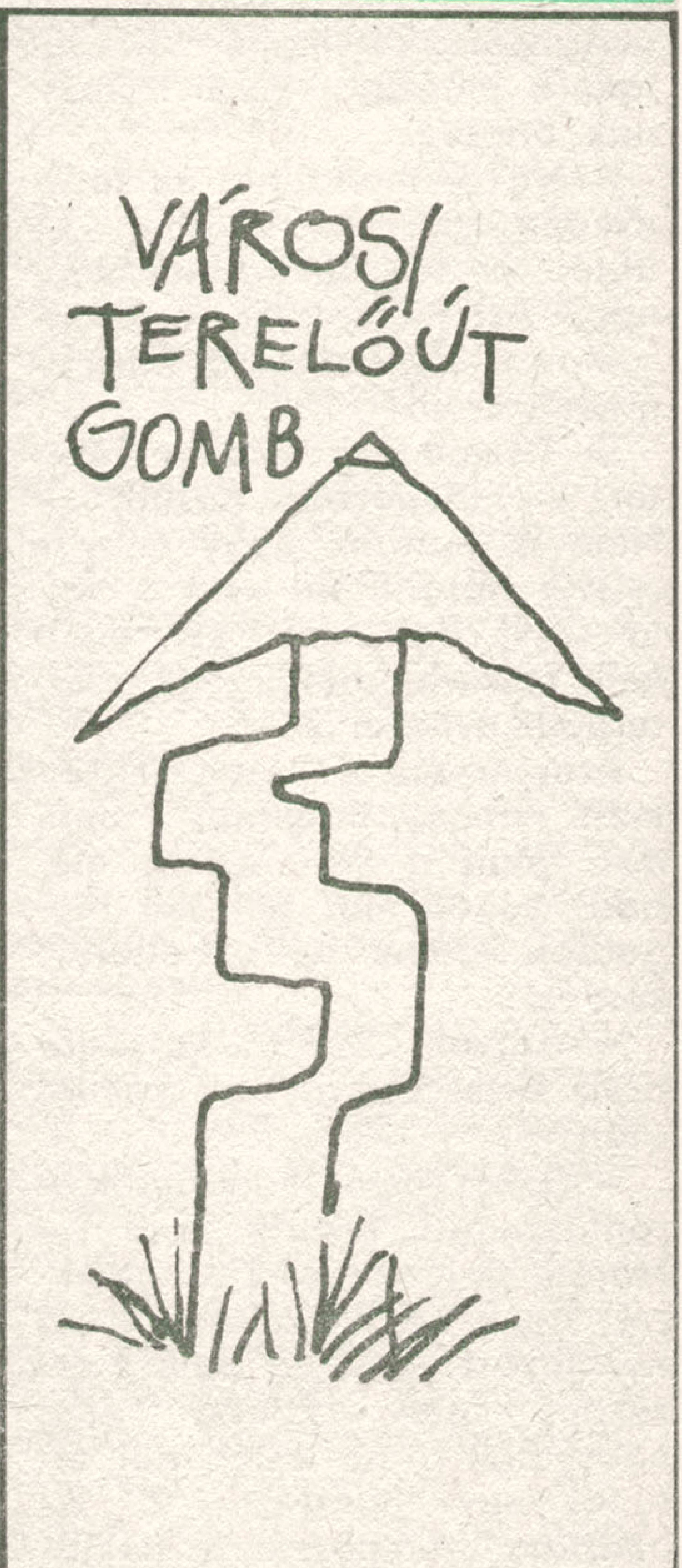
– Egy tyúk! – csuklottam fel. – Mi köze egy tyúknak a széndioxidhoz?

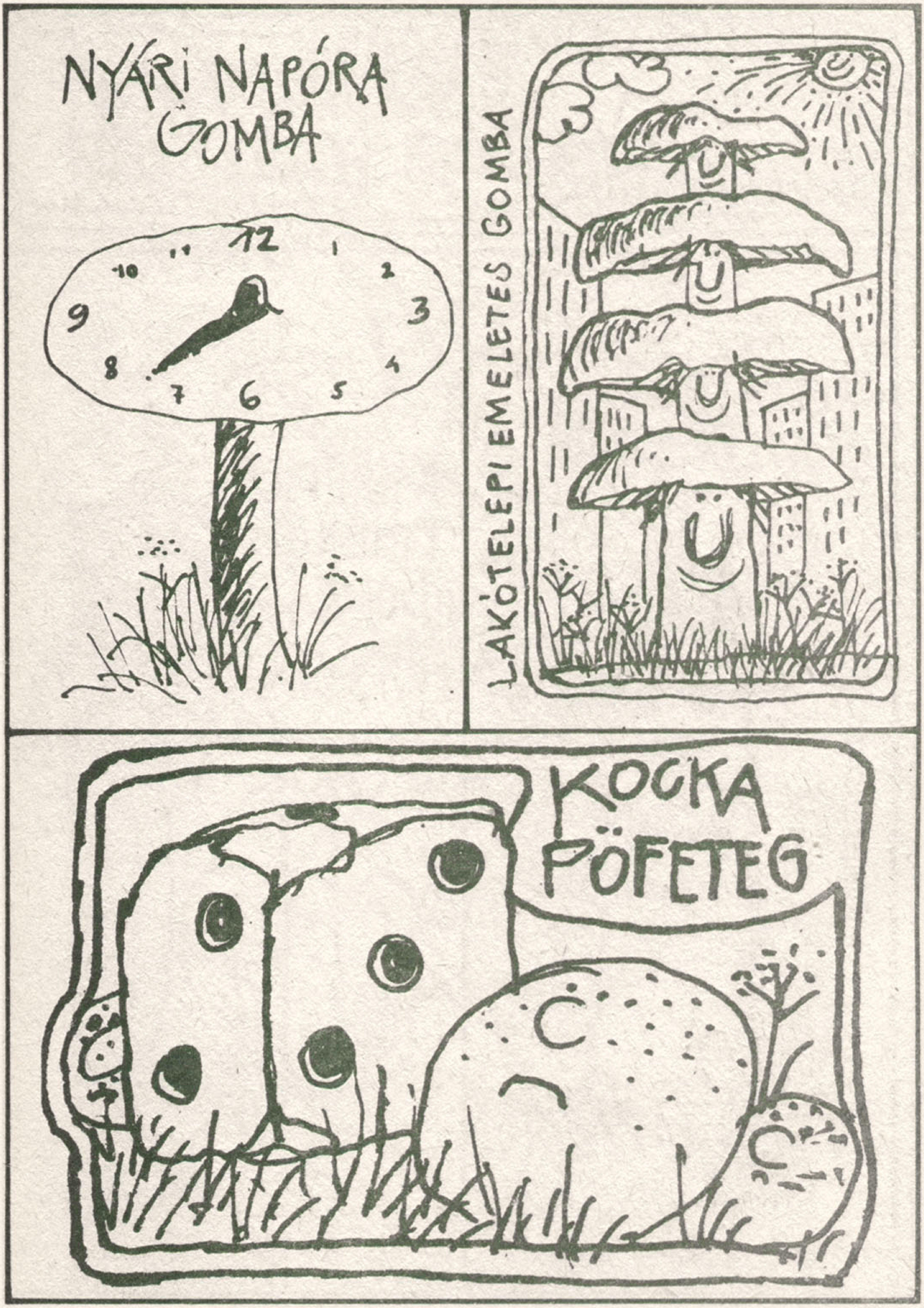
– Jóformán semmi. Anyu hozta a piacról, és... le akarta vágni. Meg kellett szöktetnem. Nem lett volna semmi baj, ha az az idétlen Közúti nem túrkál a fiókomban. De... ugye, köztünk marad?

Megígértem.

Gombatanoda

NYÁRI NAPÓRA GOMBA
LAKÓTELEPI EMELETES GOMBA
KOCKA PÖFETEG

KÖZÖNSÉGES KÍGYÓGOMBA
REDŐSLÁBÚ CHAPLIN GOMBA
KALAPTALAN PIHENŐ GOMBA

VILLÁMGYORSAN NÖVŐ RÉTI BUKTATÓ GOMBA
NAGY CÉLBADOBÁLÓS GOMBA

Pad alatti posta

NO MESÉLJ! MILYEN VOLT?

Add tovább!

Fejedelmi! Ráksaláta, málnatorta, akadtak lányok is...

Add tovább!

No meg egy sarok, ahová elbújtál előlük... —

Add tovább!

Ne is mondd! Bokaficam, ínhúzódás, aztán megjelentek a csillagok...

Add tovább!

Még mondja valaki, hogy a sport egészséges! —

Add tovább!

Ömlött a zápor, az erdőben csattogott a villám, de behúztuk a nyakunkat, és csak mentünk, mentünk...

Add tovább!

Villámtúrára indultatok. Nemde? —

Add tovább!

Egész nap robotoltam. Hordtam a sódert, kevertem a maltert. S az eredmény? Egy pince, öt-hat hólyag a tenyeremen. Jaj! A derekam!

Add tovább!

Újabb tanulság: a munka nemesít, a lapátnyél hólyagosít...

Add tovább!

Sírtam a méregtől! Alig táncoltam vele. Ez a nőgyűlölő Tarhonya mindig lekért tőle...

Add tovább!

Jó tudni: a férfilelkek kiszámíthatatlanok... —

Add tovább!

Ah, csak a szokásos. Takarítás, főzés, séta a családdal...

Add tovább!

Ohó! Reggel még más volt az ábra: „Úgy dél körül csörgött a vekker, majd kiautóztunk egy árnyas, erdei vendéglőbe..." Melyiket higgyük?

Add tovább!

Zúgott a taps! A nénikém szerint olyan átlényegülten mondtam a verset, hogy a színpadon a helyem.

Add tovább!

Gratulálok! Én ugyan zúgást nem hallottam, és a fizikapéldákba is belelényegülhetnél egy kicsit...

Add tovább!

Képzeljétek! Én tapostam a szőlőt a kádban! Öröm volt nézni, ahogy folyt a must...

Add tovább!

Ahogy a lábadat elnézem ne merészelj hozni belőle!...

Add tovább!

A kiadatlan diáklexikonból

Abroncs = matekóra előtti szorító állapot
Automobil = önjáró beategyüttes — a P. Mobil mellett
Bakarasz = kisnövésű fiúgyermek
Bambusz = nehéz felfogású gyerekeket szállító jármű
Derékszög = technikaórán elferdült szög
Diktátor = helyesírási felmérést diktáló magyartanár
Duma = párbeszéd, akkor az igazi, ha süket
Erdőkerülő = az iskolakerülő közeli rokona
Erőművész = táskáját cipelő diák
Galóca = szamárpad — gyilkos érzés benne ülni
Garázda = pajkos fiúk diszkóklubja
Hadosztály = a 3/b a tisztiiskolában
Képzavar = gyakori diákbetegség — amikor például a nebuló összekeveri az Alföldet a timfölddel
Levelezés = pad alatti postaforgalom
Levente = Szörényből származó középkori trubadúr
Malária = betegesen hamis hangadás énekórán
Serdülőkor = történelmi korszak — a csiszolatlan és a csiszolt gyerekkor között
Tanfelügyelő = iskolai népiellenőr
Távbeszélő = a súgást eszközlő nebuló
Vételzavar = súgáskor jelentkező halláshiba

Formabontó Levélbontó

— Mit kell kutatómunkán érteni?

— Az a kérdés, mi után akarsz kutatni, lányok vagy rockegyüttesek címe után? Egy azonban biztos, az nem kutatómunka, amikor a tanár kéri az ellenőrződet, és te kutatsz egyik zsebedben és a másikban, pedig tudod, hogy régen elveszett.

— Szigorú vagyok az őrshöz. Hátratett kézzel kell ülniük, halálos csönben figyelniük az őrsi órán az előadásomat. Még mit tegyek?

— Akinek a szempillája megmozdul, húzzátok deresre az iskola udvarán!

— A rajban ügyességi vetélkedőt rendeztünk. A legtöbbet akkor nevettünk, amikor egy-egy burgonyát kellett megtisztítani bekötött szemmel. Milyen hasznos feladatot tervezzünk a jövőben?

— Ugyanezt, csak most mindenki 10—10 kiló burgonyát hámozzon meg. Aztán az egészet le a napközi konyhájára. Örüljön a szakács néni!

— Gyakorlati órán virágkarót faragtunk, hogyan díszítsük?

— Aki egyest kap, egy vízszintes rovás, aki intőt, két függőlegest. Ismerve benneteket, igen hamar kész lesz a díszítés.

— Télen hogyan lehet tábori hangulatot teremteni az osztályban?

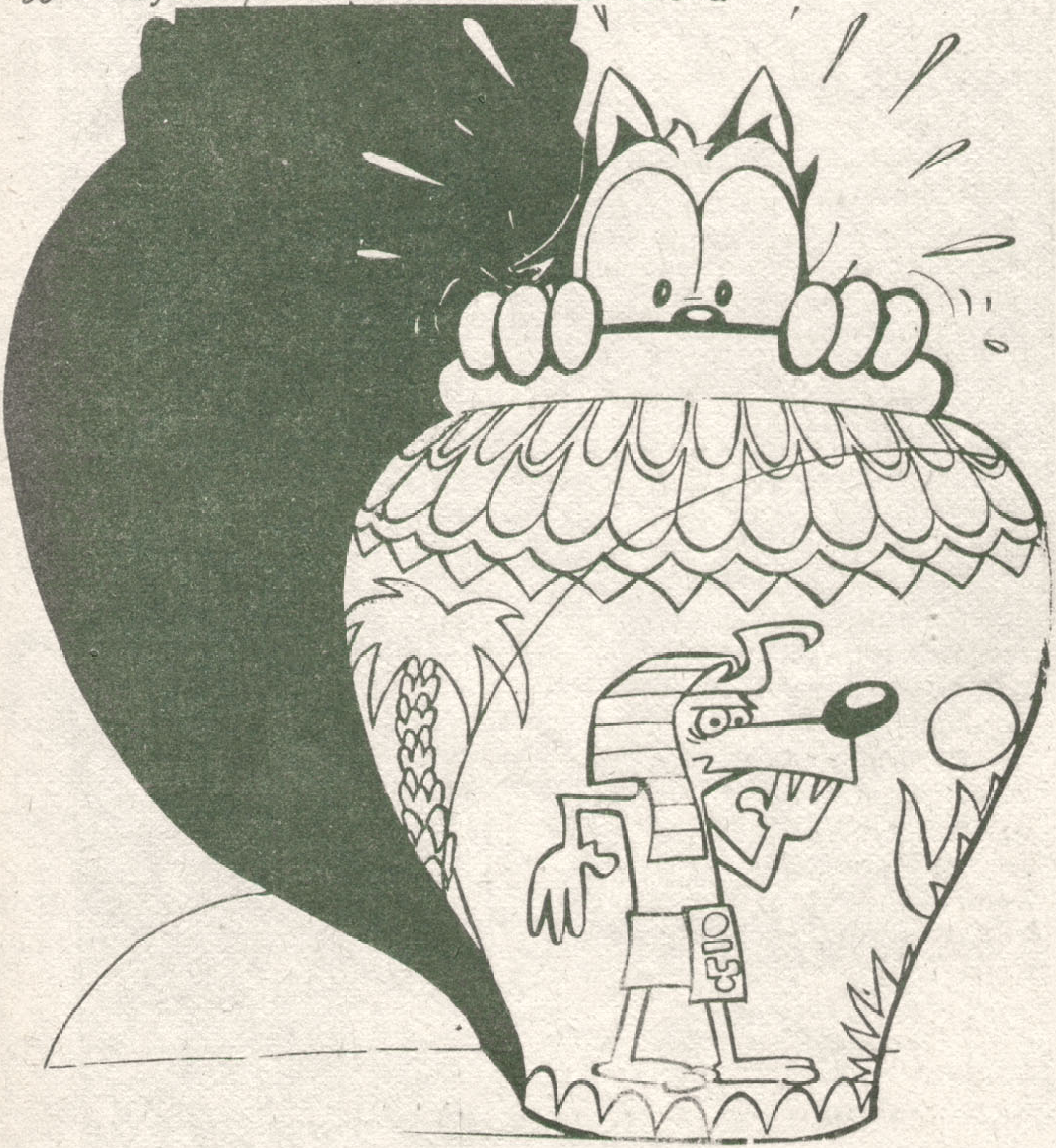
— Az osztályajtó legyen a táborkapu, zseblámpa vörös fénye jelképezze a tábortüzet. Őrségre itt is szükség van, hogy őrizze osztálytársaitokat akiket viccből bezártatok a szekrénybe. Levélosztáskor osszatok ki néhány száraz őszi falevelet. Azt hiszem, enynyi elég a hangulathoz.

— Az őrsin a tagok sohasem figyelnek. Fáradtságról panaszkodnak. Mit tegyek?

— Egy óra süketeléstől teljesen kimerülnek. Kíméld magad! (De őket is!)

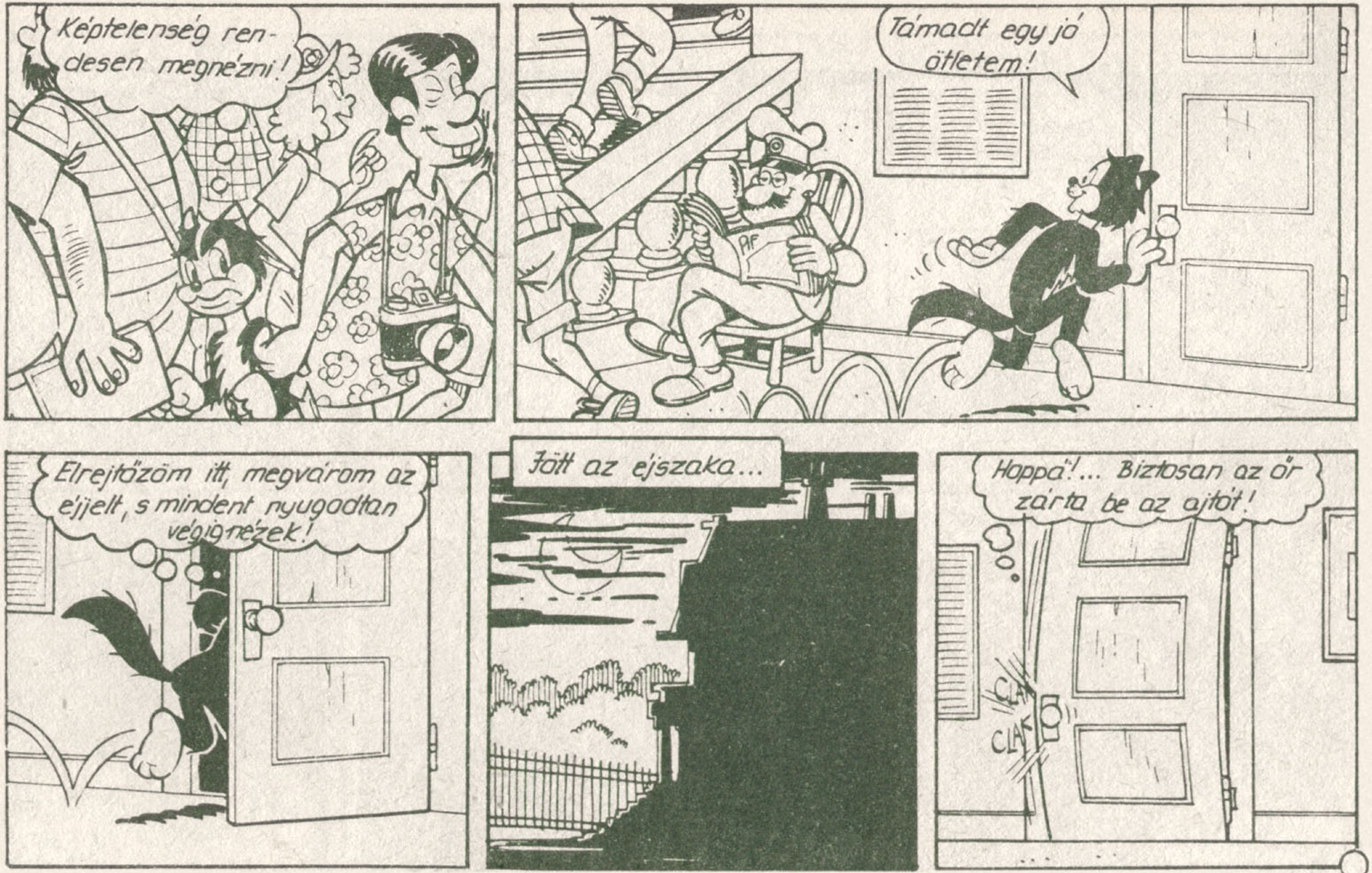
Múzeumlátogatás

Az ördögbe is, semmit sem lehet látni! Ez mégis hihetetlen, hogy mindenki egyszerre, nyitáskor akar múzeumba jönni. Telt ház! Legjobb lesz, ha hagyom, hogy bezárjanak, s ezzel kezdődik a kaland...

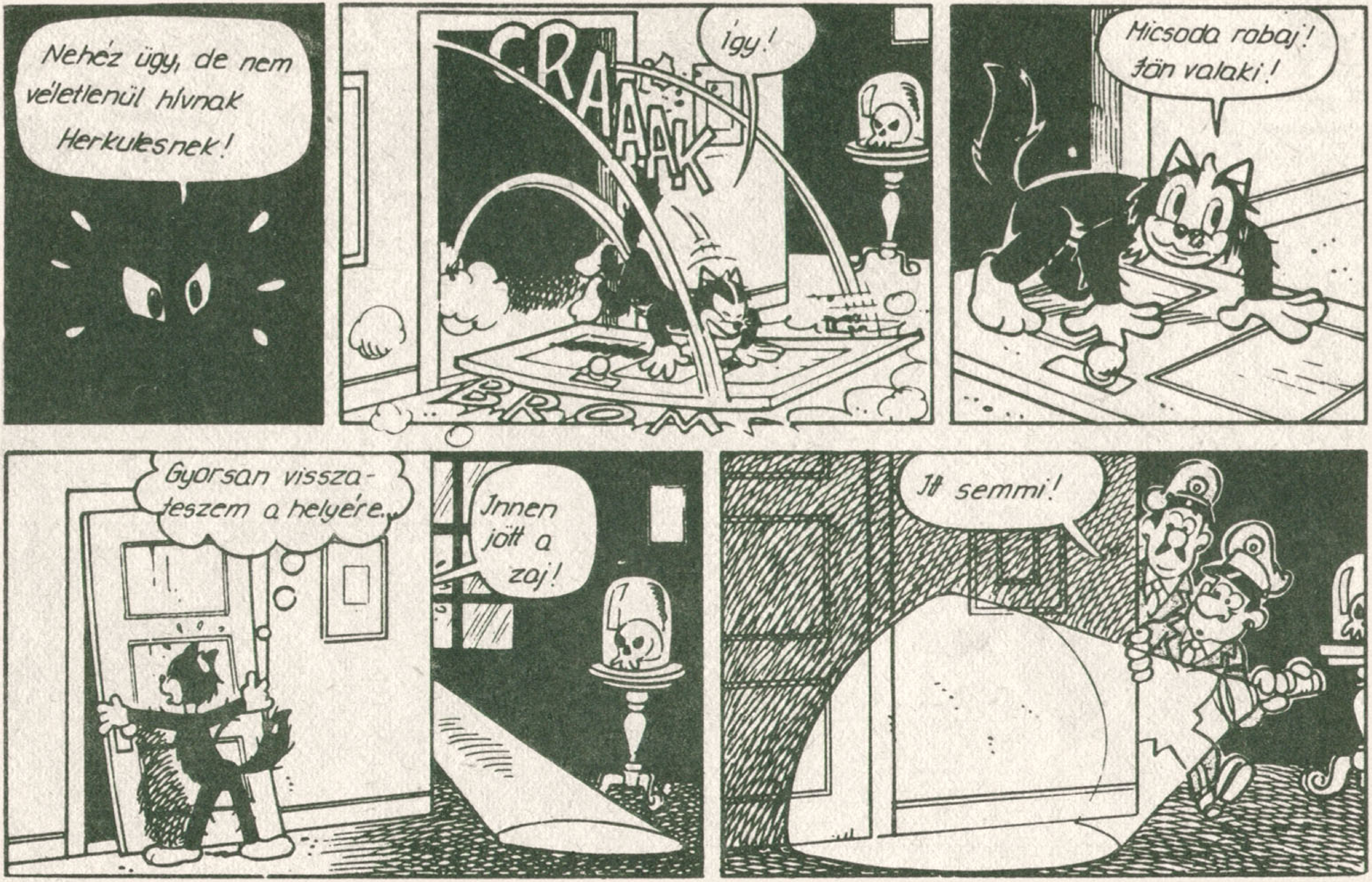

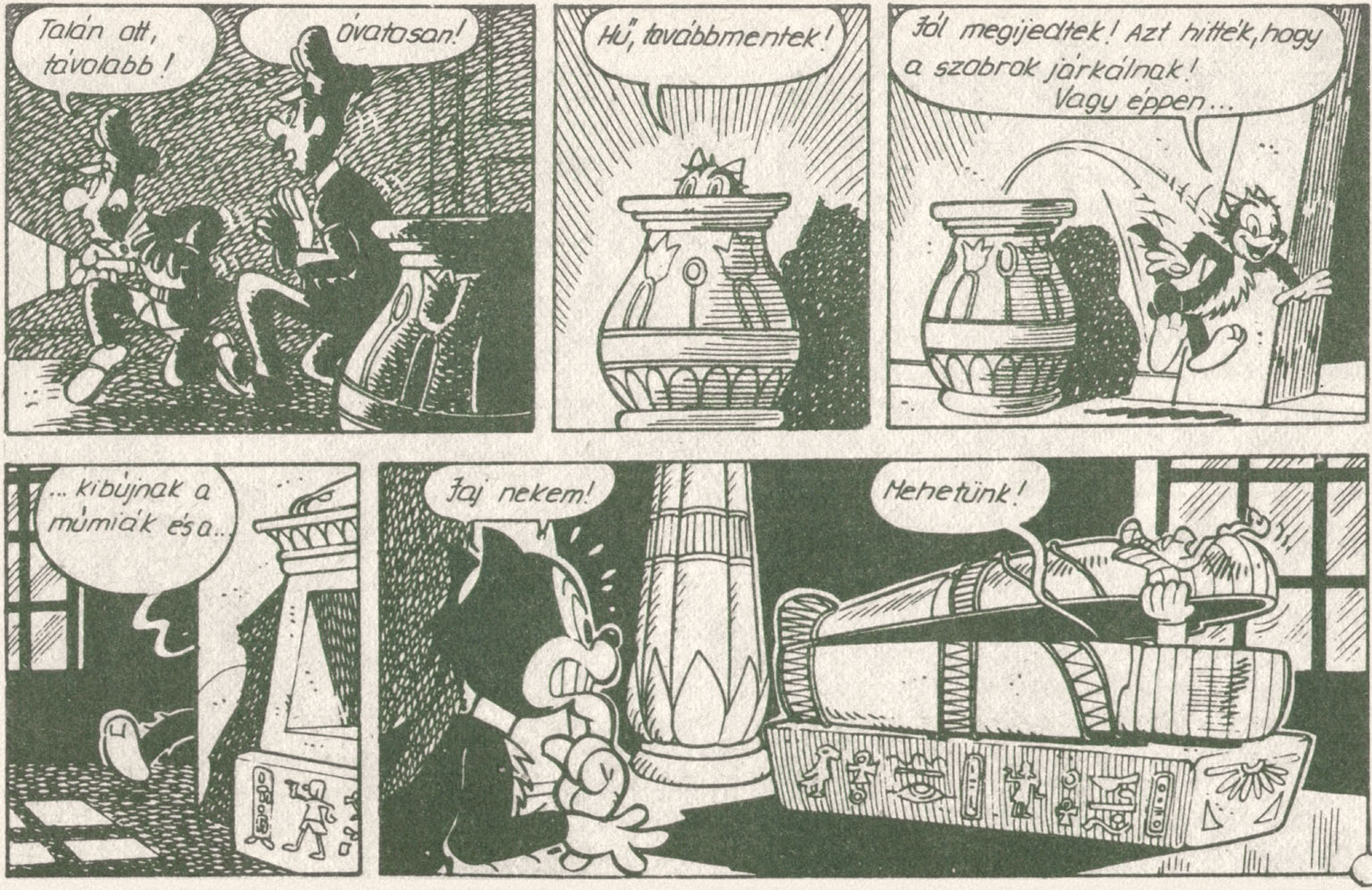

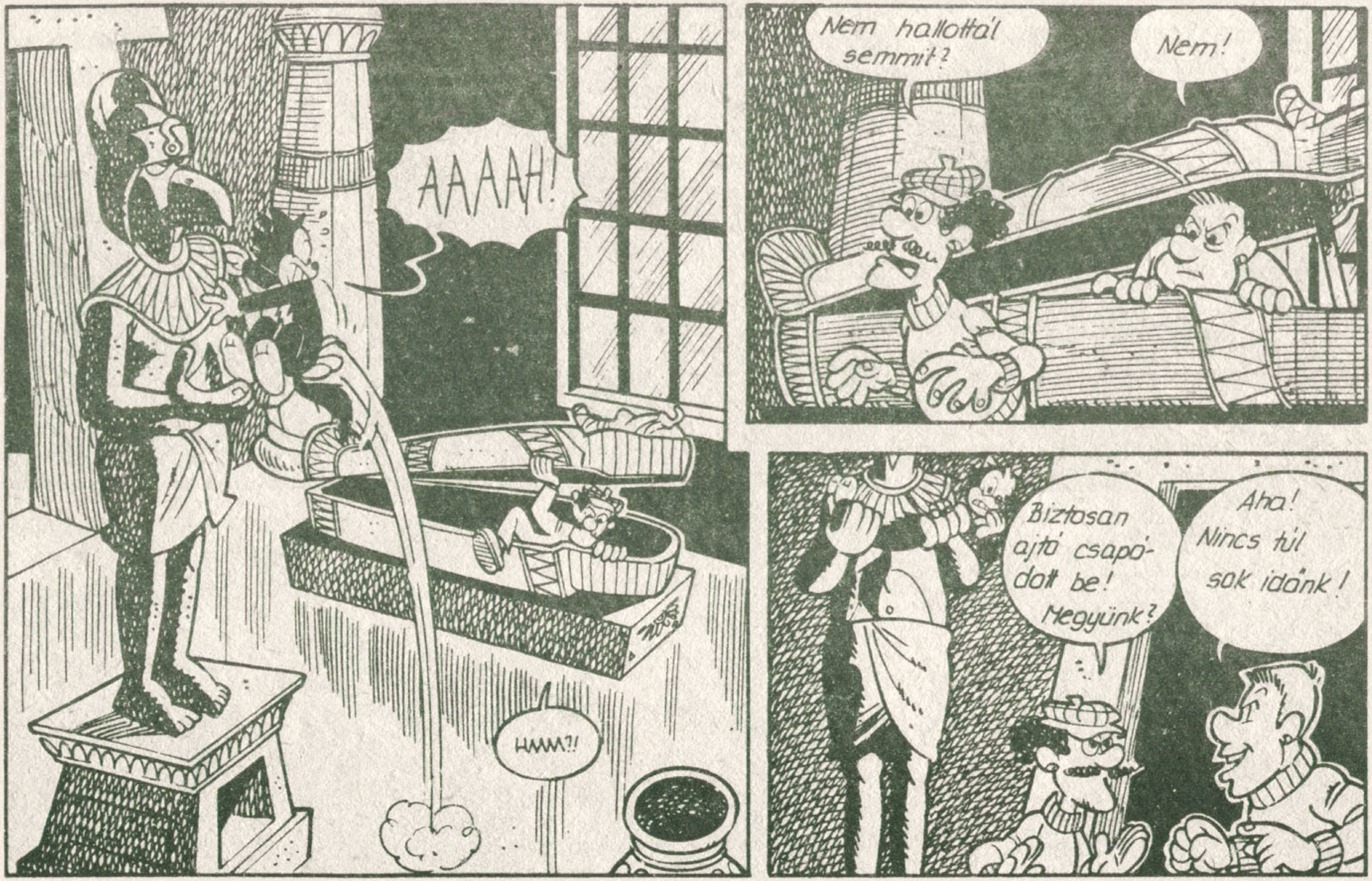
1

Képtelenség rendesen megnézni!
Támadt egy jó ötletem!
PIF
Elrejtőzöm itt, megvárom az éjjelt, s mindent nyugodtan végignézek!
Jött az éjszaka...
Hoppá!... Biztosan az őr zárta be az ajtót!
CLAK
CLAK

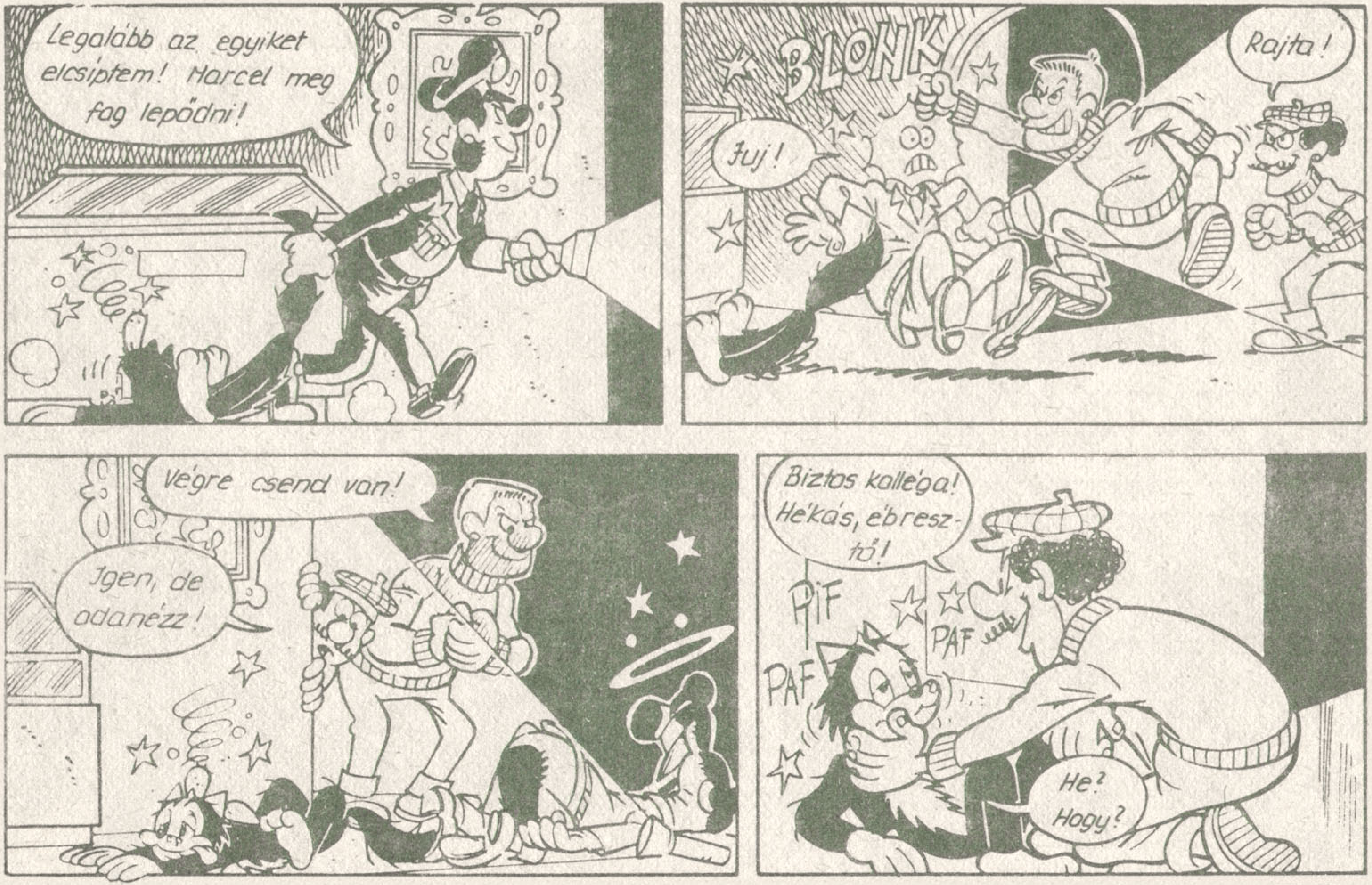

Nehéz ügy, de nem véletlenül hívnak Herkulesnek!
CRAAAAK
Így!
BROM
Micsoda robaj! Jön valaki!
Gyorsan visszateszem a helyére...
Innen jött a zaj!
Itt semmi!

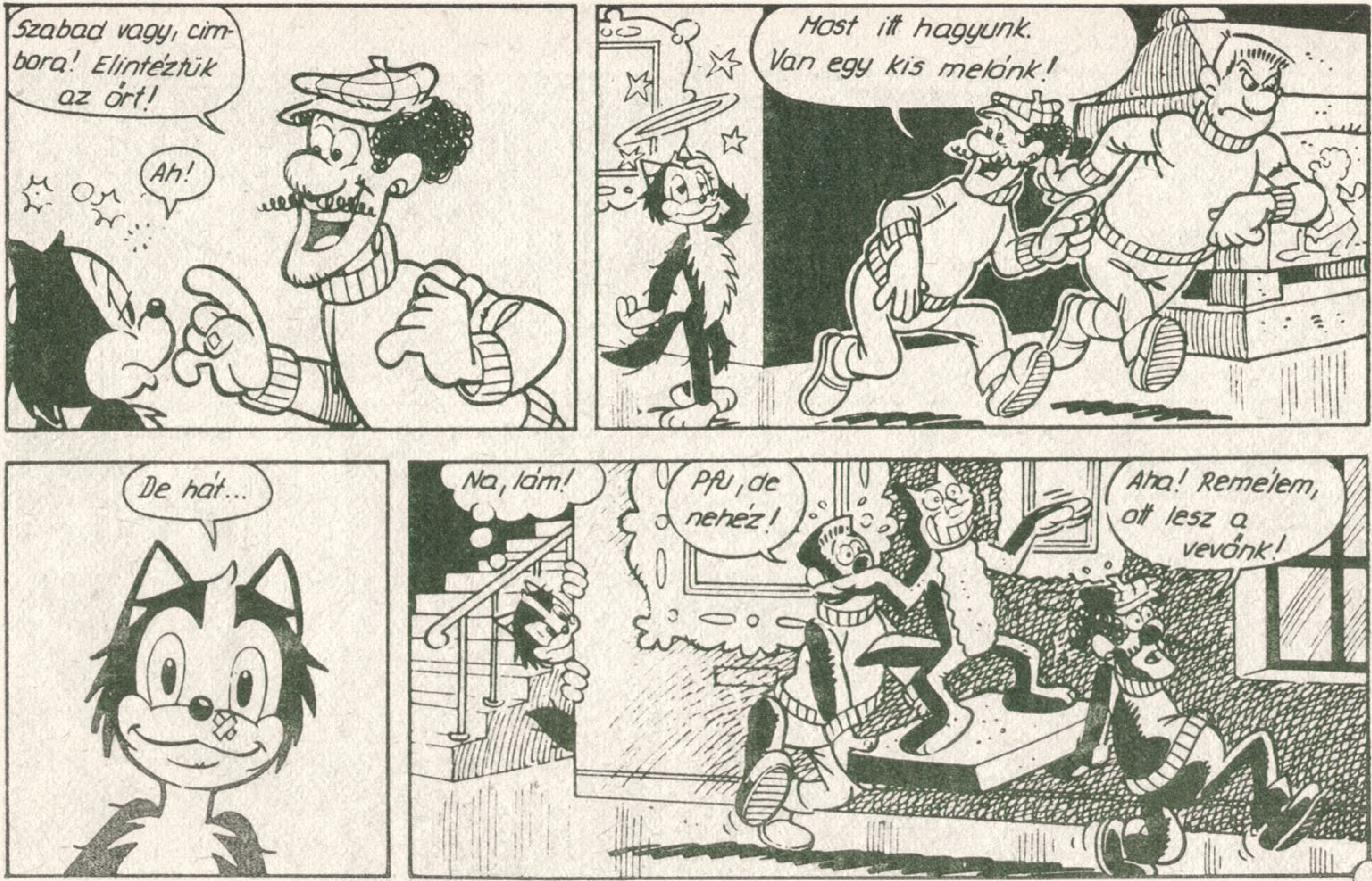

Talán ott, távolabb!
Óvatosan!
Hű, továbbmentek!
Jól megijedtek! Azt hitték, hogy a szobrok járkálnak! Vagy éppen...
... kibújnak a múmiák és a...
Jaj nekem!
Mehetünk!

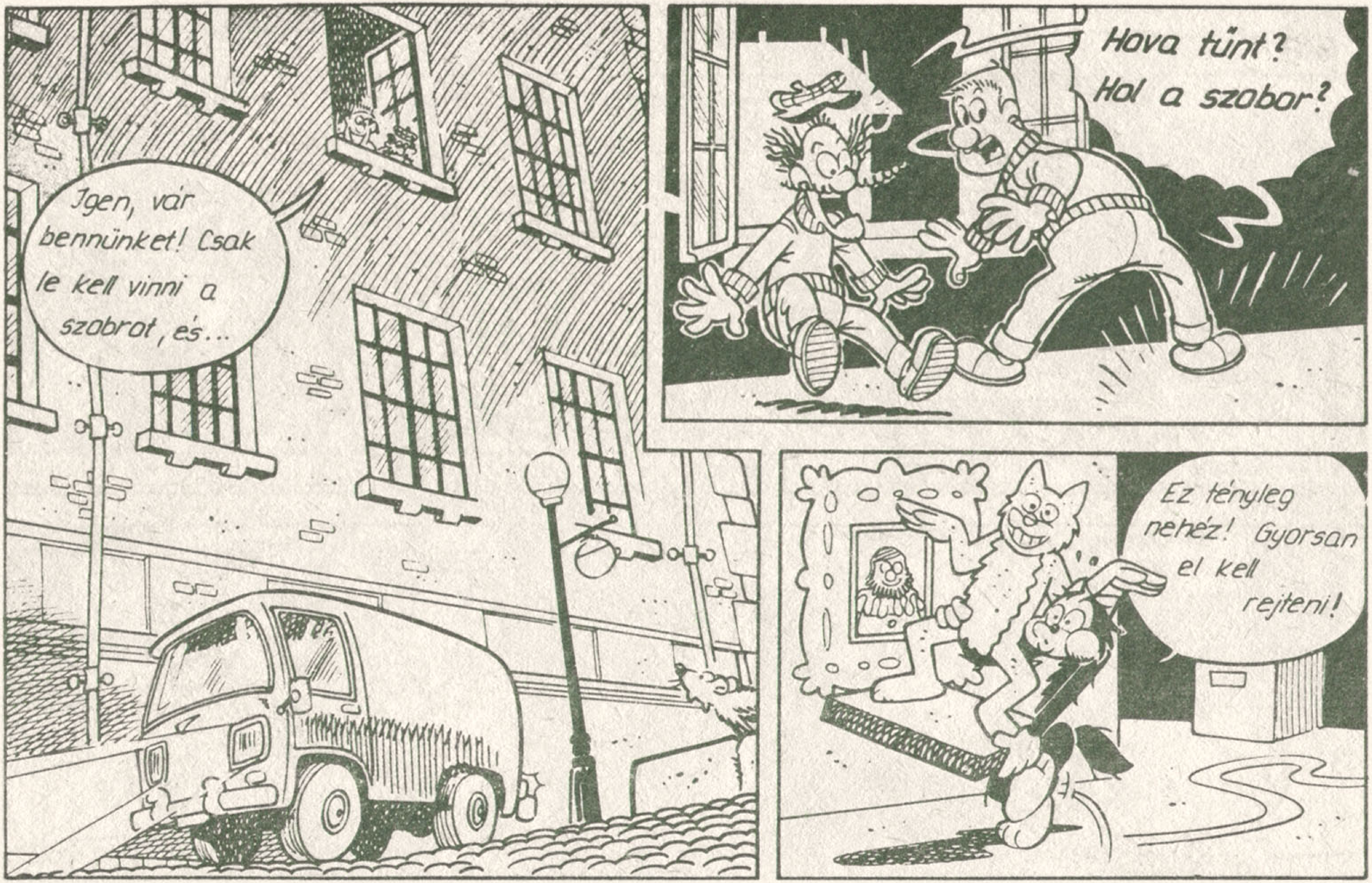

AAAAH!
HMM?!
Nem hallottál semmit?
Nem!
Biztosan ajtó csapódott be! Megyünk?
Aha! Nincs túl sok időnk!

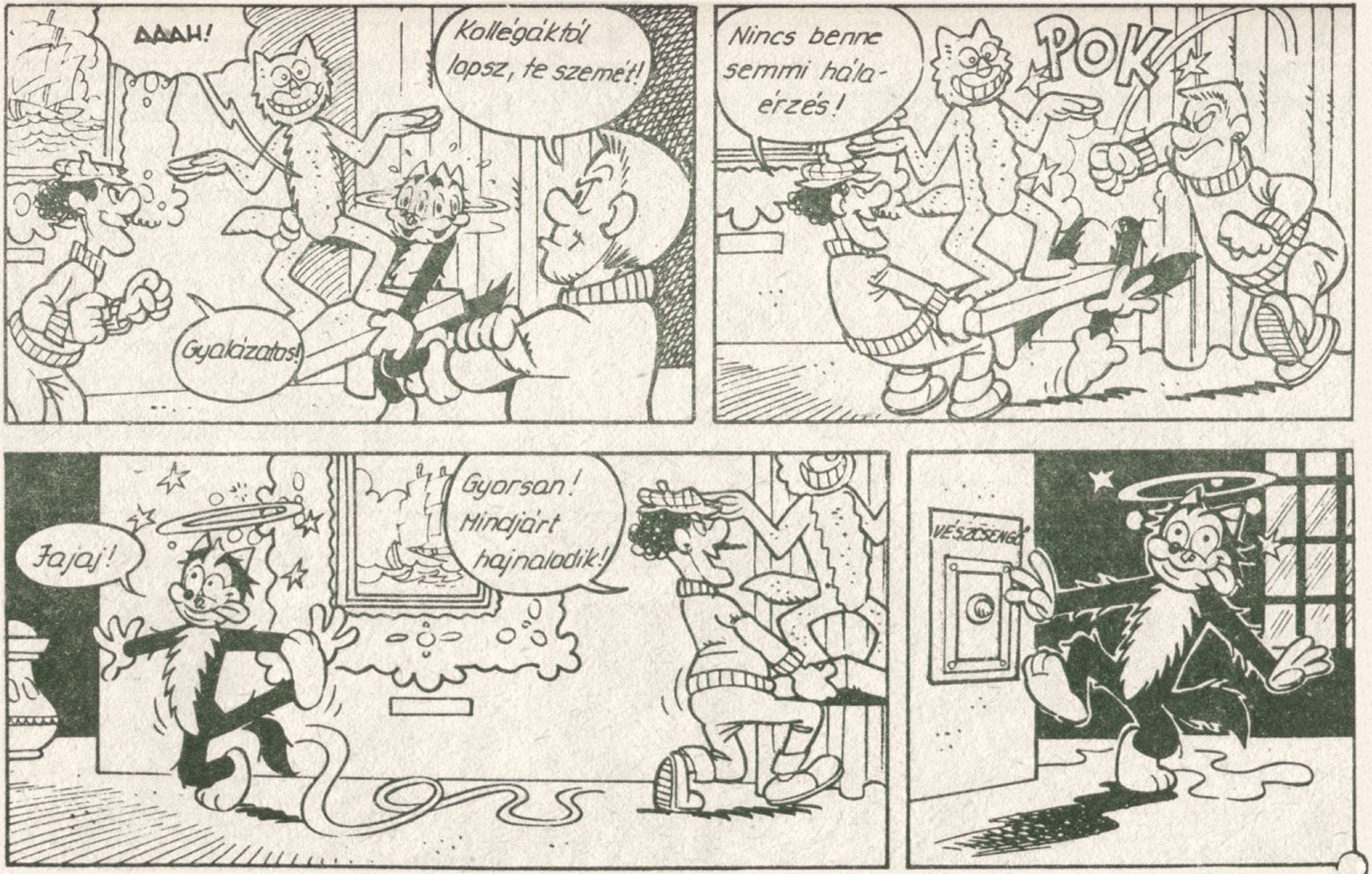

Ezek biztosan tolvajok! Értesiteni kell az öröket!
Erre van!
Valami zajt hallottam... Marcel pont most ment aludni!
Én nem... AAAAH!
AAAAH!
Hű, de megijesztett! Jöjjön gyorsan, tolvajok vannak itt...
Tolvajok?
PTOK
Igen!

Legalább az egyiket elcsíptem! Marcel meg fog lepődni!
BLONK
Rajta!
Juj!
Végre csend van!
Igen, de odanézz!
Biztos kolléga! Hékás, ébresztő!
PIF
PAF
PAF
He? Hogy?

Szabad vagy, cimbora! Elintéztük az őrt!
Ah!
Most itt hagyunk. Van egy kis melónk!
De hát...
Na, lám!
Pfú, de nehéz!
Aha! Remélem, ott lesz a vevőnk!

Igen, vár bennünket! Csak le kell vinni a szobrot, és...
Hova tűnt? Hol a szobor?
Ez tényleg nehéz! Gyorsan el kell rejteni!

AAAH!
Kollégáktól lopsz, te szemét!
Gyalázatos!
Nincs benne semmi hálaérzés!
POK
Fajaj!
Gyorsan! Mindjárt hajnalodik!
VÉSZCSENGŐ

DRIIIIIIIING
A fene...
Egye meg!
Na, gyorsan, fel a kezekkel!
Másnap...
Még egyszer köszönöm a bátor Herkulesnek!
BROHH
POK
Önök, akik lelkesen...
Hopp!

Hűha, mikorra tudom összeragasztani?
Segíthet-né'k?
Segít? Ez nagyszerű!
Nos, igen!
Majd csak kibírom így néhány napig...
VÉGE

Teszt-edzés

Vajon jó őrsvezető vagy-e?
Húzd alá a rád illő választ, majd számold össze a pontokat. Ha tudsz összeadni, azért külön 20 pont jár! Bármilyen pontszám is jön ki, ne törődj vele. Légy jó mindhalálig, tanulj szorgalmasan, viselkedj illedelmesen, segíts, ahol tudsz stb., stb.!

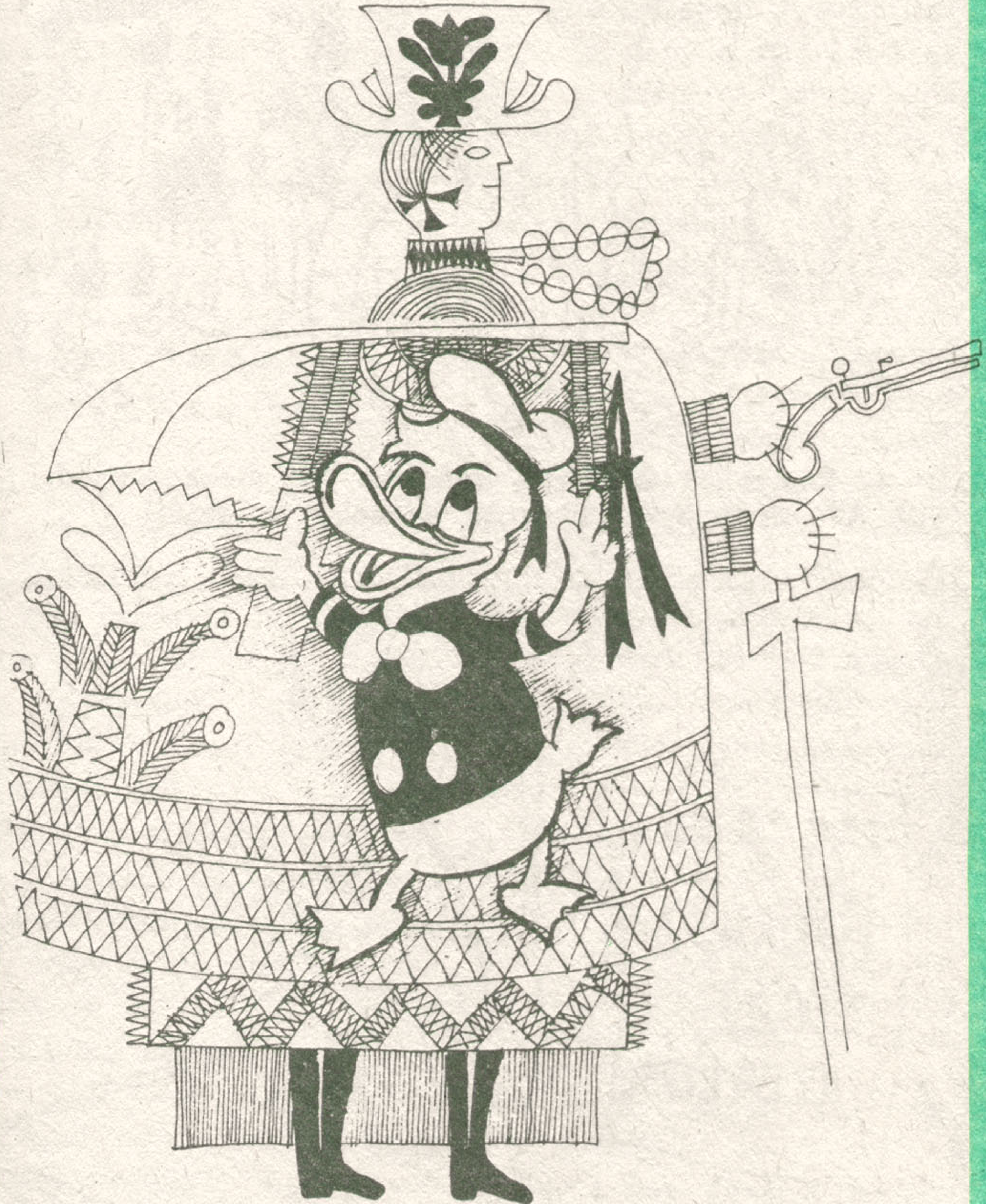
1. MILYEN VÉGZETTSÉGGEL LETTÉL ŐRSVEZETŐ?
   2 tánciskola 2 pont
   2 faiskola 4 pont
   Már így születtél 6 pont
2. KI AZ ALKALMASABB ŐRSVEZETŐNEK?
   aki alkalmazkodik 6 pont
   aki süketnéma 4 pont
   aki beszélő viszonyban van a rajvezetőjével 2 pont
3. MENNYI BŐR VAN EGY ŐRSVEZETŐN, ÉS EZT KI NYÚZZA LE?
   három bőr — az őrsi tagok — 2 pont
   négy bőr — a rajvezetőség — 4 pont
   öt bőr — a fabulon — 6 pont
4. LEHET-E AZ ŐRSVEZETŐI MEGBESZÉLÉSEN ALUDNI?
   csak kispárnával 2 pont
   igen, de horkolás nélkül 4 pont
   fülvédővel 6 pont
5. MELYEK A KEDVENC FELADATAID?
   pénzt szedsz valamire 6 pont
   az iskolai kilincseket is összeszedeted hasznosanyaggyűjtésnél 4 pont
   mindig a hetedik órában tartod az összejövetelt 2 pont
6. LEHET-E VALAKI ŐRSVEZETŐ ŐRS NÉLKÜL?
   igen, de minek 2 pont
   nem, de azért előfordul 4 pont
   mindenesetre nem lehet rossz 6 pont

ÉRTÉKELÉS: 50—40 pontig: Lám, lám, szóval mégsem tudsz összeadni, hiszen összesen 36 pont érhető el.

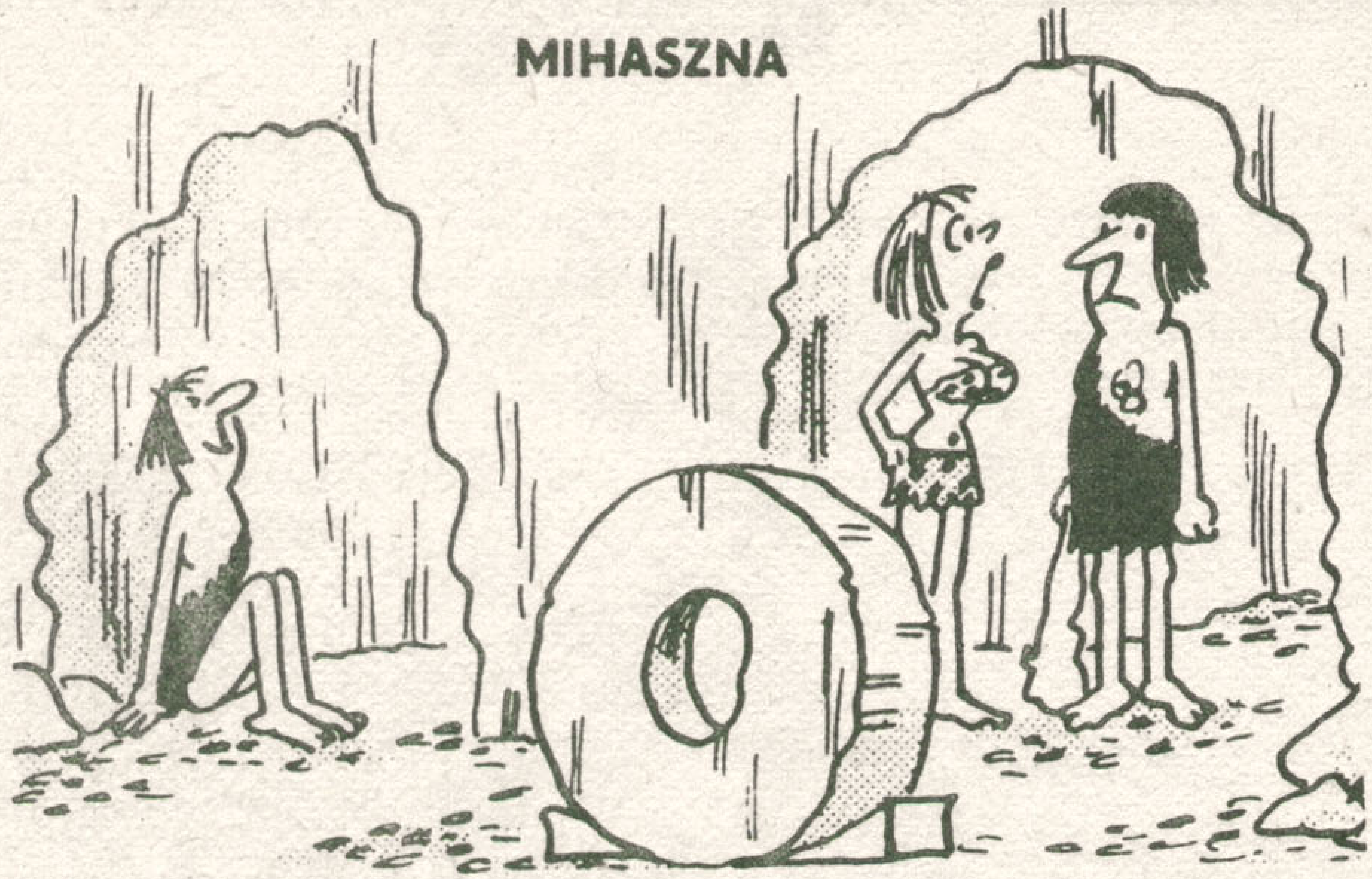
40—1 pontig: A barátok szeretnek, az ellenségeid nem. No, de az ilyen barátok mellett már nincs is szükséged ellenségre.

1—0 pontig: Te nyertél, mert el sem olvastad az egészet!

Népművészet

MIHASZNA

— Rémes ez a kölyök, sohasem fog megkomolyod-di. Állandóan ilyen mihaszna játékokat farigcsál!

Hívjon, jövünk!

Már minden őrs fel tudott mutatni egy öreg nénit vagy bácsit, akinek segítettek, ha kérték, ha nem. A Galagonya őrs például meglepetésként felásta a Horváthék kertjét, de a Horváthék ennek alig tudtak örülni, mivel azelőtt egy héttel ültették oda a virágmagokat. (Bizony, ez nehéz ügy, a tenniakarás is mondhat csütörtököt, akár kedden is.) Szóval, mi is nekiláttunk idős embert keresni, de vesztünkre, Sanyi bácsi erősebb, ügyesebb, mozgékonyabb volt, mint mi. Így aztán nem segítettünk neki, csak hallgattuk őt, mert igen vicces ember volt.

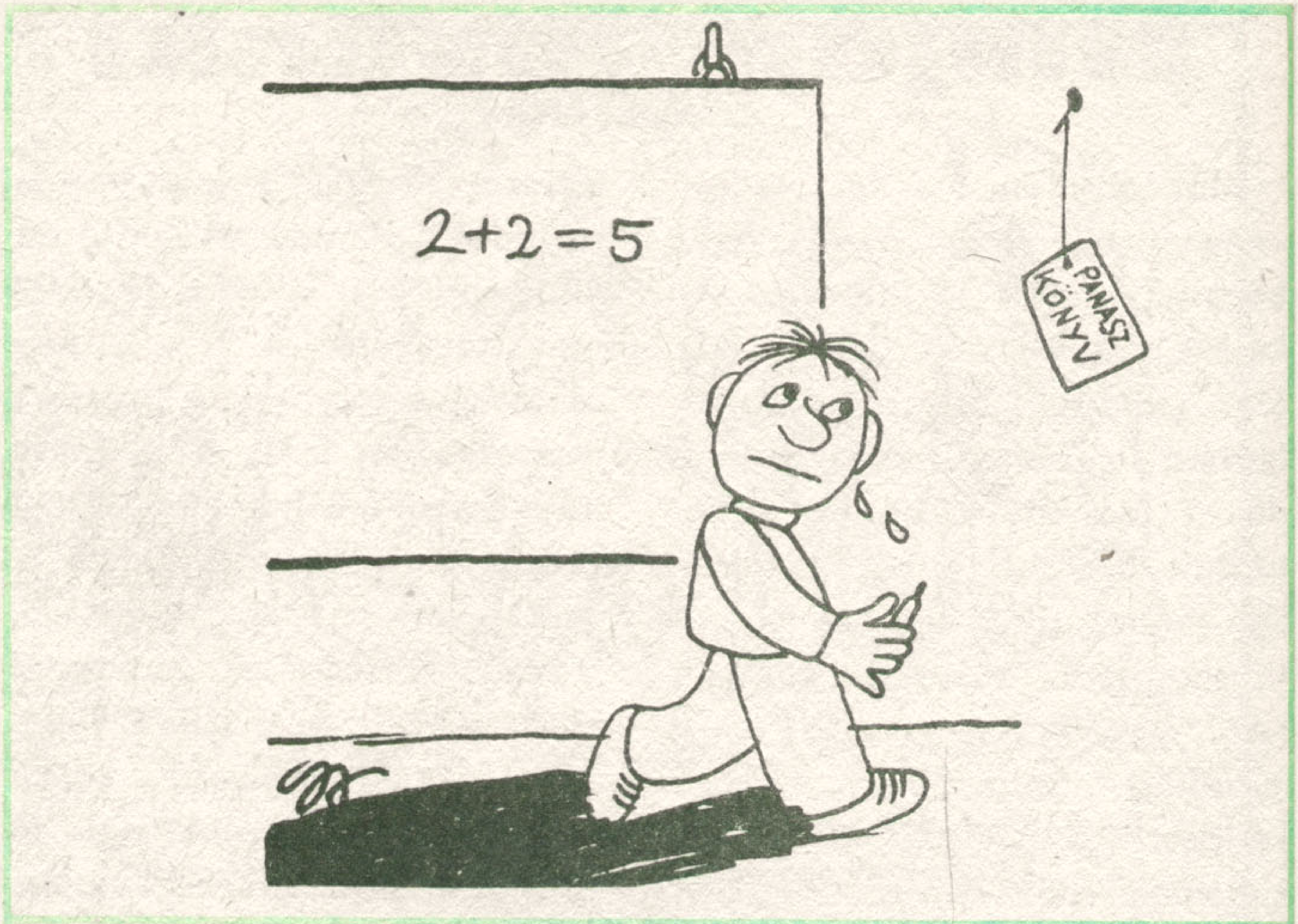
Vele történt, hogy a kórházban megkérdezték, van-e a bácsinak kacsája? (Ami arra való, hogy az ágyban is kimehessen az, aki nem tud járni.) Sanyi bácsi nem tudta, mi az, szomorúan felelt: „Mióta a feleségem nem él, még tyúkokat sem tartok."

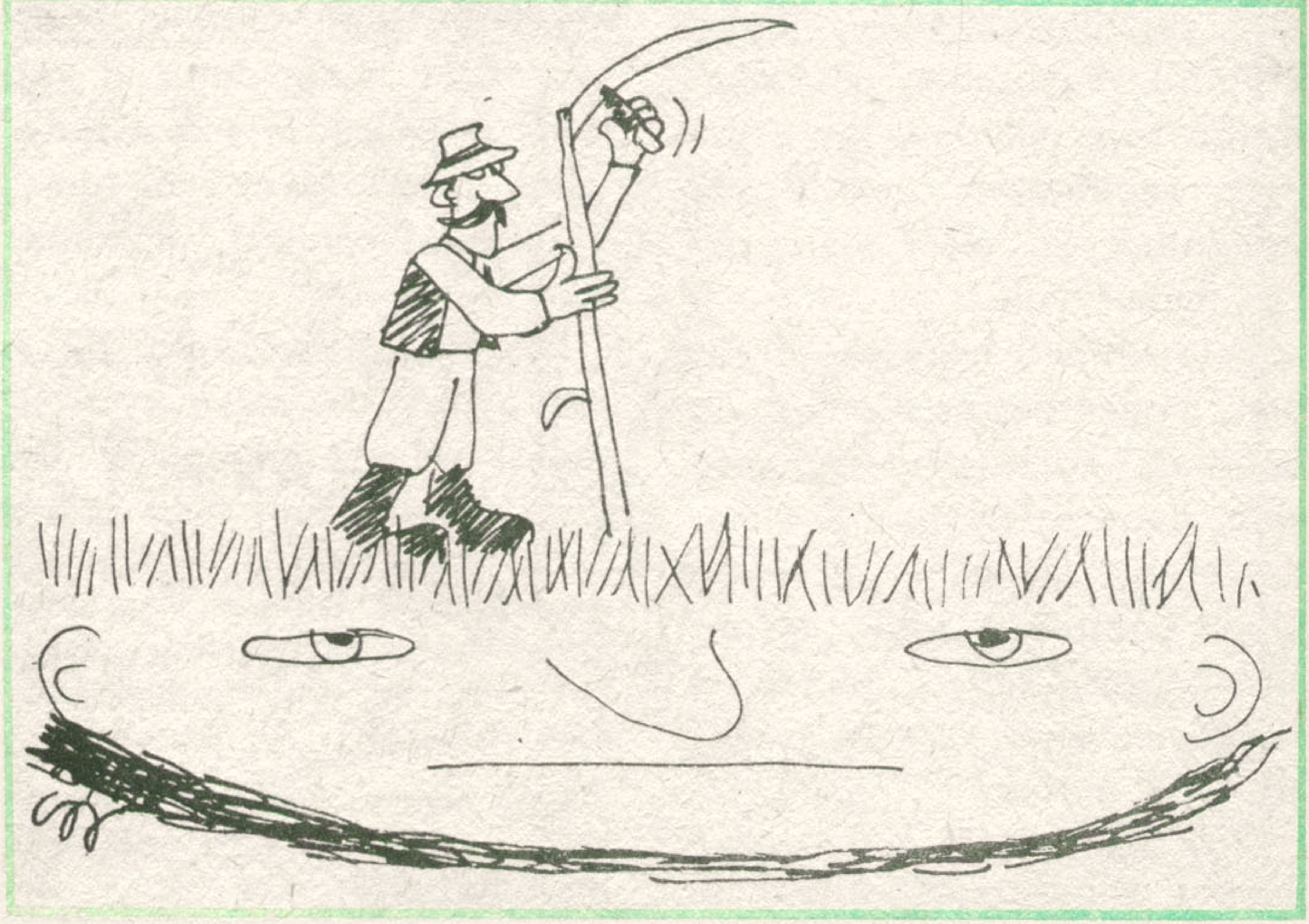
Úgy látszik, a szárnyasokkal mindig volt valami gubanca. Egyszer hivatta a tanító néni az unokája miatt. A kisfiú azt állította, hogy a nagypapának van kecskéje. A tanító néni állította, hogy nincs, hiszen a szomszédban lakik. Erre a kisfiú visszafeleselt: lehet, hogy kecskéje nincs, de pipája az azért van!

Még jártak a történetek körbe-körbe, és közben finom mákos süteménnyel kínált, amit maga sütött. A süti finom volt, csak valami különleges érdekeset éreztünk. Őrsünk szakácsa aztán megoldotta a rejtélyt: a mák nem volt megdarálva. (Őrsvezetőnk már írta is az első tennivalót: mákdarálás.)

Egy Budapestről jött fiú is volt az őrsben, aki nagyon kíváncsi volt az állatokra. Engedélyt kért, hogy megnézhesse a malacot. Az engedélyt megkapta, s amikor visszajött, Sanyi bácsi kérdésére, hogy mit csinál a malac, csak enynyit válaszolt: „Ül és ugat."

Egy biztos. Ennek a manusnak van még mit pótolnia biológiából!

2+2=5
PANASZ KÖNYV

Horoszkóp

– Humbug az egész – súgta Szél Jancsi, amikor Komáromi Gabi a matematikakönyve fölé csúsztatott egy horoszkópot tartalmazó újságot, de azért lopva beleolvasott a halak „csillagképébe", hiszen az ő születésnapja is február 20. és március 20. közé esik. „Az elkövetkező hónapokban élete nem egészen úgy alakul. ahogy szeretné. A szerencsével néhány barátja is elpártol . . ."

Jókat kuncogott a szövegen. de a kisördög fészkelődni kezdett a fejében, mert sorra vette, lelki szemei elé idézte barátait. Tatár Sanyi az utóbbi időben olyan furán nézegeti. Ráadásul tegnap állandóan sutyorgott Gajdossal, az őrsvezetővel. Talán csak nem róla beszéltek?

Összerezzent. Mintha Sebők tanár úr az ő nevét szólongatná.

— Hunyogatunk, Szélkém?

— Bocsánat, tanár úr, de . .

— Felelsz, vagy sem?

Szél Jancsi úgy elábrándozott, hogy nagy hirtelenjében azt sem tudta, miről van szó.

— Időjárási frontátvonulás lehet, ha már a legjobb matematikus is megelégszik egy elégtelennel — folytatta Sebők tanár úr.

A kínos jelenetnek a tízpercet jelző csengőszó vetett véget. Szél Jancsi kitántorgott a tanteremből. Elégtelen? Micsoda szerencsétlenség.

— Jancsi! — hangzott fel a háta mögött Tatár Sanyi kiáltása.

Ez aztán az időzítés! A volt barátaim. . . Alighogy elkezdődött a baj, máris lecsapnak rám.

— Mit akarsz? — fordult vissza szinte ellenségesen.

— Nagy újságot mondok. A tavalyi munkádért az őrs téged javasol táborozásra. Egy hónapig teljesen ingyen nyaralhatsz a balatoni úttörővárosban!

PEDAGÓGIA

— Mama, ha nagy leszek, beállhatok rablónak?

— Beállhatsz, de csak akkor, ha jó leszel.

ÉLŐVILÁG

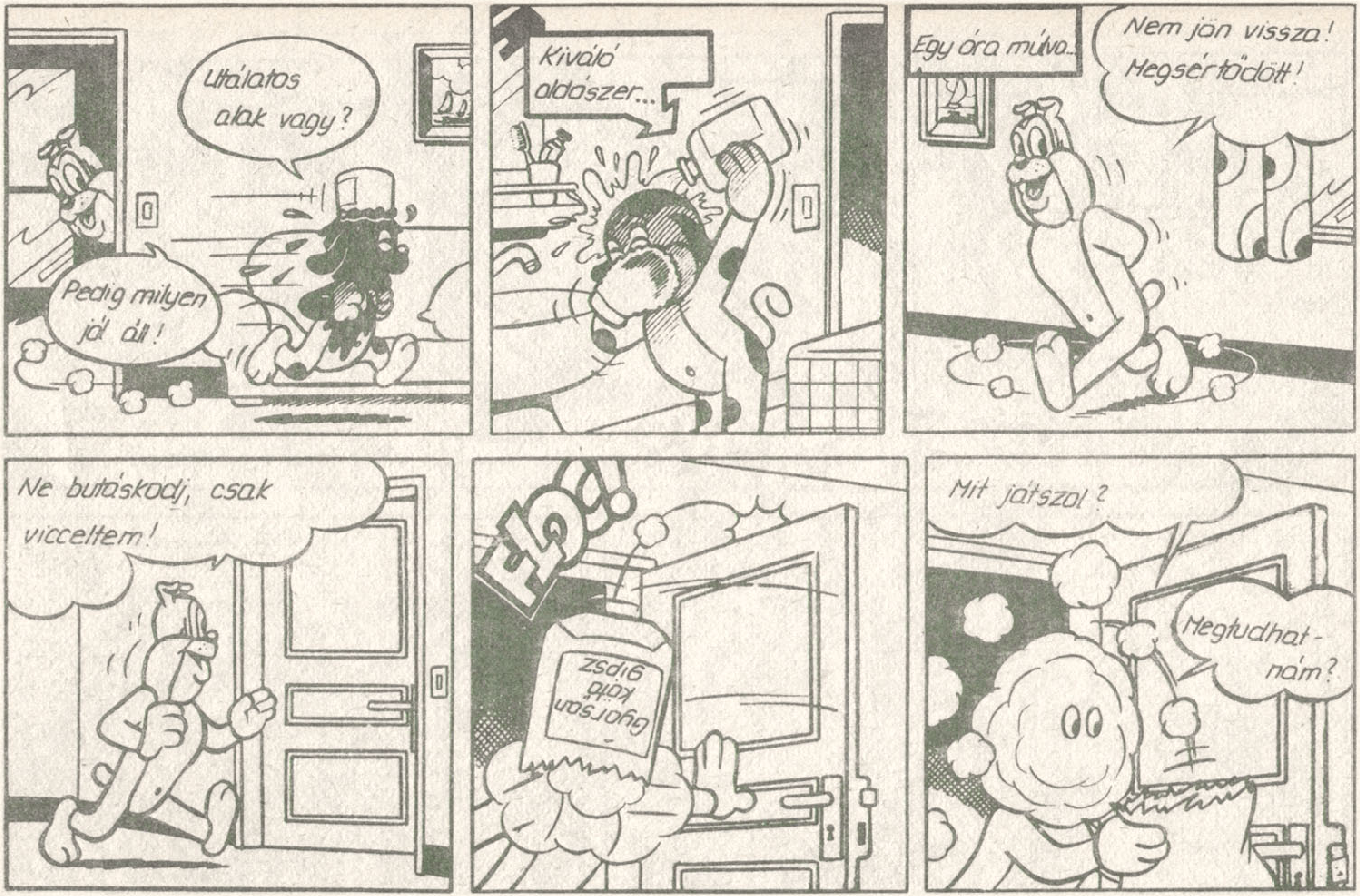
— Egyes halak kizárólag szardíniával táplálkoznak.

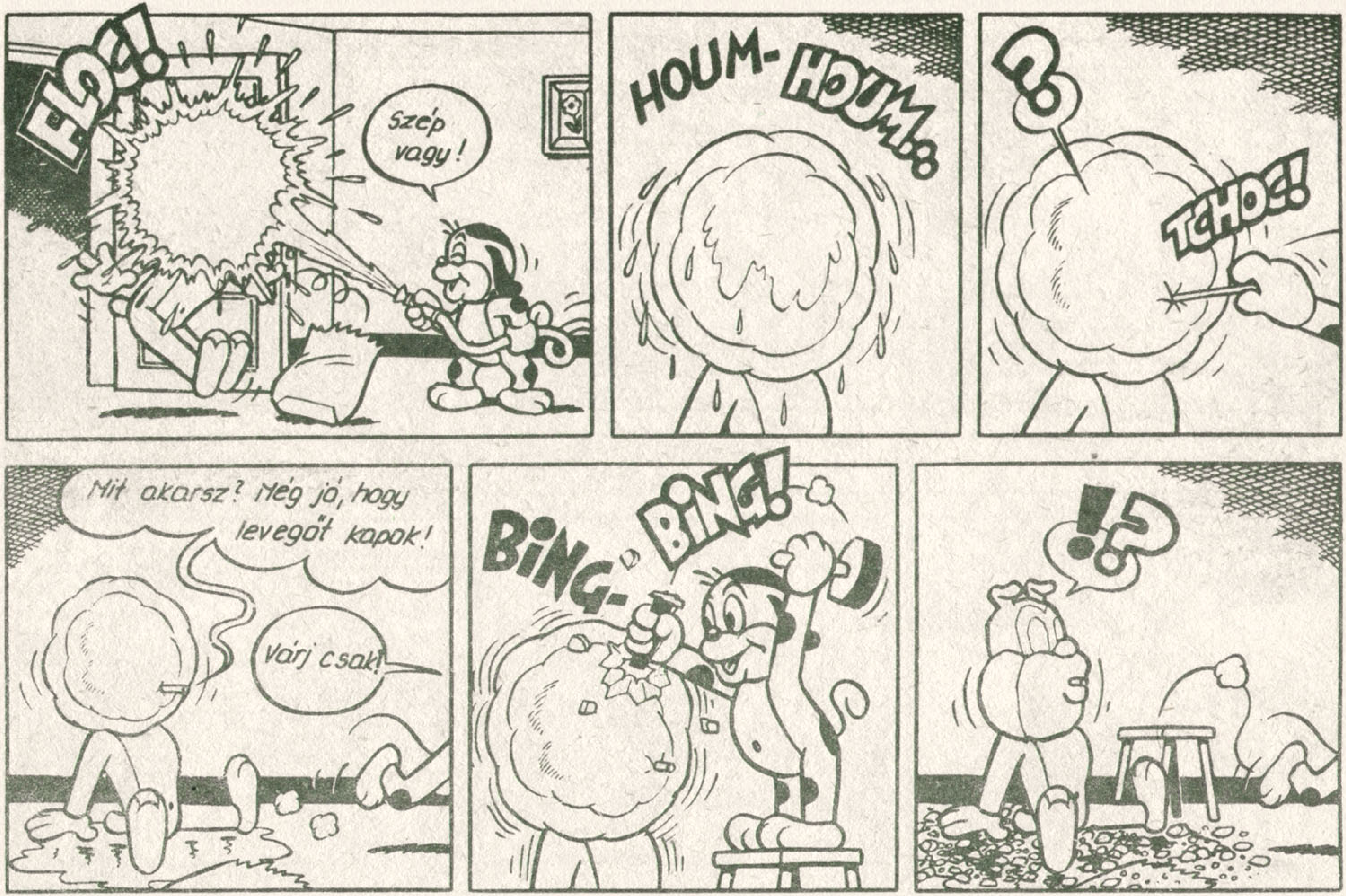
— Az lehetetlen, ki nyitja ki nekik a dobozt?

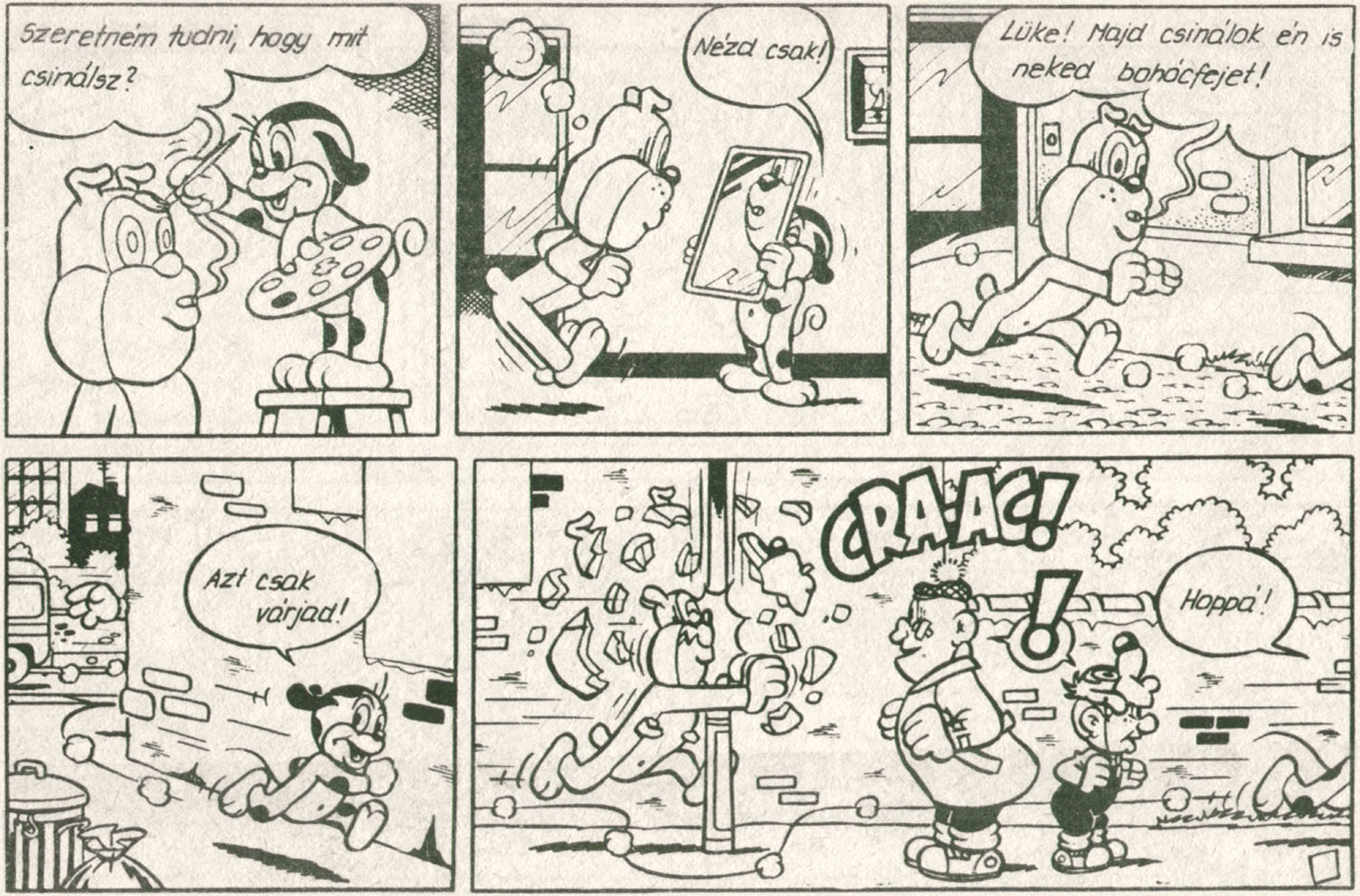
PIFU és a jelmezbál

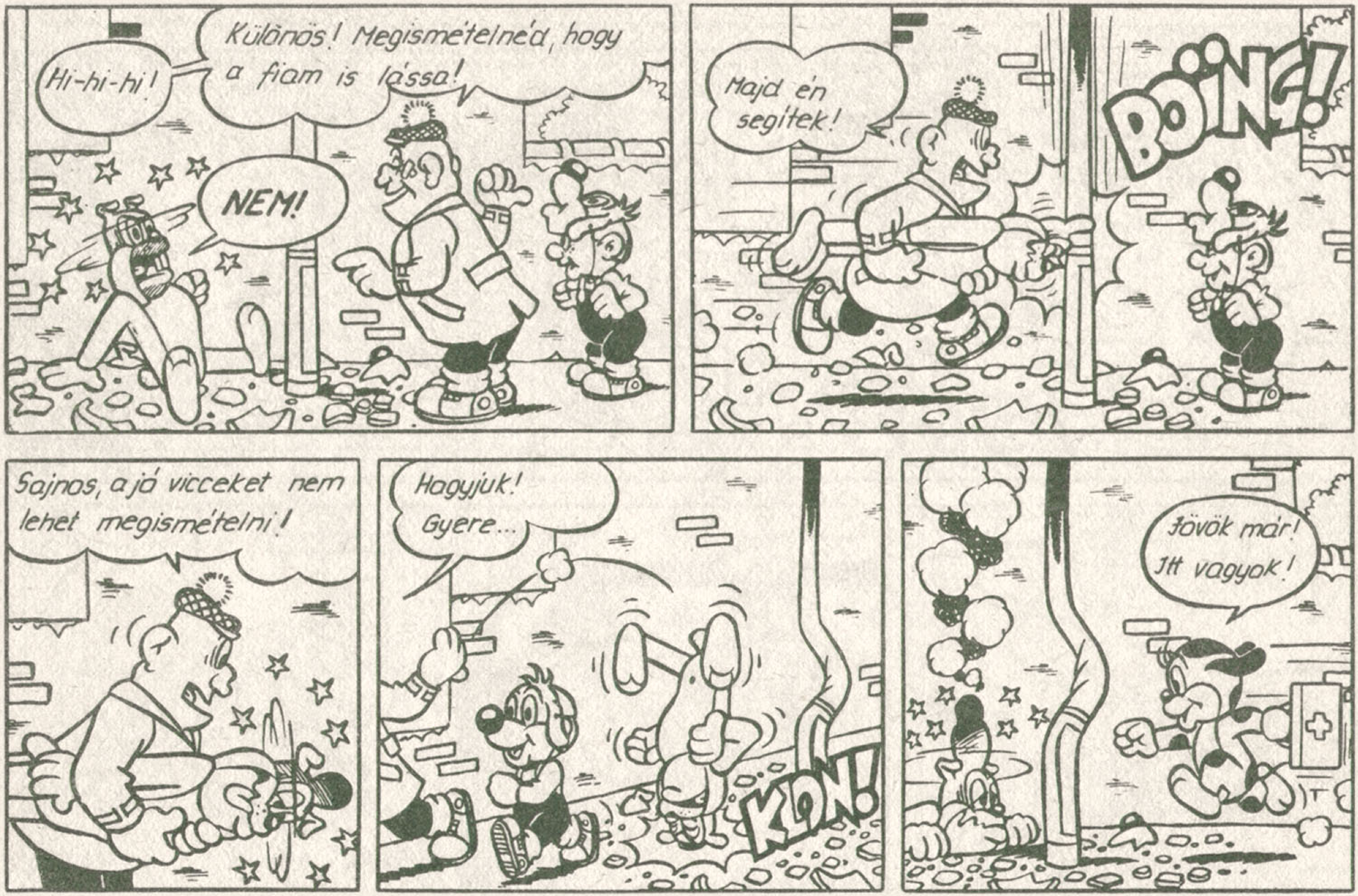

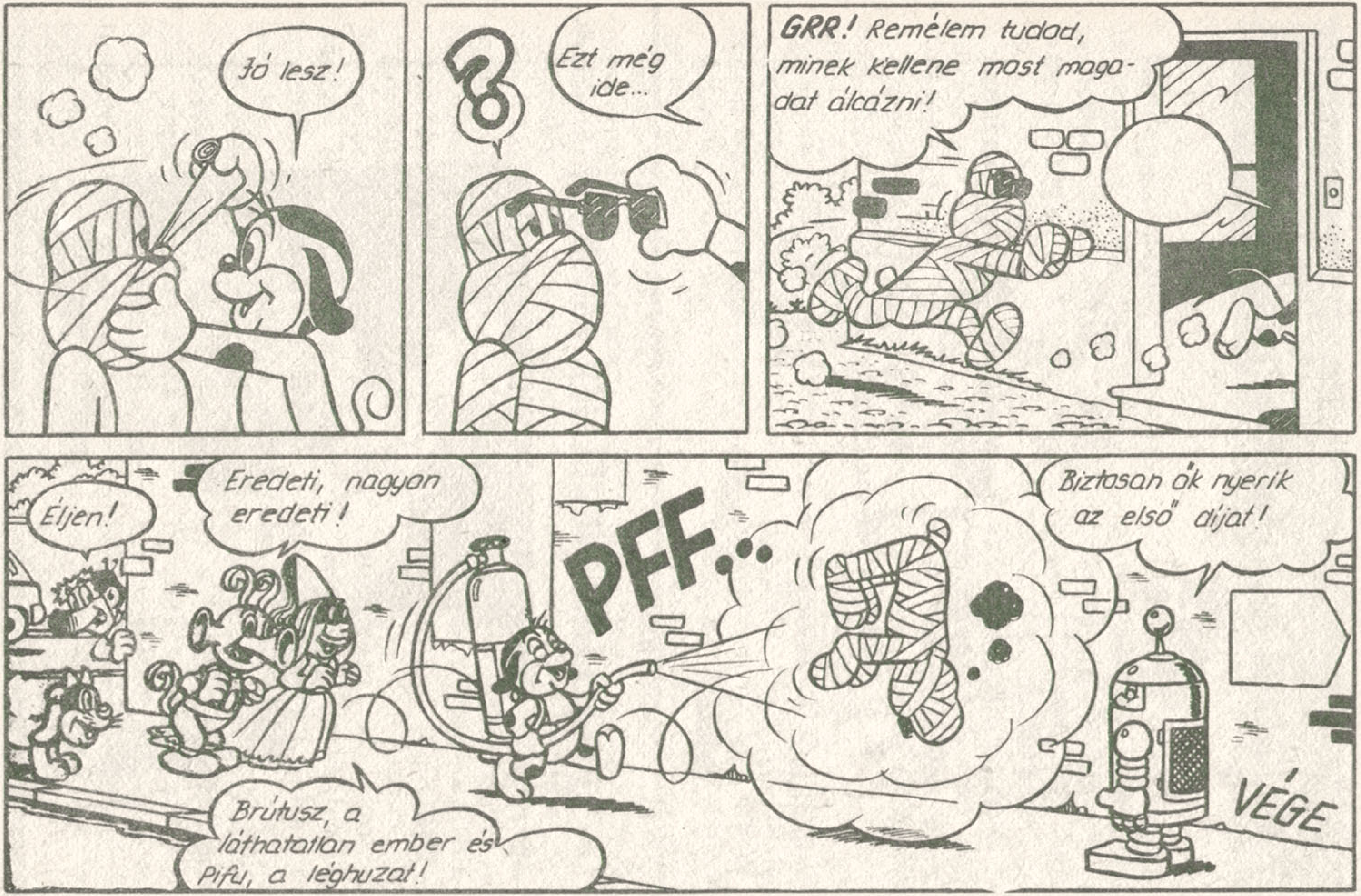

Utálatos alak vagy?
Pedig milyen jól áll!
Kiváló oldószer...
Egy óra múlva...
Nem jön vissza! Megsértődött!
Ne butáskodj, csak vicceltem!
Gyorsan kötő gipsz
Mit játszol?
Megtudhatnám?

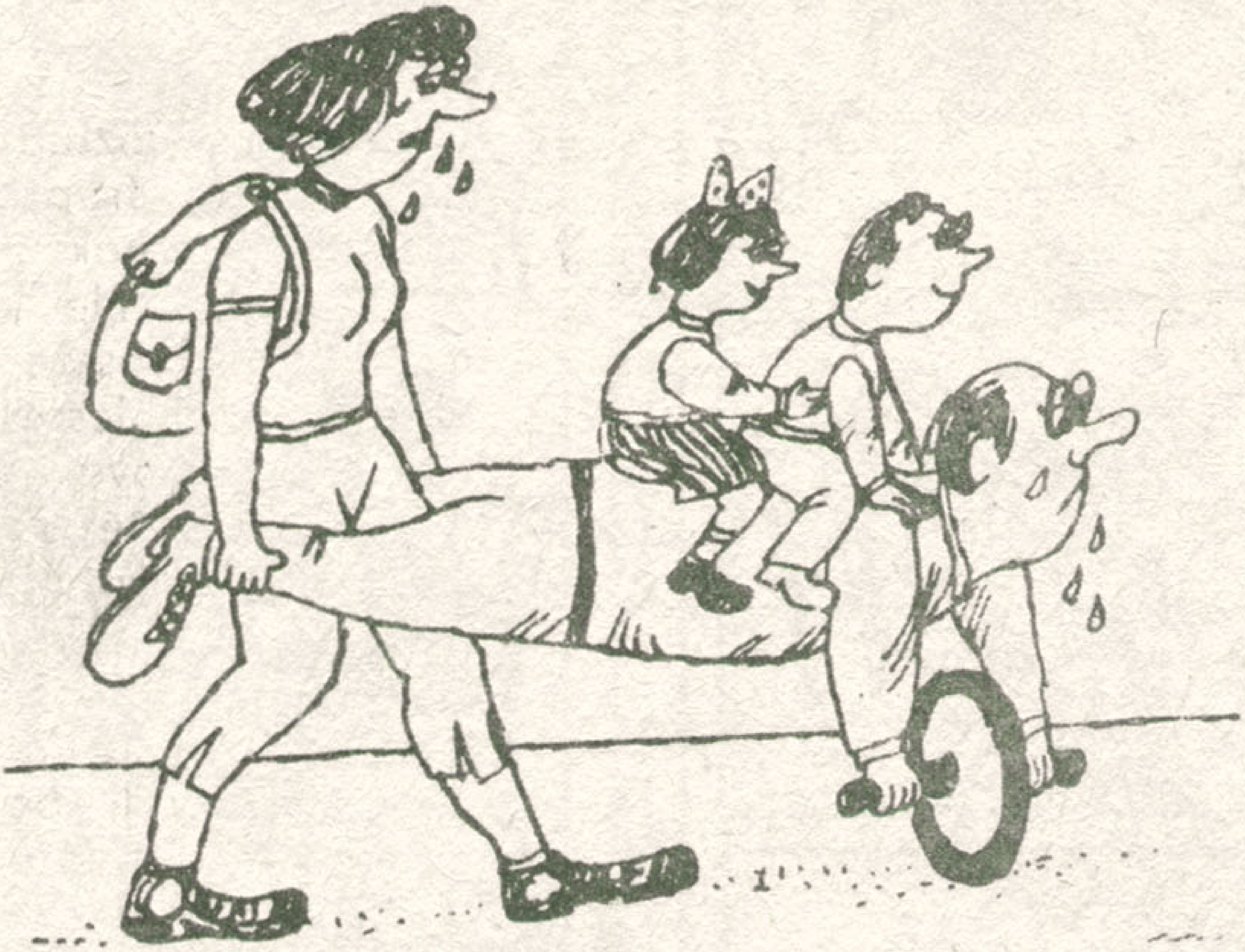

FLOC!
Szép vagy!
HOUM-HOUM..
?
TCHOC!
Mit akarsz? Még jó, hogy levegőt kapok!
Várj csak!
BING-BING!
!?

Szeretném tudni, hogy mit csinálsz?
Nézd csak!
Lüke! Majd csinálok én is neked bohócfejet!
Azt csak várjad!
CRA-AC!
Hoppá!

Különös! Megismételnéd, hogy a fiam is lássa!
Hi-hi-hi!
NEM!
Majd én segitek!
BOING!
Sajnos, a jó vicceket nem lehet megismételni!
Hagyjuk! Gyere...
KLON!
Jövök már! Itt vagyok!

Jó lesz!
?
Ezt még ide...
GRR! Remélem tudod, minek kellene most magadat álcázni!
Éljen!
Eredeti, nagyon eredeti!
PFF...
Biztosan ők nyerik az első díjat!
Brútusz, a láthatatlan ember és Pifu, a léghuzat!
VÉGE

HOGYAN NEVELJÜK SZÜLEINKET? . . .

HOGYAN NEVELNEK MINKET?

Aranka, a dekektív

Bendegúz: Nézd, Aranka. Te vagy a mama kedvence, te tudod kipuhatolni, minek örülne a legjobban karácsonyra.

Aranka: Hát jó... Megpróbálom.

(Később.)

Aranka: Képzeld, anya éppen tésztát gyúrt... Mondom neki... „tésztát gyúrsz, anyu?" Ravasz kérdés, mi?

Bendegúz: Az. Maigret felügyelő elpirulna melletted.

Aranka: Erre anyu gyanútlanul azt mondja: „Igen, kislányom, tésztát gyúrok!" Na?

Bendegúz: Fantasztikus. Ez minden?

Aranka: Hogyhogy ez minden. Hiszen a napnál világosabb, hogy mire van szüksége. Na, mire?...

Bendegúz: Tésztára...

Aranka: Az eszed tokja, Bendegúz. Aki ilyen nyugodt derűvel gyúr tésztát, annak egyetlen dologra van szüksége: egy játékbölcsőre.

Bendegúz: Ki hitte volna...

Aranka: Igen, igen! Tudniillik anyu többször is mondta már, hogy addig nem tud nyugodtan főzni, amíg rendetlenség van a babáim között. Mármost köztudott, hogy a tésztagyúrás a főzés szerves része, és az is köztudott, hogy a babáim egy frappáns kis bölcsőben lennének a legnagyobb rendben. Ne késlekedj tehát! Kalapálj össze gyorsan egy remek kis bölcsőt!

Bendegúz: Szóval egy bölcsőt. No jó... De azért nézz körül még egyszer. Biztos, ami biztos...

(Nemsokára.)

Aranka: Állj!... Változott a program. Képzeld, benyitok a konyhába, és mit látok? Anyu kávét darál. Érted ezt? Kávét!

Bendegúz: Értem. Kávét.

Aranka: Akkor nyilván azt is érted, hogy azonnal hozzá kell látnod egy takaros kis babibútor elkészítéséhez!

Bendegúz: Világos. Ha egyszer anyu kávét darál...

Aranka: Akkor nyilván kávét akar inni. És miért akar kávét inni?

Bendegúz: Mert álmos.

Aranka: Frászkarikát. Azért akar kávét inni, mert szeretné, ha minél előbb kifogyna a mokkacukor a mokkacukortartó dobozból, melyet babaszekrénynek szoktam használni, ha üres. Tehát anyunak minden vágya az, hogy nekem legyen babaszekrényem. Ne rontsuk el az örömét!...

Bendegúz: A világért sem.

Tehát bababútor. Azért nézelődj még egy kicsit, amíg összebütykölöm anyunak a bababútort...

(Kisvártatva.)

Aranka: Ugrott a bababútor. Képzeld, benyitok a konyhába, és mit látok? Anyu éppen hagymát szeletel.

Bendegúz: Jóságos ég! Hagymát!...

Aranka: A pörkölthöz. És minden bizonnyal azért vág hagymát a pörkölthöz, hogy lehetőleg jóízű pörköltet állítson elő, mert akkor jóllakunk, mint a duda. Ezért aztán este korán fekszünk le, és így lesz ideje olvasni nekünk a Micimackó kalandjaiból. Na, láss hozzá!...

Bendegúz: Márminthogy mihez...?

Aranka: Hát a Micimackó kalandjaihoz!

Bendegúz: Egy pillanat, kisfiam. Könyvet sajnos nem tudok csinálni. Még Micimackót sem. Szegény anyu...

Aranka: Igaz. Na várj, megnézem, mi a helyzet. Lehet, hogy másnak is örülne.

(Egy idő múlva.)

Aranka: Megtaláltam a megoldást! Anyu azt mondta, hogy hamarosan mehetünk ebédelni.

Bendegúz: Ebédelni! De hiszen, ez remek!...

Aranka: Ugye? Na, akkor gyorsan kezdj hozzá a babaház elkészítéséhez!

Bendegúz: Babaház? Ne idegesíts! Ha anyu ebédelni hív, akkor csakis egy klassz repülőmodellre lehet szüksége. Tudniillik, a helyes, rendszeres és jóízű táplálkozástól erős és bátor lesz az ember, mint ahogy az egy pilótához illik.

Apu: (belép) Pszt!... Gyorsan, mielőtt ebédelni megyünk. Itt van kétszáz forint, vegyetek valamit anyátoknak karácsonyra. De senkinek egy szót sem!... (kimegy),

Bendegúz: Hurrá!... Akkor minden rendben!...

Aranka: Te csak ne diadalordíts, Bendegúz. Most megyek és kipuhatolom, hogy mit szeretne apu karácsonyra. Játékbölcsőt, bababútort, Micimackót, vagy esetleg babaházat...

GYERMEKÜNK

Egzotikus kínrímek

TÖRÖK VERS
Aga fáradt, aga vén,
azért ül az agavén.

SZOMJÚSÁG
Szaharában emu inna,
kérőn néz a beduinra.

AFRIKAI SZTRIPTÍZ
Meztelen a zulukaffer,
Nem kell néki ruhakoffer.

IDEGENBE SZAKADT LÁNY
A minap tért haza Blanka
— új hazája: Casablanca.

TÁVÚSZÁS
Hosszú a táv, mit leúsznak,
főleg egy vén pigmeusnak!

MÉRGES MENYECSKE
Harapósra fogod Ilus,
pedig nem vagy
krokodilus!

DÉLIGYÜMÖLCS-STRÓFA
Itt a narancs, hozom Miki,
úgy egyed, hogy
mozambiki!

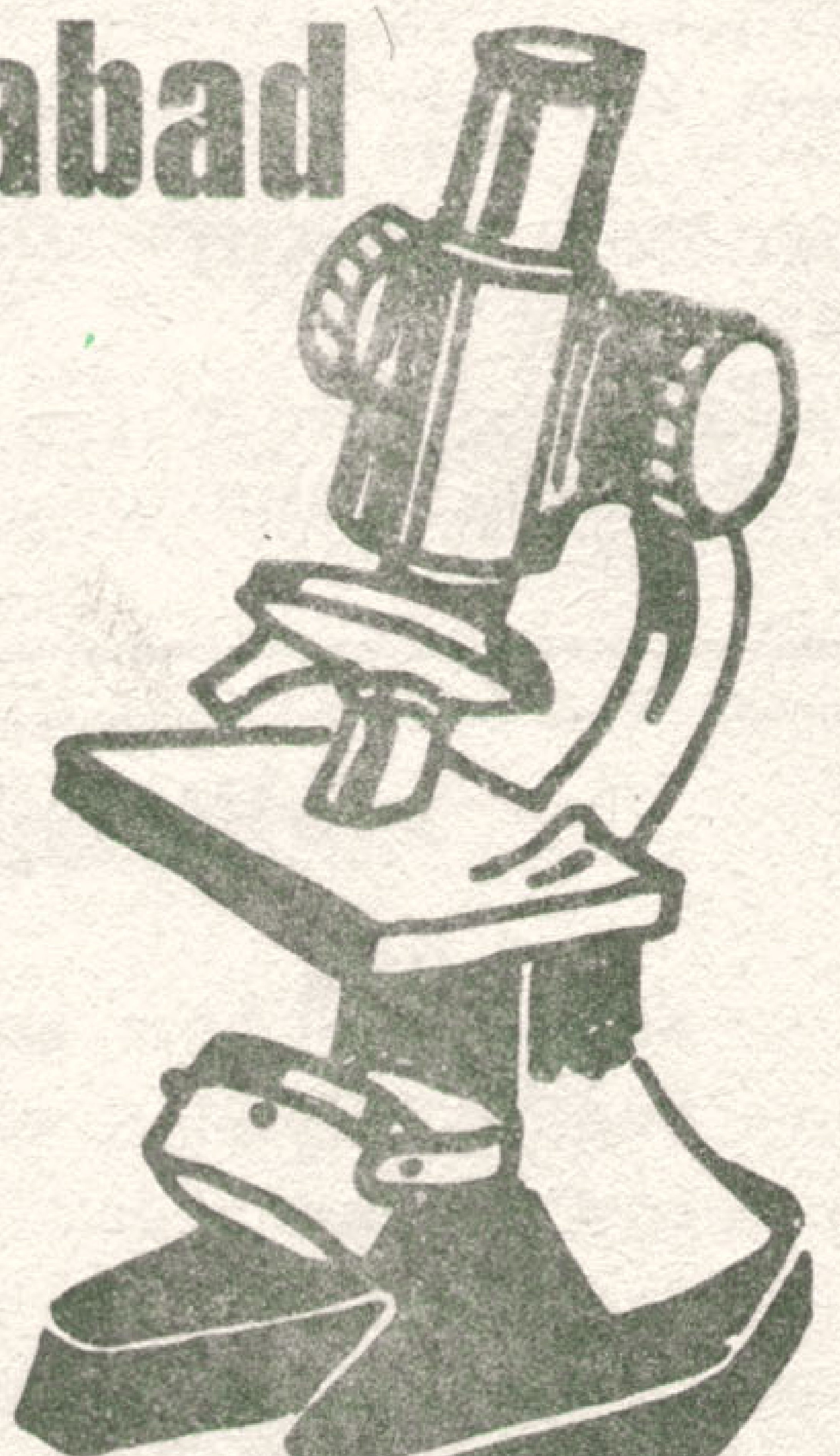
FURA FIZETÉS
Bár te vagy a hárem őre,
béred alig három őre!

Háztáji hirdetések

— Kitűnő házi kosz kapható!
— Paprika őrültetést vállal Papp Réka.
— Egy fél disznó élve eladó.
— Borjú kapható. Marhának való.
— A ház hátulja kiadó.
— Munkát vállalok. Bakó, Temető utca 26.
— Száraz kolbász kapható. Vízes utca 9.
— Használt ruhát, cipőt veszek. Kis Áron.
— Megbízható gépellést válalok.
— Kecskelábú asztal és tyúk kapható.

Érdekes, izgalmas...

...mert a szabad szemmel nem látható világot tárja fel.

Diákmikroszkópok
750—1200 Ft-ig

OFOTÉRT

Találkoztam Kolumbusszal

A hajóskapitány külsejű egyén a fogadó sarkában ült, és időnként hirtelen mozdulatokat tett a jobb kezével, majd rögtön utána bosszúsan csóválta deres szakállú fejét.

— Valami baj van, uram?

— Ezek az átkozott legyek minden évben gyorsabbak — dörmögte az élemedett tengerész. — Egyre ritkábban tudom elkapni őket!

— És muszáj?

— Nézze, nem szeretem abbahagyni, ha elkezdek valamit. Különben . . . bizonyára hallott már rólam egyet s mást. Kolumbusz Kristóf vagyok.

— A bátor hajós? A híres utazó? A nagy felfedező? Ilyen méltatlan környezetben?

— Hja, barátom — mosolygott rezignáltan a legendás kapitány —, ne feledje, hogy ez már a XVI. század! Modern időket élünk, a dicsőség mulandó.

— Más baja nincs? — vágtam hátba biztatóan. — Mert ezen könnyen segíthetünk. Én ugyanis — mit ád az ég? — történetíró vagyok. Most szépen lejegyezzük a fontosabb dolgokat, és az egészet hátrahagyjuk az utókornak. Na?

Csak pislogott zavartan.

— Nézzük először is a gyermekkor virághímes éveit.

— Óh, gyerekkoromban még egészen fiatal voltam — kezdte a merengést Kolumbusz Kristóf. — Szinte alig-alig emlékszem valamire. Egyet azonban egészen biztosan tudok: elmondhatatlanul utáltam a vizet.

— Ezért aztán tengerész lett. Mi sem természetesebb.

— Tudja, eredetileg takács akartam lenni. Apám is az volt, meg aztán az amolyan száraz szakma. Csakhogy a felvételi vizsgáról kirúgtak, mert azt állítottam, hogy a Föld bizony gömbölyű!

— Akkor meg is érdemelte, hogy kirúgják. Méghogy gömbölyű!

— Na látja, ezért lettem tengerész. Bosszúból. Hogy be-

bizonyítsam, hogy a Föld csakugyan gömbölyű...

— Akkor nem is zavarom tovább. Inkább küldök egy orvost, jó?

— Hé! Várjon! Most jön a lényeg! Ha hiszi, ha nem, én Nyugat felé hajózva eljutottam Indiába!

— Hm. És tudja ezt valamivel bizonyítani?

— Hát ugye... nos, ott élnek az indiánok.

— Ne röhögtessen, mester. Azokat az embereket maga nevezte el indiánoknak!

— Hát mi a fészkes fenének neveztem volna India lakóit? Talán amerikaiaknak? Jó vicc.

— Az ám, de kincseket nem hozott! Pedig, ha jól tudom, azért csónakázott annyit...

— Frászkarikát! — legyintett dühösen Kolumbusz Kristóf, és megint elhibázott egy legyet. – Mindössze bizonyítani akartam, hogy a Föld gömbölyű, de...

— Persze, persze. Természetesen. Csak nyugodjon meg. Inkább a sárkányokról meséljen! A különböző szörnyekről, amelyek a titokzatos óceánban nyüzsögnek.

— Ostobaság. Mindenféle méretű halakat láttunk, semmi egyebet. Szörnyek!... A képeskönyvben keresse őket, barátom!

— Úgy? És talán az sem igaz, hogy helyenként felforr a víz a Nap hevétől?

– Uram, azt kell hinnem, hogy ön az alkohol befolyása alatt áll. Hol hallotta ezeket a gyermekmondókákat?Méghogy felforr!

– Na, nézze, öregem – fordítottam komolyra a szót —, nekem elmondhatja, hogy esze ágában sem volt átkelni a Nagy Vízen. Tulajdonképpen hol üdült, amíg mi azt hittük, hogy az Óceánt szeli rettenthetetlenül?

Mérgében olyan gyors lett, hogy ezúttal sikerült elkapnia egy legyet. Ettől egészen felvillanyozódott.

— Négyszer keltem át, te szárazföldi patkány! — nevetett jóindulatúan. — És úgy van, ahogy mondom, a Föld gömbölyű, a tengerben nincsenek szörnyek, és igenis eljutottam Nyugat felé Indiába. De a legrosszabb esetben is, felfedeztem Amerikát. Nem elég ez?

— De. Untig elég! — emelkedtem fel hűvösen.

...Az ajtóból még visszanéztem, és láttam, hogy elégedetten fogdossa tovább a legyeit. Vakon hitte saját képtelen meséit a szerencsétlen flótás!...

Humoros földrajz

Haláról híres város	— KESZEGED
Osztrák bevásárló köszöntése	— AGYŐR
Edzőtáboráról neves város	— FUTTATA
Gyorsan folyó folyónk	— HAMAROS
Füvéről híres dombság	— KAZALA
Visszafelé is folyó patak	— RETÚR
Neveltetésem helye	— DAJKA
Folyó és üdítőital	— HŰSIÓ
Tetemes hegy	— KÖVÉRTES
Boszorkányos táj	— RÉBÉKÉS
Régi város	— KOROSHÁZA

Rémes-rímes állatkerti séta

Ez a zebra zebracsíkos,
uzsonnára: zabra hí most.

*

Vitatkoznak pelikánék:
megegyék-e az agavét?

*

Ne perelj a páviánra,
hasonlít az ángyikádra!

*

Dögöt zabál a hiéna,
nála fő a higiéna!

*

Elkapott egy hiú hiúz,
mancsából egy sziú kihúz!

Ordítson csak, kisikálnak
kényszerzubbonyt a
sakálnak.

*

Ordítanak a sakálok,
nem bántanak, csak ha
állok...

*

Az oroszlán barbár állat,
felfalja a Barbarákat!

*

Legyél te a magad ura,
s ne hallgass a kakadura!

Bolondos halbiológia

Motoros halfajta	=	KOMÁRNA
III. osztályú hal	=	FAPADUC
A halak fikusza	=	FIKÜSZ
Matekot kedvelő halfaj	=	LOGARDA
Speciális erdélyi hal	=	KÜKÜLLŐ
Abszolút néma hal	=	PISZT(!)RÁNG
Házasodni kívánó rablóhal	=	NŐSÜLLŐ
Hórihorgas tiszai hal	=	COMPÓZNA
Halaknál használatos pénzek	=	SÜGÉRME DÉVÉREM
Macskahal	=	KANDURBINCS
Táncos kedvű ragadozó hal	=	HARCSA-CSA-CSA
Bábjátékos halacska	=	BÁBUSA
Túrakedvelő hal	=	BARANGOLNA
Szerelmes francia halacska	=	LAMUR
Nyomozó halacska	=	BALINDA

Repülő leszek...!

Lajos! Anyám hangja csendül, mert komoly munkák előtt csak így szólít: Lajos!

Szóval megint kezdődik valamilyen háztartási munka. A bevezető szöveget már előre tudom, tehát azt én mondom: „Nagy fiú vagy, én ebben a korban már... ! Ide bármi írható (újságot árultam, tejet hordtam, a családra mostam, főztem...stb.), mert csak ez az egy mondat változhat. (Csak azt nem tudom, anyám fiatal korában mikor volt fiú?)

„Nem tétlenkedtem, s nem voltam lusta." Befejeztem a bevezetőt, és vártam az utasítást. Jött: „Légy szíves, takarítani. De alaposan, de gyorsan, de szépen..."

De miért én? Kérdezhettem volna, ha lett volna értelme. Nem volt, hozzákezdtem. Előbb eltoltam a bútorokat (amikből egy-két polc kiesett, beesett, leesett, átesett, ráesett... a lábamra. Később is eltoltam, de csak a porszívót, mert a kádból a vízet nem bírta felszívni. (Bezzeg az állatkertben az elefánt az ormányával!)

Aztán a tollseprűvel arattam óriásit. Anyám kedvenc porcelán és kerámia tárgyai olyan ugrálósak, hát bizony lerepültek. (No de minden törékeny tárgyhoz nem használhatok lepkehálót!)

A szőnyegeket már könnyen tisztítottam. Oltott meszet szórtam rájuk, elég jól elfedte a sötétebb olajfoltokat.

Aztán felmostam. Aztán felmostam anyámat is, amikor látta az eredményt. Végül is kihívtuk a takarítóvállalatot. Na és most mi van? Az igaz, hogy nagyon tiszta a lakás, de belépni tilos.

Most kezdek tanulni repülni.

A csodálatos tájoló

(Egészen pici jelenet)

Őrsvezető: Indulunk a kirándulásra. Két fő viszi a gyaloghintómat, a többiek a csomagjaimat.

Őrsvezető-helyettes: Én előrerohanok, hogy megnézzem, melyik fa alatt tudnál a legkényelmesebben pihenni.

Őrsvezető: Kitűnő! A mókamester pedig gondoskodjon a szórakoztatásomról és valami meglepetésről.

Mókamester: Nagy úr! Már teljesült is a kívánságod, itt van számodra az ajándék, egy csöngetős tájoló!

Őrsvezető: Még ilyet nem láttam! Miben van nagyszerűsége?

Az őrs: Abban, hogy idejében csönget, ha legközelebb megint eltájolod magad!

Ami a bölcsességek könyvéből kimaradt...

Biztosan tudom, hogy minden bizonytalan! Már abban is bizonytalan vagyok, ami halálbiztos.

*

Később arra ébredtem, hogy nem alszom.

*

A látszat csal, de a csaló nem látszik!

*

Lassan haladok előre, de biztosan! Azaz csak az a biztos, hogy lassan.

*

Hallgatom csendben, ahogyan most te gondolkodsz...

*

Semmi értelme annak, hogy máshová menjek, ha egyszer magamat is el kell vinnem oda!

*

A jóllakottság nem egyéb, mint: zsigerélmény!

Őrsikék

1. PLECSNI

Őrsvezetőnk
kitüntetést kapott,
mellére egy veréb
tett egy
nagyot . . .

2. FAVÁGÁS

Zúzmó őrs fázott nagyon,
nem használt a bélelt kabát,
fogták hát, s a tábortűzre
felvágták
a nótafát!

3. ÜNNEPI EBÉD

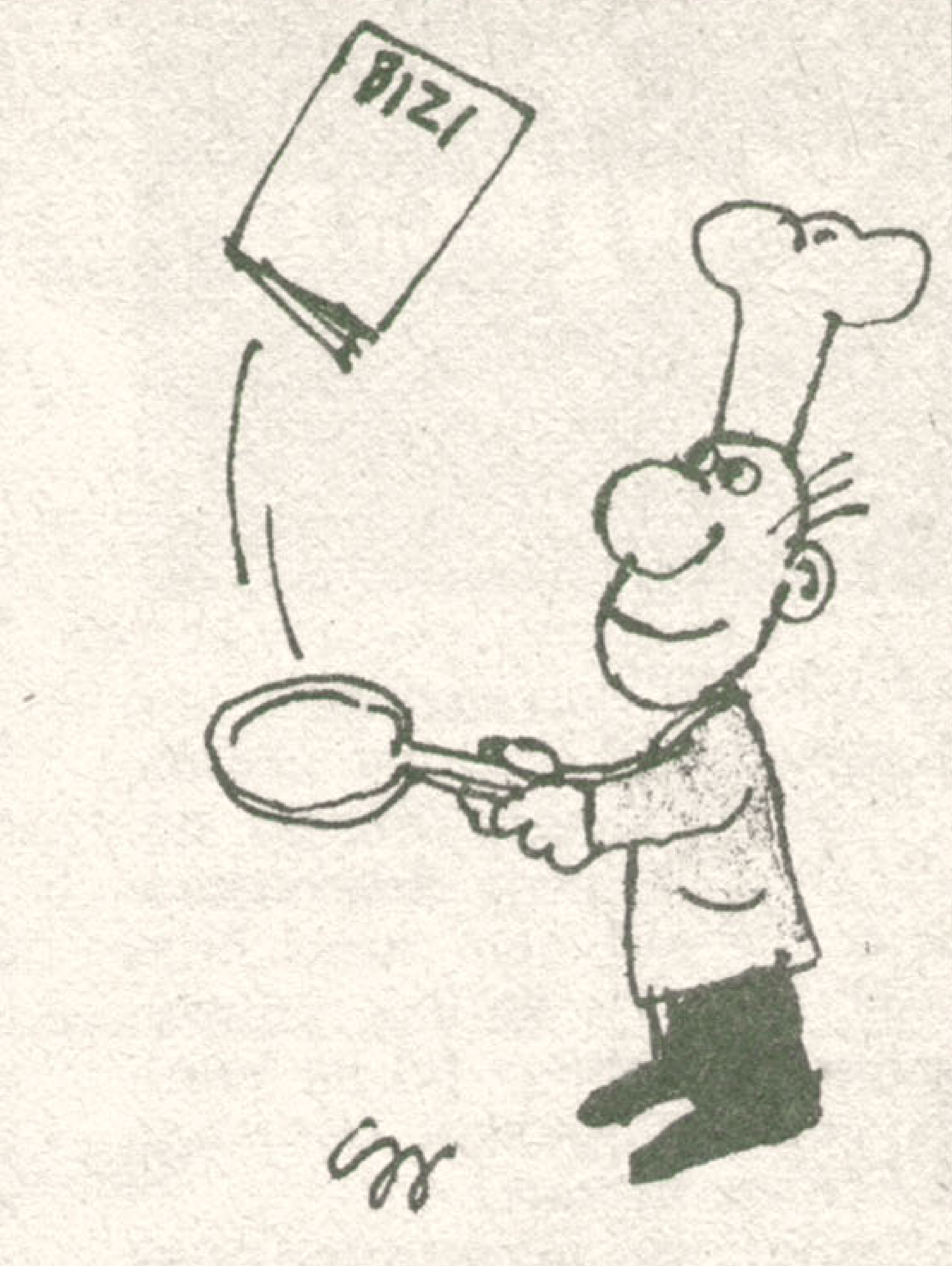
Kirántott
szúnyogcomb
az asztalon,
— az őrsi kukta
kirukkolt nagyon!

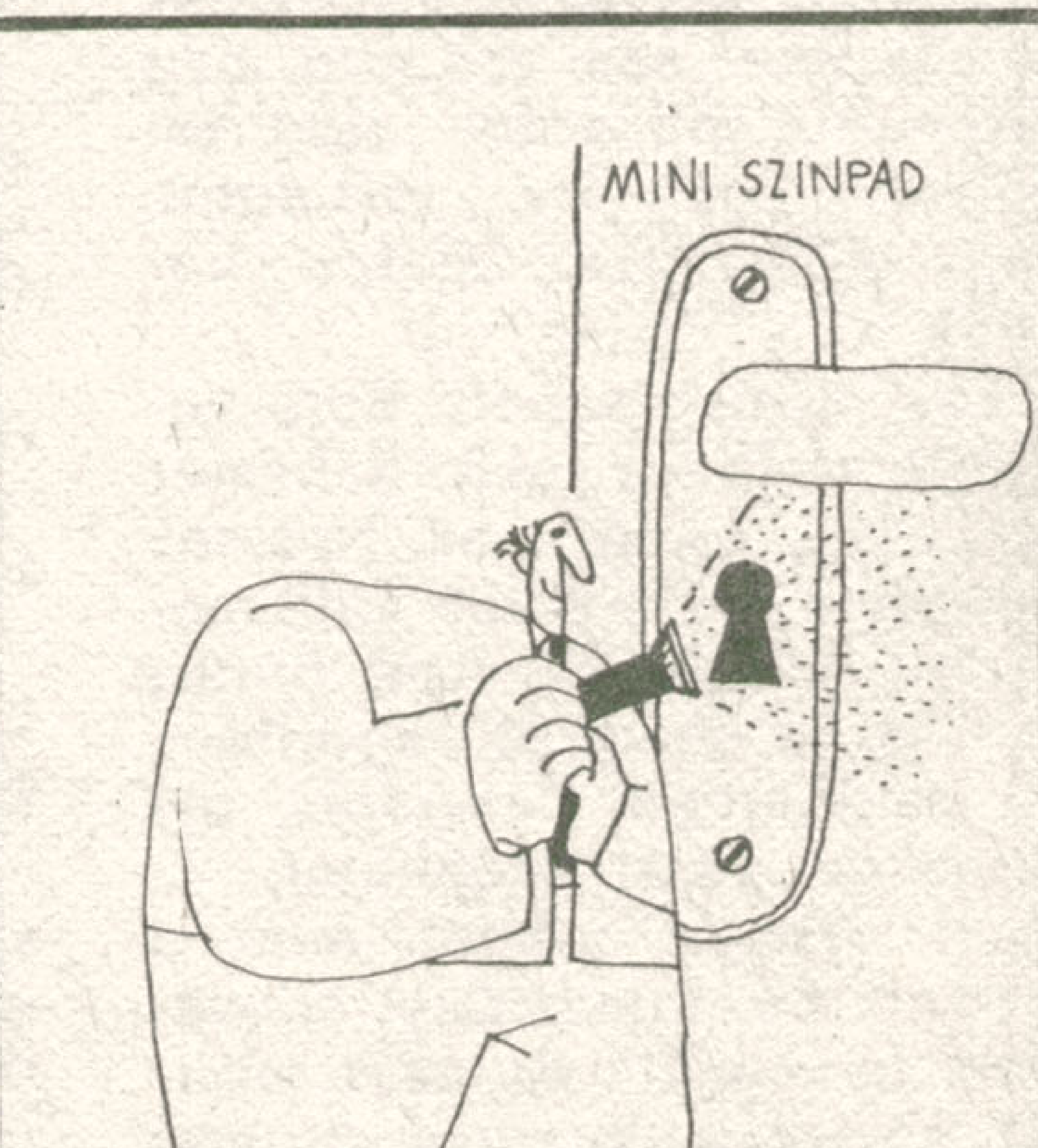
4. KALAND

A nyújtóról Peti
leesett a mélybe,
s mivel alatta állt,
„beleesett" Böbébe . . .

5. RÖHEJES

Savanyú Jóska pajtás
nevetőgörcsöt kapott.
Kőszívű ember helyett,
a rosszcsont,
HAHOTÁT olvasott!

Tájfun

Alighogy összegyűltünk a klubszobában irodalmi „körözni", kiderült, hogy Margó néni nem jön, mert értekezletre ment. De hát nem azért híres a mi irodalmi körünk öntevékenységéről, hogy fel ne találtuk volna magunkat. Nyomban munkához láttunk!

Borbás, aki híres színésznek készül, most sem tagadta meg önmagát: pillanatok alatt toborzott egy kis társulatot, hogy eljátszhassa Caesar halálát.

Egy másik csoport Bors vezényletével —, akit kellemes orrhangja miatt csak Nózinak becézünk — nekiült költeményeket tallózni. Én, azaz Brutus tőrt, azaz vonalzót ragadtam, és belevágtam Caesarba, aki élethűen akart meghalni, és ezért akkorát zuhant, mint a hatodik bé tanulmányi színvonala félév előtt. Az esés robaját követő pillanatnyi drámai csendbe harsant bele Bors hangja:

— „Egy gondolat bánt engemet! Ágyban, párnák közt halni meg!"

Ez az enyhe célzás nem tántoríthatta el Borbást, mert feltápászkodott, mint egy beteg teve, és erősködött, hogy próbáljuk még egyszer.

— Lazítás az esésnél — tanácsoltam neki. — Úgy omolj össze, mint a keletlen pünkösdi fánk!

— Igazad van — nyögte a lapockáját tapogatva —, de mit is kell mondanom közben?

„Az ipafai papnak fapipája van, tehát az ipafai papi pipa papi fapipa!" — hangzott fel e pillanatban Rezács Gönci beszédgyakorlata. Borbás még kissé szédült az eséstől, de nyomban rákezdte:

„Az ipafai papnak fapipája van..." Szelíden ráordítottam.

— Azt kell kiáltanod: „Te is. Brutus?"

— Nem is igaz — okoskodott —, én úgy tudom, hogy azt mondja: „Te is, fiam, Brutus?!"

— Szóval akkor én a fiad vagyok? Így is jó — egyeztem bele.

A többi már csodálatosan sikerült: mesteri technikával döftem le Caesart, mire ő eldörögte a „Te is Brutust", és úgy omlott össze, mint a keletlen pünkösdi fánk. Úgy halt meg, ahogy az egy Borbás Szaniszlóhoz illik, s csak az rontotta kissé a drámai össz-

hatást, hogy Rezács Gönci újfent elkezdte:

„Jobb egy lúdnyak tíz tyúknyaknál..."

Hogy mentsem a drámai helyzetet, őt is leszúrtam, persze csak jelképesen, vonalzóval. Göncinek azonban nem volt érzéke a dráma iránt, s minden szimbólumot mellőzve hozzámvágta a tankönyvét. Pillanatok alatt csatatérré változott a terem. Több súgópéldány, tankönyv, vonalzó húzott át a légtéren.

A nagyjelenetnek az igazgató váratlan megjelenése vetett véget.

— Mi ez? — kérdezte mennydörögve.

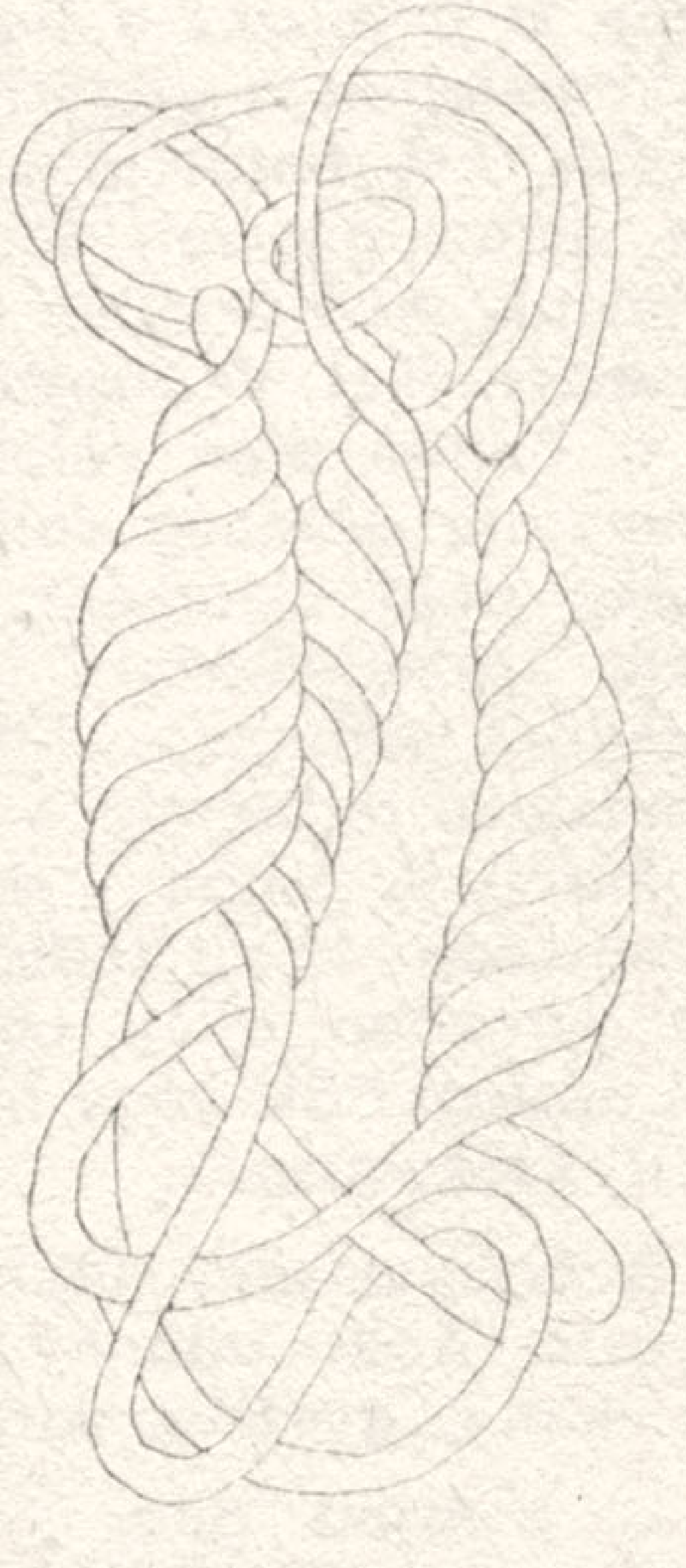
Borbás tért magához legelsőként:

— Olvasópróba — mondta csodálkozva, amiért ez nem derült ki első pillanatra. — A „Tájfun Nagaszaki felett" című darabot vesszük.

Lehet, hogy tényleg nagy színész lesz. Rögtönözni mindenesetre már remekül tud..

Tánclépések

BREAK-DANCE

Vérfagyasztó

A Csákóragasztó Művek kultúrházában elérkezett a hangverseny utolsó száma. A Macskajaj-rajongók a legteljesebb extázisban rágták a széklábakat. Vérfagyasztó Lali, az együttes vezetője, szólógitárosa, énekese és zeneszerzője elégedetten lesett ki félelmetes sörénye mögül. A tinédzserek közül többen zokogtak.

— Na, gurítsuk be őket — adta ki a jelszót a bandának, és beletépett a gitár húrjaiba, amitől két fiatal lány elájult, de aztán gyorsan tovább sikítoztak, mert a kutya sem vette észre őket. Vérfagyasztó Lali a banda élén valóban lebilincselő jelenség volt. Loknis szőke haja ostorként csapongott, szemei vadul forogtak, torkából sikongva, hörögve, harákolva törtek elő a hangok. A közönség saját, vagy a szomszédja haját tépte, az első sorokban állók Lali cipőjét nyalogatták, vagy lába nyomát csókolgatták.

A hangverseny után Vérfagyasztó Lalit otthon felesége és három gyereke várta.

— Megjött apu, megjött apu! — sivalkodtak boldogan a srácok, mindaddig, amíg Vérfagyasztó szájon nem vágta a leghangosabbat.

— Mondtam nektek, hogy ne kiabáljatok. Apu nem szereti a zajt — okította őket Vérfagyasztóné, született Kopasz Ottília.

Vérfagyasztó fáradt mozdulattal dobta a sarokba hosszú sörényét, amit a legkisebb gyerek azonnal a fejére illesztett.

— Úgy nézel ki, mint egy majom — morgott Vérfagyasztó, és hátat fordított drága gyermekének.

— Szomjas vagyok! — nyögött a tinédzserek bálványa. Az asszony máris nyitotta a bárszekrényt, ahonnan két üveg whisky közül kiemelt egy palack Mira vizet.

— Igyál, szentem — dünynyögte. — Akarsz egy kis zenét?

— Nem bánom, de valami jót!

— A Rolling Stonest! — visított az egyik srác.

— Egy frászt — szólt Vérfagyasztó, s a lemezjátszón máris felcsendült: „Ha lennék egy lánykának édes, szerelmes babája . . ."

Vérfagyasztó elandalodva hallgatta a szép melódiát, és dúdolni akart hozzá, de nem találta el a hangot.

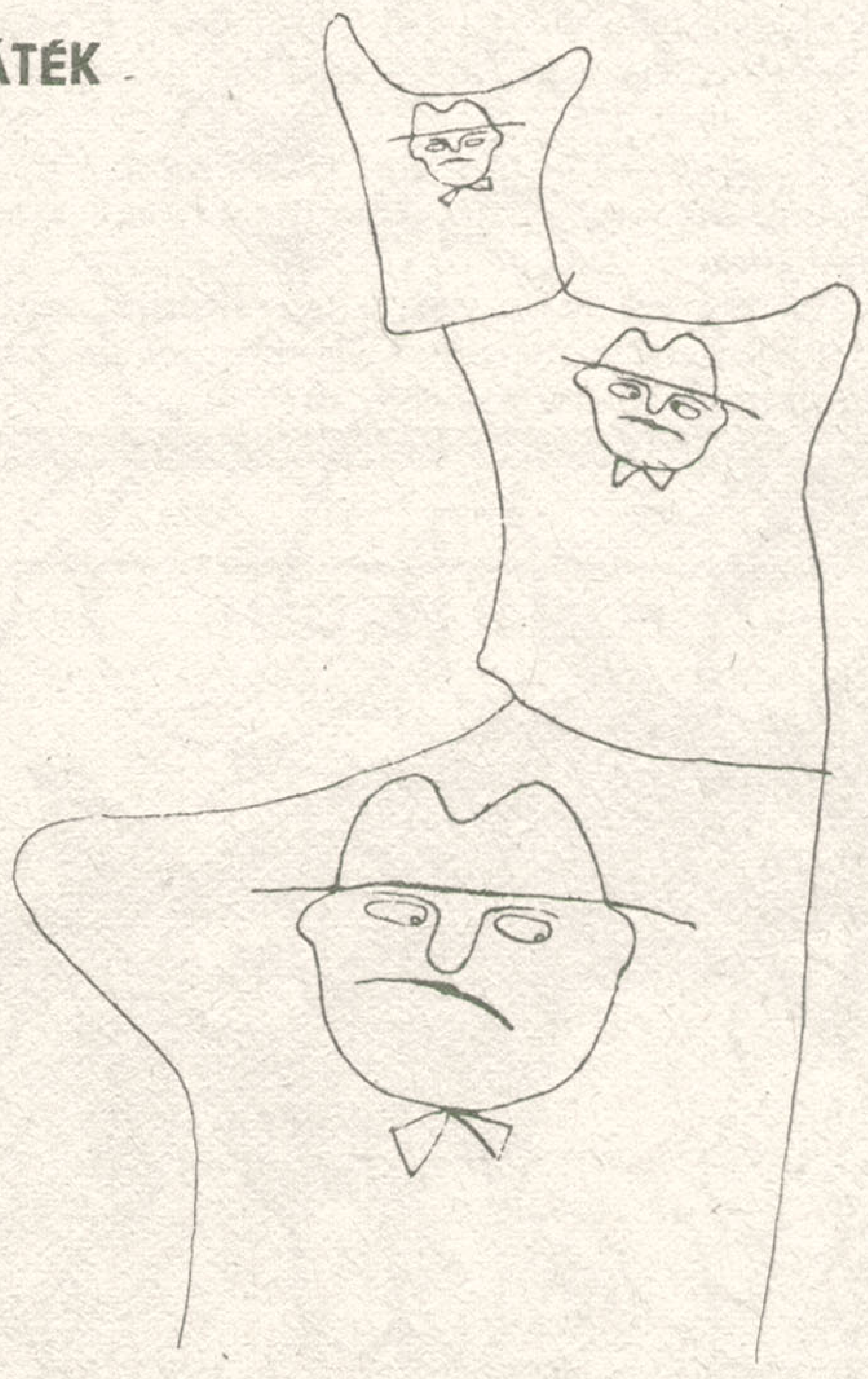
— Volt postám? — kérdezte.

— Hatszáztíz levél. Mindre válaszoltam. Több mint százan kérdezték, nem szándékozol-e megnősülni. Megírtam nekik, hogy egy igazi beatzenész nem nősül.

Később a gyerekeket aludni küldték, s Vérfagyasztó is elszundított.

Álmában kismadár volt, s egy virágzó almafa ágán trillázott...

BÁBJÁTÉK

Időjárásjelentés

Várható időjárás ma estig:

Zömök felhők gyülekeznek, valószínűleg esni fog. Ha nem ma, hát máskor.

Kora délután 1—2 másodpercre napsütés várható, úgyhogy aki napozni akar, nagyon figyeljen oda, álljon az ablakhoz, és csapjon le a napsugarakra. Késő délután ez elmúlik, akkor már nem érdemes törnie magát senkinek. Este olyan 9—10 fok körül lesz a hőmérséklet, de ez még változhat. Mindenesetre hűvösebb lesz, mint délben volt.

Éjszaka fagyni nem fog (jól néznénk ki, ha fagyna), de ne aludjunk egy szál semmiben, mert ez könnyen dáthát okozhat.

Hogy holnap mi lesz, azt a fene tudja, de időjárásra mindenképpen számítani kell! Reggel a korai órákban jelentkezünk. Viszonthallásra! . . .

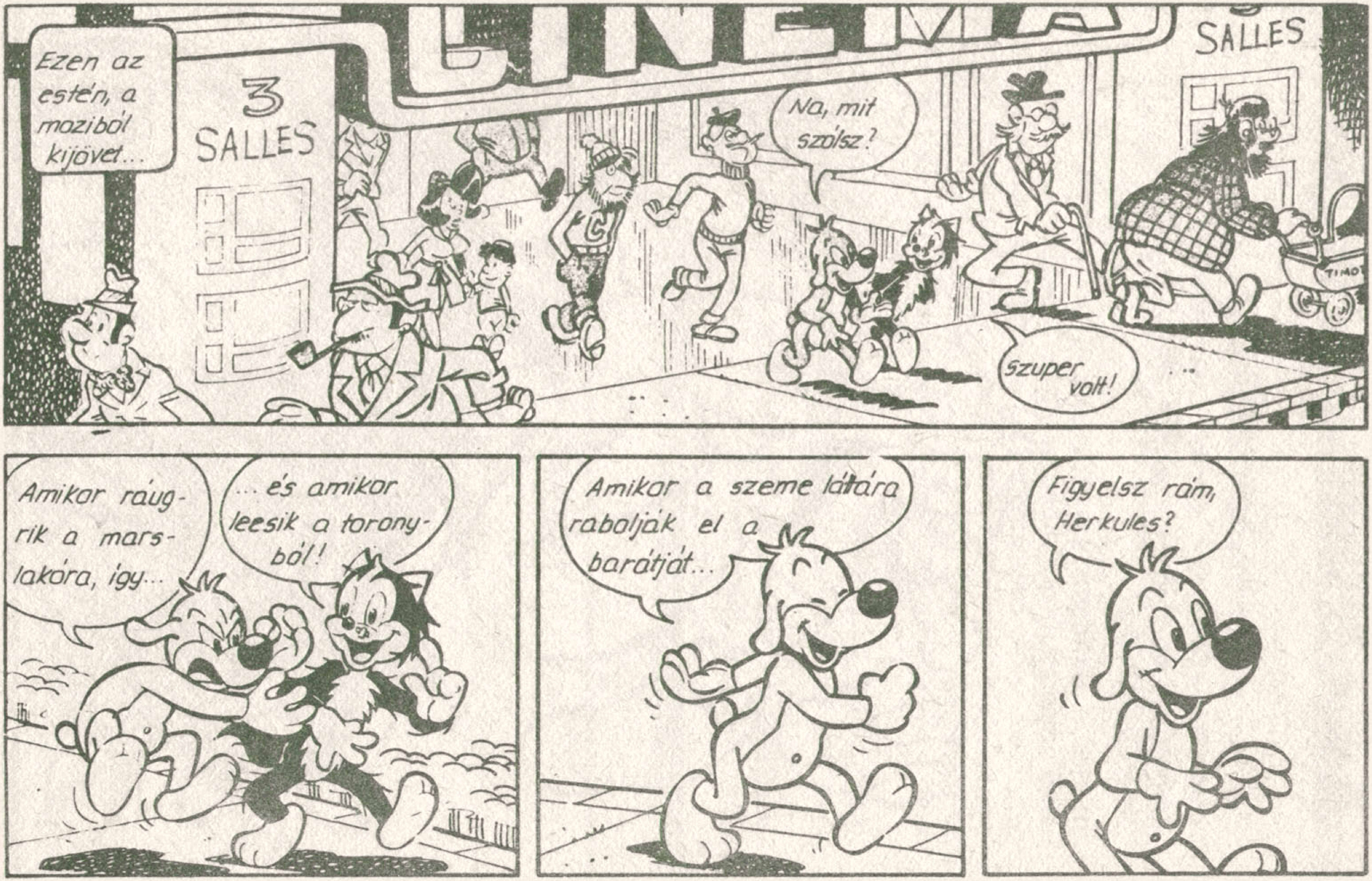
POSTAI REFORM

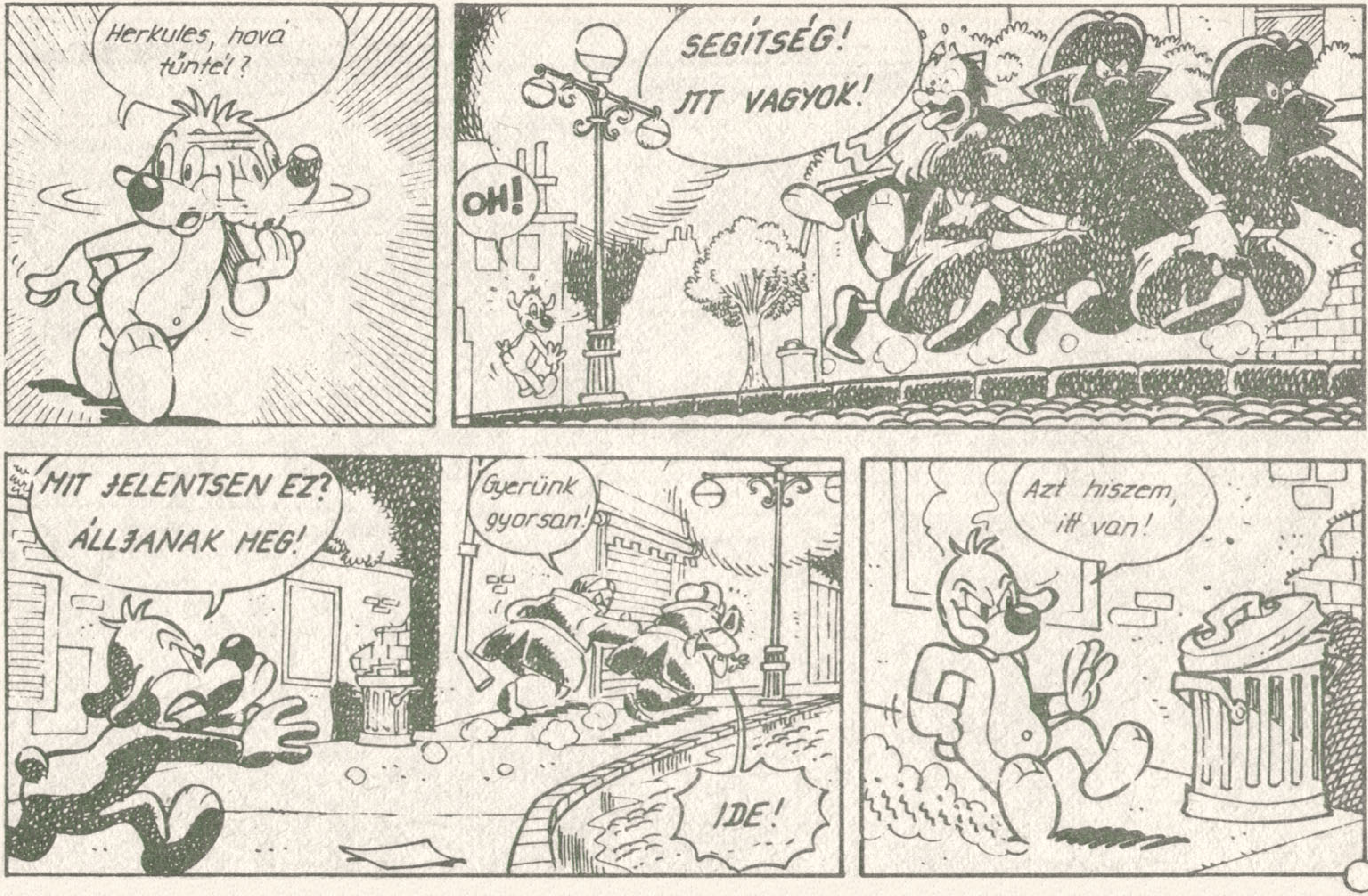

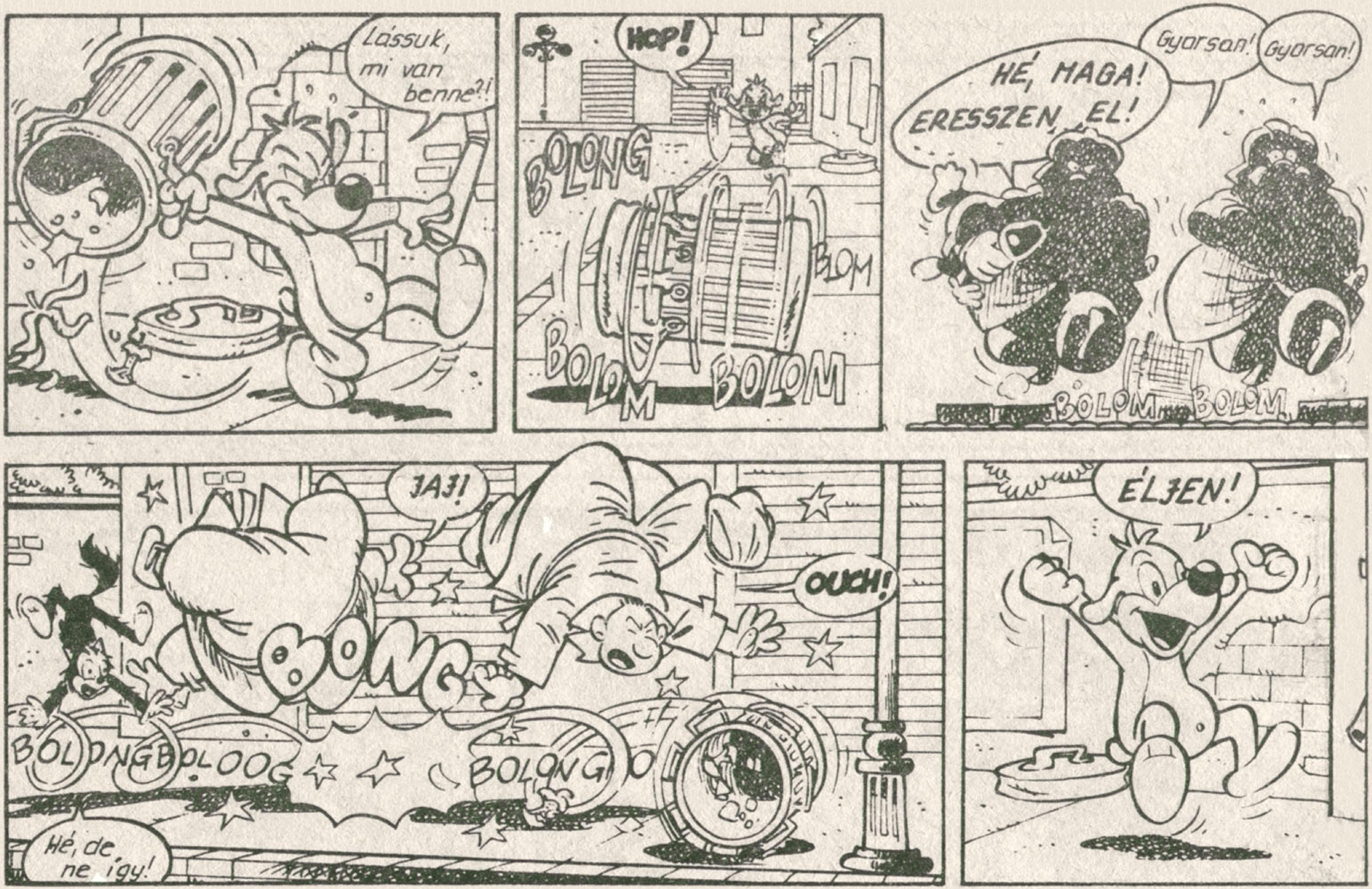
Az eltűnt gyémánt

Nyoma veszett a patépurpuri maharadzsa csodálatos „Fehér-Kék" gyémántjának. Hála Pif remek szimatának és Herkules legendás karmainak, fény derül a rejtélyre.

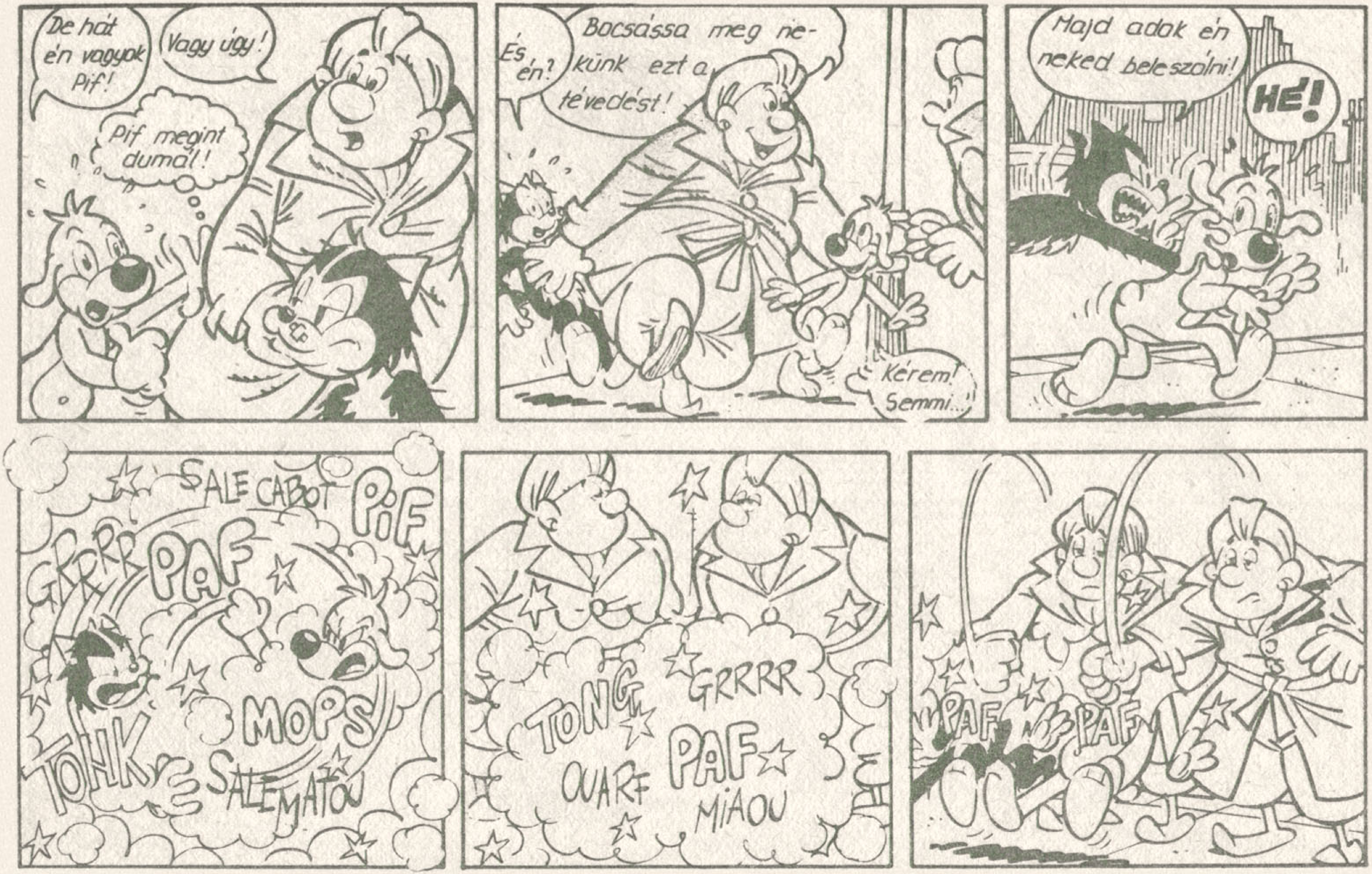

Ezen az estén, a moziból kijövet...
CINEMA
3 SALLES
3 SALLES
Na, mit szólsz?
Szuper volt!
Amikor ráugrik a marslakóra, így...
... és amikor leesik a toronyból!
Amikor a szeme láttára rabolják el a barátját...
Figyelsz rám, Herkules?

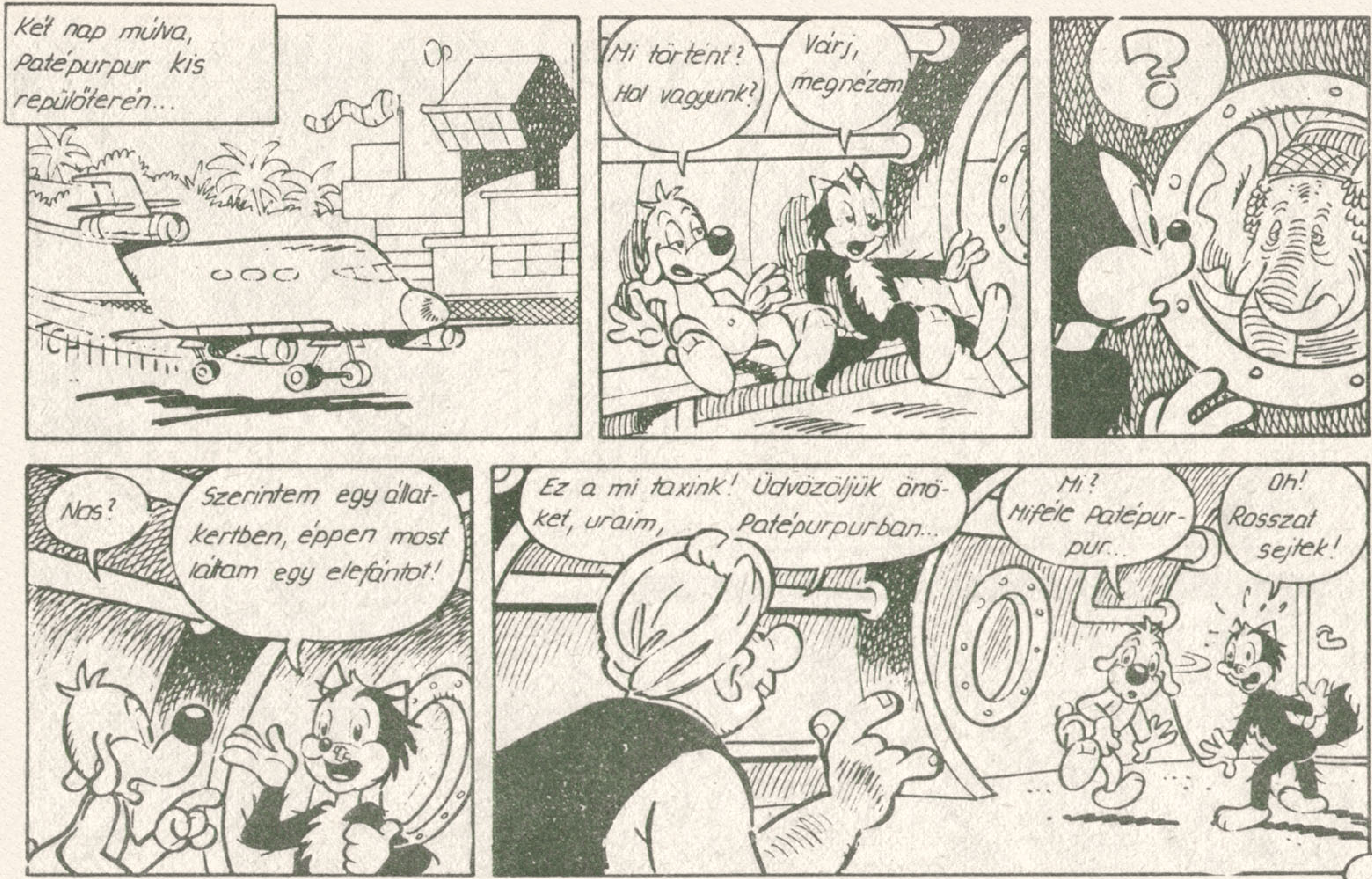

Herkules, hová tűntél?
OH!
SEGÍTSÉG! ITT VAGYOK!
MIT JELENTSEN EZ? ÁLLJANAK MEG!
Gyerünk gyorsan!
IDE!
Azt hiszem, itt van!

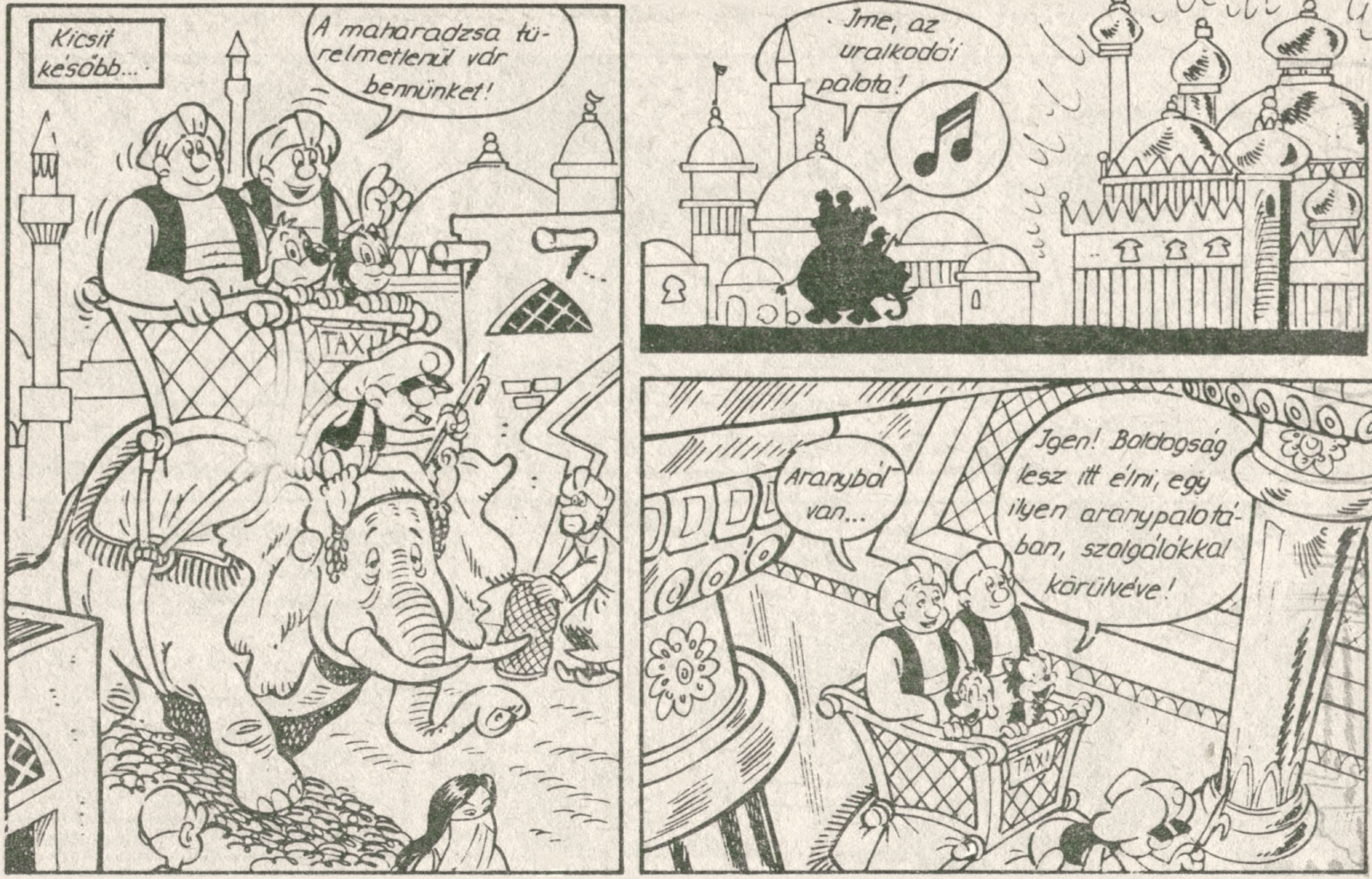

Lássuk, mi van benne?!
HOP!
BOLONG
BLOM
BOLOM
BOLOM
HÉ, MAGA! ERESSZEN EL!
Gyorsan!
Gyorsan!
BOLOM
BOLOM
JAJ!
OUCH!
BONG
BOLONGBOLOOG
BOLONG
Hé, de ne így!
ÉLJEN!

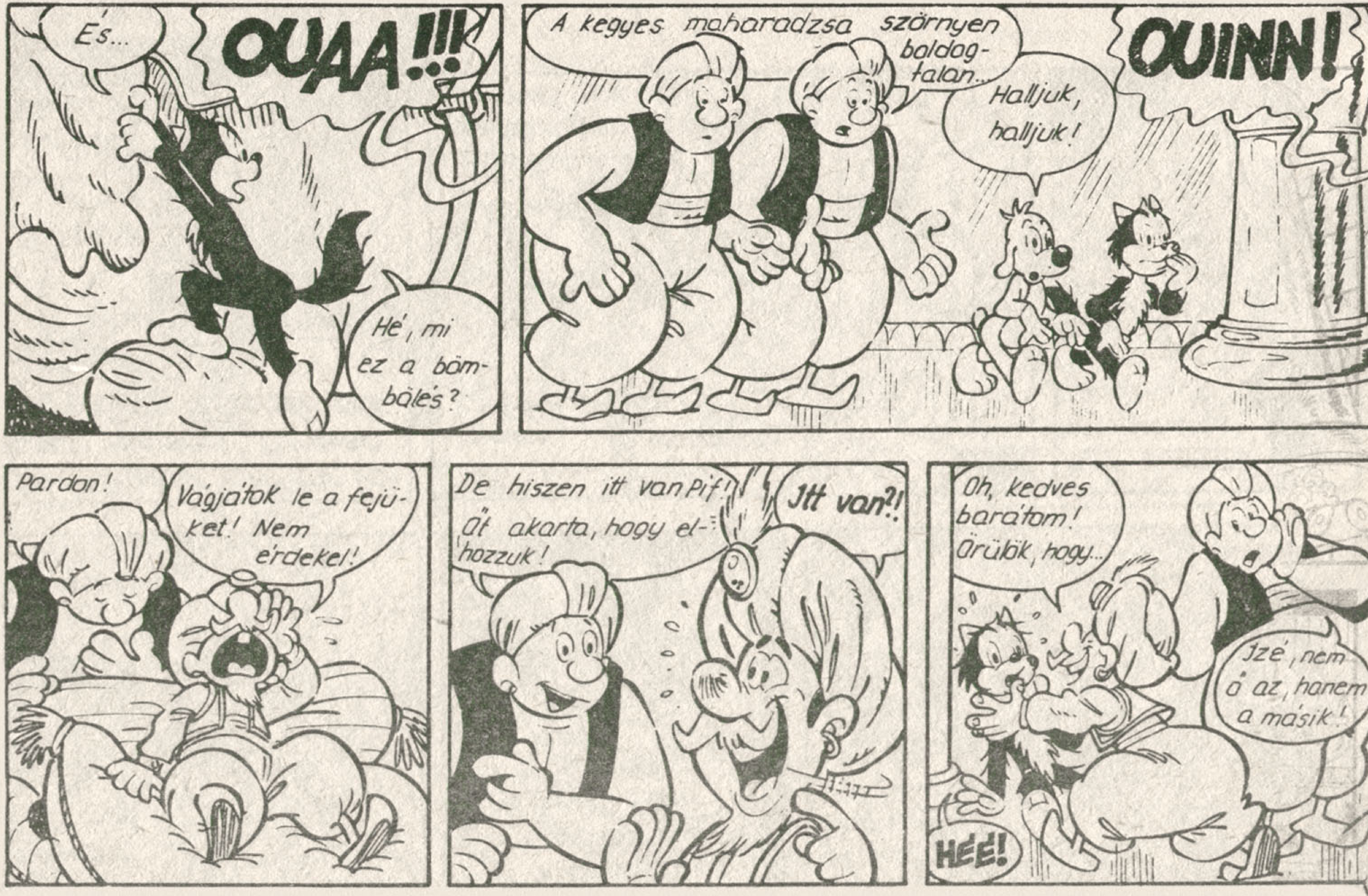

Gyerünk csak, barátocskáim!
Kik ezek az alakok?
Rögtön megtudjuk... Válaszoljatok!
Könyörülj, nemes idegen, mert különben levágják a fejünket!
Gazdánk, a maharadzsa megbízott, hogy vigyük el neki ezt a rendkívüli lényt...
Ez én vagyok!
Hírneve eljutott a határokon túlra és tehetsége...
Jól van, derék ber... Jól van, veletek megyek!
A repülőgép vár ránk... Jöjjön, Pif úr!
PIF?
PIF!

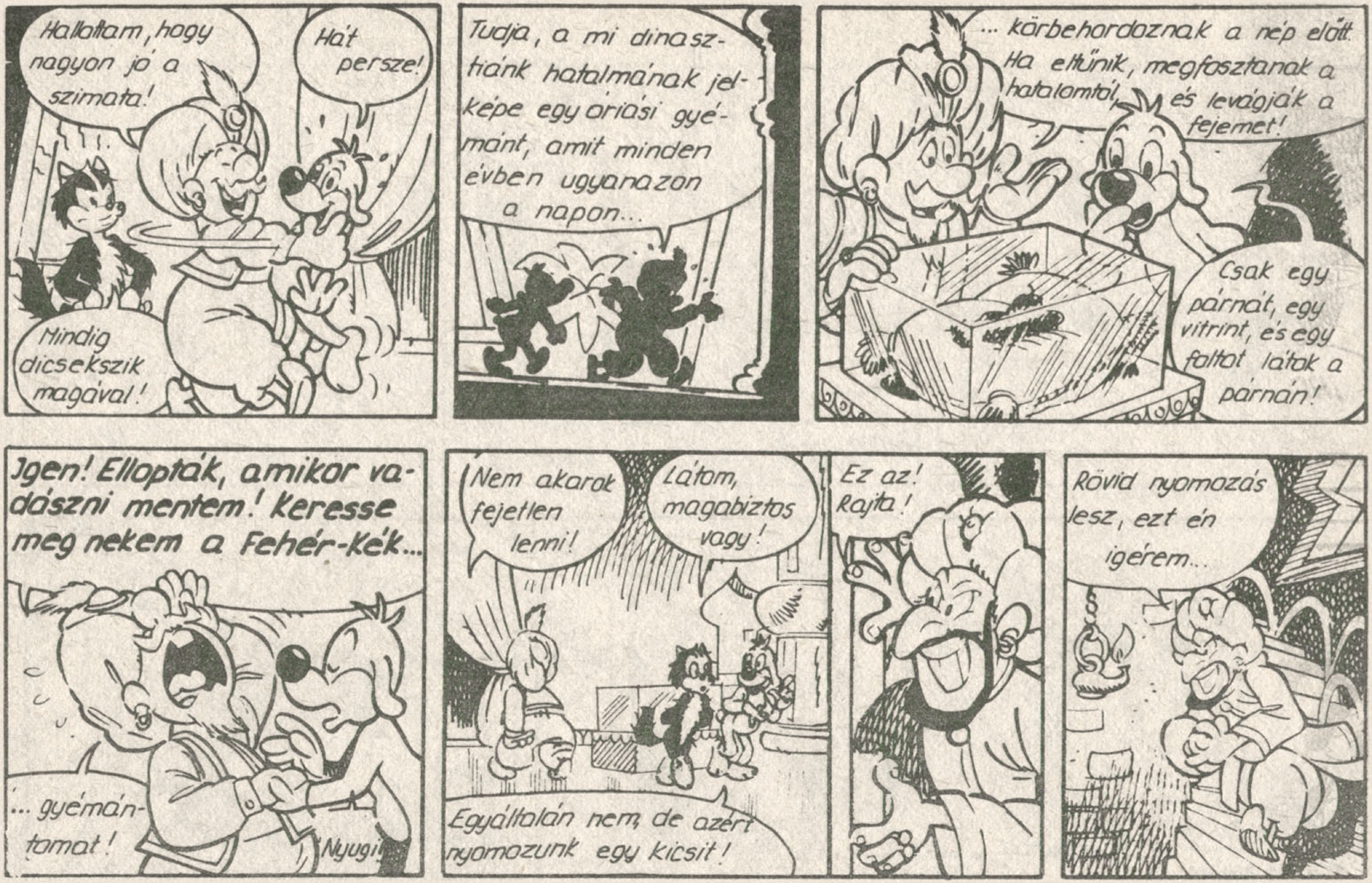
De hát én vagyok Pif!
Vagy úgy!
Pif megint dumál!
Bocsássa meg nekünk ezt a tévedést!
És én?
Kérem! Semmi...
Majd adok én neked beleszólni!
HÉ!
SALE CABOT
PIF
GRRRR
PAF
MOPS
TOHK
SALEMATOU
TONG
GRRRR
PAF
OUARF
MIAOU
PAF
PAF

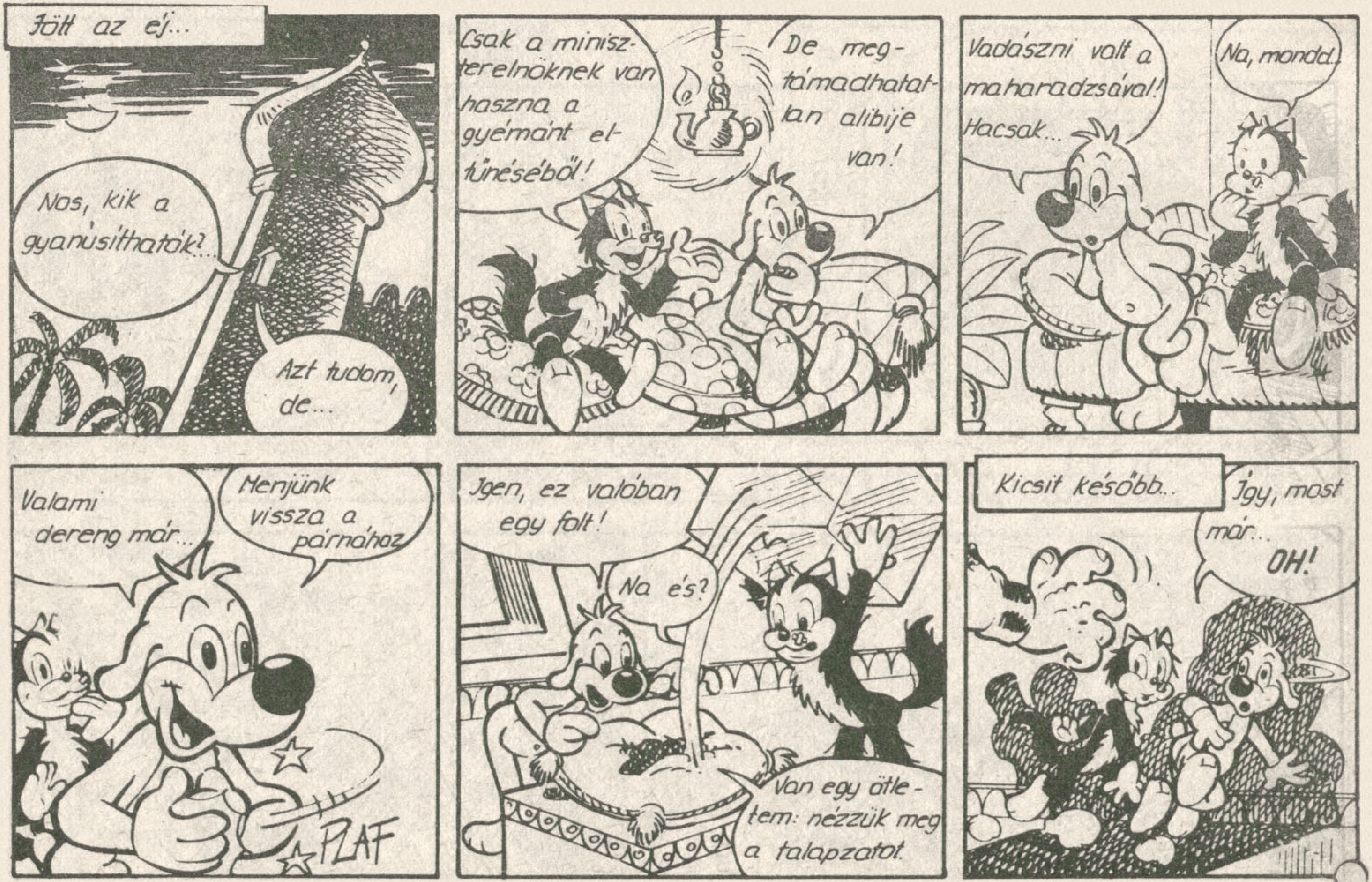

Két nap múlva, Patépurpur kis repülőterén...
TCHHH
Mi történt? Hol vagyunk?
Várj, megnézem!
?
Nos?
Szerintem egy állatkertben, éppen most láttam egy elefántot!
Ez a mi taxink! Üdvözöljük önöket, uraim, Patépurpurpurban...
Mi? Miféle Patépurpur...
Oh! Rosszat sejtek!

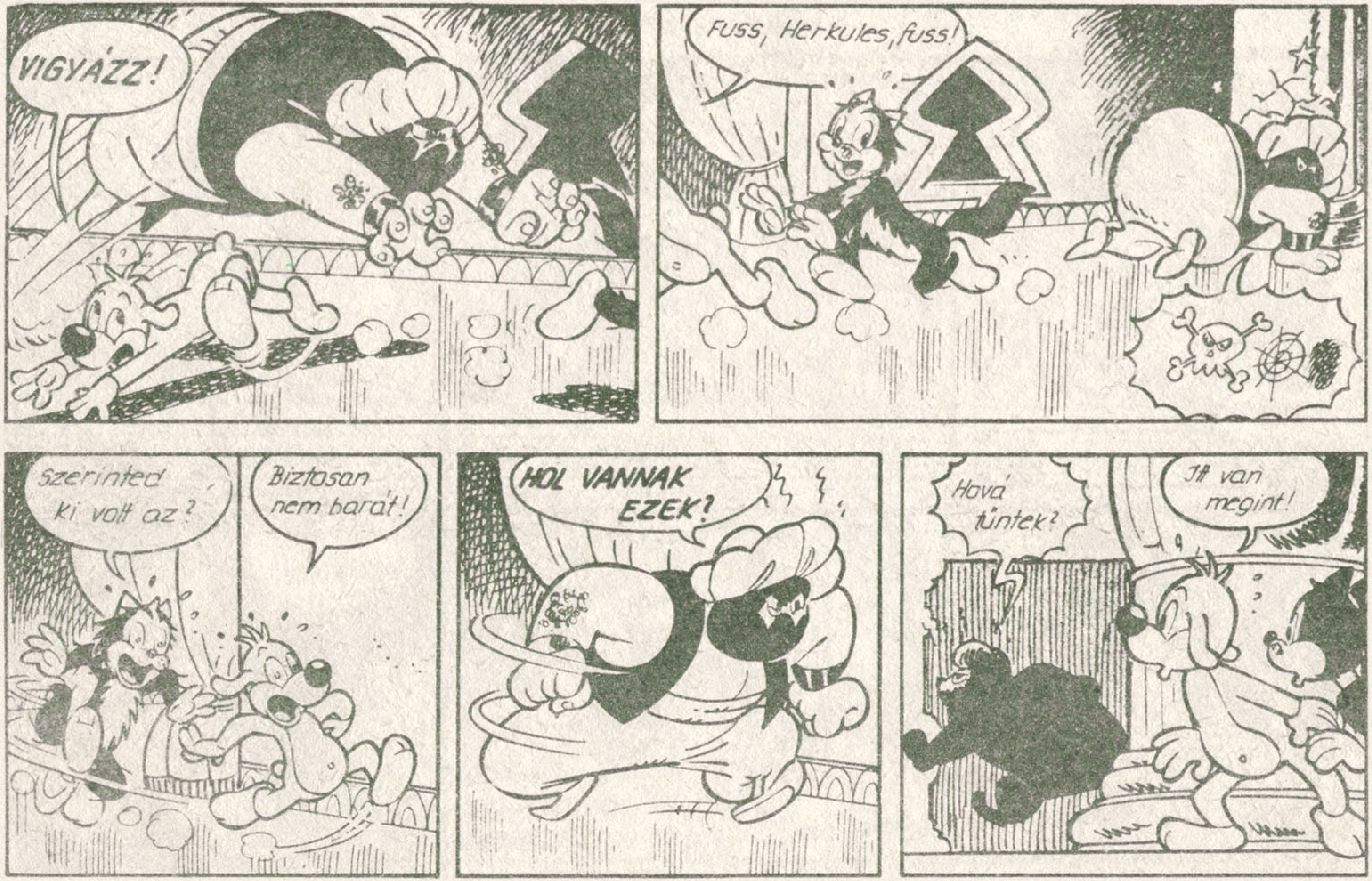

Kicsit később...
A maharadzsa türelmetlenül vár bennünket!
Ime, az uralkodói palota!
Aranyból van...
Igen! Boldogság lesz itt élni, egy ilyen aranypalotában, szolgálókkal körülvéve!

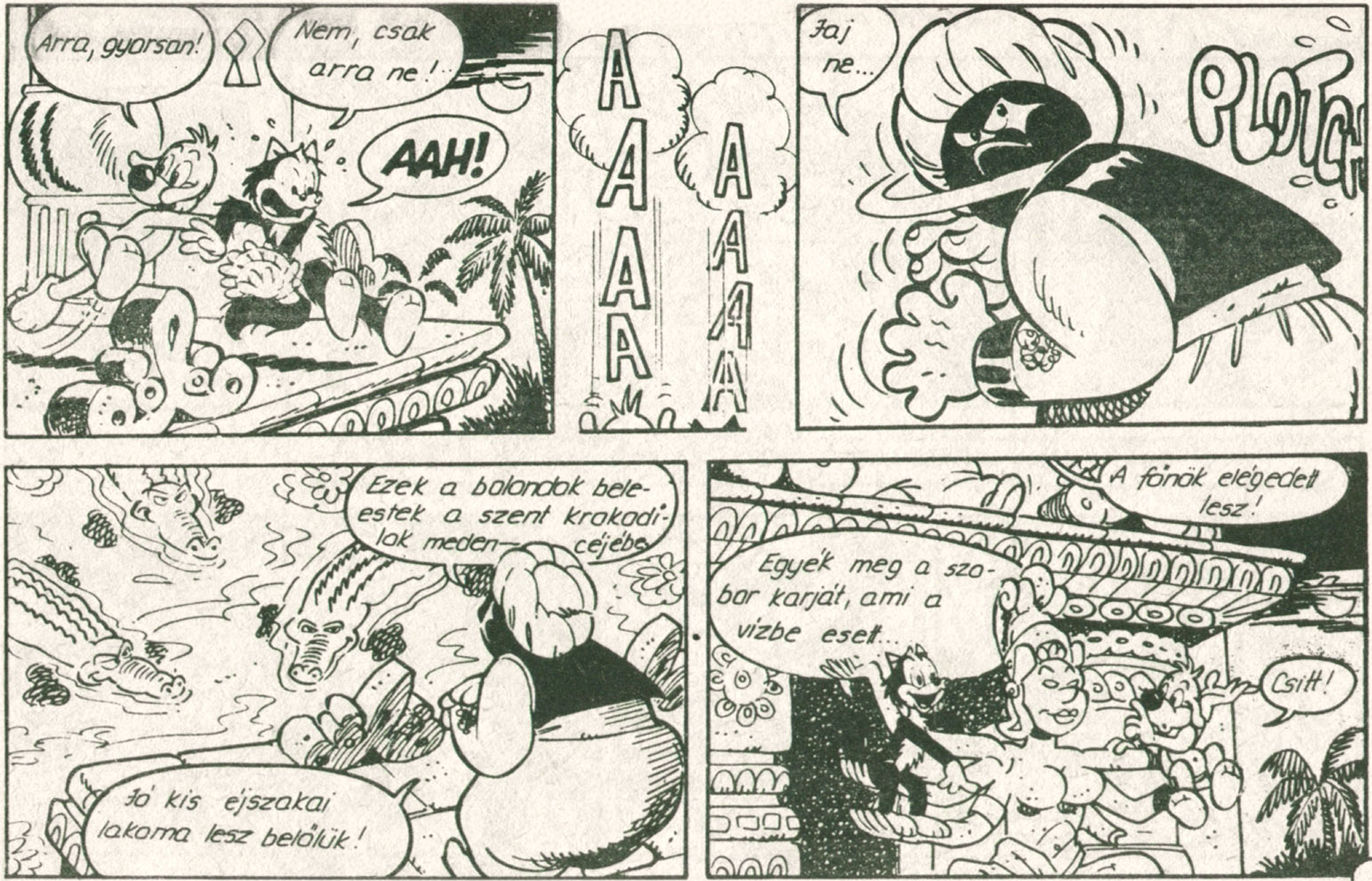

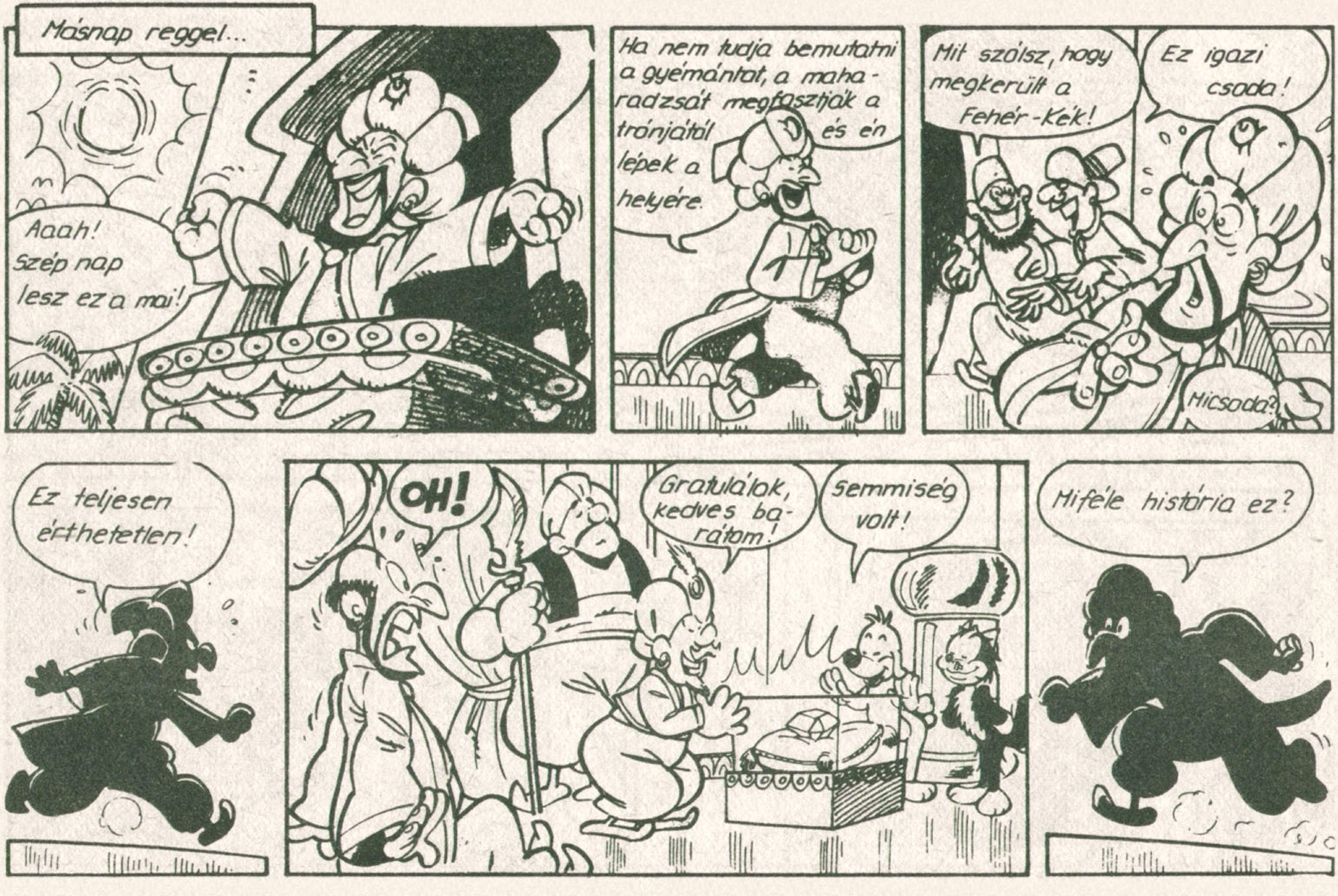
És...
OUAA!!!
Hé, mi ez a bömbölés?
A kegyes maharadzsa szörnyen boldogtalan...
Halljuk, halljuk!
OUINN!
Pardon!
Vágjátok le a fejüket! Nem érdekel!
De hiszen itt van Pif! Őt akarta, hogy elhozzuk!
Itt van?!
Oh, kedves barátom! Örülök, hogy...
HÉÉ!
Izé, nem ő az, hanem a másik!

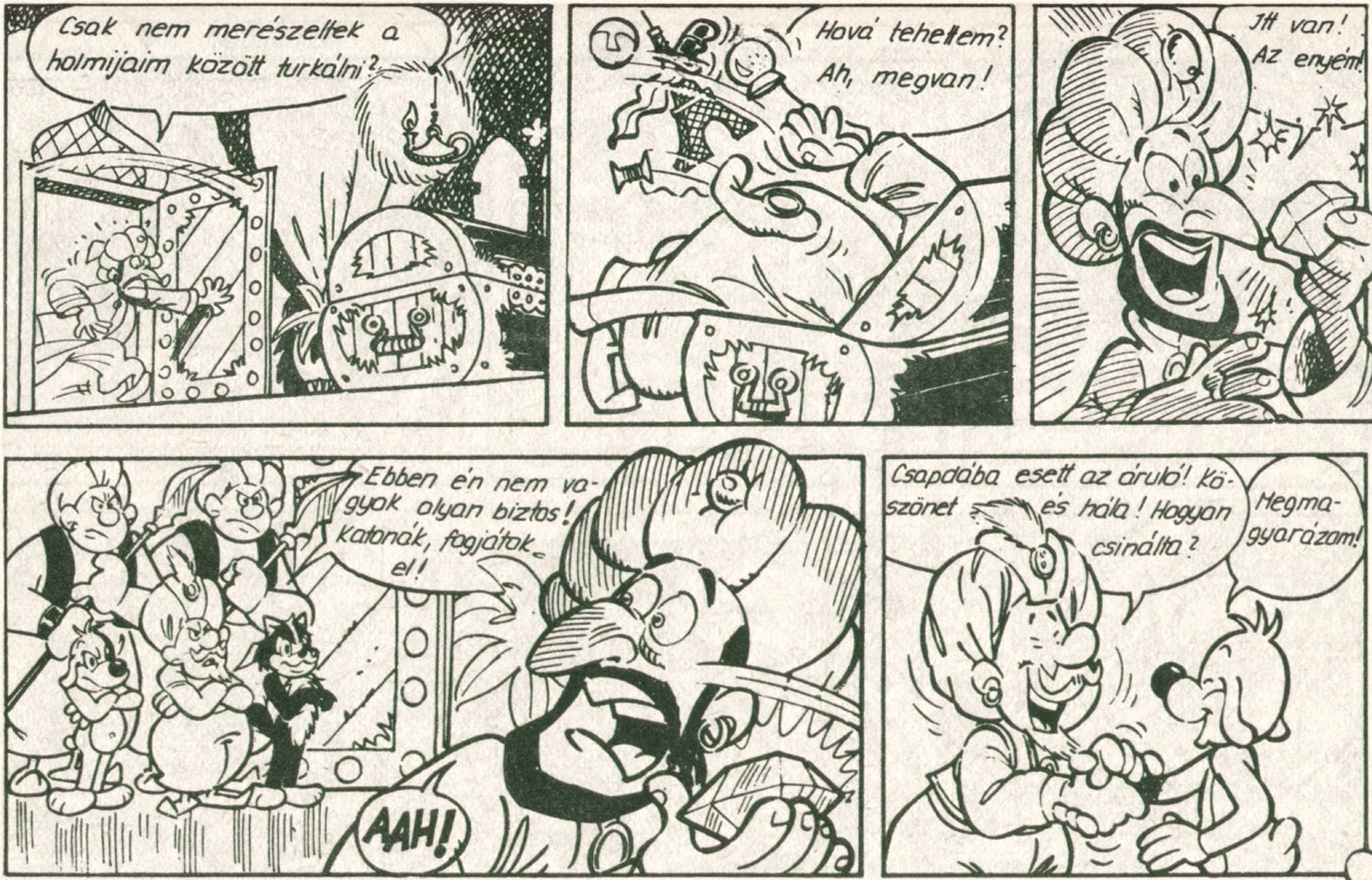

Hallottam, hogy nagyon jó a szimata!
Hát persze!
Mindig dicsekszik magával!
Tudja, a mi dinasztiánk hatalmának jelképe egy óriási gyémánt, amit minden évben ugyanazon a napon...
... körbehordoznak a nép előtt. Ha eltűnik, megfosztanak a hatalomtól, és levágják a fejemet!
Csak egy párnát, egy vitrint, és egy foltot látok a párnán!
Igen! Ellopták, amikor vadászni mentem! Keresse meg nekem a Fehér-Kék...
... gyémántomat!
Nyugi!
Nem akarok fejetlen lenni!
Látom, magabiztos vagy!
Egyáltalán nem, de azért nyomozunk egy kicsit!
Ez az! Rajta!
Rövid nyomozás lesz, ezt én ígérem...

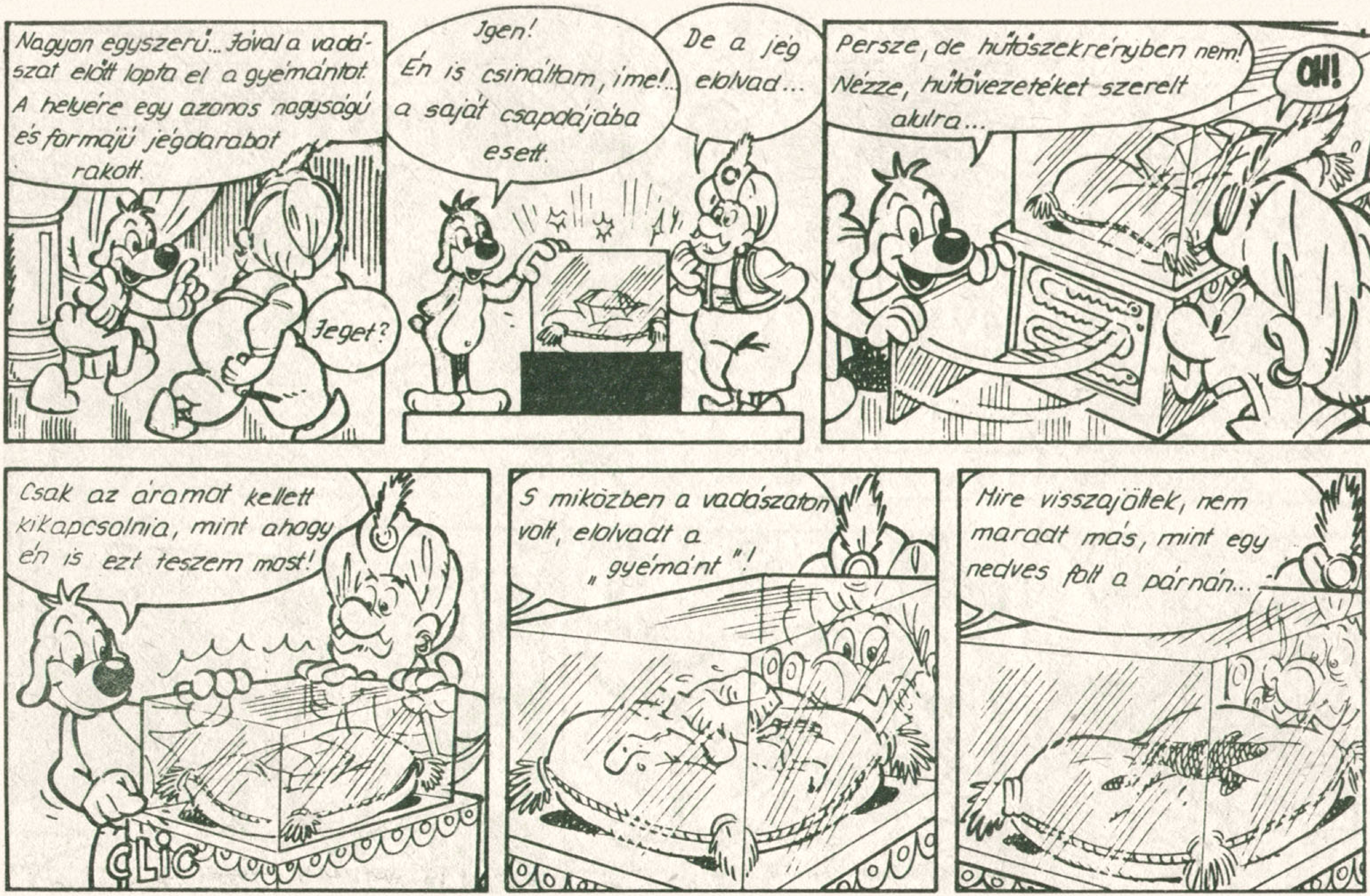

Jött az éj...
Nos, kik a gyanúsíthatók?...
Azt tudom, de...
Csak a minisz-terelnöknek van haszna a gyémánt el-tűnéséből!
De meg-támadhatat-lan alibije van!
Vadászni volt a maharadzsával! Hacsak...
Na, mondd.
Valami dereng már...
Menjünk vissza a párnához
PLAF
Igen, ez valóban egy folt!
Na és?
Van egy ötle-tem: nézzük meg a talapzatot.
Kicsit később...
Így, most már... OH!

VIGYÁZZ!
Fuss, Herkules, fuss!
Szerinted ki volt az?
Biztosan nem barát!
HOL VANNAK EZEK?
Hová tűntek?
Itt van megint!

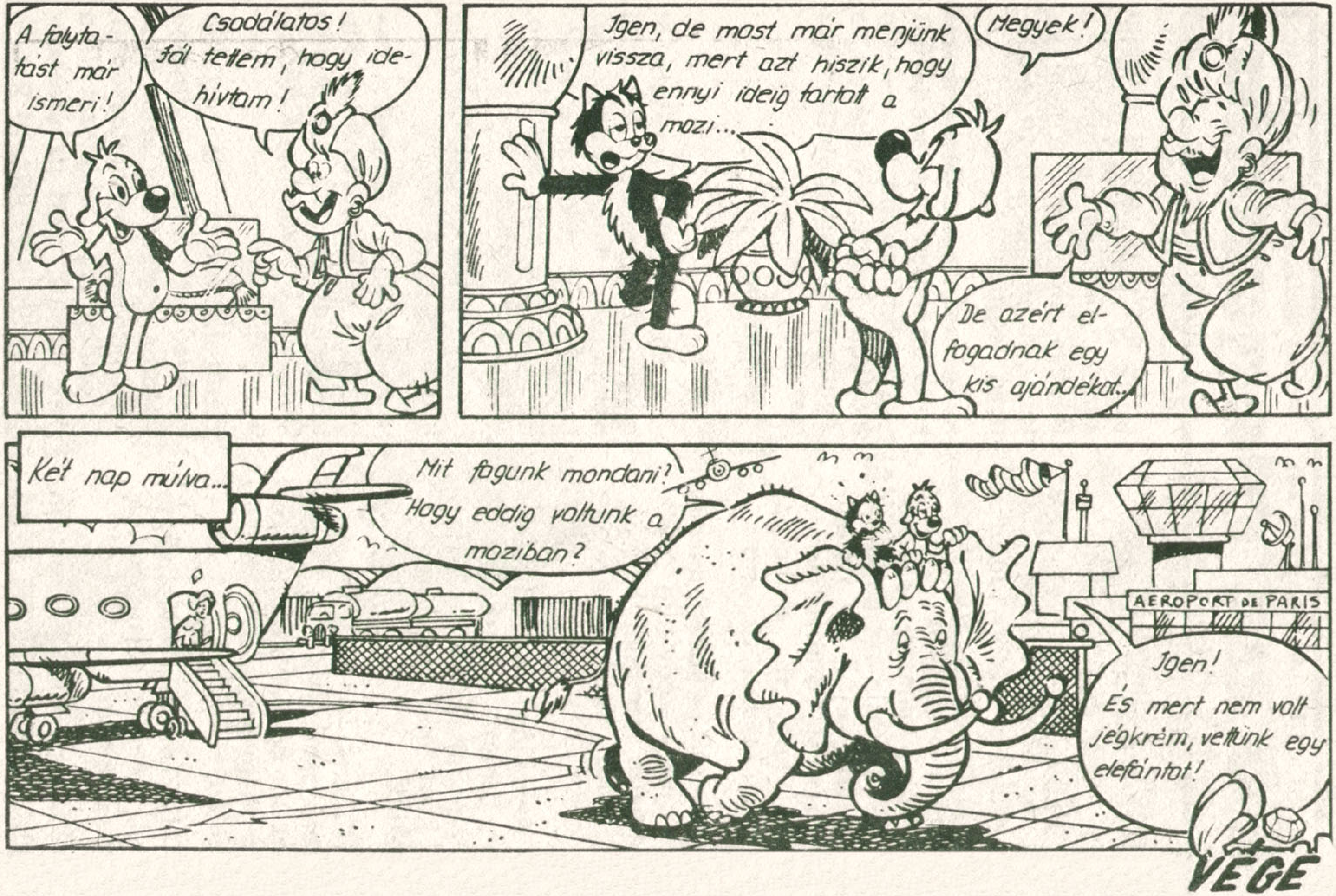

Arra, gyorsan!
Nem, csak arra ne!...
AAH!
AAAA
AAAAA
Jaj ne...
PLOTCH
Ezek a bolondok beleestek a szent krokodilok medencéjébe
Jó kis éjszakai lakoma lesz belőlük!
A főnök elégedett lesz!
Egyék meg a szobor karját, ami a vízbe esett...
Csitt!

Másnap reggel...
Aaah! Szép nap lesz ez a mai!
Ha nem tudja bemutatni a gyémántot, a maharadzsát megfosztják a trónjától és én lépek a helyére.
Mit szólsz, hogy megkerült a Fehér-Kék!
Ez igazi csoda!
Micsoda?
Ez teljesen érthetetlen!
OH!
Gratulálok, kedves barátom!
Semmiség volt!
Miféle história ez?

Csak nem merészeltek a holmijaim között turkálni?
Hová tehettem? Ah, megvan!
Itt van! Az enyém!
Ebben én nem vagyok olyan biztos! Katonák, fogjátok el!
AAH!
Csapdába esett az áruló! Köszönet és hála! Hogyan csinálta?
Megmagyarázom!

Nagyon egyszerű... Jóval a vadászat előtt lopta el a gyémántot. A helyére egy azonos nagyságú és formájú jégdarabot rakott.
Jeget?
Igen! Én is csináltam, íme!... a saját csapdájába esett.
De a jég elolvad...
Persze, de hűtőszekrényben nem! Nézze, hűtővezetéket szerelt alulra...
OH!
Csak az áramot kellett kikapcsolnia, mint ahogy én is ezt teszem most!
S miközben a vadászaton volt, elolvadt a „gyémánt”!
Mire visszajöttek, nem maradt más, mint egy nedves folt a párnán...
CLIC

A folyta-tást már ismeri!
Csodálatos! Fál tettem, hogy ide-hívtam!
Jgen, de most már menjünk vissza, mert azt hiszik, hogy ennyi ideig tartott a mozi...
Megyek!
De azért el-fogadnak egy kis ajándékot...
Két nap múlva...
Mit fogunk mondani? Hogy eddig voltunk a moziban?
AEROPORT DE PARIS
Jgen! És mert nem volt jégkrém, vettünk egy elefántot!
VÉGE

Fő az elegancia

Ciherfli Gerzsont úgy érte a téboly, mint derült égből az istennyila. A haja kilépett medréből, és hamarosan a derekát nyaldosta. Vézna tagjait a legfantasztikusabb szerelésekbe kezdte bugyolálni. Egyszer San Marino nemzeti zászlajából öklelt réklit magának, máskor meg őrjítő lila flanellhacukát viselt, oltári zöld rezedákkal, hogy az embernek könnyezni kezdett az orra.

— Ciherfli — vacogtam egy alkalommal —, egy agg nénike keres a gangon, hálóingben és egy marha nagy bottal.

— Atyavilág! — dőlt hanyatt Ciherfli Gerzson. — A nagymamám. És biztosan pipás, mert kölcsöncsórtam a slafrokját!

— Ciherfli — sustorogtam csőszerű ajakkal —, mit jelentsen ez az őrület? Hogyan kerül a nagymama slafrokja idomtalan idomaidra?

— Hja kérlek — dünnyögte —, mi, modern muzsikusok, adunk magunkra.

Kisült, hogy Ciherfli Gerzson néhány napja valóságos belső tagja a „Kutyaütők" gitárötösének, amelynél elittebb a Beatles virágkora óta nem ejtette fenékre a művelt emberiség legjavát.

— Vasárnap a Vörös Posztó kultúrtermében koncertezünk — avatott bizalmába. — Ha eldugod hozzánk a képed, a legnagyobb meglepetésben lesz részed.

Eldugtam.

Lett.

A színpadon ugyanis öt módfelett normális kutyaütő hangicsált. Elfogadható farmerban, sőt, zoknival a virgácsain. Sehol egy San Marino, sehol egy slafrok.

Csak éppen Ciherfli Gerzsont nem láttam sehol.

— Ciherfli ... Ciherfli ... — tűnődött el kérdésemen a Kutyaütők góréja. — Ja, a dilis Gerzson! Ott vonyítozik kérlek, a nézőtéren.

Lepislantottam és bazalttá merevedtem. Ciherfli Gerzson ugyanis éppen egy szék élveboncolásával foglalatoskodott, és őrült módon sikoltozott is a szék helyett, mert az élveboncolás fájdalmas ügy, és a szék

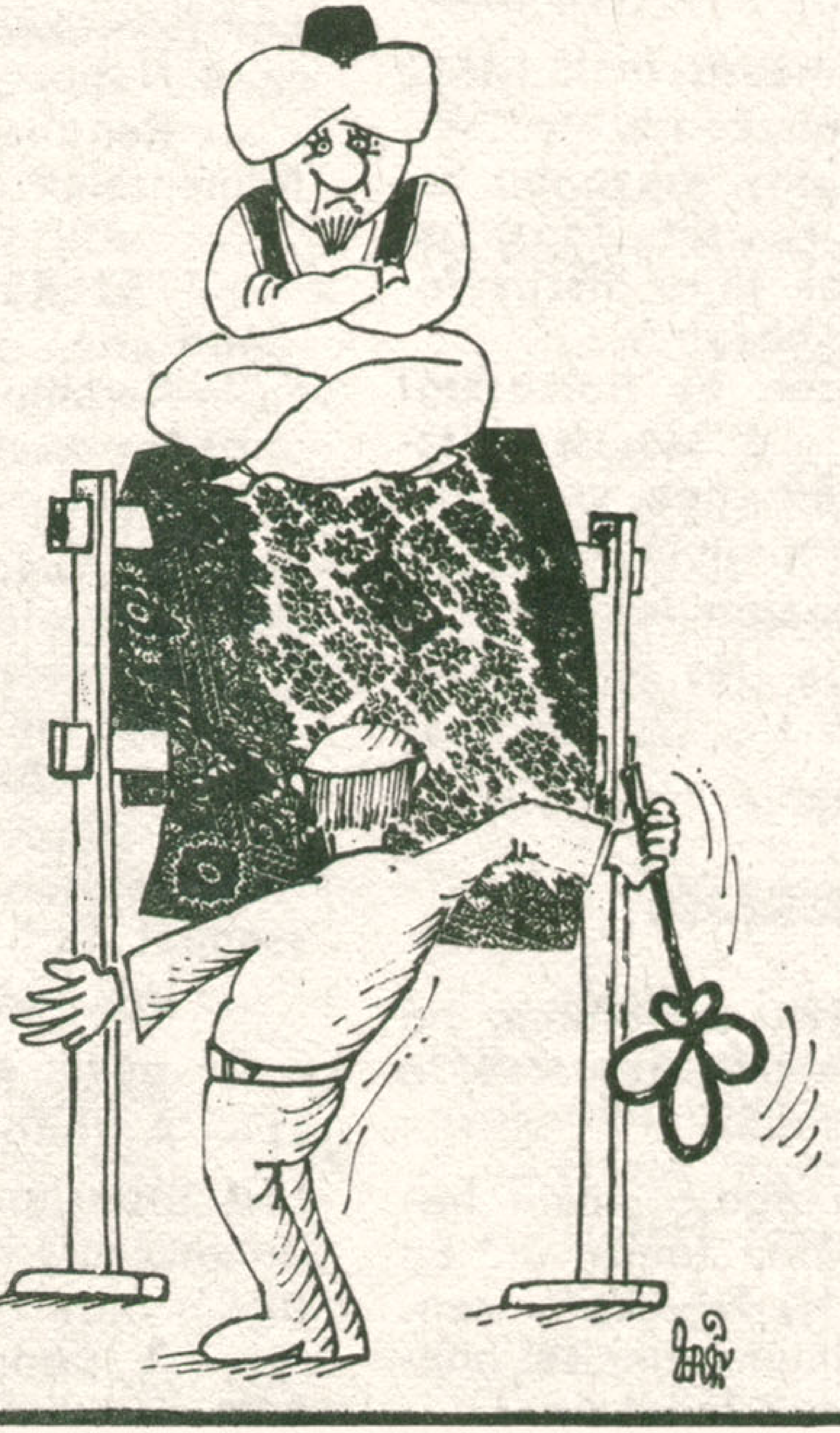
sincsen fából. Világoskék bébijátszóruhát viselt és emberfeletti méretű cúgoscipőt. A kisöccse fix, hogy pucéran hevert odahaza a bölcsőben, a nagyfater pedig mezítláb kucorgott a szeneskiblin.

— Egyet árulj el, Ciherfli — bömböltem a fülébe, mert a kutyaütők már új nótába kezdtek odafenn. — Mi a te funkciód ebben az együttesben?

A sértett nagyság fájdalmas gőgjével meredt rám. Az öreg Arkhimédész nézhetett így, amikor léket kapott alatta a fürdőkád.

— Abszolút hülye kérdés. — ordította. — Én vagyok a hangulatfelelős!

JÁRMŰJAVÍTÓ

VICC-SZÜRET

DRÁGA GYEREK

A másfélmázsás súlylökő mamája panaszkodik.

— Rémes, egy vagyonba kerül a fiam kosztja. Mást ne mondjak, csak tejre ötszáz forintot költök havonta.

— De hiszen ez borzasztó! — sápítozik a szomszédasszony. — Miért nem vesz neki inkább egy tehenet? Olcsóbb!

A mama mélán legyint.

— Vettem.

— És?

— Megette.

KÉSZSÉGES

— Bereknyei, szeretném, ha egy kis figyelmet szentelnél a tanulmányaidnak.

— Minden óhaja, ilyen hamar teljesüljön, tanár úr. Én máris olyan kis figyelmet szentelek a tanulmányaimnak, amilyen kicsit csak lehetséges.

EGÉSZSÉGI OK

— Miért hagytad ott a régi sulidat?

— Betegség miatt.

— Hogyhogy?

— Az osztályfőnököm azt mondta: beteg lesz, ha rámnéz.

FELMENTVE

A srác felmentést kér a testnevelési óra alól.

— Mi a panaszod, fiacskám? — kérdi az iskolaorvos.

— Nehezen lélegzem.

— Rendben van, két hétre felmentelek a légzés alól.

SZERETŐ UNOKA

— Kérem, tanár úr, a kisunokám az ön osztályába jár, láthatnám egy pillanatra?

— Sajnos lehetetlen. Öt perccel ezelőtt engedtem el az ön temetésére.

ANALÍZIS

Az építőtábor parancsnoka szemlét tart.

— Van valakinek panasza?

Az egyik srác jelentkezik:

— A teának benziníze van.

A táborparancsnok a szájába vesz egy kortyot, aztán kiköpi.

— A panasz alaptalan. Ez nem benzin, hanem karbolsav.

HONVÉDELMI ISMERETEK

— Brazovics, mit nevezünk stratégiának?

— Ha már elfogyott a lőszerünk, de mi azért tovább tüzelünk.

MŰSZAKI ZSENI

— Még mindig nem értem, hogy működik a rádió.

— Nagyon egyszerű. Éppen úgy, mint a telefon, csak drót helyett a levegőt használják.

— Idáig rendben volna. De hogy az isten csudájába erősítik fel a levegőt a villanypóznákra?

GIMNASZTIKA

Reggeli torna a táborban.

— Jobbláblendítés előre! — hangzik a vezényszó.

A sor közepén az egyik tag tévedésből a bal lábát lendíti. A vezetőnek valami nem stimmel, oldalról is szemügyre veszi a társaságot, majd felkiált:

— Ki az az ütődött ott, aki mind a két lábát felemelte?

OPTIKA

— Erős ez a távcső?

— De még mennyire. Ha olyan tárgyat nézel vele, amelyik tíz kilométernél közelebb van, úgy látod, mintha mögötted lenne.

SZÍNÉRZÉK

— Tehát van, fiacskám, Fekete-tenger, Fehér-tenger, Sárga-tenger és Vörös-tenger. Na, most mutasd meg ezeket szépen a térképen.

— Nem tudom, tanár úr. Színvak vagyok.

MEGKÖNNYEBBÜLÉS

— Gyere csak ide, Juhász! Mondd csak, miért nem köszöntél nekem vissza reggel a villamoson?

— Nem vettem észre a tanár urat.

— Jaj, kisfiam, mondtam, haragszol rám valamiért.

VITA

— Papa, ma hosszú vitám volt az osztályfőnökömmel, és enyém lett az utolsó szó.

— Jaj, kisfiam, mondtam, hogy sose feleselj a felnőttekkel. Na és, mit mondtál?

— Hogy: igenis, tanár úr.

TÖRTÉNELEM

— Balázs, hány háborút viseltek a Habsburgok a tizennyolcadik században?

— Hetet, tanár úr.

— Hetet? Sorold fel őket.

— Egy, kettő, három, négy, öt, hat, hét.

LABDARÚGÁS

A kölyökcsapat edzője felveszi egy új játékos adatait.

— Neved?

— Arany János.

— Hm... nagyon ismerős ez a név. Mintha már hallottam volna valahol.

— Az bizony meglehet. Több focista is volt a családunkban.

TÁBORBAN

— Ebédhez sorakozó! — kiált a parancsnok. — De előbb mossátok meg a kezeteket.

— Mind a kettőt? — kérdezi az egyik süvölvény.

— Nem. Te csak az egyiket. Kíváncsi vagyok, hogyan csinálod.

SZÓRAKOZOTTSÁG

— A mi kémiatanárunk rém szórakozott ember. Múltkor szakkörön fel akart tenni magának egy kanna teát. Erre bement a laborba, visszatért a teáskannával, azt a karosszékbe tette, ő maga meg felült odakinn a gázrezsóra.

— És mikor vette észre a tévedését?

— Hát csak akkor, amikor már fütyülni kezdett.

MÁKOS

— Képzeljétek, mi történt velem. A hatodik emeleten lakom, és tegnap, amikor kinéztem az ablakon, zsupsz, leestem.

— A hatodik emeletről? És még élsz?

— Hát persze. Tudniillik állati szerencsém volt, mert befelé estem.

SZERENCSÉS GYEREK

Dúlt legényke ront be a Tüzép-telepre.

— Tudnának nekünk sürgősen homokot szállítani?

— Természetesen — mondja a raktáros —, és milyen mennyiségre lenne szükségük?

— Nagyon sokra — feleli idegesen a srác. — Ugyanis most nyertem az állatkerti tombolán egy tevét.

ÜZLETI SZELLEM

A mama a párizsi Louvre szobrai között kószál a kisfiával.

— Mama — mutat a srác a milói Vénuszra. — Meddig tart, amíg a szobrász megcsinál egy ilyen izét?

— Hát... — töpreng a mama — három évig...

— Úristen! Szóval hatéves koráig csak kettőt? Elég bolond, így ez nem kifizetődő.

VILÁGLÁTOTTAK

Két Franciaországot járt nebuló beszélget az évnyitón.

— Na, láttad a Notre Dame-ot?

— Futólag.

— Hogyhogy futólag?

— Mert amikor beléptem a kapun, űzőbe vett egy darázs

AZ IDOMÍTÁS CSODÁJA

Egy amerikai bankpénztáros azzal dicsekszik, hogy őt nem lehet kirabolni, mert mindig maga mellett tart egy idomított farkaskutyát, és ha az eb azt hallja, hogy „Fel a kezekkel!", már ugrik is.

Néhány nap múlva ugyanez a bankpénztáros szomorúan számol be arról, hogy az utolsó centig kirabolták.

— De hát mi történt? Nem volt ott a kutya?

— Ott volt — feleli a pénztáros —, de a rabló azt mondta: szíveskedjék átadni a pénzt, különben szitává lövöm.

FIGYELMEZTETŐ TÁBLA

Egy amerikai kisváros iskolája előtt, a járda szélén hatalmas figyelmeztető tábla autósok számára.

— Vigyázz, iskola. Ne gázold el a gyerekeket!

Girbe-gurba betűkkel hozzáírta valaki:

— Várd meg, amíg a tanárok jönnek!

TIPP

— Álarcos buli lesz nálunk a suliban. Mit gondoltok, minek öltözzem fel, hogy senki se ismerjen rám?

— Tudod mit? Öltözz normális embernek.

MÓKA

A tréfás papa a vonat nyitott ablaka mellett ül a kisfiával. Egyszerre csak lekapja a srác fejéről a sapkát és zsupsz! — úgy tesz, mintha kidobná az ablakon. A gyerek rettenetesen bőg, mire a tréfás papa füttyent egyet, és — mintha varázserővel rendelkezné k — visszateszi a sapkát a kisfiú fejére. A srác boldogan vigyorog.

— Höhöhö, ez jó móka. Még egyszer.

És kidobja a papa kalapját az ablakon.

TEXAS

Dinamit Jack hazajön a kocsmából, a szeme alatt nagy kék folt, a szája megdagadt és felrepedt.

— Ki vert meg? — kérdi a felesége.

— A Szikla Joe.

— Az a gazember, az a nyomorult csirkefogó?

— Pszt. Halottakról vagy jót, vagy semmit.

DICSÉRET

— Kelempász, fiam — mondja az osztályfőnök —, te halálra tanulod magad...

Aztán dicsérőleg megveregeti a srác vállát és hozzáteszi:

— Csak így tovább, csak így tovább!

CSÚCSFORGALOM

Autófolyam hömpölyög az úttesten. A járdán két srác beszélget:

— Mondd, te hogyan kerültél át erre az oldalra?

— Sehogy. Én már itt születtem.

A CSALÁD ESZE

— Anyuka, kimehetek a kertbe cseresznyét szedni?

— Ne bolondozz, Pistike, hiszen tél van.

— Nem számít, felveszem a kabátomat.

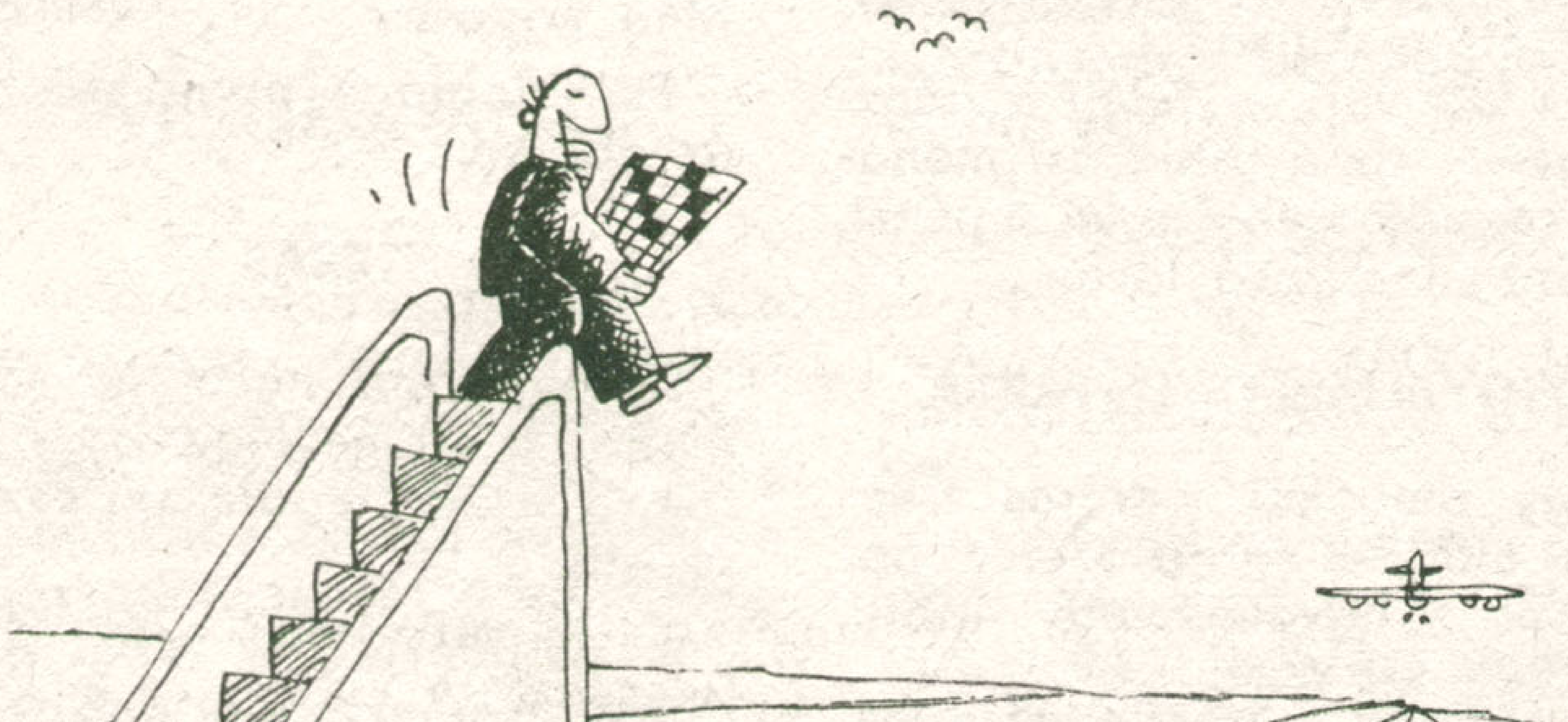
IGÉNYEK

Két szakadt legény beszélget.

— Szívesen megnősülnék. De nekem feltételeim vannak. A lány legyen okos, szép, fiatal, kedves és gazdag.

— Lehet, hogy van ilyen lány, de majd hülye lesz hozzádmenni.

EZ ELMENT

Mini-stúdió '85

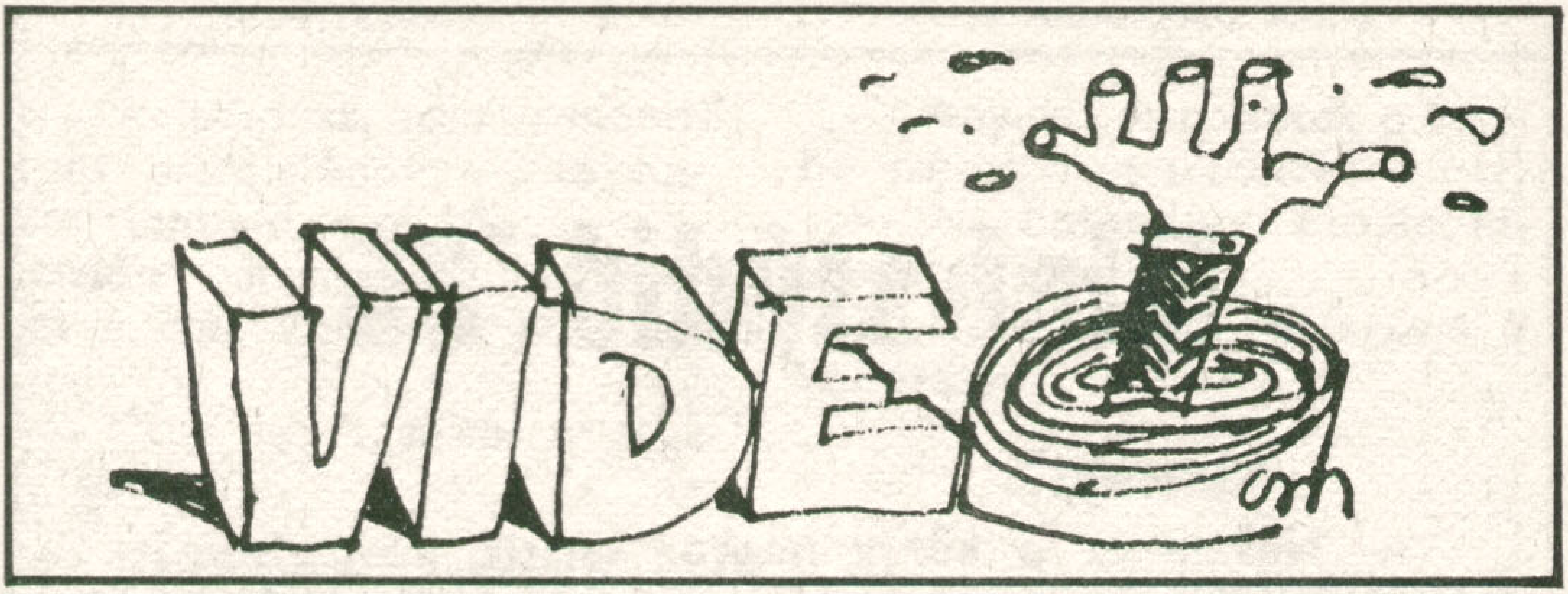
— Nekem ez a könyv nagyon tetszik, mert olyan izgalmas és életszagú, ebből például határozottan szalámis zsemle szagot érzek... Ez ugyanis a haveromé!

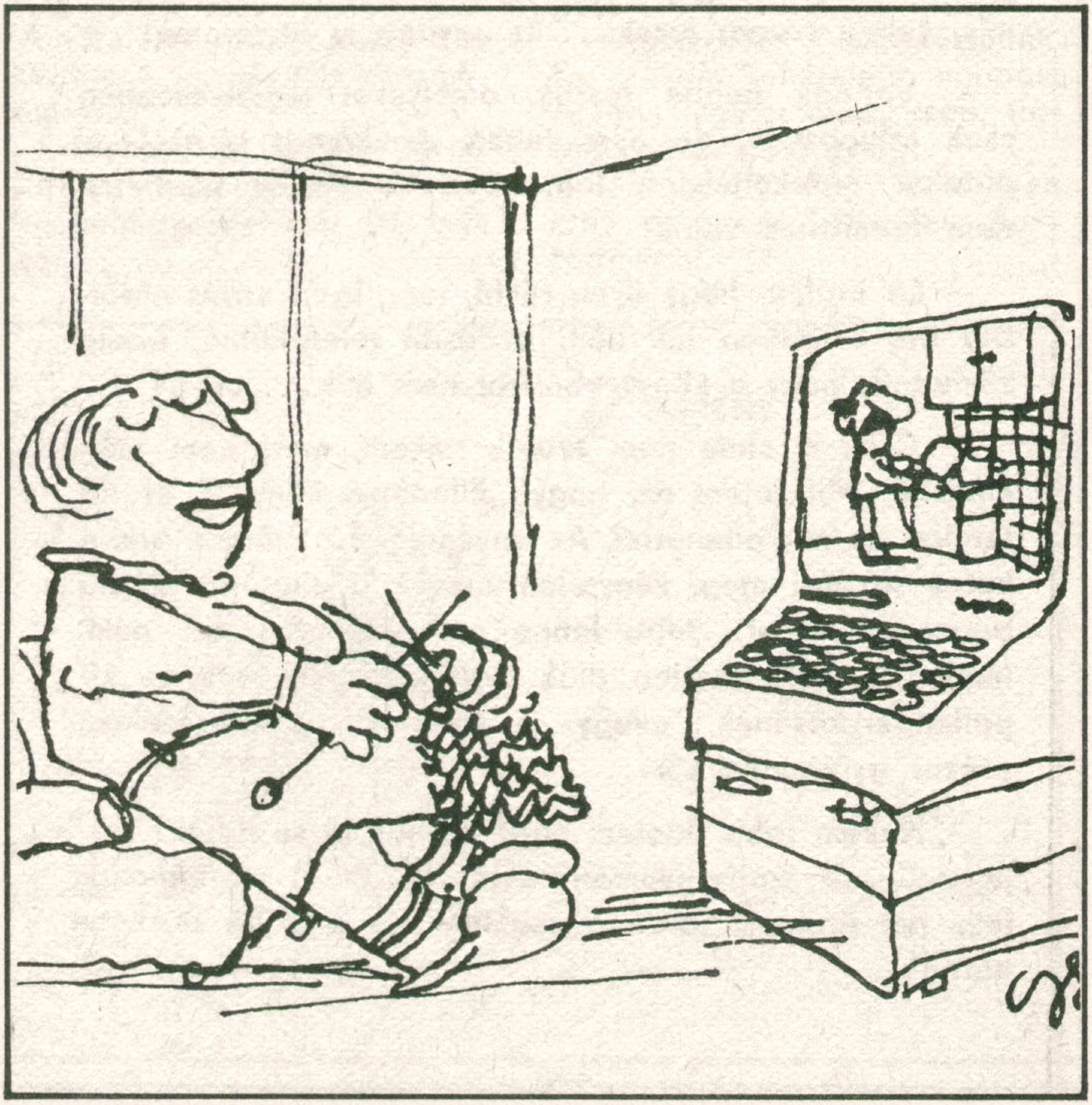
— Vannak benne részek, amelyeket legszívesebben csak átlapoznék, de nem lehet! Apukámat is azok az oldalak érdekelték a legjobban... Pedig szerintem nem felnőttnek valók!

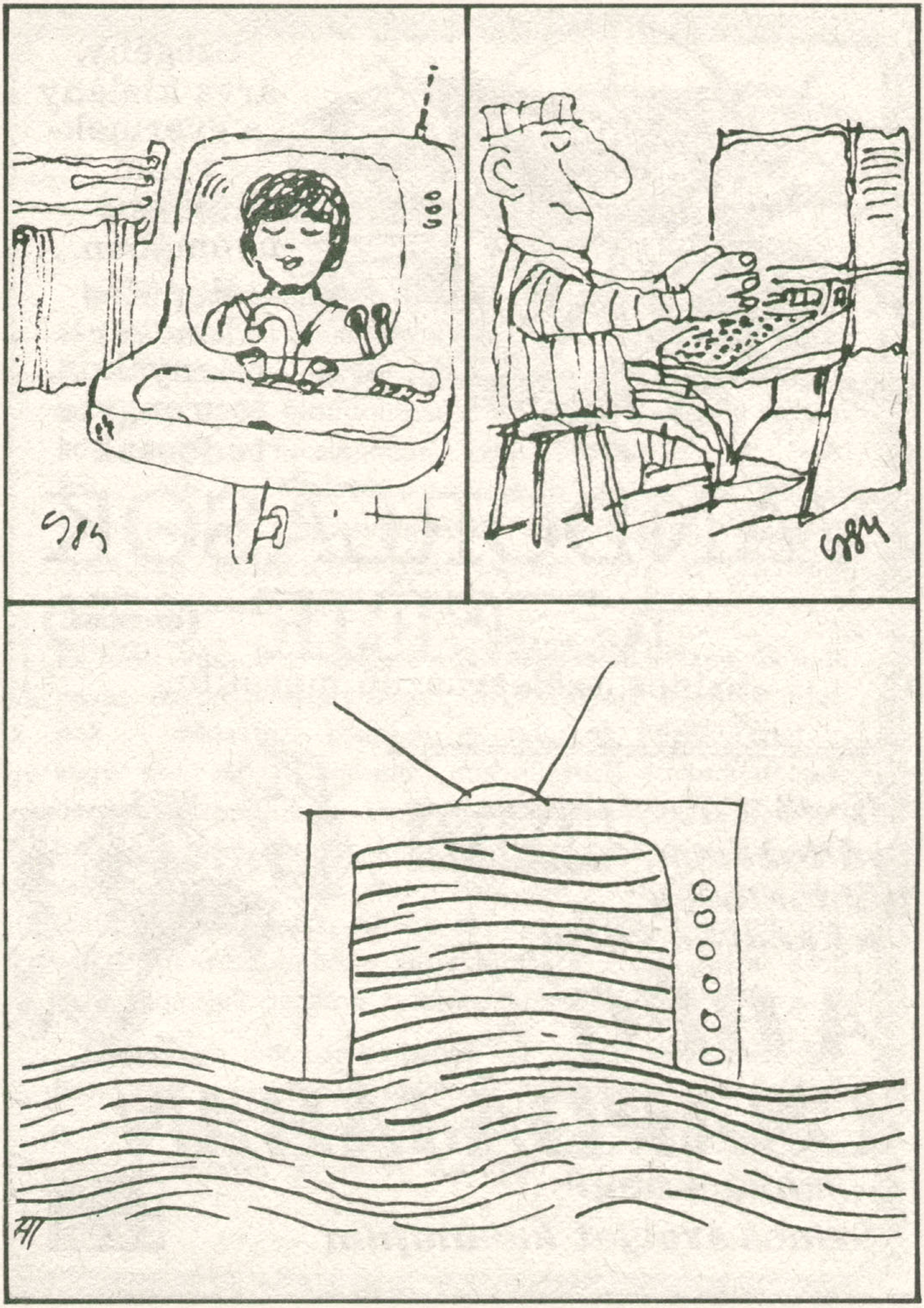
— Én örülök, hogy ilyen rövid, meg ilyen kevés oldalból áll, különben Joli néni biztosan telefirkálná, pedig köztudott, hogy a könyvekbe írni nem illik... ugye?

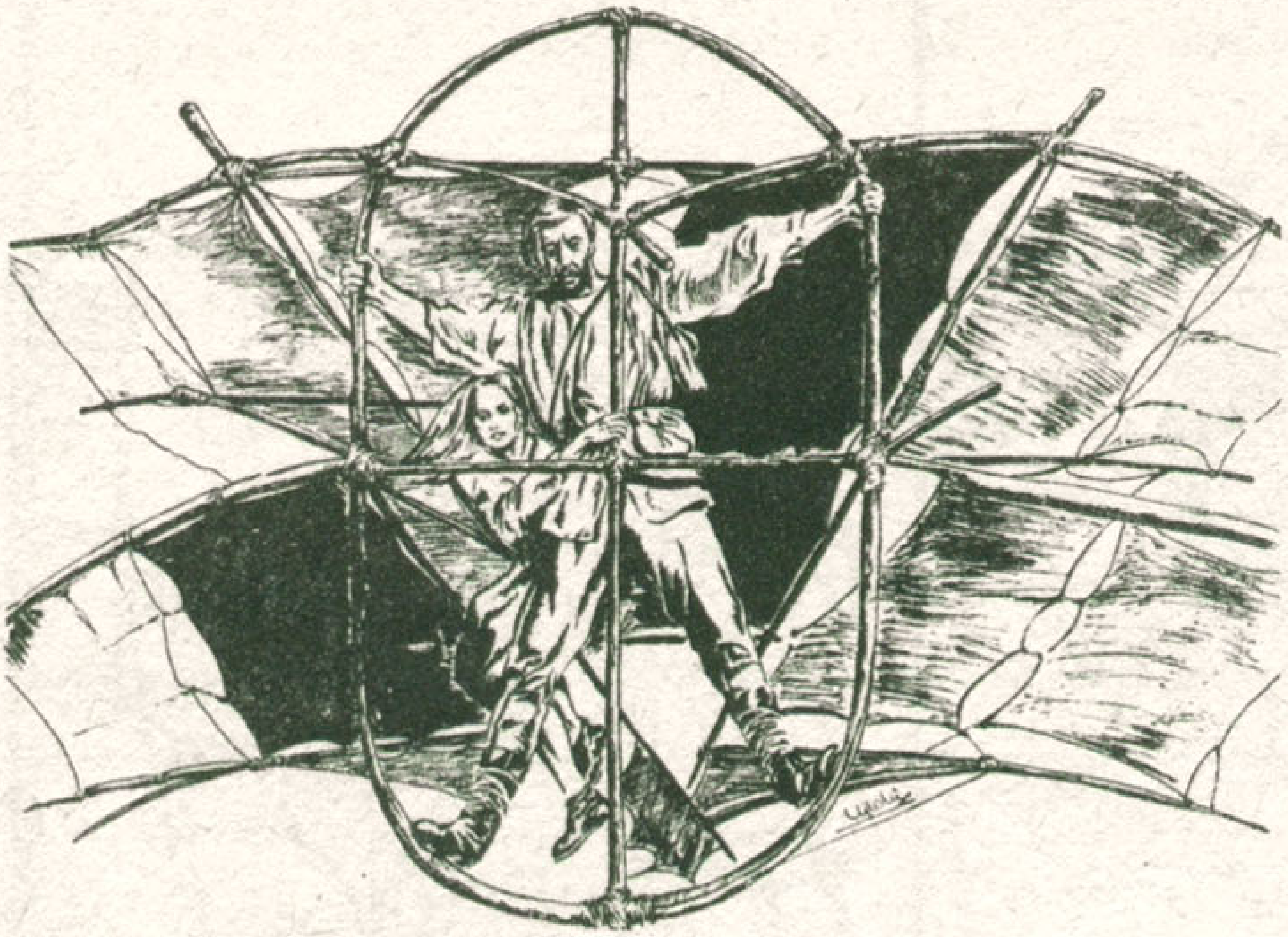
— Csak a címe nem tetszik nekem, mert nem elég kifejező. Mit jelent az, hogy „Ellenőrző könyv"? Ki ellenőrzi és mit ellenőriz? Az enyémet már három éve a kutya se nézi meg, kénytelen vagyok önellátóan aláírni benne mindent! Jobb lenne azt a címet adni neki, hogy „A szerencsétlen diák meggyötörtetésének és kipellengérezésének, avagy a tanárok dühkitöréseinek prózai gyűjteménye"...

— Nekem jobb ötletem van: ezentúl ki se adják! Terjedjen csak szájhagyomány útján — majd mi elmondjuk, mit üzent a tanár a szülőnek és a szülő a tanárnak!

VIDEO

Szegény, árva kislány a gyermek-rabló Télapó nyomában...
Repülés denevér-szárnyakon, toprongyos tudóssal...

VÁNDORLÁSOK MESÉJE

CSOKONAI

Színes, szélesvásznú mesefilm

Ördögi át-változások, öldöklések a karaván körül...

BÁSTYA

A BÉG CSAPDÁJÁBAN

...maga a bég?

Színes szovjet kalandfilm

FŐMO

Nemzetközi tévé-szakácskönyv

Na, mit gondolnak, kedves nézőink, hová kalauzoltuk el önöket? Hát nem fogják kitalálni: ezek a képsorok a bámulatosan kies ı ander-völgyi tájakon készültek, spéci az önök elandalítására! Nézzék ezeket a sziklákat, ezeket a fűcsomókat, ezeket a töredezett ősfákat... Ha legközelebb erre járnak, akkor jól nézzék meg, persze Granvisus-keretű szemüveggel, mivel a szemüveg öltöztet(!). Ennél jobban csak az „S" modell(!) öltöztet, még a nemzetközi főzőcskéhez is...

És most lássuk a receptet! Segítőtársunk Nean Deri, a neves őskori mesterszakács, mesterlövész és mesterdalnok... Maestro, csapjon a teflonok közé! Tehát... végy hat mázsa mirelit mélyhűtött(!) mammutcápauszonyt, mondjuk a sarki Közértben, avagy Csemegében(!), tördelj hozzá kilenc ölnyi mammutfenyőtű-morzsalékot, amit — ha szerencséd van — a Herbária-boltokban(!) kaphatsz. Utazz el egy IBUSZ-társasutazással(!) Afrikába néhány strucctojásért, s az egészet süsd meg, mondjuk az Etna tetején, ha már éppen fortyog...

Kedves nézőnk, amennyiben az agyad hamarabb felforr, mint egy tűzhányó, akkor legközelebb nem ebből a nemzetközi szakácskönyvből akarsz majd kis családodnak könnyű vacsorát készíteni.

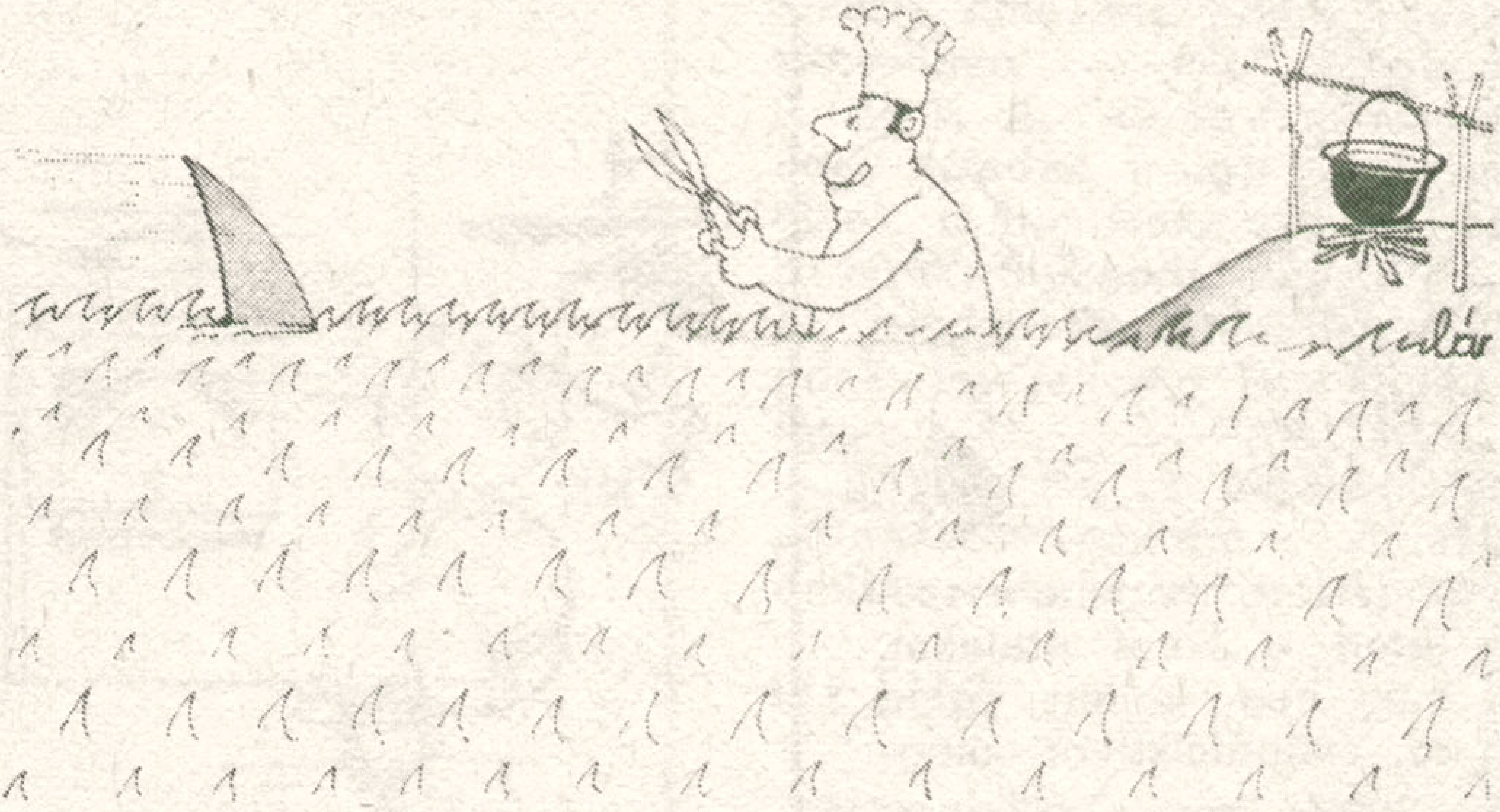

Jó étvágyat!

FRANCIA KONYHA

CÁPAUSZONY LEVES

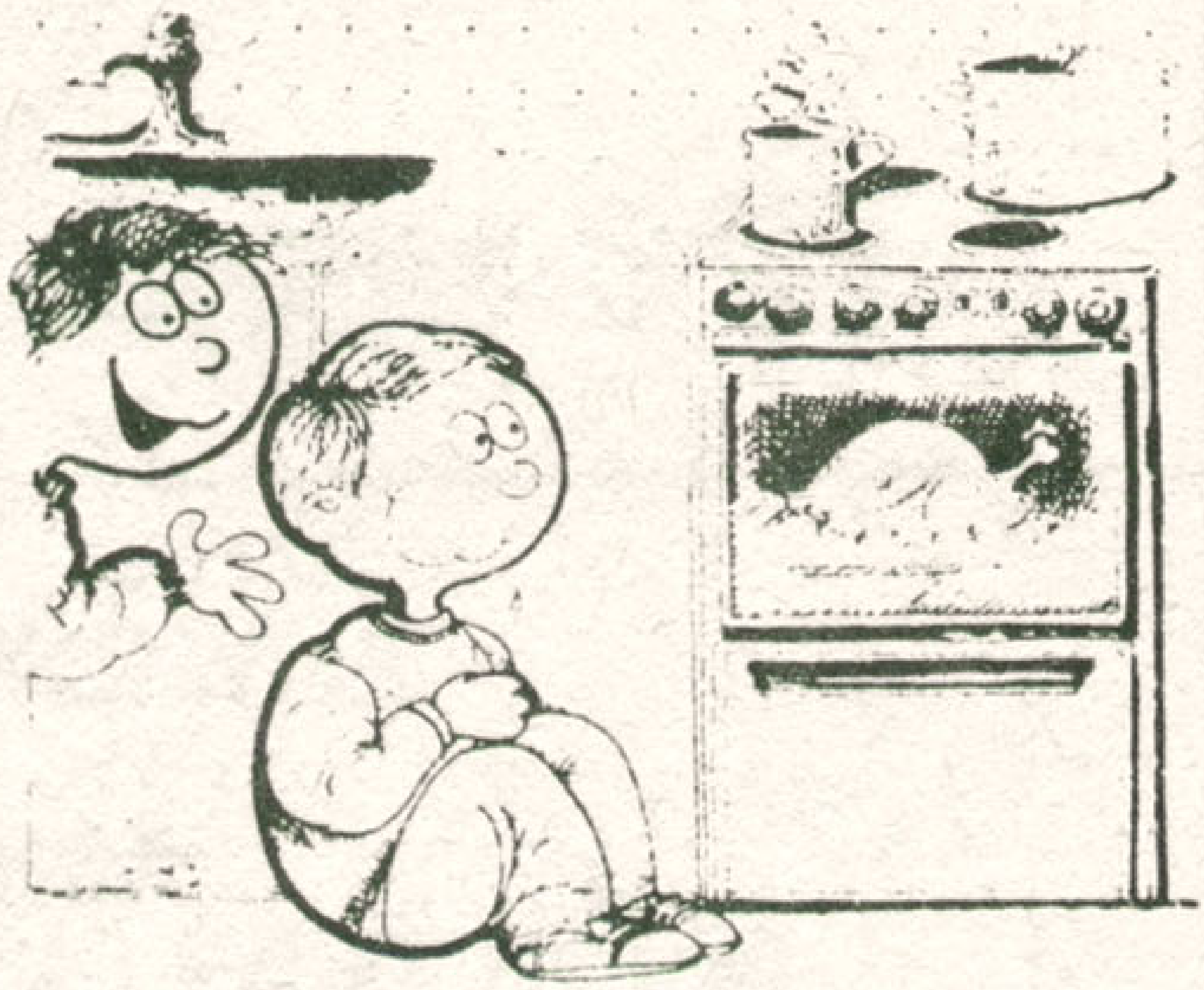
SÜLT NYÚL VADASAN

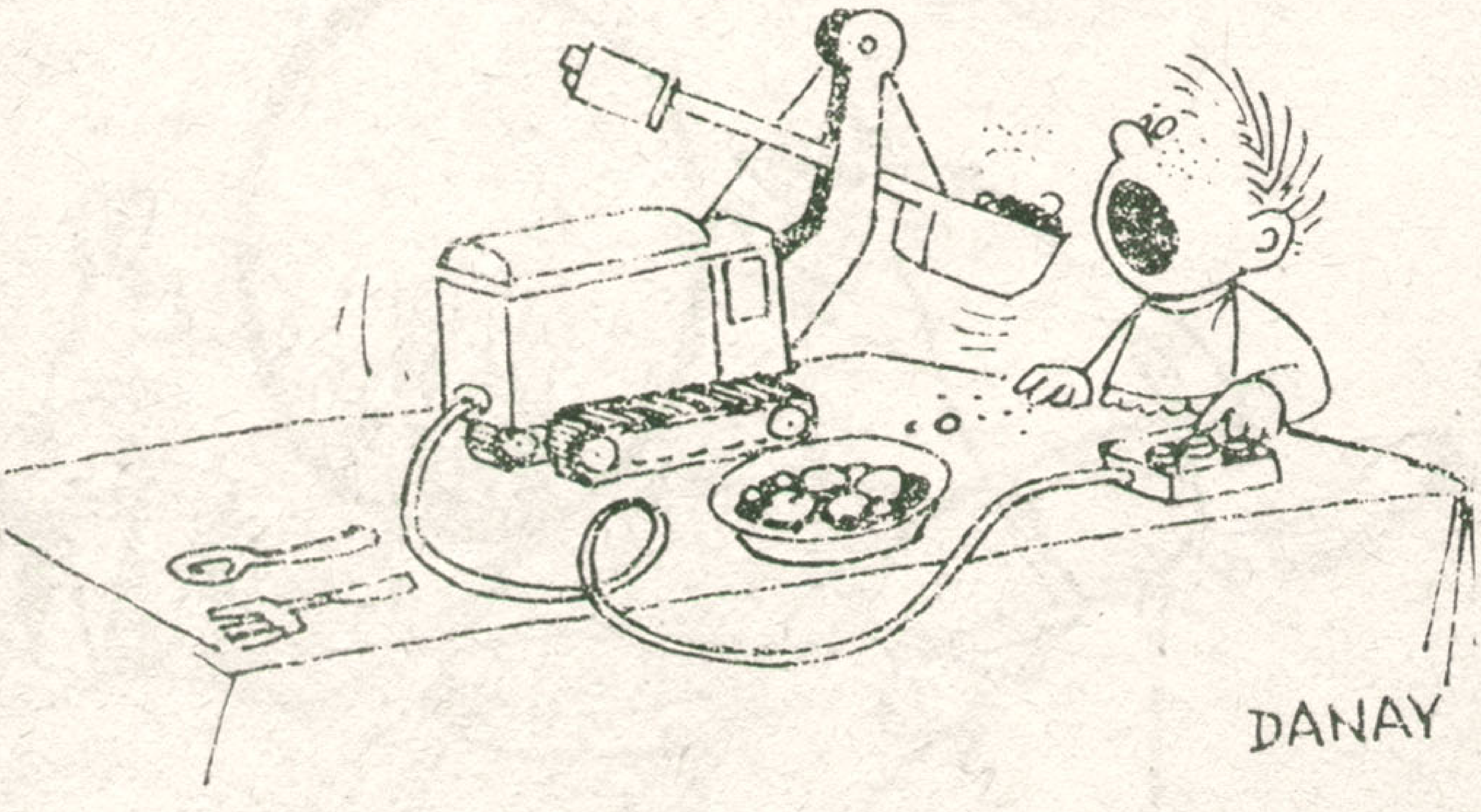

— Azért, mert nem szereted a kínai ételeket, még nem kellett volna az evőpálcikákat megenned.

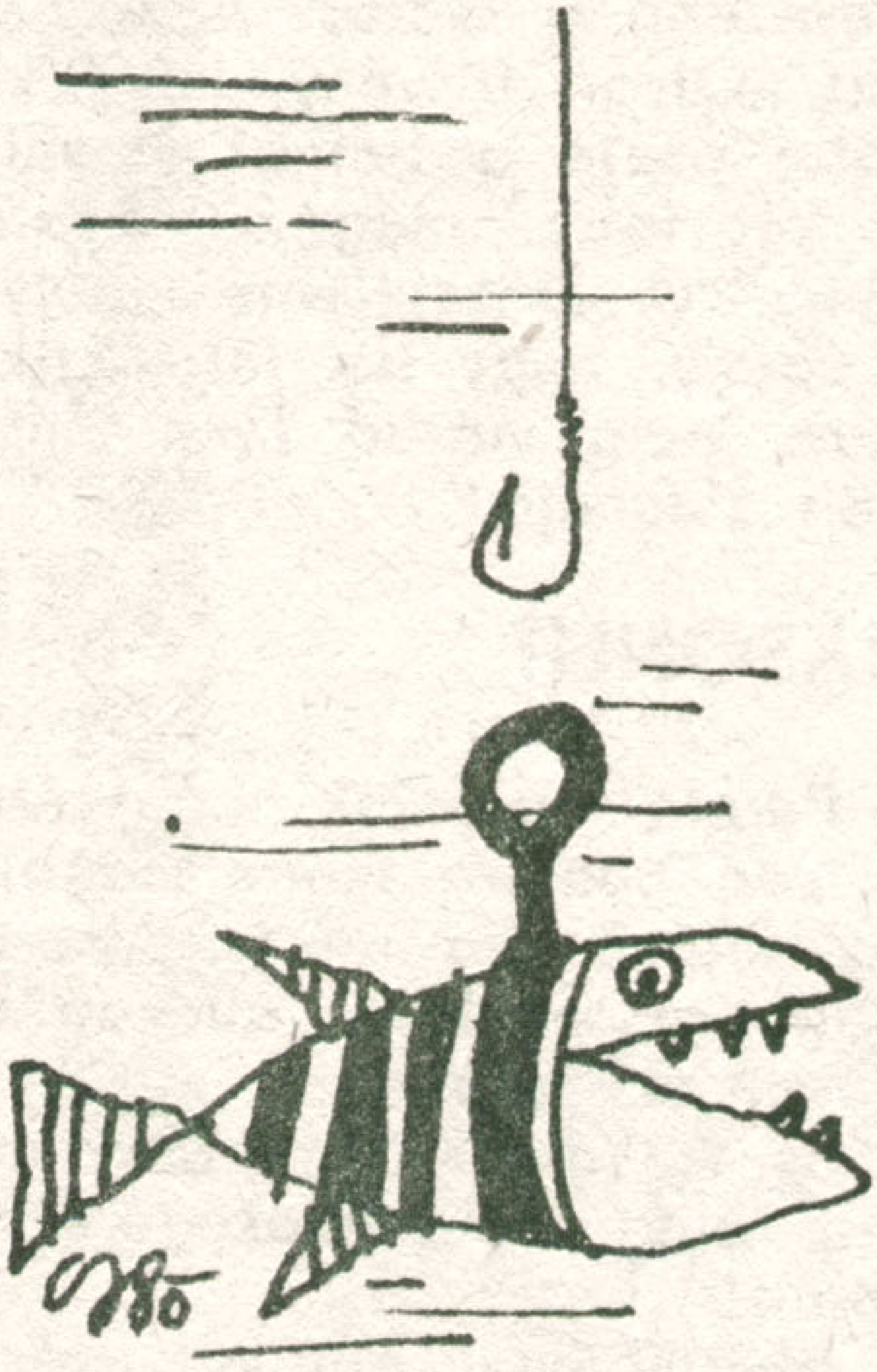
TV — ÍNYENCEKNEK

„KORSZERŰ" TÁPLÁLKOZÁS

SISU

(Azt kérdezitek, mi a sisu? Nos, ez a különös fogalom a finnek legnagyobb fegyvere Lefordíthatatlan jelző, hiszen egyszerre jelenti mindazt, ami a finneket jellemzi: csöndességüket, kitartásukat, keménységüket. A finneknek azonban — szerencsénkre — nemcsak sisujuk van. Humoruk is.)

UTÁNA!

Egymás csúfolása — miként arról Varga Domokos megemlékezik Finn testvéreink című könyvében — Finnországban is dívik. A közép-finnországi nagy tóvidék nyugati részén élnek a hämeiek, akiknek az a hírük: nyugodt természetűek, mindennek a módját megadók. Így jellemzi őket a szólás:

„Tömjük meg a pipánkat, és utána!" — mondja a hämei, amikor viszi a farkas a juhot.

ÚJ HÁZ

Hämeiekkel esett meg az alábbi eset is:

Pekka és Paavo, a két hámei legény, a falu egyik új háza előtt ballagott éppen.

— Egy új ház — mondta Pekka.

Néhány hét múltán Pekka ismét a ház előtt ment el. Akkor válaszolt:

— Az.

TÁBLA I.

A szegényebb, mozgékonyabb savoiaknak is kijár a népszáj „dicsérete". „Nem bűn savoinak lenni — tartják —, de nagy szégyen."

A savoiak viszont így mesélik el történetüket:

Sok-sok évvel ezelőtt, amikor a finnek megtelepedtek a

vidéken, vándorlásaik során egy táblához értek. A táblán ez állt: SAVO FELÉ.

Nos, akik tudtak olvasni. azok nem fordultak sarkon..

TÁBLA II.

S merthogy nincs új a nap alatt, meg hogy egy újszülöttnek még Finnországban is új minden vicc, a fenti történet a két rokonnak tartott néppel is ismert. Úgy mesélik, hogy magyarok és finnek a közös vándorlások során elérkeztek egy táblához, amelyen Észak és Nyugat állt. Ilyenkor általában finnek és magyarok — egymásra mutatnak...

HAZA

A savoiak és a pohjalaiak is fenik egymáson nyelvüket régóta. A vonaton — mesélik — a szegény savoi faggatja a dölyfös pohjalai embert:

— Hova utazik?

— Macskafarkára! — így a büszke szomszéd.

— Szóval, haza? — így a savoi szegény.

SZÉP VOLNA...

A finn népi szólások is gyakran fakasztanak mosolyt. Azt mondják:

„Olyan kancsi, hogy keresztbe csurognak a könnyei." A nagy bajszúra: „Lovat nyelt és a szájában maradt a farka!" A fertelmesen csúnyára: „Szép ember volna, csak az orrát kéne a tarkójára tenni, s a helyét kátránnyal bekenni." A mérgesre: „Azt hinnéd, medve, csak kevesebb a szőre." A zsugorira: „Olyan fösvény, hogy kettőbe vágja a bolhát és mind a két felét magának tartja meg." A nincstelenre: „Olyan szegény, hogy ha felmászik a fára, nem marad lenn a földön semmije."

HASONLÍT

Persze napjaink emberének is van humora Finnországban. Felállítása óta méregetik például az egykori államelnök, Paasikivi szobrát.

— Az elnök, mintha más lett volna. De a feleségére hasonlít!

A mű egyébként két gránitdarab Helsinki főutcáján.

SZERENCSE

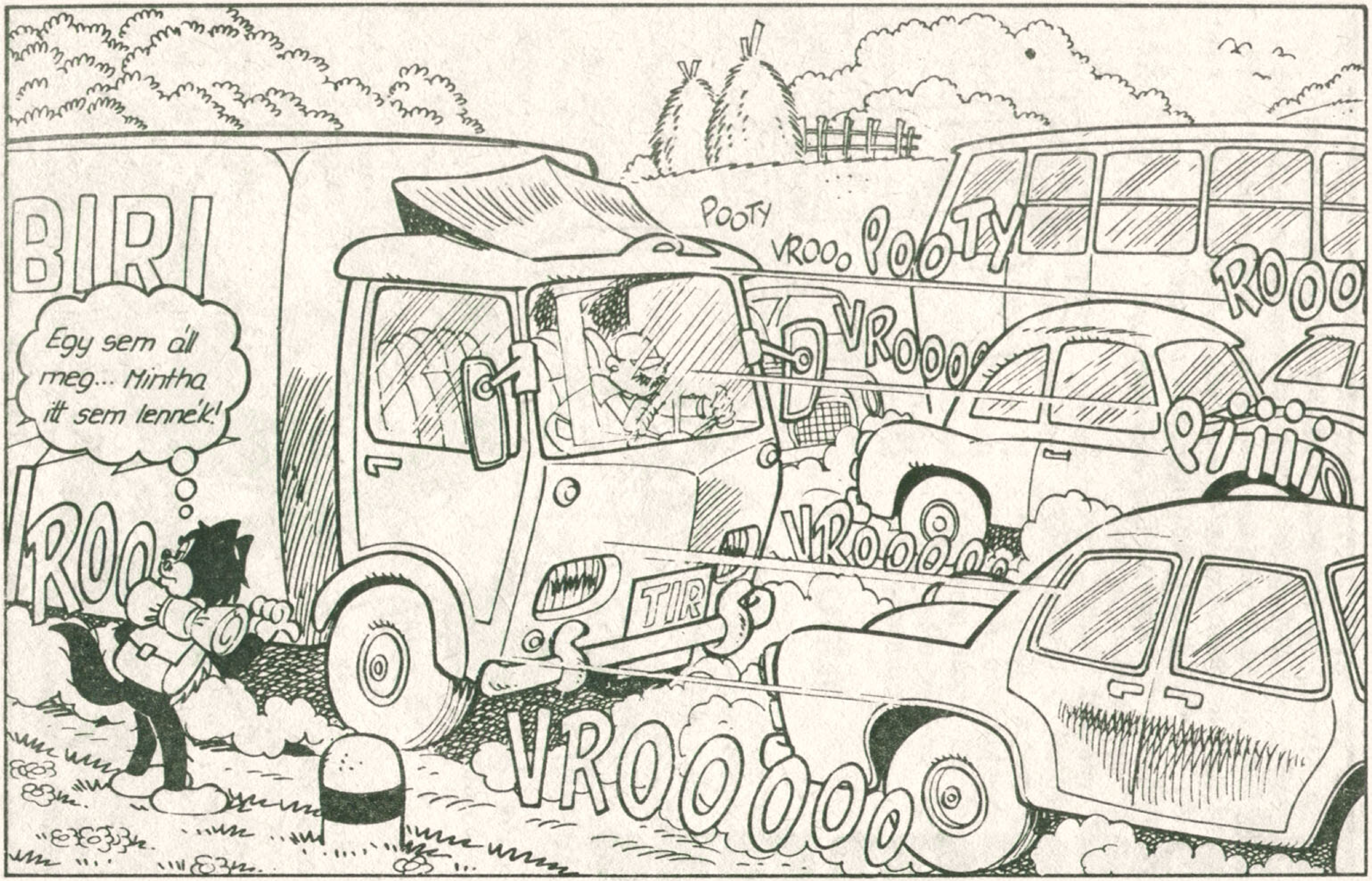
A finn skótok Lahtiban élnek. Egyikük, Matti, elhatározta, hogy Amerikába megy. Az óceánon hatalmas vihar kerekedett, Matti szomszédja ugyancsak berezelt.

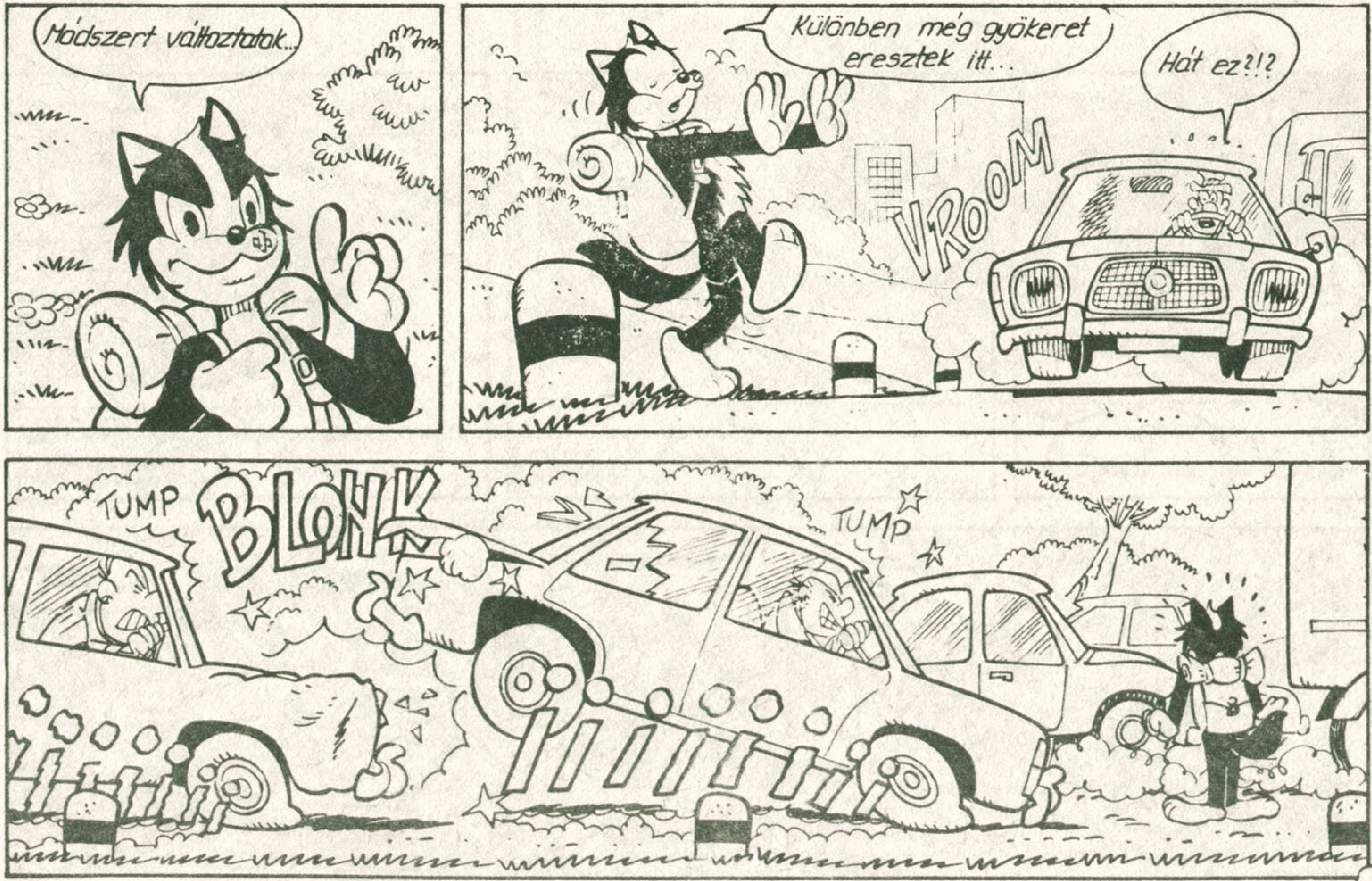
— Mit ijedezik? — nyugtatta a finn. — A hajó nem a miénk. Meg aztán, szerencsére csak odafelé váltottunk jegyet.

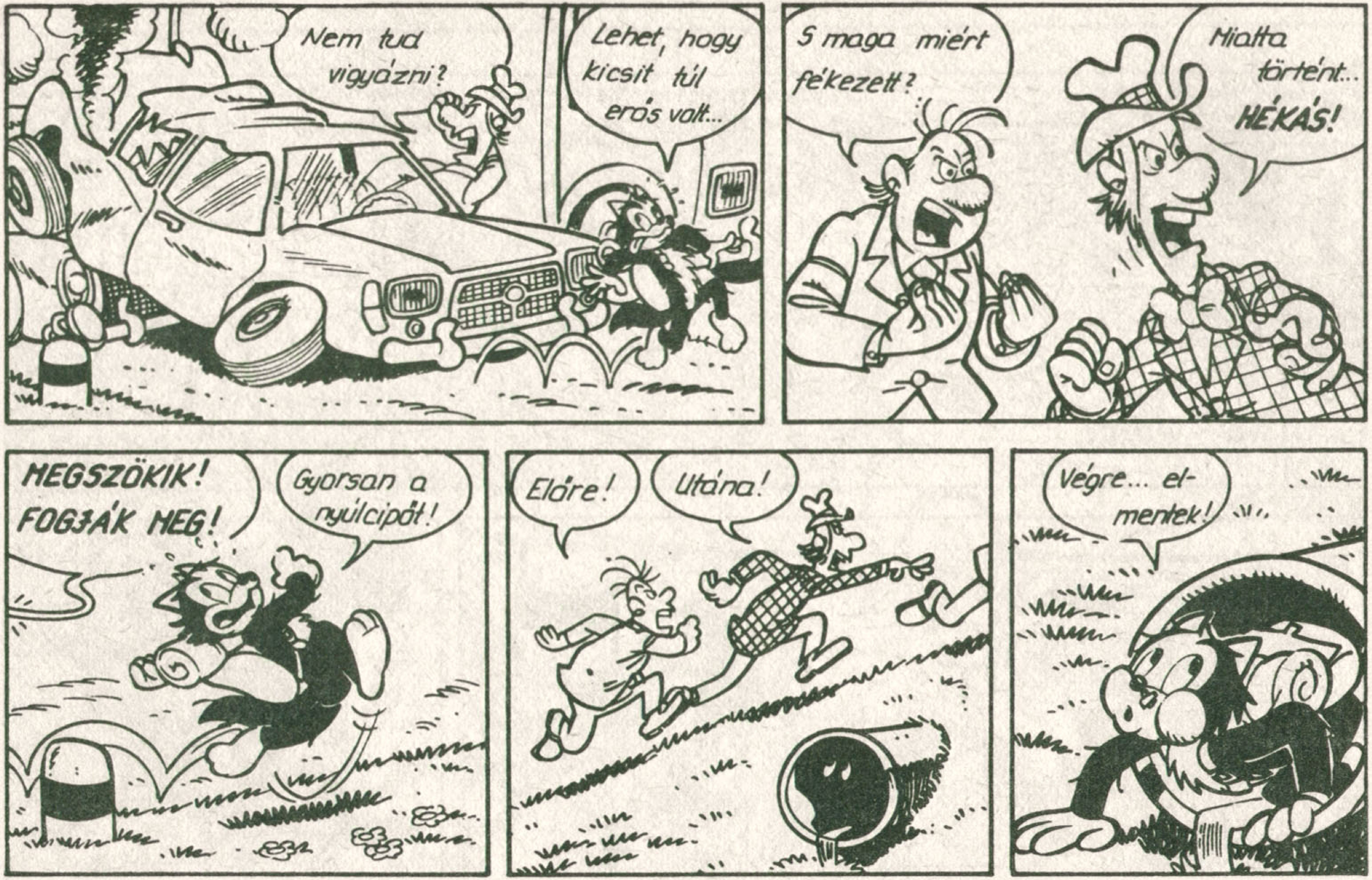
Autóstop

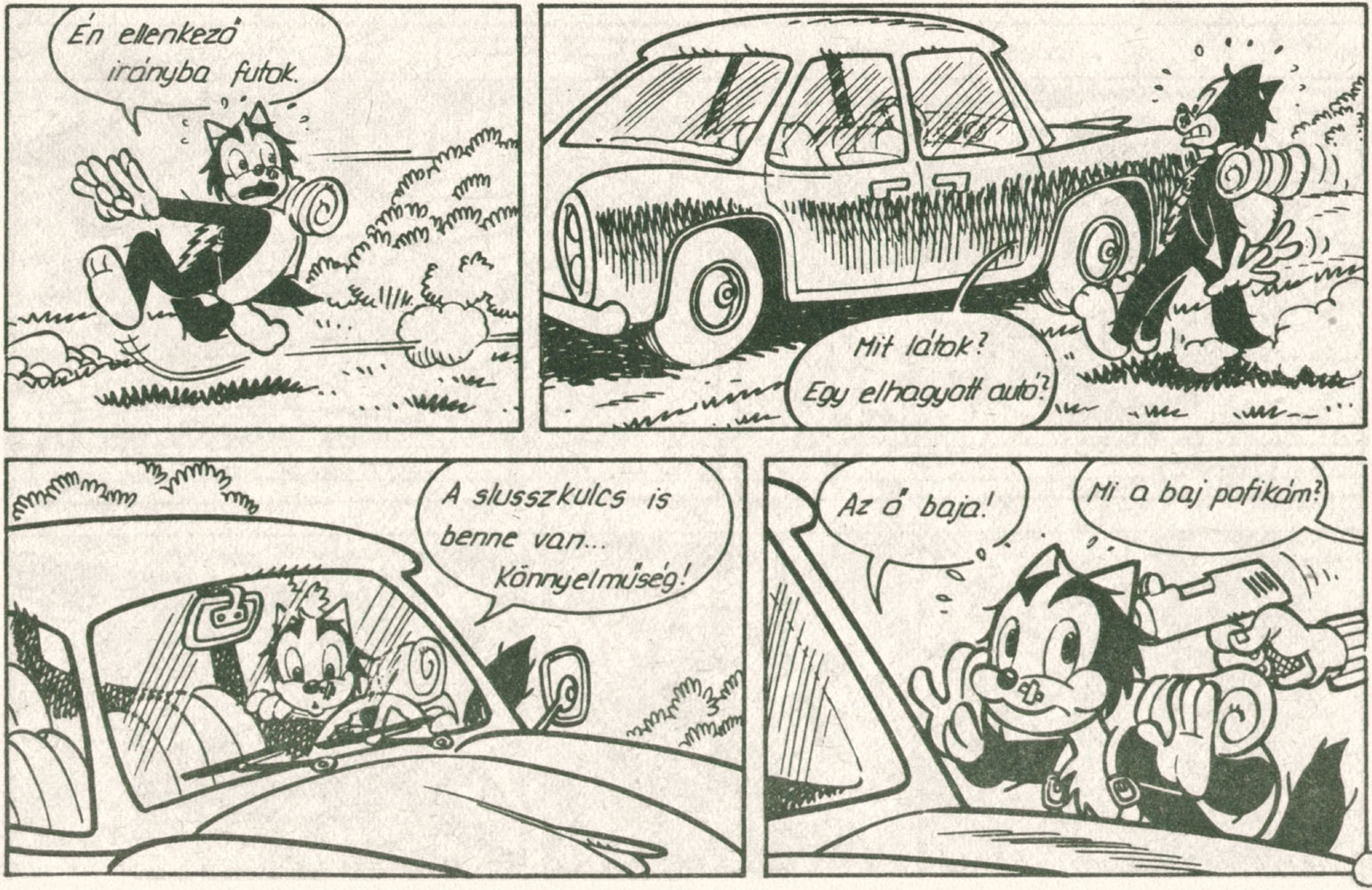
Tudjátok, melyik a gépkocsi legveszélyesebb része? Nem fogjátok kitalálni! Nos, természetesen a gépkocsivezető, különösen akkor, ha Herkulesnek hívják. Nem mindenki képes összekeverni a kézifékét a kesztyűtartóval! Vigyázzatok a lábujjaitokra, mert Herkules halad át nagy sebességgel!

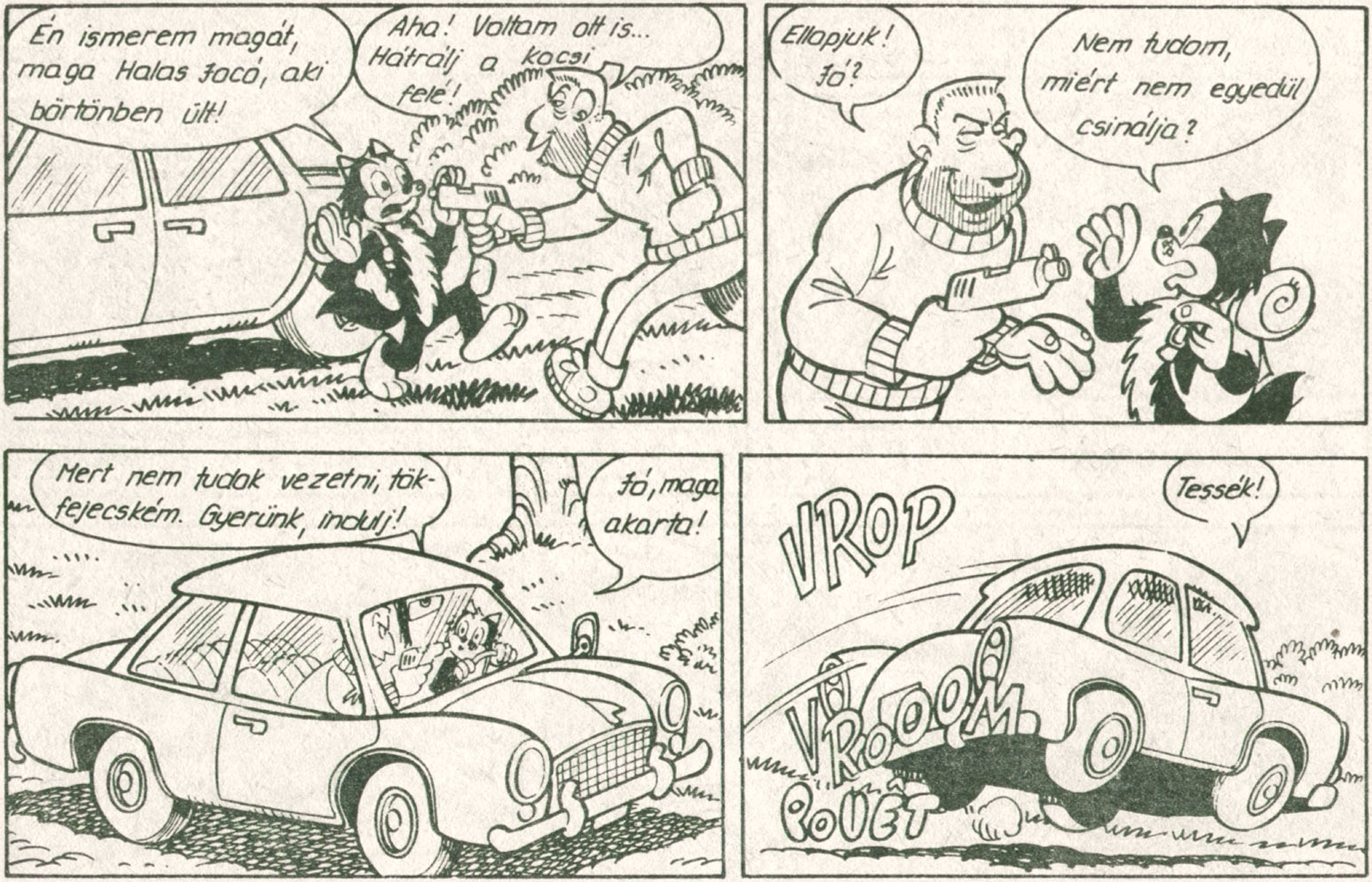

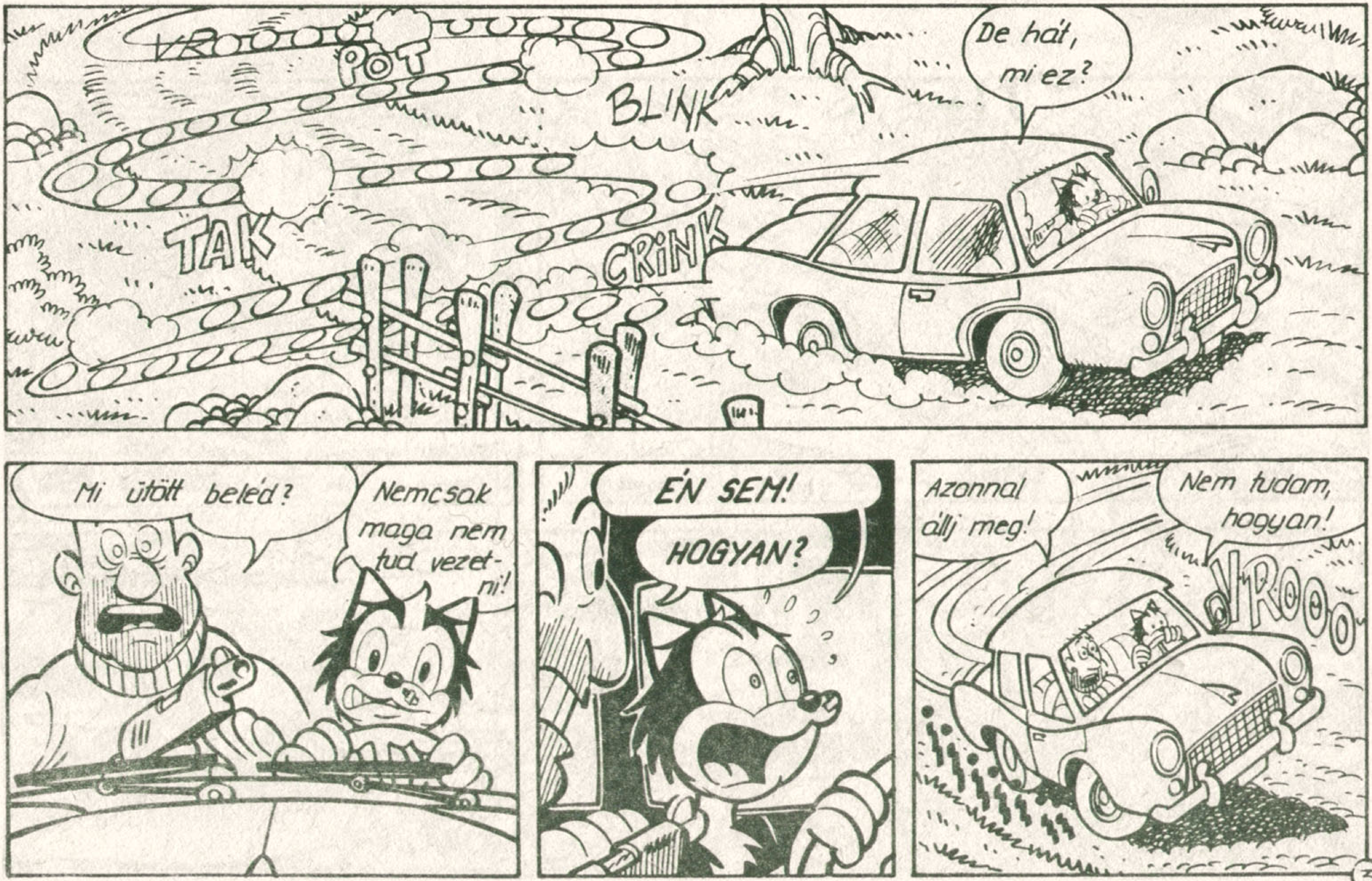

BIRI
Egy sem áll meg... Mintha itt sem lennék!
POOTY
VROOo POOTY
ROOO
VROOOO
PIIIIIO
VROOOOOO
TIR
VROOOOOOO

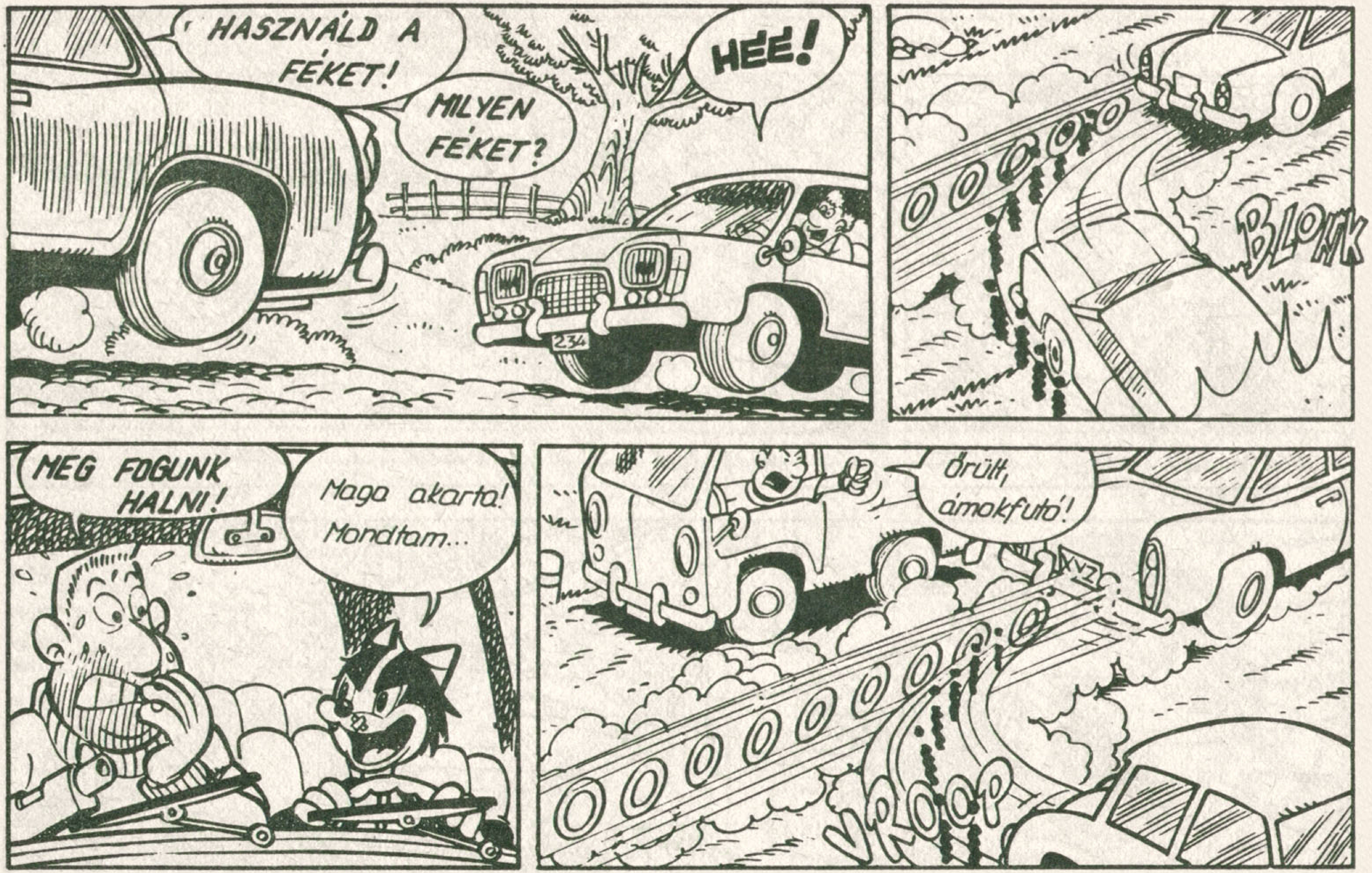

Módszert változtatok...
Különben még gyökeret eresztek itt...
VROOM
Hát ez?!?
TUMP
BLONK
TUMP

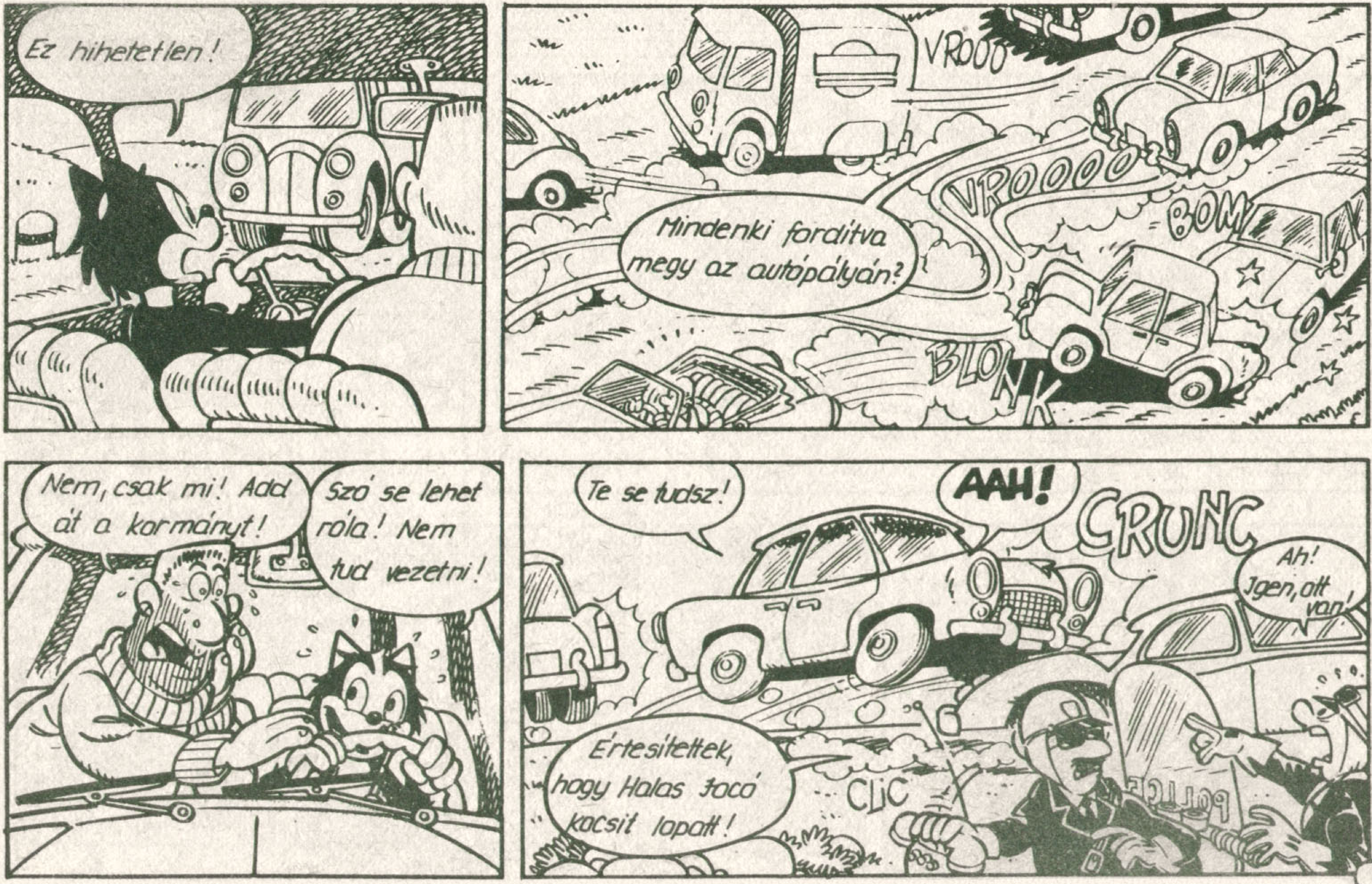

Nem tud vigyázni?
Lehet, hogy kicsit túl erős volt...
S maga miért fékezett?
Miatta történt... HÉKÁS!
MEGSZÖKIK! FOGJÁK MEG!
Gyorsan a nyúlcipőt!
Előre!
Utána!
Végre... el-mentek!

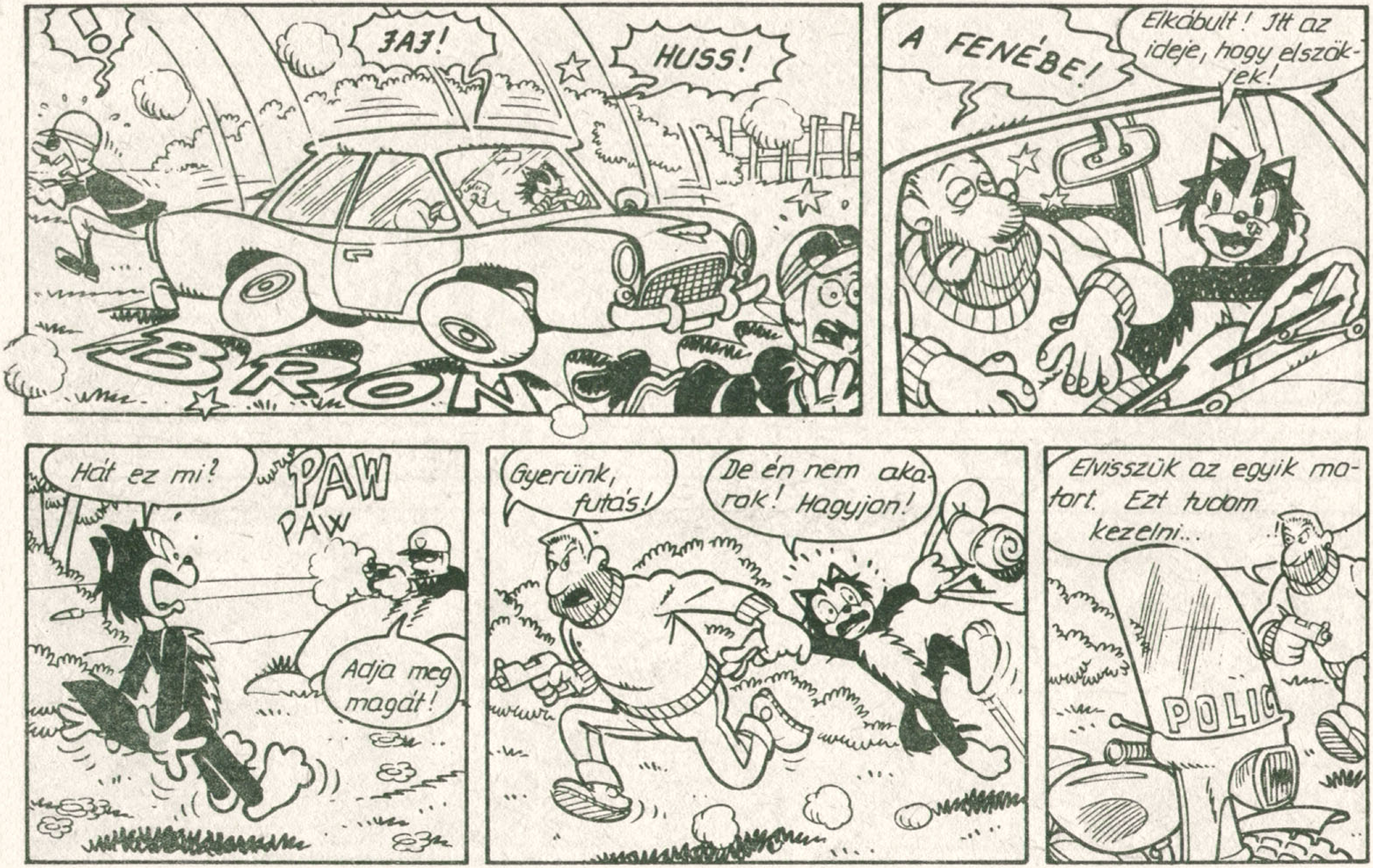

Én ellenkező irányba futok.
Mit látok? Egy elhagyott autó?
A slusszkulcs is benne van... Könnyelműség!
Mi a baj pofikám?
Az ő baja!

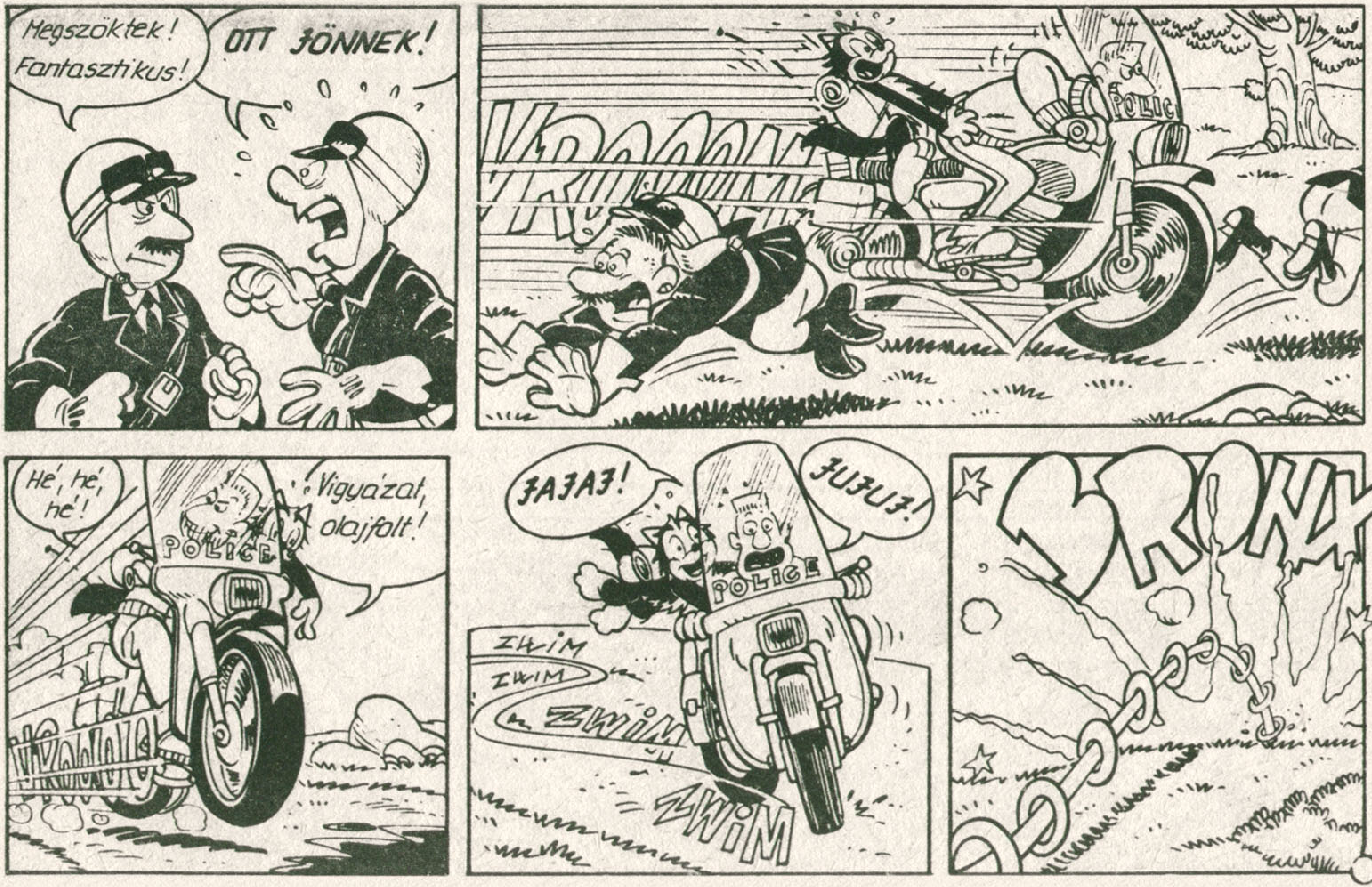

Én ismerem magát, maga Halas Jocó, aki börtönben ült!
Aha! Voltam ott is... Hátrálj a kocsi felé!
Ellopjuk! Jó?
Nem tudom, miért nem egyedül csinálja?
Mert nem tudok vezetni, tökfejecském. Gyerünk, indulj!
Jó, maga akarta!
Tessék!
VROP
VROOOOM
POUËT

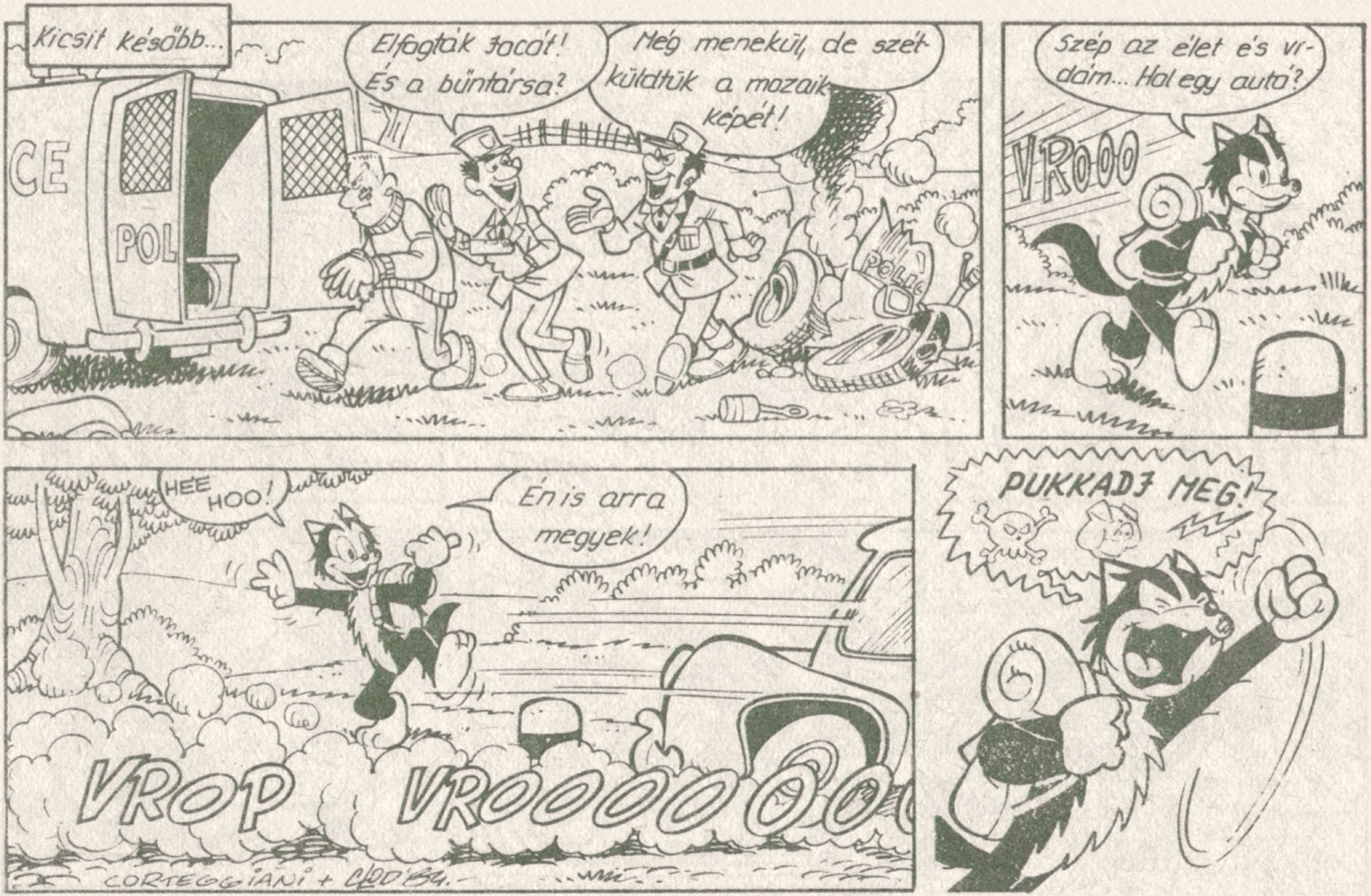

VROOOOO
POT
BLINK
TAK
CRINK
De hát, mi ez?
Mi ütött beléd?
Nemcsak maga nem tud vezet-ni!
ÉN SEM!
HOGYAN?
Azonnal állj meg!
Nem tudom, hogyan!
VROOO
3

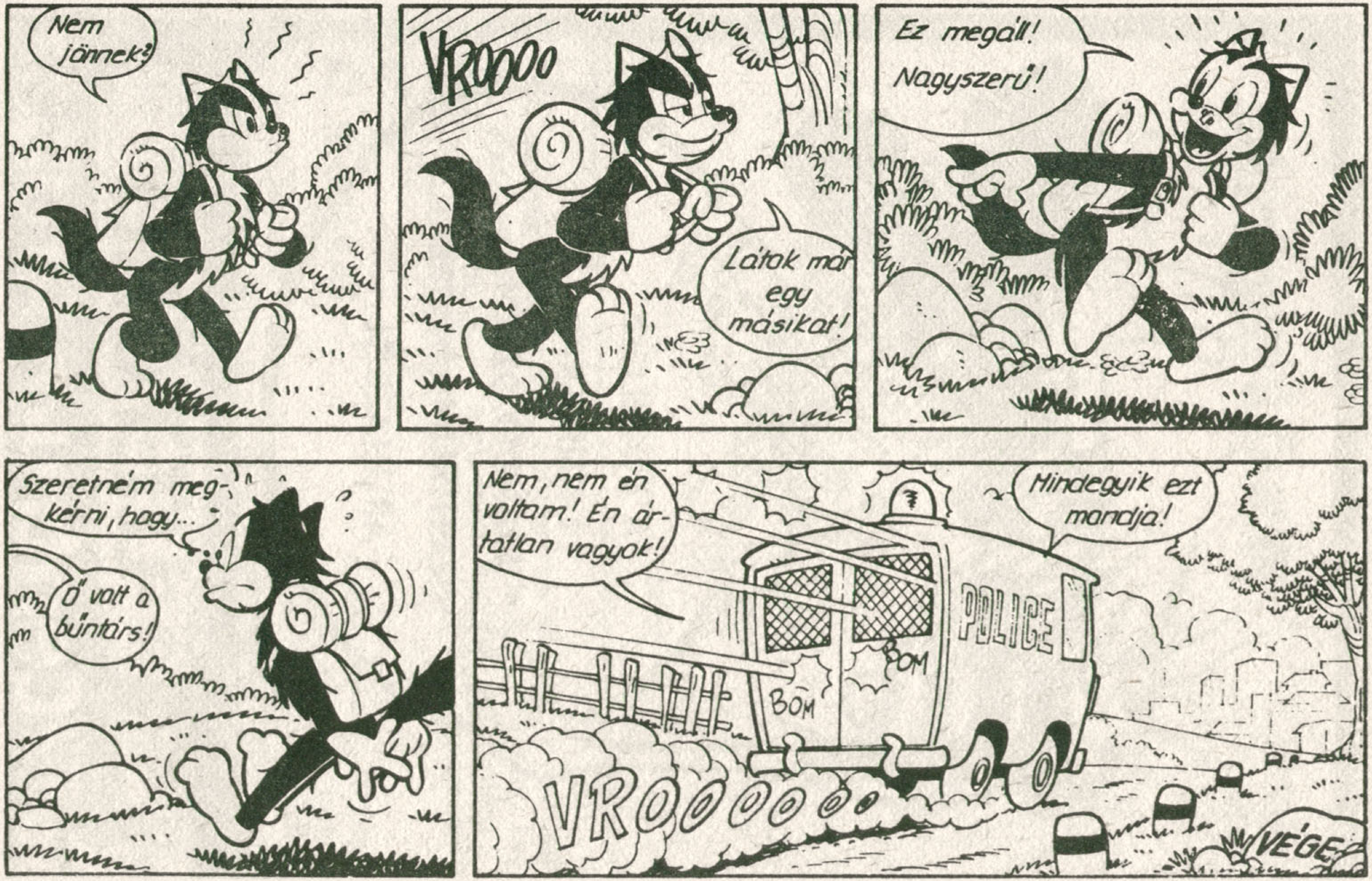

HASZNÁLD A FÉKET!
MILYEN FÉKET?
HÉÉ!
BLOKK
MEG FOGUNK HALNI!
Maga akarta! Mondtam...
Őrült, ámokfutó!
VROOP

Ez hihetetlen!
VROOO
VROOOOO
BOM
Mindenki fordítva megy az autópályán?
BLONK
Nem, csak mi! Add át a kormányt!
Szó se lehet róla! Nem tud vezetni!
Te se tudsz!
AAH!
CRUNC
Ah! Igen, ott van!
Értesítettek, hogy Halas Jocó kocsit lopott!
CLIC

!
JAJ!
HUSS!
BRON
A FENÉBE!
Elkábult! Itt az ideje, hogy elszökjek!
Hát ez mi?
PAW
PAW
Adja meg magát!
Gyerünk, futás!
De én nem akarok! Hagyjon!
Elvisszük az egyik motort. Ezt tudom kezelni...
POLIC

Megszöktek! Fantasztikus!
OTT JÖNNEK!
Hé, hé, hé!
Vigyázat, olajfolt!
JAJAJ!
JUJUJ!
ZWIM
ZWIM
ZWIM
ZWIM

Kicsit később...
Elfogták Jocót! És a bűntársa?
Még menekül, de szétküldtük a mozaikképét!
CE
POL
POLICE
Szép az élet és vidám... Hol egy autó?
VROOO
HEE HOO!
Én is arra megyek!
VROP VROOOOOOO
CORTEGGIANI + CLODÍ'84.
PUKKADJ MEG!

Nem jönnek?
VROOOO
Látok már egy másikat!
Ez megáll! Nagyszerű!
Szeretném megkérni, hogy...
Ő volt a bűntárs!
Nem, nem én voltam! Én ártatlan vagyok!
Mindegyik ezt mondja!
POLICE
BÖM
BÖM
VROOOOOOOO
VÉGE

A KÖZELGŐ
UNNEPEKRE
AJÁNDÉKOZZON
A CENTRUM ÚTTÖRŐ
ÁRUHÁZBÓL
ÚTTÖRŐ
Centrum Áruház

Angolóra

(A magyar származású, Londonban élő író, nagy fegyverténynyel dicsekedhet: humort ír angoloknak — angolul. Legutóbb a teáról olvashattunk — ami, mint tudjuk, „eredetileg egészen rendes ital volt". Most újabb központi kérdés, az időjárás következik):

AZ IDŐJÁRÁS

Ez a legfőbb téma az országban. Ne tévesszen meg ifjúkori emléked, amikor a kontinensen valakit le akarván festeni, mint egy különlegesen unalmas egyént, megjegyezted: „Az a fajta, aki az időjárásról beszélgetne veled." Angliában ez örökké érdekes, mindig izgató téma, s neked muszáj jártasnak lenned az időjárásról folytatott eszmecserében.

TÁRSALGÁSI PÉLDÁK JÓ IDŐ ESETÉRE

— Szép nap van, ugye?
— Hát nem gyönyörű?
— A napsütés. . .

— Igazán pompás!

— Csodálatos, ugye?

— Milyen szép és forró...

— Személy szerint én azt gondolom: olyan szép, ami lyen forró — nem így van?

— Imádom, ön nem?

ROSSZ IDŐ ESETÉRE

— Micsoda pocsék nap, ugye?

— Hát nem szörnyű?

— Az eső... Utálom az esőt...

— Egyáltalán nem szeretem. És ön?

— Szokatlan az ilyen nap júliusban. Reggel eső, aztán néhány sugárka napfény, és újra eső, eső, eső — egész álló nap. Pontosan emlékszem egy ilyen napra: 1936-ban volt

— Magam is emlékszem.

— Vagy 1928-ban.

— Igen, pontosan akkor.

— Nem, inkább 1939-ben.

— Igen, igaz.

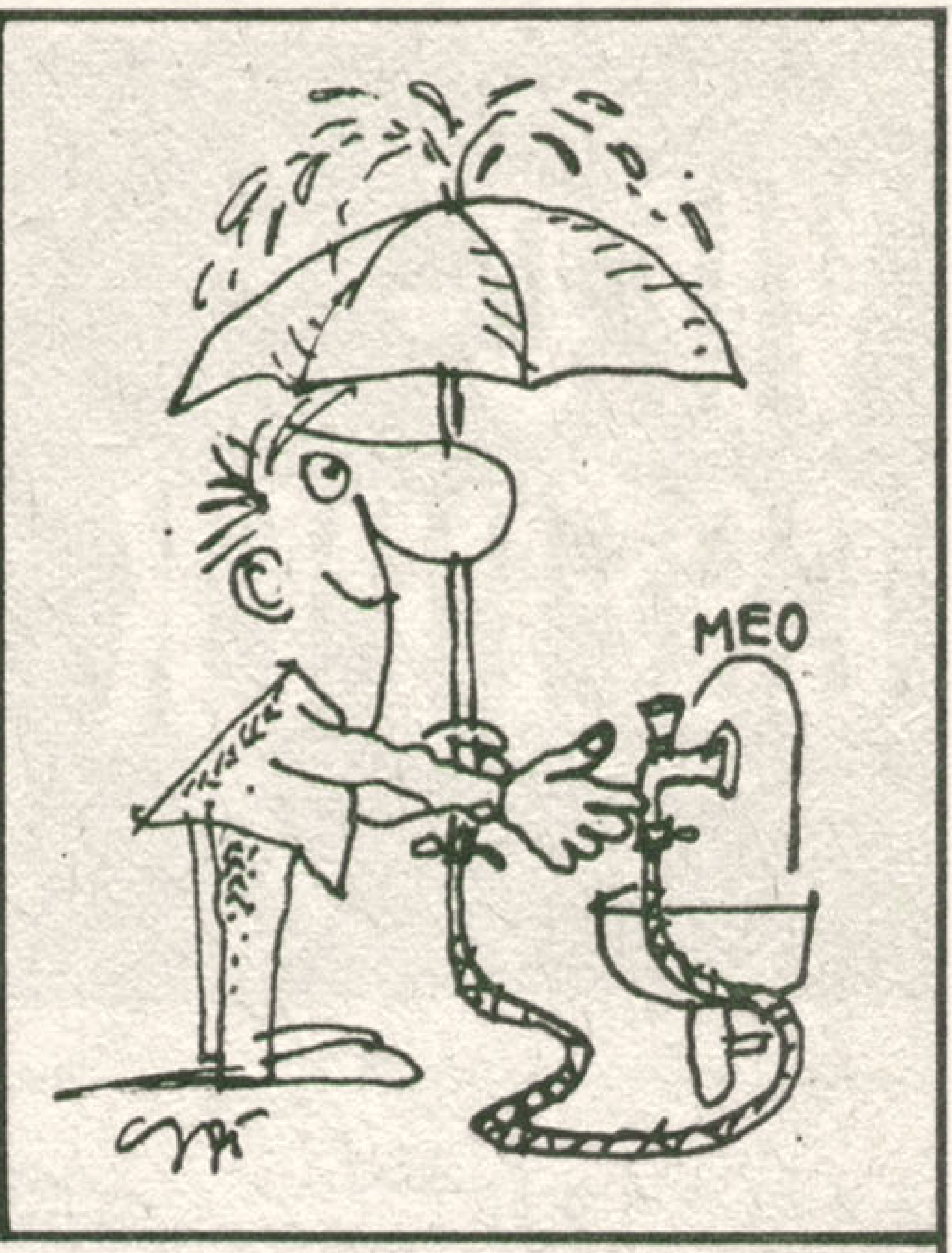
Figyeljük csak meg ennek a beszélgetésnek az utolsó mondatait. Egy különösen fontos szabály derül ki ebből: soha, senkivel nem szabad ellenkezni, ha az időjárásról beszél. Eshet a jégeső, hullhat a hó, jöhet a hurrikán, tövestől csavarhatja ki a fákat az út szélén, ha valaki azt mondja neked: „Egy szép nap, hát nem?" — gondolkodás nélkül válaszolj: „Pompás, ugye?"

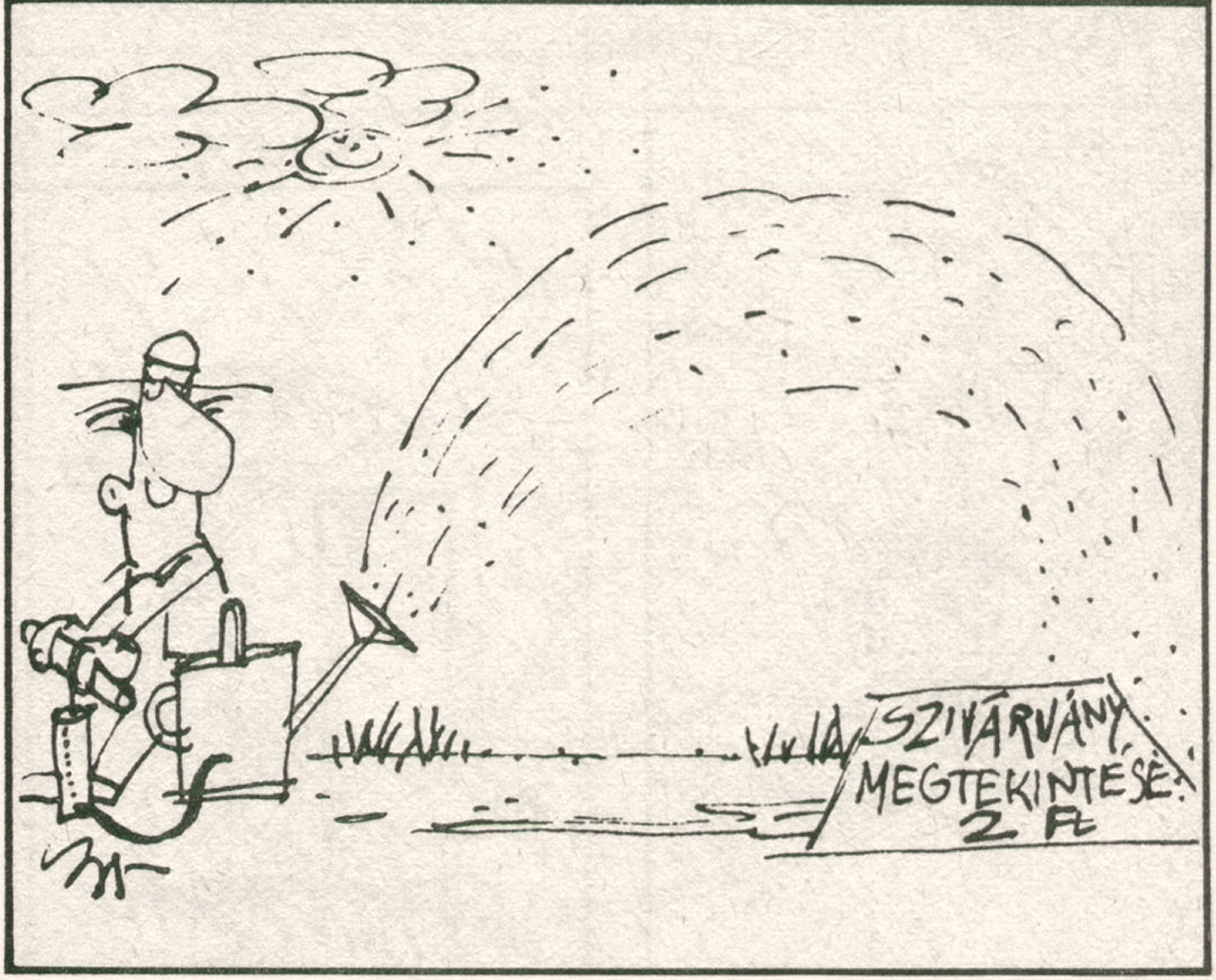
Tanuld meg a fenti szöveget fejből. Ha kicsit lassú vagy a felelet kiválasztásában, egyszerűen tanulj meg egy teljes párbeszédet, nagyszerűen hasznát veheted minden helyzetben.

Ha semmit nem csinálsz egész hátralevő életedben, mint ezt a társalgást ismétled, akkor is kiváló esélyed van arra, hogy úgy töltsd el, mint egy figyelemreméltóan szellemes ember, akinek magas intelligenciája van, jó megfigyelő és ráadásul kiváló modorú is.

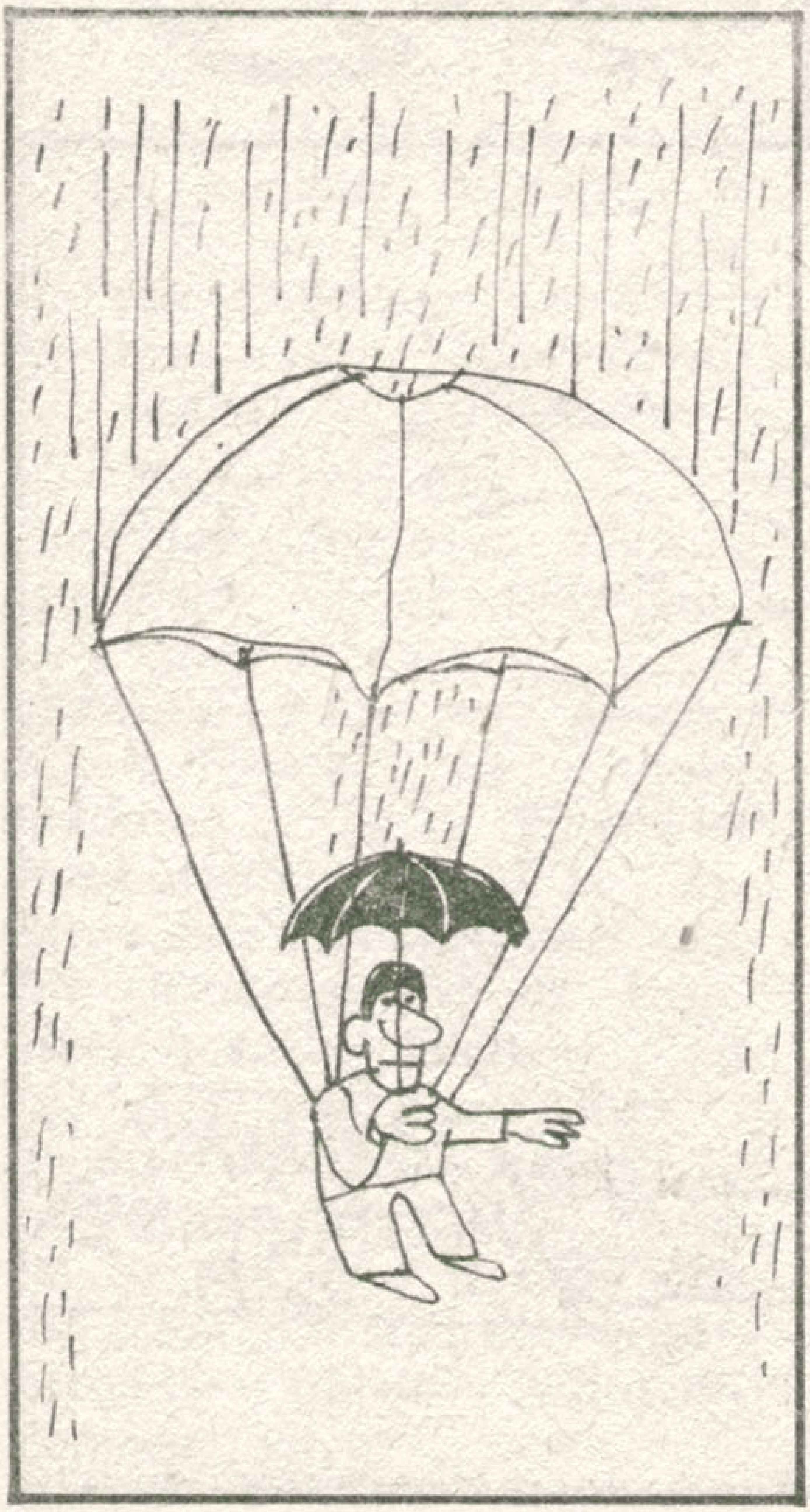

VICC-CSEPPEK

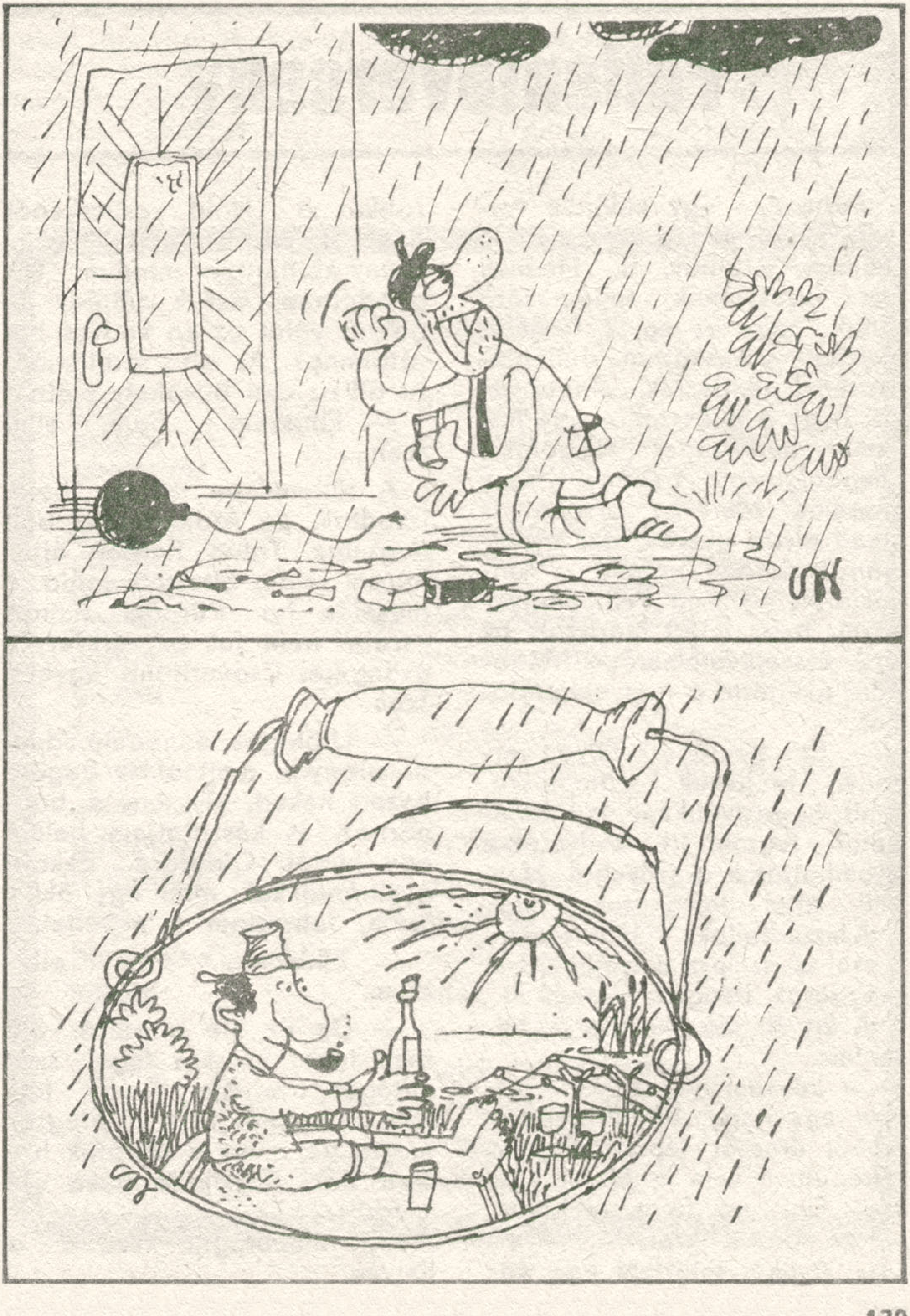
VICC-CSEPPEK

SZÁRAZSÁGTŰRŐ FAJTA I.–II.

Füllentőverseny

Pusmogon egy különös versenyről pusmog a szél. Amikor Sámson Árpinak, a Ficánka őrs vezetőjének tudomására jutott, hogy az egyik franciaországi városkában füllentőversenyt rendeztek, elhatározta, hogy ő is összehoz egy hasonló mulatságot. Legalább megdolgoztat néhány nagy mesélőt. Mert az őrsben is akad olyan gyerek, aki nyomban szabadon engedi a fantáziáját, ha meg kell magyarázni, hogy miért hiányzott az őrsi összejövetelekről. Magaköré gyűjtötte a nagyotmondókat.

— Ez a ti napotok. Olyan versenyt rendezek számotokra, amit aggastyánként is emlegetni fogtok. Itt kedvetekre nyomhatjátok a szöveget. Nem kell attól tartanotok, hogy meghazudtollak benneteket. Végül is az lesz a bajnok, aki mégiscsak beugrat.

A kis Bögöte kezdte a füllentést.

— Édesanyámnak volt otthon egy nagy bádogbögréje. Abból űrhajót építettem, és felrepültem vele a Holdra. . .

— Elhiszem, fiam, elhiszem — bólogatott Árpi.

— Amikor letörtem egy darabkát a Hold csücskéből, akkor látom ám, hogy színarany körülöttem minden. No, gondoltam, viszek néhány űrhajóra valót az én kedves barátaimnak. Az első szállítmány itt áll az őrsi búvóhely előtt. . .

— Elhiszem. . . fiam, elhiszem. . .

A füllentésbe többen beleizzadtak, de Árpival nem boldogultak. Talán három éjjel, három napig eltartott volna a mesélés, ha Püspöki Iminek eszébe nem jut az őrsvezető gyöngéje. Csavarintott egyet a szón.

— Utólagos engedelmeddel az aranyat, amit a kis Bögöte hozott neked, elvittem a bognárhoz, és készíttettem belőle egy hintót. Oldalára akkora gyémántokkal, mint egy ökörszem, felírattam a nevedet.

— Elhiszem. . . fiam, elhiszem. . .!

— De ez elé a hintó elé nem lehet lovakat fogni, számítógép irányítja. S úgy látszik, a bognár rosszul programozta be, mert a házatok helyett Sóki Bözsikéék háza elé gördült.

Árpi mocorogni kezdett a helyén.

— Bözsi majd kibújt a bőréből, annyira örült a csillogó-villogó hintónak. De amikor meglátta oldalán a neved, elsápadt. „Ettől az ürgétől nem kell semmi!" kiabálta.

— Ez nem igaz! Ilyet nem mondhatott. . .

Árpi elharapta a szót, de későn. Most már csak az volt a dolga, hogy bajnokot avasson Pusmogon.

Szócsavarda

gála = díszáruház
gallon = átmeneti űrmérték-kabát
garazsíroz = fedett helyen autót ken
gárda = testőrök számára kijelölt út
garnitúra = zugszállodai készlet
gazella = elvetemült antilop lány
generátor = tábornokot előállító gép
geodéta = szép termetű földmérő
gerilla = emberszabású népi felkelő
gikszer = hamis ékszer
gitár = ablakot pengetve nyit
gladiátor = párviadalra kiképzett hősugárzó
gondola = töprengő csónak
grimbusz = civakodó jármű
hallucinál = rémképeken ácsorog
hárfa = húros zenei növény
harmonika = sípoló kislány
hektár = édes területmérték
hektó = száz állóvíz
hering = halas fehérnemű
heroikus = hősiesen hallgass!
hokedli = támla nélküli étel
hozsanna = tízórai dicsőség

Dundik monológja

(Lev Tolsztoj nyomán)

EGYIK DUNDI:

— Valami bajom lehet, mert étvágytalan vagyok. Azt mondják, az étvágy evés közben jön meg. Megpróbáltam. Megettem két lágytojást, de semmi eredmény. Megettem három szelet főtt sonkát, nincs étvágy. Megettem egy libamájat vajas kenyérrel, de hiába. Egy szelet hagymás rostélyost, még mindig semmi étvágy. Négy töltött káposztát. Étvágynak nyoma sincs. Nyolc rakott palacsintát. Borzasztó, még mindig nem éreztem étvágyat. Micsoda súlyos betegségben szenvedhetek én? Rohanok is a belgyógyászatra!

MÁSIK DUNDI (már felnőtt):

— Jó étvágyam van. Folyton éhes vagyok, nem győzök a hasamra keresni. Bementem az étterembe, megettem két adag rakott káposztát 13,— Ft-ért, meg se kottyant. Kértem két szelet rántott filét sült burgonyával, 13,40-be került, de még éhesebb lettem. Ijedtemben átszaladtam a presszóba, behabzsoltam 20 forint áru süteményt, mégis éhes maradtam. Kiléptem, hogy elmegyek a belgyógyászatra. A sarkon éppen pereceket árultak. Kértem egyet. Csodák csodája, csak 60 fillérbe került, és jóllaktam vele. Ha tudtam volna, hogy ettől a 60 fillérers perectől is jóllakom, mindjárt ezzel kezdem, és megspóroltam volna 46 forintot.

„Rozsdatemető”

Elindultunk vasat gyűjteni. Padlástól padlásig, pincétől pincéig haladva szomorúan konstatáltuk, hogy késve érkeztünk. Már legfeljebb csak patkómágnessel gyűjtögethettünk volna vagy tízdekányi vasreszeléket. Csüggedten üldögéltünk Pötyiék lakásának küszöbén, mikor Pötyi hirtelen ötlettel lepett meg minket.

— Lustaságok! A szobámban van egy öreg vaskályha. Vigyük azt a MÉH-be!

Felcsillant a lányok szeme.

— Pötyi, te zseni vagy! — kiáltották. — Megmentetted a becsületünket!

— És mivel fogtok fűteni? — kérdeztem, de aggodalmaskodásom fölösleges volt. Pötyi megnyugtatott.

— Ó, már rég konvektorunk van. Arról igazán nem tehetek, hogy csak most jutott eszetekbe vasat gyűjteni!

A szerencse kedvezett nekünk. A szomszéd utcában van a MÉH-telep. Félnapos küzdelemmel sikerült a megszelídített rozsdahegyet célba vontatni, ahol a „Tigrisek” harsány röhögése fogadott. Nem mondom, szép látvány lehettünk.

— Mi már a harmadik fuvart adtuk le — vihogott Nyihor Laja, a főtigris.

— Nekünk ez is épp elég... — nyögte Gömböc, akit hadműveletünk nagyon megviselt.

Végül elsősegélyben részesítettük a MÉH-es bácsit, akinek a tyúkszemére billent az újra megvadult rozsdahegy.

Nagy(i) vadász

Mindig szerettem az állatokat. Hazahoztam hát az aranyhörcsögöt, amelyet Pityu szülei — Pityuval együtt — ki akartak dobni. Gondoltam, majd én átvállalom. Na, nem Pityut, a hörcsögöt. Szóval, Hörcsi egy szép napon beköltözött az üres akváriumba, ami azért volt üres, mert már kicsi koromban is szerettem az állatokat, csak éppen másképp mint most. (Anyu mesélte, hogy hetekig figyelték kétségbeesetten, milyen titokzatos kór pusztítja a guppikat, míg végül egyszer rajtakaptak, amint könyékig vizesen hajkurászom a rémült halakat az akváriumban.)

Hörcsi napok alatt belopta magát mindenki szívébe. Azaz, nem mindenkiébe. Nagyi, amikor először meglátta, felsikított: „Jesszusom, egy ronda, nagy egér!" Azóta sem tudtam rávenni, hogy bejöjjön a szobámba. Az a véleménye, hogy az ilyen fenevad kiszámíthatatlan, mit lehet tudni, hátha még az üveget is átrágja, csak hogy őt halálra ijeszthesse. Ezért aztán a szobám ajtaját állandóan csukva kellett tartani, amíg suliban vagyok.

A múlt héten amikor a fekete kiscicát megtaláltam a lépcsőházban, megtörtént a baj. Nagyinak, azonkívül, hogy a macska esetleg rühes, bolhás, mindenféle nyavalyát terjeszt, semmi komoly kifogása nem lehetett Kormi ellen, aki még ráadásul nem is látszott egérnek, mint Hörcsi. Amikor pedig kiderült, hogy Kormi fiatal kora és bizonytalan származása ellenére illedelmes, szobatiszta kiscica, végképp otthonra lelt Nagyi szobájában.

Egy napon véletlenül mégis nyitva maradt az ajtó, és Kormi ezt természetesen észrevette. Felfedező útra indult, s valamiképpen leverhette az asztalról Hörcsi akváriumát. Mindezt csak utólag tudtuk megállapitani, mert azon a bizonyos napon Pityuéknál

pingpongoztunk. A Nagyi telefonált, hogy kiszabadult az egér, és ő a világ összes kincséért sem nyúl hozzá. Azonnal siessek haza.

Mondanom sem kell, lóhalálában, rekord idő alatt tettem meg a három saroknyi távolságot. Még a liftre sem vártam, térdig lógó nyelvvel buktam be az előszoba ajtaján, s a látványtól földbe gyökerezett a lábam. Az előszoba egyik sarkában Hörcsi, a másikban a macska kucorgott. Nagyi pedig, mint egy győztes hadvezér, büszke mosolylyal és egy partvissal felfegyverkezve tartotta sakkban őket.

Megtiszteltetés

— Drága művész úr! Csak egy autogramot . . .!

Jellempróba

Dékár Sanyi egyre inkább nem szerette a padtársát, aki az iskolaszövetkezet boltjában váltótársa volt. Mindenkit ócsárolt, csalónak titulált. Ő viszont a szentek szentjének tartotta magát.

Sanyi azon a napon, amikor tudta, hogy padtársa, Tihamér is megjelenik majd a reggeli tejért és kifliért, egy kétforintost az asztalra ragasztott. Az más lapra tartozik, hogy mindenkinek pontosan adott vissza, de sokan a ragasztott pénzt is be akarták söpörni. Tihamér azonban, amikor Sanyi úgy tett, mintha a földön keresgélne valamit, még vissza is jött, hogy lesodorja a kettest.

— Ne erőlködj. Ragasztva van — emelkedett fel a pult mögül vigyorgó arccal Sanyi. — Ez az én jellempróbám.

Hírnév

Amióta a televízió bemutatta, hogyan kell gólt lőni, Péntek Gyulára, a Réti SC középcsatárára hangosan ráköszönnek az utcán, mert két góljával főszereplője volt a filmnek. A gyerekek valósággal versenyeznek a barátságáért. A cukrászdában, ahol ki tudja, hányadik alkalommal ünnepelte már sikerét, egy seregnyi fiú és lány telepedett az asztalához. Fagylalt kanalazgatás közben agyba-főbe dicsérték, és azután elmentek. Péntek Gyula röpködni szeretett volna nagy boldogságában, amíg a felszolgáló le nem tette elé a számlát.

— Tizenkét fagylalt, 92 forint — mondta.

— Kilencvenkét forint? Én csak kettőt ettem.

— A barátaid azt mondták, hogy az övékét is te fizeted.

— Nem is ismerem őket.

— Itt ölelkeztél velük.

— Ők ölelgettek, mert láttak a tévében.

— Ja, kisfiam, a hírnévnek ára van!

Tanteremben termett

JÁNOS VITÉZ:

— Már csak egy nyergelt lóháton, ennek is én mentem a nyomába.

— Mondd meg a többieknek, hogy ősi halált haltatok.

— A török basának akkora volt a hasa, mint egy érett uborka.

— A basa rohant a lóhalálba.

— A francia király kihirdette, hogy ha valaki megmenti a lányát, drágán megfizet.

TOLDI:

— Miklós kergette magát a nádasba.

— Miklós erős, bátor volt, és nem félt elbújdosni.

— Levél Miklós anyjának: „Kedves Lőrinc néni!"

— Györgynek vége szakadt a palota udvarában.

— Mikor a temetőben aludt, a lódobogás halott.

EGYEBEK:

. . . mert megesett a szívén a kő.

Petőfi egyszer szépet akart mondani. De füstbe ment . . .

. . . és a labda már az ellenség jobb sarkában pattog.

KÉRDÉS: Mikor írjuk a számnevet betűvel?
Válasz: Ha nyelvtan vagy más ilyen óra van.

*

A MONDA: Nem sokáig tart, és sok állat van benne.

*

MI A KÜLÖNBSÉG?: A népköltészeti alkotást az emberek találják ki, a műköltészetit pedig nem.

*

A szavak végén az ú, ű mindig hosszú, kivéve: u, ü.

RIPORT EGY ÖREG MESEMONDÓVAL KUCKÓ KIRÁLYRÓL:

. . . napkeltétől napnyugtáig olvasott, közben azért meg is állt enni, meg ehhez hasonlók.

. . . és nem vették észre a katonák, hogy ők is belefulladtak a vízbe.

— Jöjjön el máskor is! — szólt utánam, de ezt már nem hallottam.

*

Geréb felajánlotta Áts Ferinek, hogy ő fog majd, és nem fogja a Pál utcai kaput, de Áts Feri nem fogadta el.

Lassie egy hűséges kutya volt, aki 400 m-ről is visszajött.

*

A TANÁR IS TÉVEDHET: Adva van egy háromszög, amelynek az alapja téglalap.

— Jóska, ne beszélgess!

— Tanár úr, csak kérdeztem tőle, nem beszélgettem!

*

ŐRSVEZETŐ KIABÁL: — Nem lesz őrsgyűlés!

Egy aluszékony tag: — Hánykor?

Lukasóra

Kockán belül helyezz el egy olyan másik kockát, amelynek a felszíne és a térfogata nagyobb, mint a külsőé.

*

Hogyan működik a kétkerekű tricikli?

*

Egyenlő oldalú háromszögbe rajzolj bele olyan érintő kört, amely áthalad a csúcsokon is.

*

Készíts olyan golyót fából, amelyben benne is van egy golyó. A benti golyó azonban nagyobb legyen, mint a külső!

*

Tervezz dugókirántó automatát, amely befelé rántja ki a dugót!

*

Nyálazás helyett körcímkenyalógéppel ragaszd fel a bélyegeket a borítékra. (A sarkokat is be kell nedvesíteni!) A megoldáshoz készíts vázlatot.

*

Mennyi a „g", ha a szabadesés reciprokát veszszük?

*

A kemény víz a jég? Hány liter víz a nehéz víz? A könnyű víz a gőz? (Bőven elég, ha csak egy kérdésre válaszolsz, már kint vagy a vízből!)

*

Az ablaküvegről, kívülről, késsel lekapart jégvirág megkarcolhatja-e az ablakot?

Tíz-percre: tíz vicc

BEJÖTT:

Az újságban hirdetés jelenik meg:

„10 000 forint jutalmat kap, aki elveszett kutyámat megtalálja."

Másnap a kutya tulajdonosa elmegy az újság szerkesztőségébe érdeklődni, jelentkezett-e valaki.

— Beszélhetnék a főszerkesztővel? — kérdi a hivatalsegédet.

— Jelenleg nincs itt.

— Akkor a helyettesével?

— Jelenleg ő sincs itt.

— Hát akkor valaki mással.

— Sajnos, nincs itt senki.

— Hogy a csudába lehet ez?

— Csak úgy, kérem, hogy az egész szerkesztőség az ön kutyáját keresi.

MÁSODÁLLÁS

Két utcaseprő arról beszélget, hogy mi szeretne lenni. Az egyik azt mondja: milliomos. A másik erre így szól:

— Én legszívesebben az angol király lennék, mert akkor nagyobb jövedelmem lenne, mint az angol királynak.

— Hogyan?

— Hát úgy, hogy én még azonkívül utcaseprő is lennék!

JÓ FILM

— Láttad a legújabb filmet?

— Hogyne. Hepienddel végződik. Mindenki boldog, amikor vége van.

SZÉKELYEK

Megy a székely család az úton, egyszer csak megszólal a gyerek:

— Mi az a nagy ottan, idesapám?

Az apja mordul egyet. Egyszer csak megint megszólal a gyerek:

— Idesapám, mi az a magos ottan?

Megint mordul egyet az apja. Kisvártatva megint megszólal a gyerek:

— Idesapám, mi az a nagy magos ottan?

Nem bírja tovább az anyja, hogy annyit beszél a gyerek, rászól:

— Ne nyaggasd apádat állandóan.

Erre rámordul a székely:

— Hadd, anyjuk, hadd kérdezzen, úgy tanul a gyerek!

BOLDOGSÁG

Ági felszabadultan, nevetve lép be a lakásba.

— Mi van, kislányom — kérdezi az anyja —, mitől vagy ilyen boldog?

— Anya, kimondhatatlan öröm ért...

— Kimondhatatlan?! Akkor adok papírt és ceruzát, írd le!

ESERNYŐ

— Rémes ez az idő. Nem elég, hogy zuhog, még az esernyőmet is elhagytam.

— Hol vetted észre?

— Itt, amikor beléptem, és be akartam csukni.

METEOROLÓGIA

— Megfigyelted, hogy ma éppen olyan idő van, amilyet a meteorológusok jeleztek?

— Hát istenem, ők is tévedhetnek!

HASONLAT

— Mozogj már! Olyan vagy, mint a magyarok egyik vezére volt!

— ??

— Álmos!

TUDHATJA...

— Látom, felborult a szekér...

— Láthatja.

— Apád tudja-e?

— Tudhatja. Ott fekszik alatta.

HARCI DÍSZBEN

Pistike nézeget egy képeskönyvet, s megkérdi az apukáját:

— Miért festik ki az indiánok az arcukat?

— Azt csak akkor teszik, ha harcba indulnak, hogy ijesztőbbek legyenek.

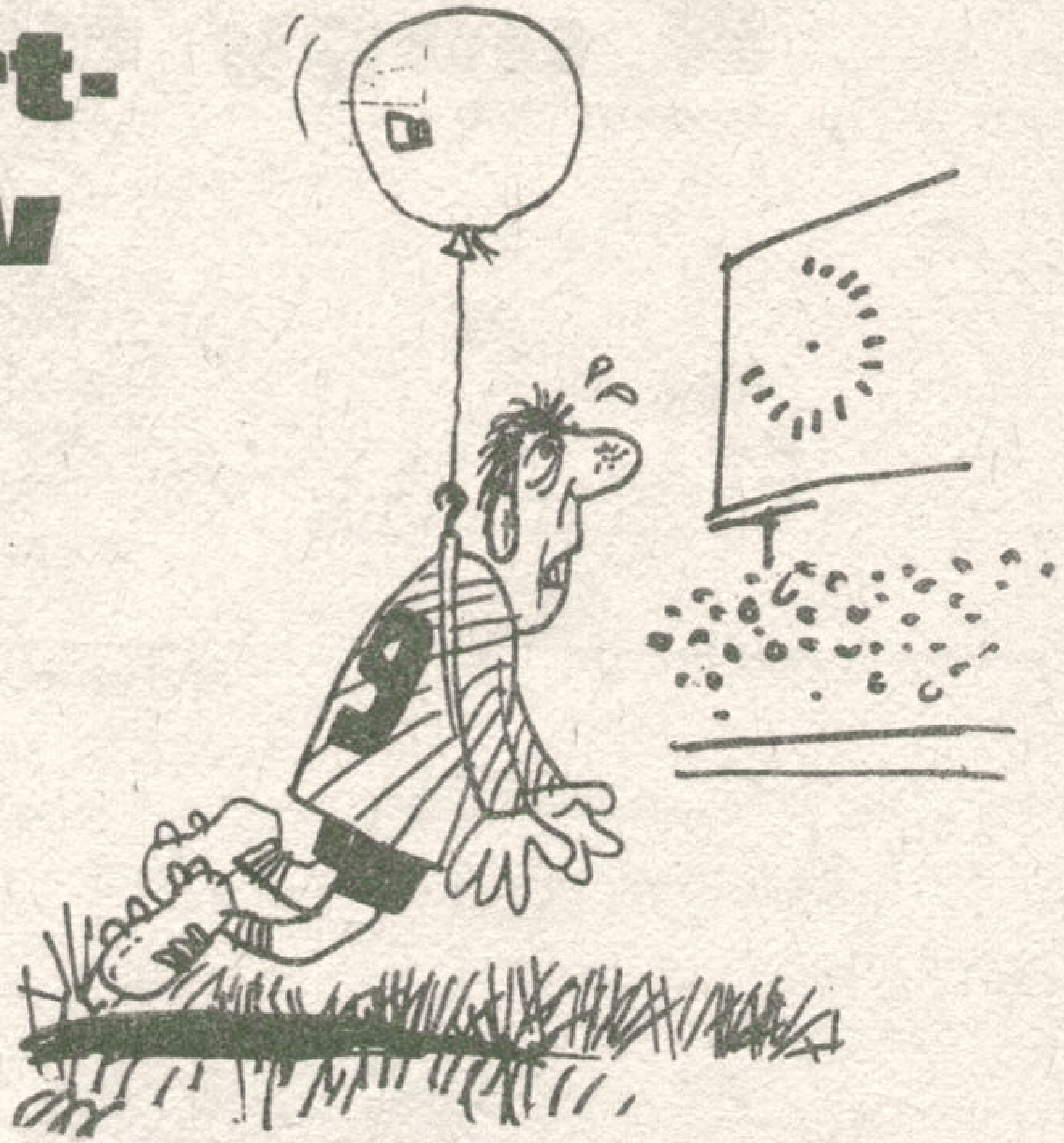
Másnap anyukája készül a városba menni, Pistike beront az apukájhoz:

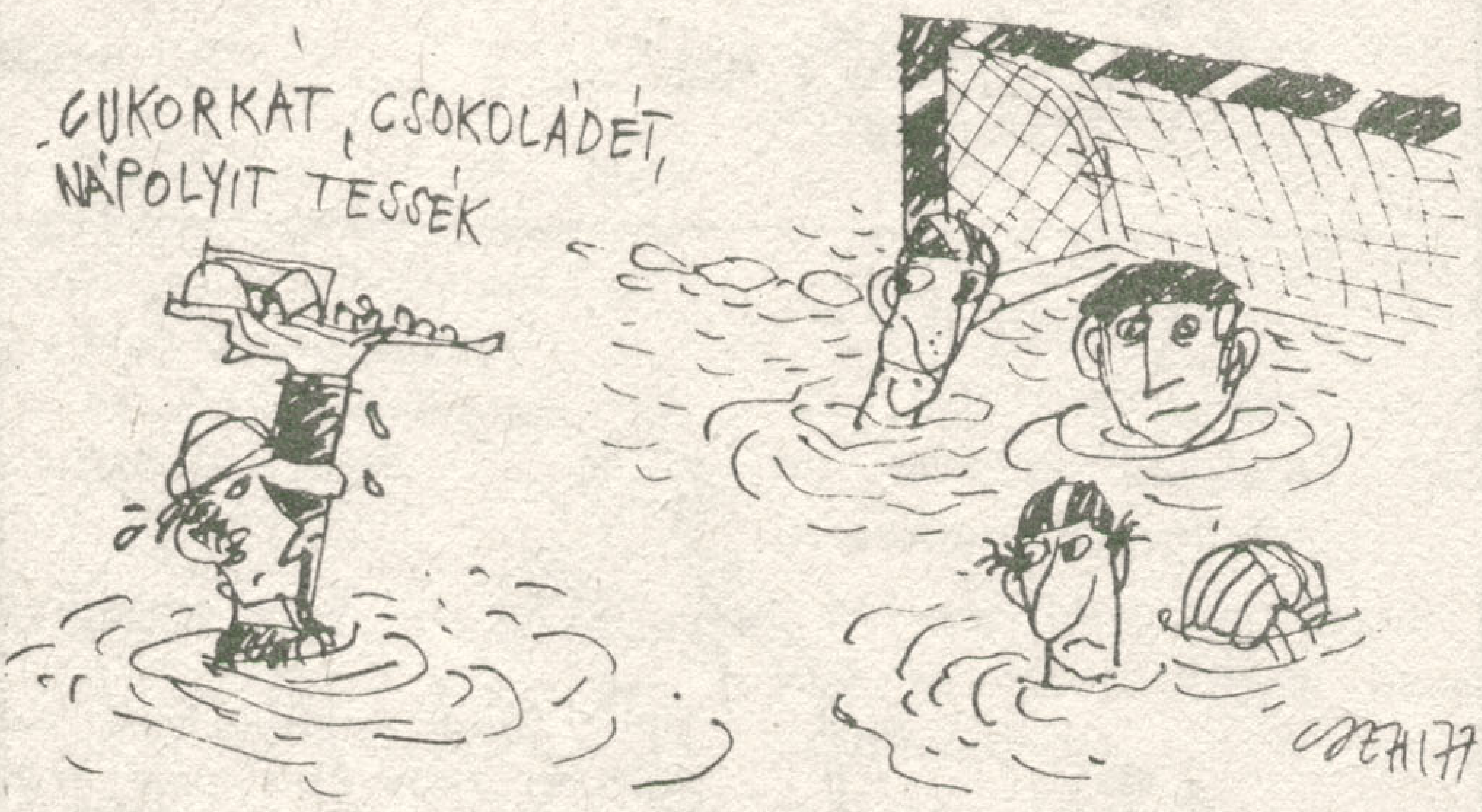
— Meneküljünk, apu, anyu festi az arcát, készül a harcra!

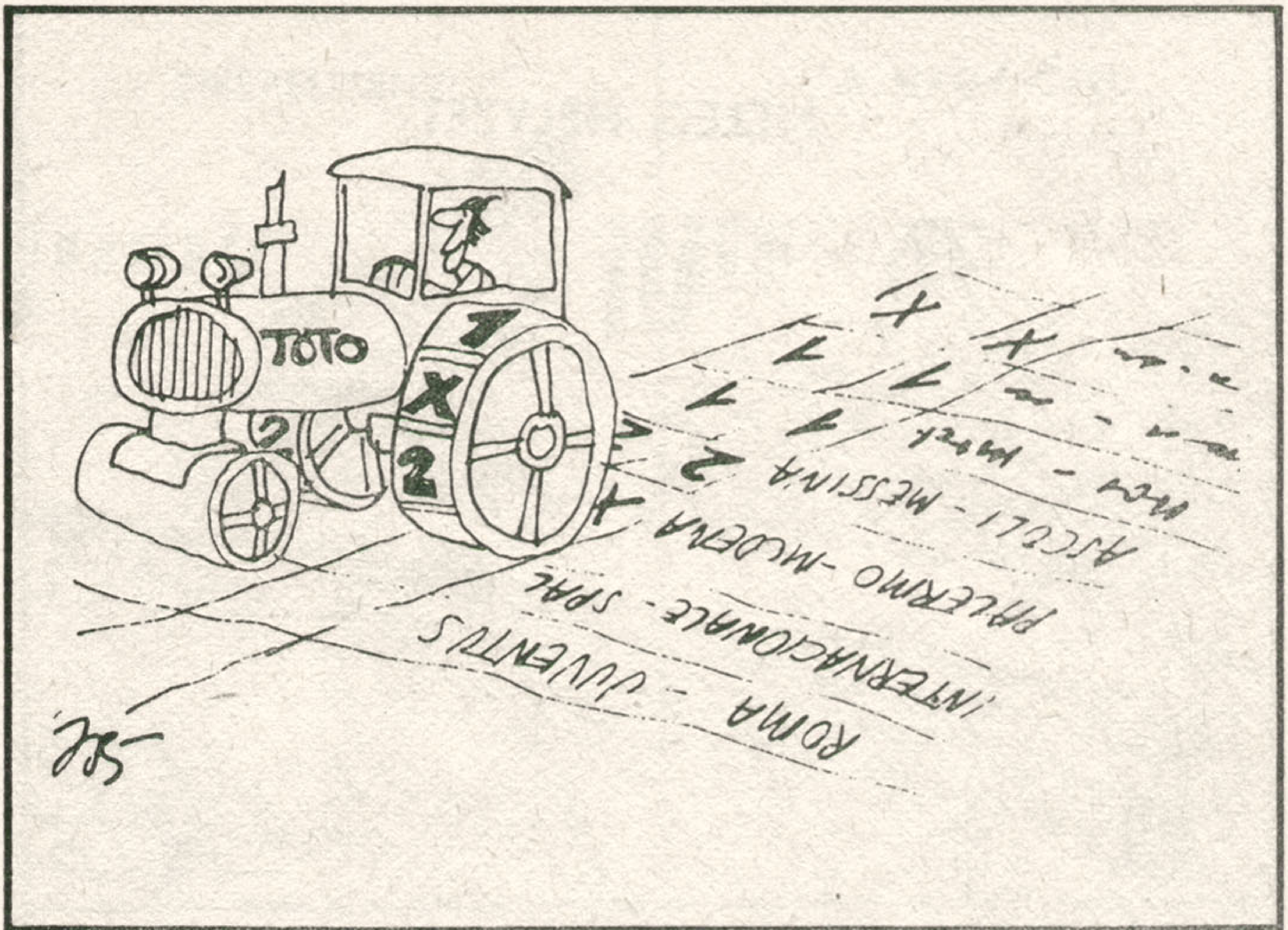
A nagy rúgás

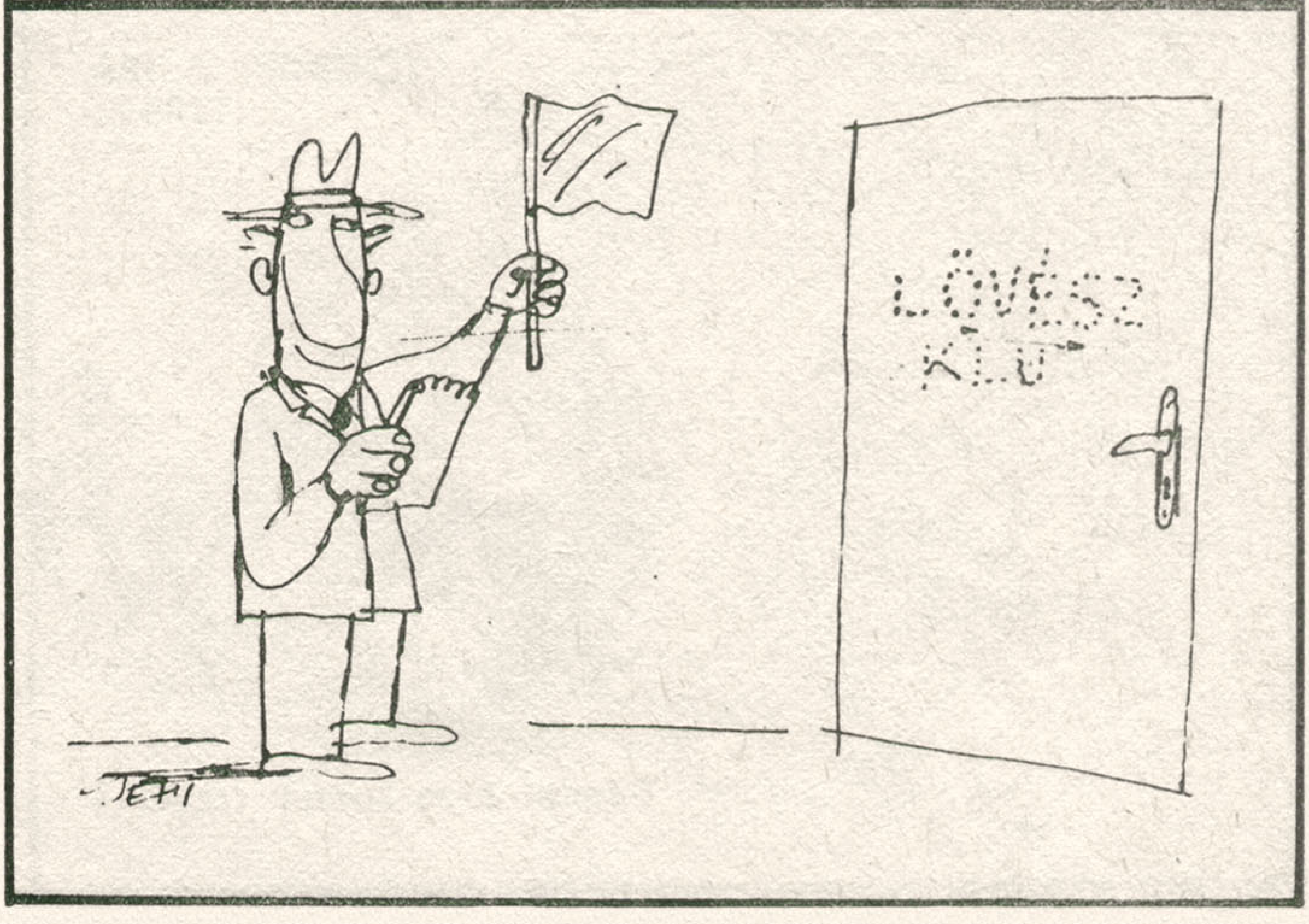

Sport-show

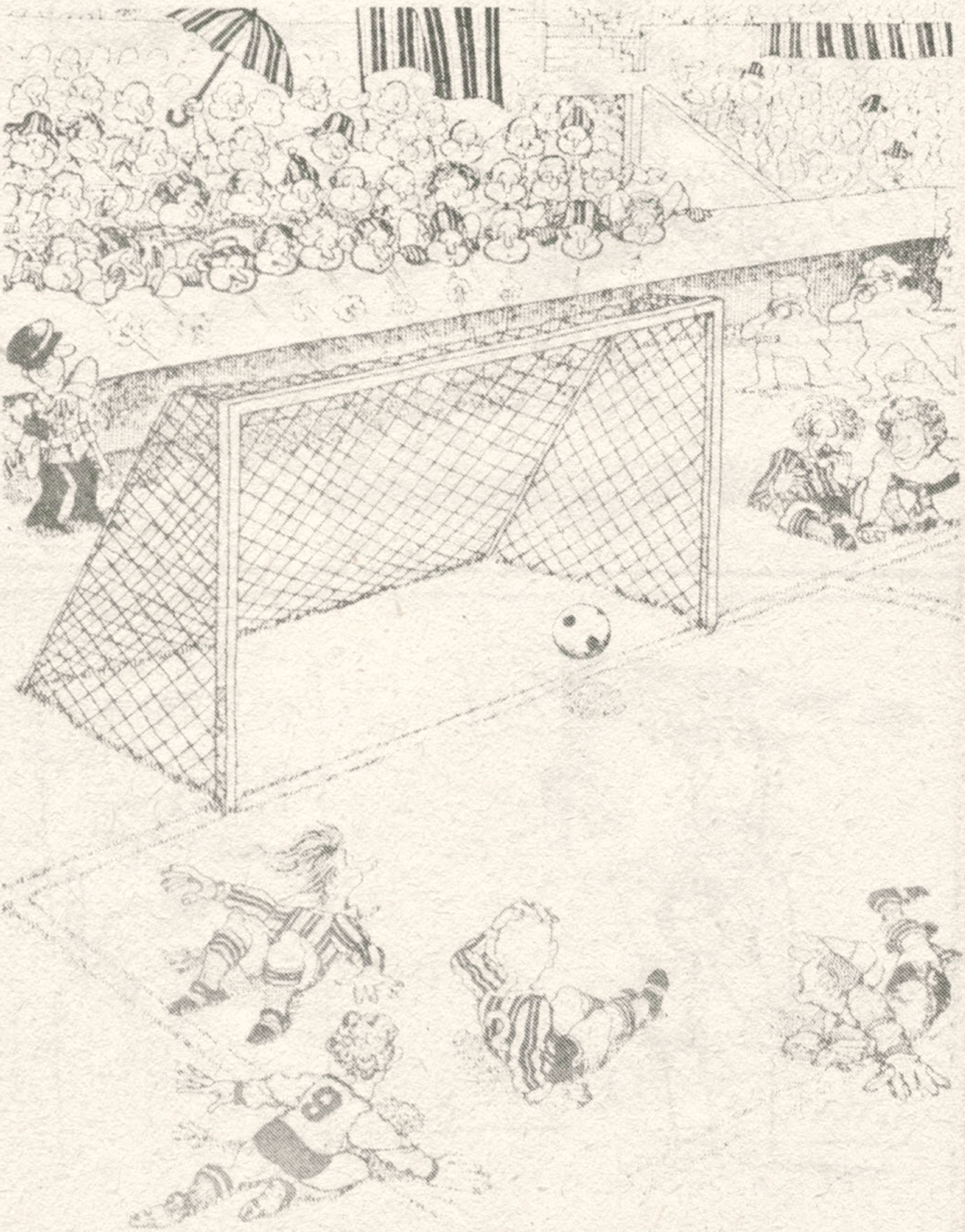

TOTO
ROMA - JUVENTUS
INTERNACIONALE - SPAL
PALERMO - MODENA
ASCOLI - MESSINA

LÖVÉSZ
KLU

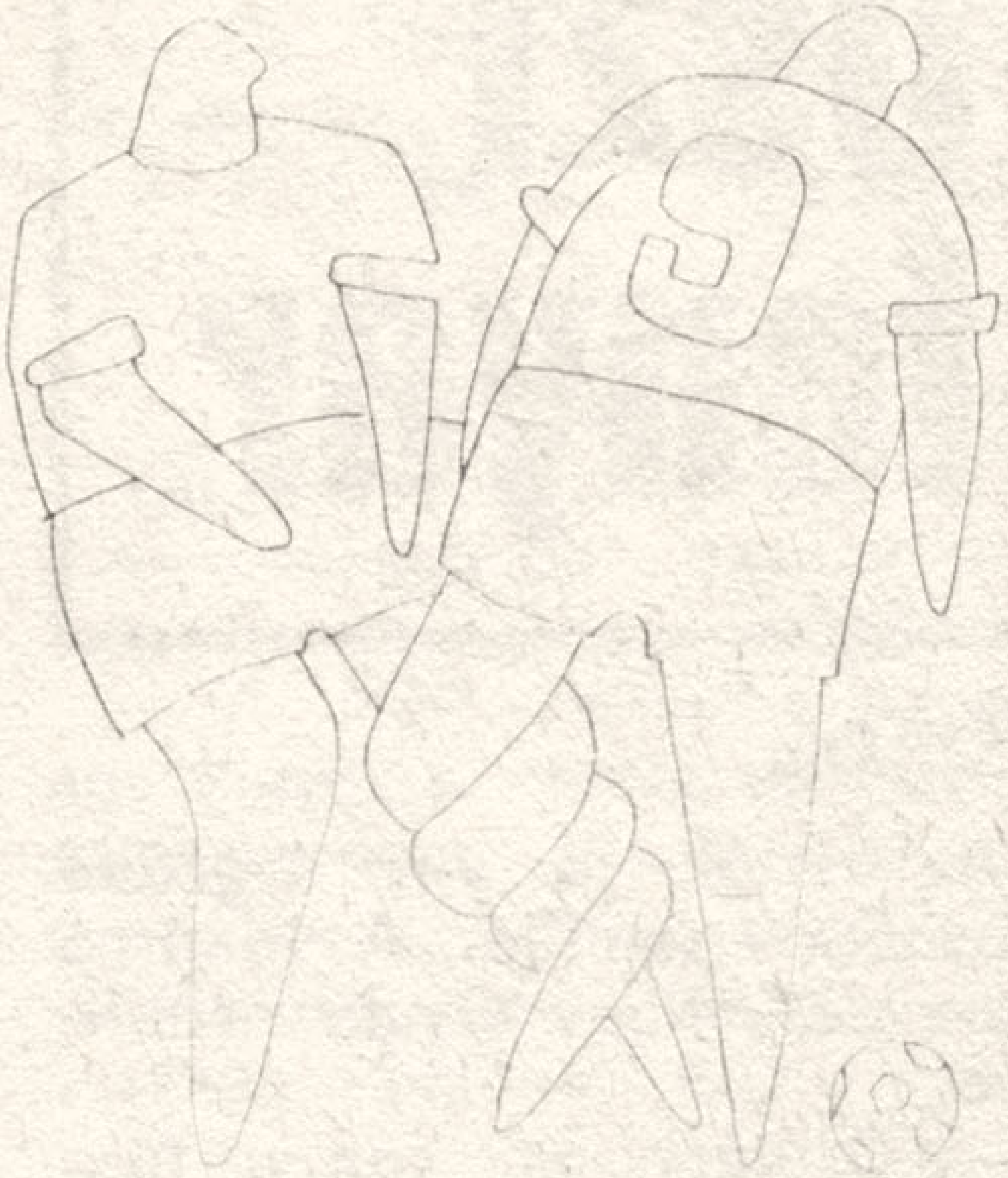
MELEG HELYZET

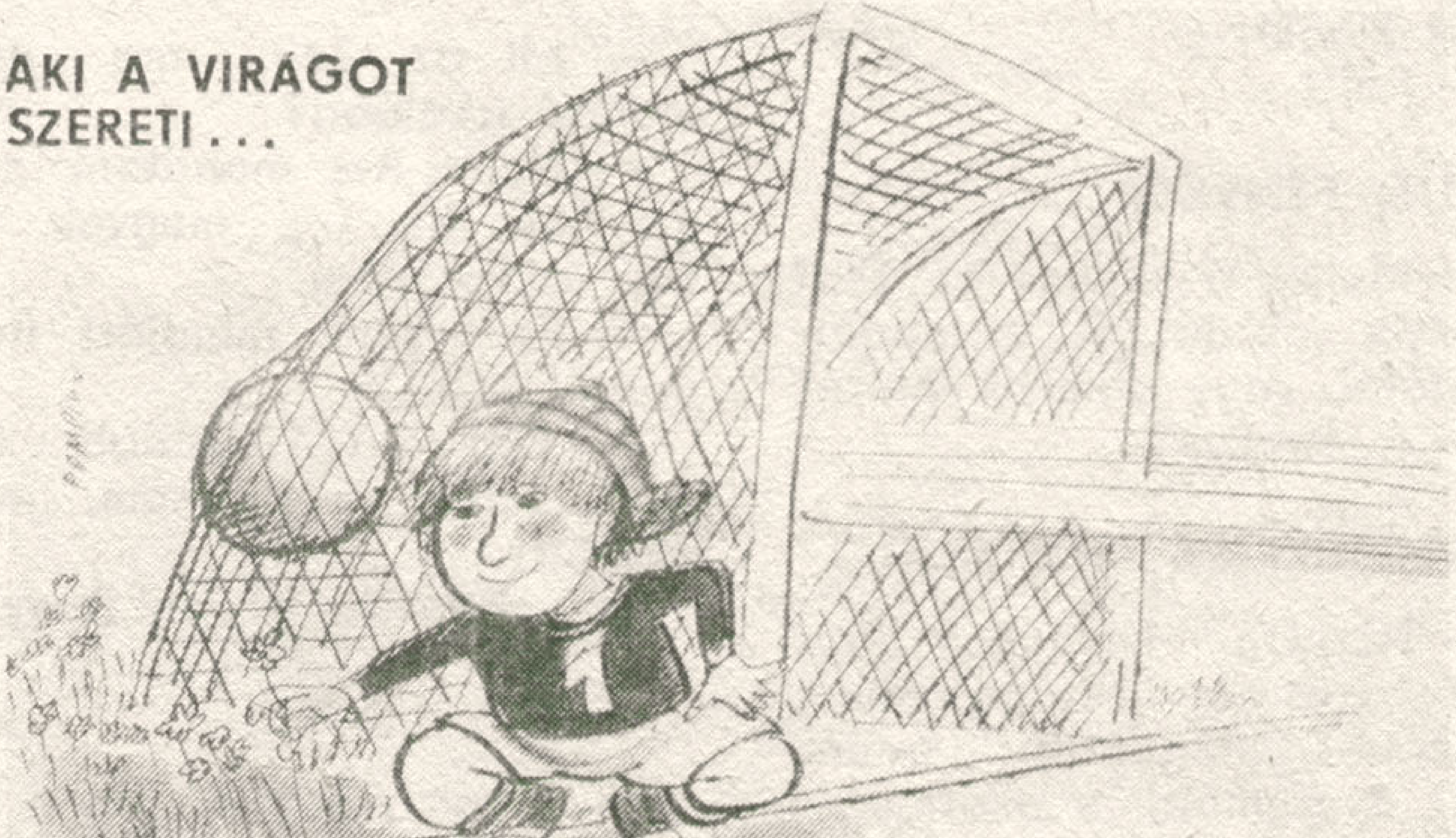
SIKERÉLMÉNY

A NAGY CSEL

AKI A VIRÁGOT
SZERETI . . .

. . . rossz kapus nem lehet.

Őszi fanyar

IPSZILON

Az osztály az y-ra végződő szavakat tanulja. A tanárnő észreveszi, hogy Gyula nem figyel.

— Gyulám, mi van a függöny végén? — kérdi.

Gyula bémászan körülnéz, majd kiböki:

— Rojt!

FALUSI FÉNYKÉP

— Melyik a kedves anyósa? Amelyik jobbra áll a madárijesztőtől, vagy amelyik balra?

— A középső.

A BECSÜLETES MEGTALÁLÓ

— Nagyon kedves, hogy visszahozta a sétapálcámat. Jutalmul magának adom. Ezüst a gombja, s akármelyik kereskedő szép pénzt ad érte.

— Nem ad, uram. Én már megpróbáltam, de egyik sem ígért egy vasat sem!

Mákos Krisztina, Tatabánya

VADÁSZAT UTÁN

A férj hazaérkezik a vadászatról.

— Hol van, amit lőttél? A konyhában? — kérdi a felesége.

— Nem. A kórházban...

BIZTOS, AMI BIZTOS

A skót megszólít egy járókelőt az utcán:

— Ne haragudjon, uram, kérdezhetek öntől valamit?

— Csak tessék!

— Szokott inni?

— Nem, soha.

— Akkor fogja meg kérem ezt az üveg whiskyt, amíg megkötöm a cipőfűzőmet!

PRÓBA — SZERENCSE

— Mi az, Zoli, ma nem mentél iskolába?

— Nem. Azt mondtam magamnak, ha fej, megyek, ha írás, akkor nem.

— És elsőre mindjárt írást dobtál...

— Dehogy! Legalább ötször kellett próbálnom, mire sikerült!

Rapcsó István, Bugyi

MESE

— Olyan rossz ízű ez a leves! — mondja szemrehányóan Tudor Hófehérkének. — Szent ég! Lehet, hogy te nem is Hófehérke vagy, hanem a gonosz boszorkány?

ISMERTETŐJEL

Kovácsné elmegy a rendőrségre és elpanaszolja, hogy eltűnt a férje.

— Van valami ismertetőjele a férjének? — kérdi a rendőr.

— Még nincs, de majd akkor nézze meg, ha előkerül!

HALLÓ

Pistike beteg, elhívják hozzá az orvost. Délben hazajön a mama és kérdi:

— No, Pistike, mit csinált a doktor bácsi?

— Itt volt — mondja Pisti — és a hasamon telefonált.

Darázs Mónika,
Jászberény

ESŐS NYÁR

— Hogy nyaraltál?

— Pocsékul. Folyton esett az eső.

— De hiszen egészen barna vagy!

— Hát persze. Berozsdásodtam...

EGYENES ÚT

Két tolvaj beszélget.

— Legjobb az egyenes út.

— Ezt meg hogy érted?

— A múlt héten elloptam egy kutyát és senki sem akarta megvenni. Visszavittem a gazdájának, mint becsületes megtaláló, és igazán szép összeget kaptam érte.

KIRÁLYÉKNÁL

— Hogy értsem azt, hogy nincs kedved tovább tanulni?

MÁR MEGINT

— Ízlett az ebéd, drágám?

— Már megint veszekedni akarsz?

FOGYÓKÚRA

Feleség a férjhez:

— Könyörgöm, egyél egy franciakrémest. Nézni szeretném...

MODERN LAKÁS

— Vettem egy könyvet. Egyszerűen nem lehet letenni.

— Olyan izgalmas?

— Dehogy! Nincs hová.

FÉLELEM

Két turista érdeklődik az utazási irodában:

— És mi történik, ha lavinába kerülünk?

— Akkor rögtön jönnek a bernáthegyi kutyák a gyógyszerrel és a pálinkával.

A két turista összenéz, aztán az egyik megszólal:

— És tessék mondani, mibe kerülne mindez lavina, kutya és gyógyszer nélkül?

SEB

— Doktor úr, már egy hete kezelgetjük, de a seb csak nem akar elmúlni!

— Még egy kis türelem... addig is felírok még egy adag sebhintőport.

— Jó. Ezt az adag förtelmes ízű port még megeszem, de ez az utolsó!

UFF

Old Shatterhand, Winnetou és egy komancs lovagolnak az erdőben. Találnak egy erdészházat. Bemegy a komancs, majd kijön egy nagy púppal a fején. Utána bemegy Winnetou, kijön egy nagy púppal a fején. Végül bemegy Old Shatterhand és kijön két nagy púppal a fején. Winnetou csodálkozva felkiált:

— Uff! Testvérem kétszer lépett rá a gereblyére?

VILÁGOS

Tanár: Dél-Amerikában a mezőt pampának nevezik.

Egy hang hátulról: Ha hosszú a mező, akkor pampapampapampa...

ISMERŐSÖK

Egy amerikai turista Magyarországon jár. A budapesti séta közben odafordul a tolmácshoz:

— Tulajdonképpen hány lakosa van Magyarországnak?

— Tízmillió — feleli a tolmács.

— Nahát! Akkor itt mindenki ismeri egymást!

HAJ

Két férfi beszélget:

— Teljesült már valamilyen gyermekkori vágyad?

— Igen! Valahányszor gyerekkoromban elzavartak a borbélyhoz, mindig azt kívántam, bárcsak kopasz lennék!

A VAK

London egyik külvárosában megölnek egy embert. A tett színhelyére hamarosan kivonul a rendőrség. Negyedóra múlva a főfelügyelő megkérdi az egyik beosztottját:

— Az a vak ember mit keres itt?

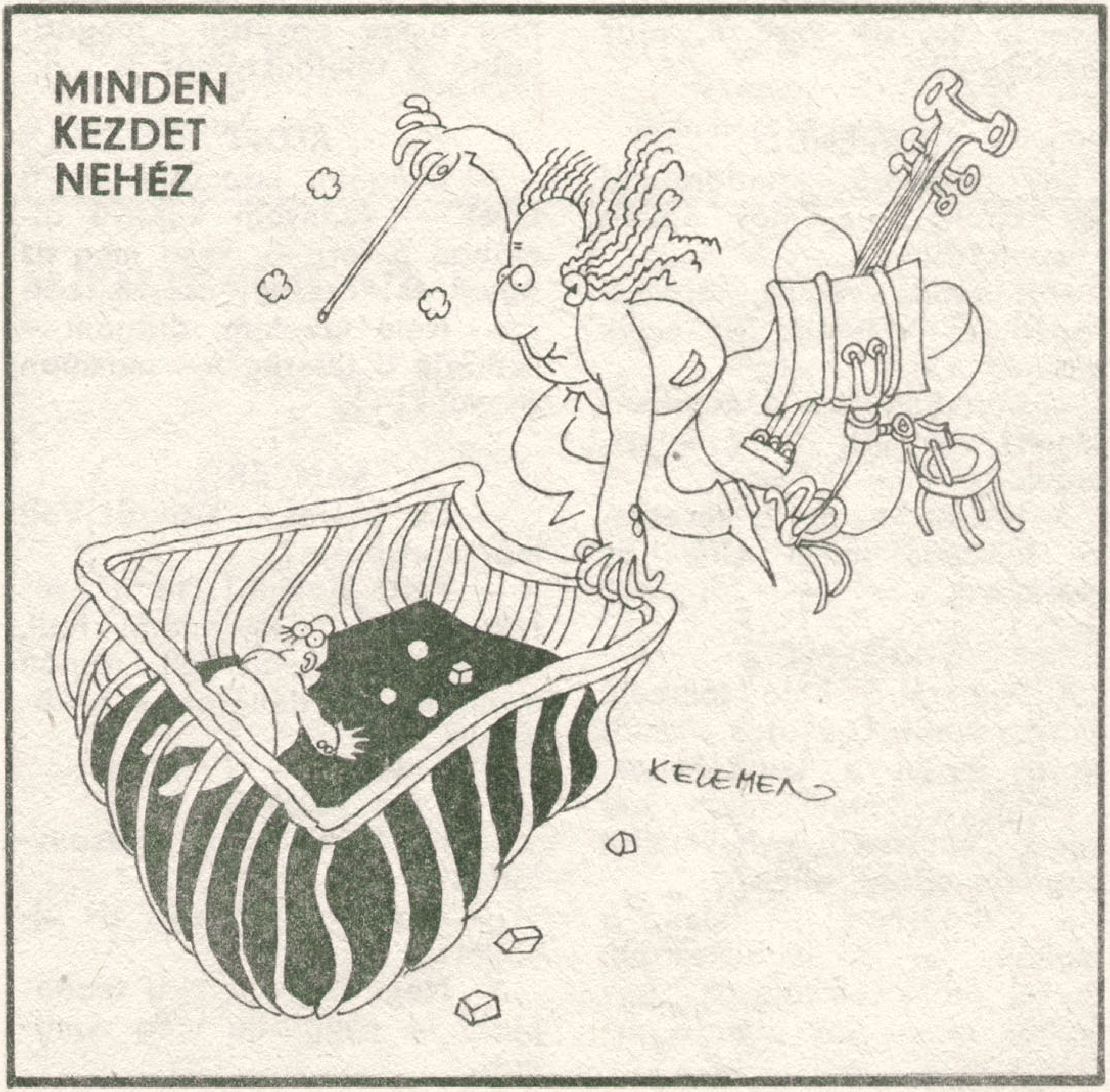
— Jelentem — hangzik a válasz —, ő a szemtanú!

UGYAN

Kovács szemrehányóan dorgálja a fiát:

— Te haszontalan! Hallom, már megint az utolsó padban ülsz az iskolában!

— Ugyan, papa, mit számít az! — feleli a srác. — Minden helyen ugyanazt tanuljuk!

ELŐRELÁTÁS

— Szeretnél egy öcsikét, kisfiam?

— Igen, anyu, de csak akkor, ha a fagylaltos lesz a papája.

HALELEDEL

Egy hölgy aranyhalat vásárol.

— Mivel kell a halacskákat etetni? — kérdi a kereskedőt.

— Hangyatojással.

— Jó, jó, de lággyal, vagy keménnyel?

ZSEBKENDŐ

Egy szomorú színdarabnál két asszony ül egymás mellett a színházban.

— Micsoda rémes családi tragédia — mondja az egyik zokogva.

— Kölcsönadjam a zsebkendőmet? — kérdi a másik szipogva.

— Köszönöm, de a következő felvonás még elfér az enyémben.

GYÓGYMÓD

A tengerjáró hajó tomboló viharba kerül. Egy utas sápadt arccal fordul a kapitányhoz:

— Ké... kérem, nem tud valami hatásos gyógymódot tengeribetegség ellen?

— Dehogynem! — feleli a kapitány. — A legbiztosabb, ha fél órára elnyújtózik egy virágos réten, egy almafa árnyékában...

BIZTOS

— Drágám, most az egyszer nem lesz alkalmad panaszkodni a főztömre.

— Biztos vagy benne?

— Egészen biztos. Ugyanis nem főztem semmit!

JÓSNŐNÉL

A fiatal lány így szól a jósnőhöz:

— Ha már egy jóképű, gazdag, barna férfit lát a kártyában akkor egyúttal megadhatná a telefonszámát is...

ÁLOM

— Drágám, kapcsold ki a tévét — dünnyögi könnyű álmában a férj —, vesd meg az ágyat és hozz egy csésze teát.

— Nem tehetem, drágám — suttogja a feleség —, moziban vagyunk!

KANYARÓ

— De helyes a kisfiad! Volt már kanyarója?

— Pszt! Halkan! Ha a gyerek valami olyasmiről hall, amije még nem volt, rögtön ordít, és mindenáron azt követeli!

ÚJSÁG

Lacika odakiált az édesanyjának:

— Anyu, a Pisti eszi az újságot!

— Nem baj, azok a tegnapiak! — nyugtatja meg a mama.

A TÁVCSŐ

— Születésnapomra egy távcsövet kaptam.

— Na, és jó szerkezet?

— De még milyen! Ha az öt kilométerre levő templomtoronyra irányítom, még az orgonaszót is hallom!

ZENE

A nagymama rosszallóan csóválja a fejét:

— Mennyivel szebb volt a mi időnkben a muzsika!

— De nagymami, hiszen ez a porszívónk!

VERS

— Ki tudja folytatni a verset: „Mint az őrült, ki letépte láncát . . ."

— Én tudom, tanító néni! „Vágtatott a Tisza a Rábán át."

CSÚNYA

Csúnyasági versenyt rendeznek, s a verseny végén a győztest megkérdik:

— Hogyan tudta megnyerni ezt a versenyt?

— Verseny? Én csak egy kólát akartam venni!

JÁTÉKOS FOGHÚZÁS

Hahota 21.

Kiadja az Ifjúsági Lap- és Könyvkiadó Vállalat

Felelős kiadó:
dr. Petrus György
Felelős szerkesztő:
Somos Ágnes
Szerkesztők:
Cser Gábor
Forrai János
Pécsi Szikra Nyomda
Felelős vezető:
Farkas Gábor
igazgató
85-3029
ISSN 0230—1636
PAJTÁS—HAHOTA
Budapest,
Jászai Mari tér 5.
1397
Megjelent 5,95 A/5 terjedelemben.

KÉSZÍTETTÉK:

Balczó Marianna
Bán Attila
Bátai Sándor
Csehi János
Cser Gábor
Csuzi Zsuzsa
Donkó László
Endrődi István
Faragó György
Füzér József
Gerse László
Horváth Mihály
Juhos Judit
Kelemen István
Major Árvácska
Mező István
Peterdi Pál
Rohrmann Katalin
Sajdik Ferenc
Somos Ágnes
V. Sólyom Erzsébet

ÁRA: 14,– Ft
Hahota